

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden, av verkställandet av beskattningen och av vissa påföljdsavgifter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att en ny lag om skatteuppbörd stiftas och att inkomstskattelagen, lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, tonnageskattelagen, lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen, lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter, lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt, fastighetsskattelagen samt lagen om skattetillägg och förseningsränta ändras. Det föreslås också att den gällande lagen om skatteuppbörd ändras. Dessutom föreslås det att ändringar som följer av den nya lagen om skatteuppbörd samt vissa ändringar av teknisk natur görs i vissa andra lagar.

I den nya lagen om skatteuppbörd tas bestämmelser in om det förfarande som tillämpas vid betalning, återbäring och indrivning av de skatter och avgifter som betalas till Skatteförvaltningen. På alla skatter som omfattas av lagen om skatteuppbörd ska ett enhetligt skatteuppbördsförfarande tillämpas. Tillämpningen av bestämmelserna om skatteuppbördsförfarandet utvidgas sålunda jämfört med det tidigare till att också omfatta återbäring av fastighetsskatt, överlåtelseskatt och återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket. Reformerna av skatteuppbördsförfarandet gäller användningsordningen för inbetalningar och återbäringar, betalningsordningen för skatt, det minsta belopp som ska betalas tillbaka och uppbäras, sammandrag, rättelse av fel inom förfarandet för skatteuppbörden samt användningen av återbäring. På obetald skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd ska det beräknas dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

För att främja beskattning i realtid inom inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och tonnagebeskattning föreslås det bestämmelser om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, så att beskattningen av enskilda skattskyldiga kan slutföras tidigare än för närvarande. I syfte att förenhetliga regleringen föreslås det att lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ändras, så att de offentliga uppgifterna vid fastighetsbeskattning blir offentliga vid ingången av november under skatteåret när beskattningen av alla skattskyldiga har slutförts.

Inom inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och tonnagebeskattning tas det i bruk ett kompletterande beskattningsbeslut, som fattas efter det att beskattningen har slutförts i de fall där den skattskyldige meddelar sådana nya uppgifter som påverkar beskattningen och som den skattskyldige inte har deklarerat tidigare eller som beskattningen inte annars har grundat sig på. Ärendet avgörs genom ett beslut som fattas av Skatteförvaltningen och som kompletterar den ordinarie beskattningen. Ändring i beslutet kan sökas hos skatterättelsenämnden. Genom förslaget främjas det att Skatteförvaltningen som första instans meddelar beskattningsavgöranden.

Påföljdssystemet inom inkomstbeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen ska förenhetligas och effektiviteten hos av påföljderna förbättras. Genom reformeringen av påföljdssystemet främjas det att skattedeklarationerna lämnas in i rätt tid och med rätt innehåll samt uppmuntras de skattskyldiga till att på eget initiativ rätta fel och brister i skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet.

RP 97/2017 rd

För att förenhetliga beskattningsförfarandena och förtydliga rättsläget föreslås det att lagen om skatt på arv och gåva och fastighetsskattelagen ändras så att det vid beskattning av arv och gåva och vid fastighetsbeskattning tillämpas sådana bestämmelser om allmänna principer vid beskattningen som motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande. Det föreslås att lagen om överlåtelseskatt ändras på motsvarande sätt så att det på överlåtelseskatt tillämpas sådana bestämmelser om de allmänna principerna som motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt även vissa andra bestämmelser i den.

För att öka användningen av elektroniska förfaranden ska samfund och samfällda förmåner lämna uppgifterna om fastighetsskatt och överlåtelseskatt elektroniskt. Obligatorisk elektronisk deklaration vid överlåtelsebeskattningen ska gälla också fastighetsmäklare och värdepappershandlare.

I syfte att förenhetliga förfarandena utvidgas den deklareringskyldighet som gäller överlåtelseskatt till att utöver separat överlåtelse av värdepapper och byggnader också omfatta överlåtelse av fastigheter. Genom förfarandet säkerställs också att Skatteförvaltningen får tillräckliga uppgifter för riktande av inbetalningen av överlåtelseskatt till den överlåtelse som skatten grundar sig på.

För att förenhetliga bestämmelserna om det minsta belopp som kan påföras ändras fastighetsskattelagen så att gränsen för den minsta fastighetsskatt som kan påföras blir tio euro.

Verkställandet av beskattningen av understöd förenhetligas för att göra den administrativa bördan lättare. Det föreslås att inkomstskattelagen ändras så att stipendier och andra understöd som har beviljats för studier eller vetenskaplig forskning eller för konstnärlig verksamhet samt pris som har utdelats som erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig och allmännyttig verksamhet ska vara inkomst det skatteår som de betalas ut.

För att förtydliga regleringen tas det i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift in övergripande bestämmelser om principen för återbäring av sjukförsäkringsavgiften.

Bestämmelserna om kvarhållande och avförande av en registeranteckning i lagen om skattnummer och skattnummerregistret för byggbranschen ändras så att de motsvarar Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning. Dessutom ändras lagen så att Skatteförvaltningen genom ett enklare förfarande än för närvarande kan avföra onödiga registeruppgifter ur skattnummerregistret.

För att främja att korruptionsrelaterade brott upptäcks och utreds ska det i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föreskrivas om Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ till förundersökningsmyndigheten lämna ut beskattningsuppgifter och identifieringsuppgifter om den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska kunna lämna ut uppgifter om observationer som har gjorts i samband med skattekontroll och som kan misstänkas ha samband med vissa tjänste- och mutbrott eller missbruk av förtroendeställning.

Lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2018. Den nya lagen om skatteuppbörd samt ändringarna i lagen om överlåtelseskatt och i fastighetsskattelagen föreslås dock träda i kraft först den 1 november 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	3
ALLMÄN MOTIVERING	10
1 INLEDNING.....	10
1.1 Projektet Valmis.....	10
1.2 Tidigare skeden i reformen	11
1.3 Andra pågående reformer.....	12
2 NULÄGE	12
2.1 Allmänna principer som ska tillämpas i beskattningen.....	12
2.2 Deklarationskyldighet och verkställande av beskattning	13
2.2.1 Inkomstbeskattning.....	13
2.2.2 Fastighetsbeskattning.....	16
2.2.3 Arvs- och gåvobeskattning	18
2.2.4 Periodisering av pensionsinkomst.....	19
2.3 Offentliga beskattningsuppgifter.....	19
2.4 Förfarande för beskattning enligt uppskattning	20
2.4.1 Inkomstbeskattning.....	20
2.4.2 Arvs- och gåvobeskattning	20
2.4.3 Överlåtelsebeskattning	20
2.5 Sökande av ändring i vissa situationer.....	21
2.5.1 Nya yrkanden efter det att beskattningen slutförts	21
2.5.2 Sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet.....	22
2.6 Påföljdsavgifter.....	22
2.6.1 Inkomstbeskattning	22
2.6.2 Fastighetsbeskattning.....	25
2.6.3 Arvs- och gåvobeskattning	25
2.6.4 Överlåtelsebeskattning.....	26
2.6.5 Hörande av den skattskyldige.....	27
2.7 Skatteuppbörd	27
2.7.1 Reform av skatteuppbördsförfarandet.....	27
2.7.2 Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd.....	28
2.7.3 Ränta som beräknas på obetald skatt.....	31
2.8 Förfarandet vid påförande av överlåtelseskatt	31
2.9 Återbetalning av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.....	33
2.10 Skatteår för stipendium, understöd och hederspris	34
2.11 Avförande av uppgifter ur skattnummerregistret för byggbranschen	35
2.12 Observerad korruption	36
3 LAGSTIFTNINGEN I UTLANDET	37
3.1 Sverige	37
3.1.1 Deklarationskyldighet och verkställande av beskattning.....	37
3.1.2 Påföljder vid försenad skattedeklaration	39
3.1.3 Påföljder vid försummelse av skattedeklaration	39
3.2 Norge.....	40
3.2.1 Deklarationskyldighet och verkställande av beskattning.....	40
3.2.2 Påföljder vid försenad skattedeklaration	41
3.2.3 Påföljder vid försummelse av skattedeklaration	41
3.3 Danmark.....	42
3.3.1 Deklarationskyldighet och verkställande av beskattning.....	42

RP 97/2017 rd

3.3.2	Påföljder vid försenad skattedeclaration	42
3.3.3	Påföljder vid försummelse av skattedeclaration	43
3.4	Storbritannien.....	43
3.4.1	Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning.....	43
3.4.2	Påföljder vid försenad skattedeclaration	44
3.4.3	Påföljder vid försummelse av skattedeclaration	45
3.5	Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning.....	46
4	BEDÖMNING AV NULÄGET.....	46
4.1	Allmänna principer som ska tillämpas i beskattningen.....	46
4.2	Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning	46
4.2.1	Inkomstbeskattning.....	46
4.2.2	Fastighetsbeskattning.....	47
4.2.3	Inlämnande av skattedeclaration	48
4.2.4	Elektronisk declaration	48
4.2.5	Periodisering av pensionsinkomst.....	49
4.3	Förfarande för beskattning enligt uppskattning	49
4.4	Sökande av ändring i vissa situationer.....	50
4.4.1	Nya yrkanden efter det att beskattningen slutförts.....	50
4.4.2	Sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet.....	51
4.5	Påföljdsavgifter.....	52
4.5.1	Inkomstbeskattning.....	52
4.5.2	Fastighetsbeskattning.....	56
4.5.3	Arvs- och gåvobeskattning	57
4.5.4	Överlåtelsebeskattning	58
4.5.5	Hörande av den skattskyldige.....	59
4.6	Skatteuppbörd.....	59
4.6.1	Reform av skatteuppbördsförfarandet.....	59
4.6.2	Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd.....	60
4.6.3	Ränta som beräknas på obetald skatt.....	61
4.7	Förfarandet vid påförande av överlåtelseskatt	62
4.8	Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.....	62
4.9	Skatteår för stipendium, understöd och hederspris	63
4.10	Avförande av uppgifter ur skattnummerregistret för byggbranschen	63
4.11	Observerad korruption	64
5	MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	65
5.1	Allmänna principer och förfarandebestämmelser som tillämpas i beskattningen.....	65
5.2	Deklarationsskyldighet.....	65
5.2.1	Inlämnande av skattedeclaration	65
5.2.2	Elektronisk declaration	66
5.3	Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga.....	67
5.4	Offentliga beskattningsuppgifter.....	69
5.5	Förfarande för beskattning enligt uppskattning	70
5.6	Sökande av ändring i vissa situationer.....	70
5.6.1	Kompletterande beskattningsbeslut.....	70
5.6.2	Sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet.....	73
5.7	Påföljdsavgifter.....	73
5.7.1	Allmänt	73
5.7.2	Förseningsavgift.....	74
5.7.3	Skatteförhöjning	76

RP 97/2017 rd

5.7.4	Rättelse av fel på den skattskyldiges initiativ	79
5.8	Skatteuppbörd	80
5.8.1	Reform av skatteuppbördsförfarandet	80
5.8.2	Centrala bestämmelser om det nya skatteuppbördsförfarandet	80
5.9	Förfarandet vid påförande av överlåtelseskatt	84
5.10	Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift	86
5.11	Skatteår för stipendium, understöd och hederspris	86
5.12	Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen	87
5.13	Observerad korruption	87
6	PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	88
6.1	Ekonomiska konsekvenser	88
6.1.1	Konsekvenser för Skatteförvaltningen	88
6.1.2	Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga	88
6.1.3	Minsta skattebelopp som kan påföras	94
6.1.4	Påföljdsavgifter	94
6.2	Konsekvenser för förvaltningen	96
6.2.1	Konsekvenser för Skatteförvaltningen	96
6.2.2	Deklarationsskyldighet	97
6.2.3	Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga	97
6.2.4	Kompletterande beskattningsbeslut samt sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet	98
6.2.5	Påföljdsavgifter	98
6.2.6	Skatteuppbörd	99
6.2.7	Skatteår för stipendium, understöd och hederspris	99
6.2.8	Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift	100
6.2.9	Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen	100
6.2.10	Observerad korruption	100
6.3	Konsekvenser för de skattskyldiga	100
6.3.1	Deklarationsskyldighet	100
6.3.2	Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga	101
6.3.3	Minsta skattebelopp som kan påföras	103
6.3.4	Kompletterande beskattningsbeslut	103
6.3.5	Påföljdsavgifter	104
6.3.6	Skatteuppbörd	106
6.3.7	Skatteår för stipendium, understöd och hederspris	107
6.3.8	Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift	107
6.3.9	Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen	107
7	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	107
8	SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	109
	DETALJMOTIVERING	110
1	LAGFÖRSLAG	110
1.1	Lag om skatteuppbörd	110
	1 kap. Allmänna bestämmelser	110
	2 kap. Betalning av skatt	115
	3 kap. Riktande och användning av inbetalningar	116
	4 kap. Användnings och kvarhållande av återbäringar	119
	5 kap. Återbetalning	122

RP 97/2017 rd

6 kap. Krediteringsränta samt ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring	126
7 kap. Indrivning av skatter	128
8 kap. Befrielse från skatt	130
9 kap. Preskription	132
10 kap. Ansvar för skatt	133
11 kap. Internationell överföring av skattemedel	134
12 kap. Ändringssökande	135
13 kap. Särskilda bestämmelser	137
14 kap. Ikraftträdande	142
1.2 Lagen om skatteuppbörd	143
1.3 Inkomstskattelagen	144
1.4 Lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift	145
1.5 Lagen om beskattningsförfarande	145
1.6 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	170
1.7 Lagen om skatt på arv och gåva	170
1.8 Lagen om överlåtelseskatt	176
1.9 Fastighetsskattelagen	184
1.10 Lagen om skattetillägg och förseningsränta	189
1.11 Lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen	190
1.12 Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	191
1.13 Mervärdesskattelagen	192
1.14 Lagen om förskottsuppbörd	192
1.15 Lagen om skatt för titlar	192
1.16 Lagen om skuldsanering för privatpersoner	192
1.17 Byggskattelagen	193
1.18 Lagen om Skatteförvaltningen	193
1.19 Punktskattelagen	193
1.20 Lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar	193
1.21 Tonnageskattelagen	193
1.22 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	193
1.23 Lagen om rundradioskatt	194
1.24 Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	194
1.25 Apoteksskattelagen	194
1.26 Lagen om skatt på vissa försäkringspremier	194
1.27 Lagen om källskatt på ränteinkomst	194
1.28 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet	194
1.29 Lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget	194
1.30 Lotteriskattelagen	195
1.31 Lagen om skatteredovisning	195
1.32 Lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	195
1.33 Bilskattelagen	195
1.34 Fordonsskattelagen	195
1.35 Bränsleavgiftslagen	195
1.36 Lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	196
1.37 Banskattelagen	196
1.38 Lagen om farledsavgift	196

RP 97/2017 rd

1.39	Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet	196
1.40	Lagen om kompensationsområden för vindkraft	196
1.41	Lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten	196
1.42	Lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken	196
2	NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	196
3	IKRAFTTRÄDANDE	198
4	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING ...	199
	LAGFÖRSLAG	203
	1. Lag om skatteuppbörd	203
	2. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	226
	3. Lag om ändring av inkomstskattelagen	227
	4. Lag om ändring av 2 och 9 § i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ..	228
	5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	229
	6. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	235
	7. Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	236
	8. Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt	239
	9. Lag om ändring av fastighetsskattelagen	244
	10. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	247
	11. Lag om ändring av 6 § i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen	249
	12. Lag om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	250
	13. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	252
	14. Lag om ändring av 1 och 23 § i lagen om förskottsuppbörd	253
	15. Lag om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar	254
	16. Lag om ändring av 13 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner	255
	17. Lag om ändring av 14 § i byggskattelagen	256
	18. Lag om ändring av 29 § i lagen om Skatteförvaltningen	257
	19. Lag om ändring av 47 och 47 d § i punktskattelagen	258
	20. Lag om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar	259
	21. Lag om ändring av 31 § i tonnageskattelagen	260
	22. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	261
	23. Lag om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt	262
	24. Lag om ändring av 17 och 20 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	263
	25. Lag om ändring av 2 § i apoteksskattelagen	264
	26. Lag om ändring av 7 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier	265
	27. Lag om ändring av 1 a § i lagen om källskatt på ränteinkomst	266
	28. Lag om ändring av 1 a § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet	267
	29. Lag om ändring av 1 a § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget	268
	30. Lag om ändring av 1 a § i lotteriskattelagen	269

RP 97/2017 rd

31. Lag om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning.....	270
32. Lag om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket.....	271
33. Lag om ändring av bilskattelagen	272
34. Lag om ändring av fordonsskattelagen	273
35. Lag om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen.....	274
36. Lag om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.....	275
37. Lag om ändring av 20 § i banskattelagen.....	276
38. Lag om ändring av 29 § i lagen om farledsavgift.....	277
39. Lag om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet.....	278
40. Lag om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft.....	279
41. Lag om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten	280
42. Lag om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken.....	281
BILAGOR.....	282
PARALLELLTEXTER	282
2. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	282
3. Lag om ändring inkomstskattelagen.....	283
4. Lag om ändring av 2 och 9 § i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ..	285
5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	286
6. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	296
7. Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	297
8. Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt	301
9. Lag om ändring av fastighetsskattelagen	309
10. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	312
11. Lag om ändring av 6 § i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen.....	315
12. Lag om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	316
13. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	318
14. Lag om ändring av 1 och 23 § i lagen om förskottsuppbörd.....	319
15. Lag om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar	320
16. Lag om ändring av 13 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner	321
17. Lag om ändring av 14 § i byggskattelagen.....	322
18. Lag om ändring av 29 § i lagen om Skatteförvaltningen	322
19. Lag om ändring av 47 och 47 d § i punktskattelagen.....	323
20. Lag om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar	324
21. Lag om ändring av 31 § i tonnageskattelagen	324
22. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	325
23. Lag om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt.....	327

RP 97/2017 rd

24. Lag om ändring av 17 och 20 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	327
25. Lag om ändring av 2 § i apoteksskattelagen	328
26. Lag om ändring av 7 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier	329
27. Lag om ändring av 1 a § i lagen om källskatt på ränteinkomst	329
28. Lag om ändring av 1 a § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet	330
29. Lag om ändring av 1 a § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget	330
30. Lag om ändring av 1 a § i lotteriskattelagen	331
31. Lag om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning	331
32. Lag om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	332
33. Lag om ändring av bilskattelagen	333
34. Lag om ändring av fordonsskattelagen	334
35. Lag om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen	335
36. Lag om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	336
37. Lag om ändring av 20 § i banskattelagen	336
38. Lag om ändring av 29 § i lagen om farledsavgift	337
39. Lag om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet	338
40. Lag om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft	338
41. Lag om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten	339
42. Lag om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken	340

ALLMÄN MOTIVERING

1 INLEDNING

1.1 Projektet Valmis

I enlighet med regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering genomför regeringen reformer i fråga om de skatter som Skatteförvaltningen tar ut. Reformerna behövs för att effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet, förbättra de skattskyldigas rättssäkerhet och tillgång till information och minska den administrativa bördan. Genom reformerna förenhetligas och förenklas förfarandet för beskattning och skatteuppbörd samt systemet för att söka ändring i beskattningen och för påföljdssystemet inom beskattningen. Dessutom främjas elektroniska förfaranden och realtidsbeskattning.

Det är av kostnadsskäl mest ändamålsenligt att samtidigt som det nya informationssystem som hänger samman med projektet för att uppgradera Skatteförvaltningens informationssystem (nedan *projektet Valmis*) införs 2016—2019 genomföra de förfarandereformer som regeringsprogrammet förutsätter. Beskattningsfunktionerna och de skatteslag som Skatteförvaltningen tar ut förs in i det nya informationssystemet steg för steg. Det är också meningen att de regeringspropositioner som gäller förfarandereformen lämnas och att ändringarna träder i kraft stegvis enligt den tidsplan som projektet Valmis tillåter.

Avsikten med denna regeringsproposition är att genomföra den tredje etappen av reformens lagstiftningsändringar, som gäller inkomstbeskattningen, tonnagebeskattningen, fastighetsbeskattningen, överlåtelsebeskattningen samt arvs- och gåvobeskattningen. I fråga om inkomstbeskattningen, tonnagebeskattningen och fastighetsbeskattningen ökas verkställandet av beskattningen i realtid genom att bestämmelser om tidpunkten för slutförande av beskattningen och om införande av kompletterande beskattningsbeslut meddelas. I samband med att tillämpningen av bestämmelserna om olika tidpunkt för slutförande av beskattningen för enskilda skattskyldiga börjar ändras också tidpunkten för när fastighetsbeskattningens offentliga beskattningssuppgifter blir offentliga. Genom ändringen förenhetligas bestämmelserna om fastighetsbeskattningen och inkomstbeskattningen.

Genom propositionen förenhetligas grundstrukturen för bestämmelserna om påföljder inom inkomstbeskattningen, tonnagebeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen. Inom överlåtelsebeskattningen och fastighetsbeskattningen utökas också det elektroniska deklarerandet när det gäller samfund och samfällda förmåner. Förfarandet för deklaration, betalning och återbetalning av överlåtelseskatt ska förenhetligas med de förfaranden som tillämpas på andra skatter som betalas på eget initiativ.

I propositionen föreslås det att en ny lag om skatteuppbörd ska stiftas. Genom propositionen slutförs den totala översynen av skatteuppbörden. Vartefter alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut överförs för behandling i Skatteförvaltningens nya informationssystem börjar det nya förfarandet för skatteuppbörd tillämpas på dem. Den konjunkturdeposition och den byggs katt som Skatteförvaltningen tar ut ska dock inte överföras till Skatteförvaltningens nya informationssystem. Betalning av konjunkturdeposition och byggs katt sker endast genom beslut av statsrådet för att utjämna konjunkturväxling och för närvarande tillämpas den inte alls.

För att förenhetliga det minsta skattebelopp som kan påföras ska gränsen för det minsta belopp som kan påföras i fråga om de skatter som debiteras vara tio euro.

Beskattningen av understöd ska förenhetligas och genom ändringarna av skattenummerregistret möjliggörs flexiblere radering av onödiga registeruppgifter än för närvarande. Dessutom

ska Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna beskattningsuppgifter till förundersökningsmyndigheten utvidgas.

De ovan nämnda reformerna ska genomföras inom alla skatteslag som en helhet. Ändringarna börjar dock tillämpas på de olika skatteslagen vid olika tidpunkt i enlighet med etapperna i projektet Valmis. Inom inkomstbeskattningen tillämpas de nya bestämmelserna från och med skatteår 2018. Tillämpningen av bestämmelserna om överlåtelseskatt och fastighetsskatt samt av den nya lagen om skatteuppbörd börjar under den sista etappen av reformen 2019, när dessa skatteslags beskattningsfunktioner övergår till det nya informationssystemet.

Utöver reformerna av beskattningsförfarandet och skatteuppbörden förenhetligas genom separata propositioner bestämmelserna om redovisningar till skattetagare samt förfarandebestämmelserna i den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen (1501/1993) med beskattnings- och skatteuppbördsförfarandena för andra skatter som betalas på eget initiativ.

1.2 Tidigare skeden i reformen

Lagstiftningsändringarna under den första etappen av reformen trädde i kraft vid ingången av 2017. Som nya lagar trädde lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016) i kraft. Dessutom stiftades det en ny lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016) och en apoteksskattelag (770/2016), som ersatte lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) och lagen om apoteksavgift (148/1946). Apoteksskatten blev en ny skatt som betalas på eget initiativ och som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

Lagstiftningsändringarna under den första etappen gällde särskilt skatter som betalas på eget initiativ och vars beskattningsfunktioner överfördes till Skatteförvaltningens nya informationssystem vid ingången av 2017. Dessutom förenhetligades bestämmelserna om rättelse av beskattning av alla skatteslag, påförande av skatt, rättelse av beslut och sökande av ändring. Även bestämmelserna om allmänna förfaranden samt tidsfristerna för förfaranden förenhetligades.

Bestämmelserna om det förfarande som ska följas vid betalning, återbetalning och indrivning av alla skatter och avgifter som Skatteförvaltningen tar ut samlades i en ny lag om skatteuppbörd. På grund av det stegvisa införandet av Skatteförvaltningens nya informationssystem genomförs skatteuppbörden av olika skatteslag i olika systemmiljöer under ett övergångsskede. Därför innehåller lagen om skatteuppbörd under övergångsskedet bestämmelser med olika innehåll om förfarandet för skatteuppbörd av olika skatteslag samt bestämmelser som behövs för att upprätthålla det tidigare skatteuppbördsförfarandet. Bestämmelserna om indrivning av skatter är dock enhetliga för alla skatter redan under den första etappen av reformen.

Lagstiftningsändringarna under reformens andra etapp träder i kraft den 1 november 2017. Ändringarna tillämpas i enlighet med etapperna i projektet Valmis på inkomstbeskattningen av samfund och samfällda förmåner från och med skatteår 2017 och på inkomstbeskattningen av personkunder från och med skatteår 2018, när funktionerna för beskattning av dessa skattskyldiga överförs till Skatteförvaltningens nya informationssystem.

Genom lagstiftningsändringarna under den andra etappen reformerades förfarandena för påförande, ändring och tillgodoräknande av förskott i inkomstbeskattningen. Bestämmelserna om ränteberäkning i inkomstbeskattningen förenhetligades och förenklades. I inkomstbeskattningen av samfund och samfällda förmåner utökades de elektroniska förfaringssätten. Tillämpningen av bestämmelserna om det nya skatteuppbördsförfarandet i lagen om skatteuppbörd

utvidgades till att också omfatta inkomstskatt, förskott och andra belopp som påförts och betalats tillbaka i enlighet med lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (1224/2004) samt tonnageskatt. Tillämpningsområdet för det nya skatteuppbördsförfarandet utvidgades till att också omfatta arvsskatt, gåvoskatt samt källskatt som påförs och betalas tillbaka till inkomsttagare till den del bestämmelserna om det nya skatteuppbördsförfarandet inte tillämpats på dem redan efter den första etappen.

1.3 Andra pågående reformer

Enligt den skattepolitiska riktlinjen i regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering ska ansvaret för punktbeskattningen, bilbeskattningen och mervärdesbeskattningen av import, vilka hört till Tullens uppgifter, överföras till Skatteförvaltningen på ett kontrollerat sätt för att kostnads- och resursfördelar ska nås och företagens administrativa börda minska. Punktbeskattningen och bilbeskattningen överfördes från Tullen till Skatteförvaltningen vid ingången av 2017. I det första skedet är det i huvudsak fråga om en ändring av beskattningsbehörigheten. I samband med att behandlingen av punktbeskattningen och bilbeskattningen vid ingången av 2020 överförs till Skatteförvaltningens nya informationssystem ska punktbeskattningens och bilbeskattningens förfaranden förenhetligas med beskattningsförfarandena för de övriga skatter som Skatteförvaltningen tar ut.

Vid finansministeriet bereds ett projekt för inrättande av ett inkomstregister. Syftet är att planera och skapa en övergripande och centraliserad databas för inkomstuppgifter på individnivå dit uppgifterna meddelas i realtid, per inbetalning och i enlighet med gemensamt godkända standarder. Syftet är att de flesta instanser som i sin verksamhet behöver enskilda medborgares inkomstuppgifter, bland annat Folkpensionsanstalten, arbetspensionsbolagen och arbetspensionsanstalterna samt Skatteförvaltningen, ska utnyttja registeruppgifterna. Vid planeringen av registret tas hänsyn till vilka funktionella behov som de som producerar uppgifter och som utnyttjar uppgifter har. Därför ska i samband med att registret tas i bruk bedömas hur de sanktioner som hänger samman med arbetsgivarskyldigheterna är förenliga med de ändringar som görs i projektet för inrättande av ett inkomstregister. Avsikten är att vid ingången av 2019 genomföra den första etappen i inrättandet av registret och den andra etappen vid ingången av 2020.

I regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering ställs det som mål att de offentliga tjänsterna ska göras kundorienterade och i första hand digitala. I enlighet med den riktlinje som fastställdes vid regeringens strategisession den 26 september 2016 övergår i medborgarnas myndighetsärenden till att i första hand använda en elektronisk meddelandeförmedlingstjänst och myndigheternas e-tjänster. Finansministeriet tillsatte den 21 december 2016 en arbetsgrupp som ska bereda en färdplan för tjänster som tillhandahålls elektroniskt samt en förutredning om lagstiftningen. Medborgarnas skyldighet att använda e-tjänster samt specialvillkoren för alternativa tillvägagångssätt ska i enlighet med statens allmänna riktlinjer också beaktas i Skatteförvaltningens verksamhet. Därför utvidgas inte i samband med reformen av beskattningsförfaranden förpliktelserna för fysiska personer att i beskattningen använda obligatoriska e-tjänster.

2 NULÄGE

2.1 Allmänna principer som ska tillämpas i beskattningen

I lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) föreskrivs det om de allmänna principer som ska följas i inkomstbeskattningen. Bestämmelserna gäller krav på jämlikhet, skydd för berättigade förväntningar, hörande, skyldighet att lägga fram utredning, verkställande av beskattning och utredning av ärende. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas

på eget initiativ finns det motsvarande bestämmelser om de allmänna principer som ska följas i fråga om skatter som betalas på eget initiativ. Dessutom innehåller de nämnda lagarna bestämmelser om gemensam behandling av ärenden, motivering av beslut, delgivning av Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar samt hörande av Enheten för bevakning av skatte-tagarnas rätt och delgivning av beslut till dem.

Enligt lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) ska beskattningen verkställas omsorgsfullt och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges fördel. Till övriga delar innehåller lagen om skatt på arv och gåva inte sådana bestämmelser om allmänna principer som ska följas i beskattningen som motsvarar lagen om beskattningsförfarande. Lagen om överlåtelseskatt (931/1996) innehåller inga bestämmelser om allmänna principer inom beskattningen liksom inte heller uttryckliga bestämmelser om vissa andra frågor som gäller förfarandet. Enligt fastighetsskattelagen (654/1994) verkställer Skatteförvaltningen fastighetsbeskattningen utifrån de uppgifter som finns i Skatteförvaltningens register, de uppgifter som den skattskyldige har lämnat och de uppgifter som har fåtts av utomstående uppgiftsskyldiga med stöd av lagen om beskattningsförfarande samt utifrån annan utredning som har fåtts i ärendet. I fråga om hörande av den skattskyldige och motivering av beslut tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande.

Till den del lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt och fastighetsskattelagen inte innehåller bestämmelser om de allmänna principer och förfaranden som ska tillämpas i beskattningen, tillämpas bestämmelserna i förvaltningslagen (434/2003) kompletterande i behandlingen av ett ärende. Bestämmelserna i förvaltningslagen avviker delvis från bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

2.2 Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning

2.2.1 Inkomstbeskattning

Bestämmelser om den skattskyldiges deklarationsskyldighet och skattedeklaration finns i lagen om beskattningsförfarande. Enligt lagen om beskattningsförfarande ska en skattskyldig för beskattningen meddela skattemyndigheten sina skattepliktiga inkomster, de avdrag som ska göras från dessa, uppgifter om sina tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som påverkar beskattningen. Den skattskyldige uppfyller sin deklarationsskyldighet genom att lämna in en skattedeklaration. Utöver skattedeklarationen ska den skattskyldige på uppmaning av Skatteförvaltningen eller besvärinstansen lämna de kompletterande uppgifter och utredningar samt förete de verifikationer som kan behövas vid beskattningen av den skattskyldige eller handläggning av överklagande som gäller beskattningen.

Enligt lagen om beskattningsförfarande har Skatteförvaltningen rätt att meddela närmare föreskrifter om när och hur skattedeklarationen ska lämnas in samt om deklaraionsförfarandet i övrigt. Skatteförvaltningen kan också meddela föreskrifter som begränsar deklarationsskyldigheten när deklarationsskyldigheten är uppenbart onödig.

Skattedeklarationen lämnas in och beskattningen verkställs för ett skatteår. Skatteåret för fysiska personer och dödsbon är ett kalenderår. Skatteåret för en bokföringsskyldig sammanfaller med kalenderåret eller, om räkenskapsperioden inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som har avslutats under kalenderåret. Samfund lämnar separat in skattedeklarationer för alla räkenskapsperioder som har avslutats under skatteåret. Skatteförvaltningen kan av orsaker som hänför sig till den skattskyldiges deklarationsskyldighet, organiseringen av skattemyndighetens arbete eller antalet ärenden bestämma att olika skattskyldiga ska lämna in skattedeklarationen vid olika tider.

Närmare bestämmelser om inlämnandet av skattedeklarationen meddelas genom beslut av Skatteförvaltningen. Genom beslut bestäms närmare om till exempel deklARATIONSSÄTT, vid vilka tidpunkter olika grupper av skattskyldiga ska lämna in skattedeklarationerna och de uppgifter som ska meddelas genom skattedeklaration.

Skattedeklarationen ska lämnas in senast på utsatt dag. Enligt Skatteförvaltningens beslut anses en skattedeklaration som anländer per post vara inlämnad inom rätt tid, om den postförsändelse adresserad till Skatteförvaltningen som innehåller skattedeklarationen har postats inom den tid som föreskrivs i beslutet. En skattedeklaration som lämnas in elektroniskt anses vara inlämnad när den har lämnats in i deklARATIONSTJÄNSTEN och kan tas fram av Skatteförvaltningen. I lagen om beskattningsförfarande föreskrivs det att Skatteförvaltningen av grundad anledning på begäran kan förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar.

I mars eller april det år som följer efter skatteåret sänder Skatteförvaltningen till fysiska personer och dödsbon en förhandsifylld skattedeklaration. Den förhandsifyllda skattedeklarationen består av en deklARATIONSDEL, en SPECIFIKATIONSDEL, ett beskattningsbeslut, giroblanketter och ett beskattningsintyg. I deklARATIONSDELN förhandsifylls de totala beloppen för den skattskyldiges inkomster, avdrag och skulder. I SPECIFIKATIONSDELN finns en mer detaljerad redogörelse för deklARATIONSDELNS uppgifter, till exempel beloppen för den lön som den skattskyldige har fått av olika arbetsgivare. Det beskattningsbeslut, det beskattningsintyg och de giroblanketter som sänds tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen grundar sig på den beskattningsberäkning som bygger på de förhandsifyllda uppgifterna. De förhandsifyllda uppgifterna bygger i huvudsak på uppgifter som fås av utomstående uppgiftsskyldiga. Dessutom fylls i skattedeklarationen på förhand såväl de uppgifter som den skattskyldige meddelat för förskottsuppbörd som egendomsrelaterade överlåtelsevinster och överlåtelseförluster som utretts innan skattedeklarationen fyllts i på förhand. De förhandsifyllda uppgifterna motsvarar inte alltid det slutliga beskattningsbeslutet, eftersom beskattningsuppgifterna kan ändra innan beskattningen slutförs.

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska den skattskyldige granska och komplettera uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen, rätta eventuella fel och återsända den rättade skattedeklarationen antingen elektroniskt eller på papper till Skatteförvaltningen vid den tidpunkt som fastställs i Skatteförvaltningens beslut. Den skattskyldige ges cirka tre veckor tid att granska och rätta uppgifterna. Tidpunkterna för återsändning av den förhandsifyllda skattedeklarationen infaller stegvis i april och maj i enlighet med Skatteförvaltningens beslut. Makar ska återsända en rättad förhandsifylld skattedeklaration inom samma tidsfrist. Om det inte finns någonting att rätta eller komplettera i den förhandsifyllda skattedeklarationen, behöver skattedeklarationen inte återsändas, om inte Skatteförvaltningen särskilt kräver det. Om den skattskyldige inte kompletterar eller rättar den förhandsifyllda skattedeklarationen senast den utsatta dagen, anses denna ha lämnat in en skattedeklaration med de förhandsifyllda uppgifterna.

Fysiska personer och dödsbon ska alltid lämna in en skattedeklaration om näringsverksamhet som de har bedrivit. En skattedeklaration om näringsverksamhet lämnas in i början av april. Även till näringsidkare sänds förhandsifyllda skattedeklarationer, som återsänds samtidigt som skattedeklarationen för näringsverksamheten. I anslutning till den förhandsifyllda skattedeklarationen sänds dock inget beskattningsbeslut. Beskattningsbeslutet sänds först efter det att de skattedeklarationsuppgifter som lämnats in genom skattedeklarationen för näringsverksamheten har behandlats.

Fysiska personer och dödsbon ska även alltid lämna in en skattedeklaration om jordbruksverksamhet som de har bedrivit. Skattedeklarationen om jordbruk lämnas in i slutet av februari.

RP 97/2017 rd

Till jordbruksidkare sänds en förhandsifylld skattedeklaration, som lämnas in i maj. I anslutning till den förhandsifyllda skattedeklarationen sänds ett beskattningsbeslut endast till de jordbruksidkare vars uppgifter som lämnats in genom skattedeklarationen för jordbruk har behandlats innan den förhandsifyllda skattedeklarationen skrivs ut.

En skattskyldig som bedriver skogsbruk ska lämna in en skattedeklaration om skogsbruk endast om den skattskyldige under skatteåret har haft inkomst av eller avdrag för skogsbruket eller andra uppgifter som påverkar beskattningen. Skattedeklarationen om skogsbruk lämnas i regel in i slutet av februari. I de fall där den som bedriver skogsbruk inte är medvärdesskattskyldig lämnas skattedeklarationen om skogsbruk dock in först tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen i maj. Beskattningsbeslutet sänds tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen till de skogsbruksidkare vars uppgifter som lämnats in genom skattedeklarationen om jordbruk har behandlats innan den förhandsifyllda skattedeklarationen skrivs ut.

I lagen om beskattningsförfarande föreskrivs det att de fysiska personer och dödsbon som inte fått en förhandsifylld skattedeklaration men som under skatteåret har haft skattepliktiga inkomster eller tillgångar eller skulder eller andra uppgifter som påverkar beskattningen ska utan uppmaning lämna in en skattedeklaration.

Samfund, sammanslutningar och alla andra skattskyldiga som under skatteåret har haft skattepliktig inkomst eller tillgångar eller skulder eller som har andra uppgifter som påverkar beskattningen, ska enligt lagen för beskattningsförfarande för beskattningen utan uppmaning lämna in en skattedeklaration. Samfund och samfällda förmåner ska lämna in en skattedeklaration inom fyra månader efter utgången av den sista månaden i räkenskapsperioden. Ett utländskt dödsbo, som enligt inkomstskattelagen (1535/1992) är ett samfund, ska lämna in en skattedeklaration för varje skatteår senast före utgången av april det år som följer efter skatteåret. Skattedeklarationen ska från och med den 1 november 2017 i regel lämnas in elektroniskt. Till samfund och samfällda förmåner sänds beskattningsbeslutet först när beskattningen har verkställts.

Beskattningssammanslutningar ska lämna in en skattedeklaration före utgången av februari det år som följer efter skatteåret. Näringsammanslutningar ska lämna in en skattedeklaration i början av april det kalenderår som följer efter skatteåret. Även till sammanslutningar sänds beskattningsbeslutet efter det att de uppgifter som meddelats i sammanslutningens skattedeklaration har behandlats, även om sammanslutningar inte är särskilda skattskyldiga.

En tonnageskattskyldig är skyldig att lämna in separata skattedeklarationer över tonnagebeskattad verksamhet och inkomstbeskattad verksamhet, med iakttagande av de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som gäller skyldigheten att deklarerera skattepliktig inkomst.

De beskattningsuppgifter som de skattskyldiga har meddelat genom en skattedeklaration och de andra beskattningsuppgifter som Skatteförvaltningen redan har undersöks på automatisk väg enligt på förhand fastställda enhetliga urvalsvillkor. Om urvalsvillkoren för beskattningsuppgifterna inte uppfylls, verkställs beskattningen helt på automatisk väg. Om ett urvalsvillkor uppfylls, styrs ärendet till ärendespecifik behandling. Efter behandlingen av beskattningsuppgifterna verkställs beskattningen i enlighet med skattedeklarationen eller med avvikelse från den. Om man avviker från skattedeklarationen på ett sätt som väsentligen är till den skattskyldiges nackdel, ska den skattskyldige höras separat.

Den skattskyldige kan komplettera och rätta sina beskattningsuppgifter under den ordinarie beskattningen tills beskattningen slutförs. Vissa yrkanden av dispositiv karaktär ska framställas innan beskattningen har slutförts.

Om de uppgifter som beskattningen bygger på inte ändras innan beskattningen har slutförts, förblir det beskattningsbeslut som bifogats den förhandsifyllda skattedeklarationen i kraft. Om beskattningen ändras till följd av den skattskyldiges komplettering eller rättelse eller en beskattningsåtgärd på en myndighets initiativ jämfört med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen innan beskattningen har slutförts, sänds ett nytt beskattningsbeslut till den skattskyldige och dennas make eller maka. Till de skattskyldiga som inte har fått någon förhandsifylld skattedeklaration sänds det första beskattningsbeslutet först när beskattningen har verkställts. Det kan skapas flera rättade beskattningsbeslut för en skattskyldig innan beskattningen har slutförts.

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska den skattskyldige åläggas att betala kvarskatt, om den förskottsinnehållning och de förskott som ska räknas den skattskyldige till godo inte räcker till betalning av skatterna. Om den skattskyldige påförs kvarskatt, bifogas till beskattningsbeslutet betalningsuppgifter för betalning av skatten. Om beskattningsuppgifterna ändras, sänds till den skattskyldige ett nytt beskattningsbeslut och vid behov fogas till det nya betalningsuppgifter. Kvarskatten förfaller till betalning och det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige betalas efter det att beskattningen har slutförts. Närmare bestämmelser om betalningstidpunkterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Ränta beräknas på kvarskatt och skatteåterbäring.

Enligt lagen om beskattningsförfarande slutförs beskattningen av den skattskyldige vid den tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämt, dock senast vid utgången av oktober det kalenderår som följer efter skatteåret. Beskattningen får slutföras vid olika tidpunkter för olika skattskyldiga. Genom beslut av Skatteförvaltningen har det föreskrivits att beskattningen av samfund och samfällda förmåner ska slutföras inom tio månader efter utgången av den sista månaden i räkenskapsperioden. Eftersom samfunds och samfällda förmånens räkenskapsperiod kan avslutas under vilken månad som helst, slutförs beskattningen av olika skattskyldiga vid olika tidpunkter. Om flera räkenskapsperioder avslutas samma kalenderår, beräknas tidpunkten för slutförandet av beskattningen enligt den senast avslutade räkenskapsperioden. Beskattningen av andra än samfund och samfällda förmåner slutförs enligt Skatteförvaltningens beslut samtidigt vid utgången av oktober det kalenderår som följer efter skatteåret.

Tonnagebeskattningen verkställs för ett sådant skatteår som avses i lagen om beskattningsförfarande, och på verkställande av beskattningen och slutförande av beskattningen tillämpas lagen om beskattningsförfarande.

2.2.2 Fastighetsbeskattning

Bestämmelser om en fastighetsskattskyldigs deklarationsskyldighet finns i fastighetsskattelagen, och på deklarationsskyldigheten tillämpas dessutom bestämmelserna om deklarationsskyldighet i lagen om beskattningsförfarande. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifter lämnas och vid vilken tidpunkt samt om andra förfaranden för lämnande av uppgifter för fastighetsbeskattningen.

Från och med skatteår 2013 har Skatteförvaltningen i mars under pågående skatteår till alla skattskyldiga sänt i samband med debiteringen av fastighetsskatt en utredning om de uppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen samt ett beskattningsbeslut som beräknats med stöd av uppgifterna. I beskattningsbeslutet anges de skattepliktiga fastigheterna, deras beskattningsvärde, beloppet av fastighetsskatten samt den skatteprocent enligt vilken skatten beräknats. I utredningen specificeras närmare de grunder som påverkar beräkningen av beskattningsvärdet och fastighetsskatten. Utredningen utformas utifrån de fastighetsuppgifter som finns i Skatteförvaltningens register.

RP 97/2017 rd

Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads återanskaffningsvärde.

Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna i utredningen. Den skattskyldige ska dessutom anmäla fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder samt uppgifter om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk. En skattskyldig som har fått en utredning om fastighetsuppgifter kan också rätta felen och bristerna genom att meddela dem elektroniskt.

Rättade och kompletterade uppgifter ska meddelas senast på den dag som fastställs närmare i Skatteförvaltningens beslut. En deklaration med rättade och kompletterade uppgifter som anlänt till Skatteförvaltningen per post anses liksom en inkomstskattedeclaration ha lämnats in inom utsatt tid, om den brevöversändelse som innehåller deklarationen har postats inom den tid som föreskrivs i Skatteförvaltningens beslut. Om den skattskyldige inte korrigerar de uppgifter som ligger till grund för beskattningen, anses den skattskyldige för fastighetsbeskattningen ha lämnat uppgifter som stämmer överens med den utredning som har sänts till honom eller henne.

En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas till den skattskyldige också när fastighetsskatt inte påförs den skattskyldige på grund av skattens ringa belopp eller någon annan orsak. Den skattskyldige ska med stöd av bestämmelserna om deklaration av tillgångar i lagen om beskattningsförfarande även i det fall att den skattskyldige inte har fått någon utredning om de uppgifter som har använts som grund för fastighetsbeskattningen deklarerat de fastigheter som den skattskyldige äger eller besitter.

Den skattskyldige ska dessutom lämna de kompletterande uppgifter och utredningar som kan behövas vid beskattningen av den skattskyldige eller handläggning av överklagande som gäller beskattningen. Kompletterande uppgifter och utredningar ska lämnas in på uppmaning av Skatteförvaltningen eller besvärsmyndigheten.

Fastighetsbeskattningen verkställs årligen. Beskattningsvärdet av en byggnad och av mark beräknas med utgångspunkt i de egenskaper som fastigheten hade och andra omständigheter som inverkar på fastighetsbeskattningen vid utgången av året före skatteåret. Fastighetsbeskattningen verkställs i huvudsak utifrån de uppgifter som finns i Skatteförvaltningens register. De viktigaste fastighetsuppgifter som antecknas i registret får Skatteförvaltningen direkt från andra myndigheter, som kommunerna, Befolkningsregistercentralen och Lantmäteriverket. När beskattningen verkställs beaktas dessutom de rättelser och kompletteringar som den skattskyldige har meddelat samt andra utredningar som inverkar på fastighetsbeskattningen.

De fastighetsskatteuppgifter som de skattskyldiga har meddelat och de andra fastighetsskatteuppgifter som Skatteförvaltningen har granskas på samma sätt som inkomstbeskattningsuppgifterna på automatisk väg enligt på förhand fastställda enhetliga urvalsvillkor. Om ett urvalsvillkor uppfylls, styrs ärendet till ärendespecifik behandling. Efter behandlingen av beskattningsuppgifterna verkställs beskattningen i enlighet med de meddelade uppgifterna eller med avvikelser från dem. Om urvalsvillkoren inte uppfylls, verkställs beskattningen helt på automatisk väg. Skatteförvaltningen beräknar med stöd av fastighetsuppgifterna, tillämpliga värderingsprinciper och kommunernas fastställda skatteprocent fastighetens beskattningsvärde och det fastighetsskattebelopp som ska betalas.

Om de uppgifter som fastighetsbeskattningen bygger på inte ändras innan beskattningen har slutförts, förblir beskattningsbeslutet i kraft. Om beskattningsuppgifterna ändras, sänds till den

RP 97/2017 rd

skattskyldige ett nytt beskattningsbeslut och nya betalningsuppgifter för inbetalningen av skatten.

Fastighetskatten förfaller till betalning efter det att fastighetsbeskattningen har slutförts. Närmare bestämmelser om betalningstidpunkterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Fastighetsbeskattningen slutförs vid den tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämt, dock senast vid utgången av kalenderåret. Fastighetsbeskattningen slutförs för alla skattskyldiga samtidigt. Fastighetsbeskattningen har vanligen slutförts i september under pågående skatteår.

2.2.3 Arvs- och gåvobeskattning

I lagen om skatt på arv och gåva föreskrivs det om deklARATIONSSKYLDIGHETEN och verkställandet av beskattningen i fråga om arv och gåva. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka handlingar som ska lämnas in för verkställandet av beskattningen. Skatteförvaltningen kan också bestämma att de uppgifter som ska lämnas för arvs- eller gåvobeskattningen ska lämnas på en blankett som Skatteförvaltningen har fastställt.

Enligt arvs- och gåvoskattelagen ska den som uppger boet utan uppmaning till Skatteförvaltningen lämna in ett bouppteckningsinstrument för verkställande av arvsbeskattningen. Bestämmelser om den som uppger boet finns i ärvdabalken (40/1965). Enligt ärvdabalken uppger boet av den som vårdar egendomen eller annars är bäst förtrogen med boets ställning.

Boets tillgångar och skulder ska antecknas i bouppteckningsinstrumentet sådana de var vid dödsfallet. I bouppteckningsinstrumentet ska också tillgångarnas värde anges. I bouppteckningsinstrumentet ska även antecknas förskott på arv, som enligt ärvdabalken ska beaktas vid arvskifte och som läggs till boets tillgångar. Även skattepliktiga förmåner som bygger på personförsäkringar och förmånstagare ska nämnas i bouppteckningsinstrumentet.

Bouppteckningsinstrumentet ska inom en månad från förrättandet av bouppteckningen lämnas till Skatteförvaltningen. Bouppteckningen ska förrättas inom tre månader från dödsfallet. Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja mer tid för förrättandet av bouppteckningen och inlämningen av bouppteckningsinstrumentet.

Den skattskyldige ska lämna in en skattedeklaration om något bouppteckningsinstrument inte behöver upprättas efter arvlåtaren eller om skattskyldigheten börjar senare än vid tidpunkten för arvlåtarens död. En skattedeklaration ska lämnas in till exempel om man får ett arv från utlandet. Om den skattskyldige inte är bosatt i Finland, är den som har dödsboet i sin besittning skyldig att ge en skattedeklaration.

En gåvotagare ska utan uppmaning lämna en gåvoskattedeklaration för verkställande av gåvobeskattningen. En gåvoskattedeklaration behöver inte lämnas in, om det inte behövs betala skatt för gåvan eller om inlämning av skattedeklaration inte krävs separat. Den skattskyldige kan dock om den skattskyldige så önskar lämna in en gåvoskattedeklaration till Skatteförvaltningen, även om ingen gåvoskatt ska betalas.

Skattedeklarationen ska lämnas in inom tre månader från det att skattskyldigheten har inträtt. Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja mer tid för inlämningen av skattedeklarationen.

I fråga om deklARATIONER som lämnas in för arvs- och gåvobeskattning har endast gåvoskattedeklARATIONER kunnat lämnas in elektroniskt från början av 2016. Bouppteckningar och andra deklARATIONER lämnas in på papper.

Skatteförvaltningen verkställer arvs- och gåvobeskattningen utifrån bouppteckningsinstrumentet och, om arvskiftet redan har ägt rum, dessutom utifrån skiftesinstrumentet, eller utifrån skattedeklarationen och någon annan tillgänglig utredning. Verkställandet av beskattningen omfattar bland annat värdering av egendom som erhållits i arv eller gåva, fastställande av värdet på de beskattningsbara arvsandelarna och påförande av skatt. Arvs- och gåvobeskattningen ska från och med skatteår 2017 i regel verkställas inom tre år från skatteårets utgång. Skatteåret är det kalenderår då arvlåtaren har avlidit, gåvotagaren har fått gåvan i sin besittning eller skattskyldigheten annars har inträtt. I praktiken påverkas tiden för verkställandet av beskattningen bland annat av typen av och storleken på boet eller gåvan och behovet av eventuella tilläggsutredningar.

2.2.4 Periodisering av pensionsinkomst

En retroaktivt utbetald lagstadgad pensionsinkomst kan på vissa villkor periodiseras som inkomst för det år till vilket pensionen hänför sig. Periodisering av pensionsinkomsten är ett så kallat yrkande av dispositiv karaktär. Enligt inkomstskattelagen ska pensionstagaren yrka på periodisering av pensionsinkomst inom två månader efter att beskattningen har slutförts för det år då pensionen utbetalades.

Om en retroaktivt utbetald pensionsinkomst hänför sig till högst skatteåret och de två skatteår som föregår det, kan pensionsinkomsten på vissa villkor periodiseras som inkomst för det år till vilket pensionen hänför sig. Om en pensionsinkomst som erhållits i ett för allt hänför sig till skatteåret och flera år än de två år som föregår skatteåret, ska den periodiseras som högst tre lika stora poster för skatteåret och de två föregående åren. Skatten för de tidigare åren beräknas enligt de skattegrunder som gällde då med beaktande av övriga inkomster de berörda åren. I fråga om verkställda beskattningar ska i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel. Med avvikelse från normal skatterättelse debiteras skatten dock inte som skatt för det skatteår som är föremål för rättelsen, utan som skatt för det år då pensionen utbetalades.

Yrkandet på periodisering av pensionsinkomst kan framställas vid förskottsuppbörd, ordinarie beskattning eller inom två månader efter slutförd beskattning i ett förfarande för begäran om omprövning.

2.3 Offentliga beskattningsuppgifter

I lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) föreskrivs det om offentliga uppgifter inom inkomst- och fastighetsbeskattningen och den tidpunkt då uppgifterna blir offentliga.

Uppgifterna inom fastighetsbeskattningen är offentliga sådana de är när beskattningen slutförs och de blir offentliga när fastighetsbeskattningen slutförs. De senaste åren har fastighetsbeskattningen slutförts i september under pågående skatteår, varvid alla fastighetsskattskyldigas beskattningsuppgifter har offentliggjorts samtidigt.

Uppgiften om det jämförelsevärde för aktier i bolag som inte är offentligt noterade och det beskattningsvärde av till jordbruket hörande andelar i andelslag som avses i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) och som Skatteförvaltningen har fastställt är offentliga sådana de är när beskattningen slutförs och de blir offentliga när det berörda samfundets beskattning har slutförts. Aktiers jämförelsevärde används till exempel vid beräkningen av nettoförmögenheten i det bolag som äger dem och av aktiens matematiska värde.

Uppgifterna inom inkomstbeskattningen är offentliga sådana de är när beskattningen slutförs och de blir offentliga vid ingången av november kalenderåret efter skatteåret.

2.4 Förfarande för beskattning enligt uppskattning

2.4.1 Inkomstbeskattning

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska beskattningen verkställas enligt uppskattning, om skattedeklaration inte har inlämnats eller om deklARATIONEN inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen.

Om ingen skattedeklaration har lämnats in, sänder Skatteförvaltningen till den skattskyldige en uppmaning om att lämna in en skattedeklaration. I uppmaningen informeras om möjligheten att verkställa beskattningen enligt uppskattning och påföra en skatteförhöjning. Om den skattskyldige trots uppmaningen inte lämnar in en skattedeklaration eller lägger fram en utredning om att det inte har funnits någon beskattningsbar inkomst, verkställs beskattningen enligt uppskattning. Beskattning enligt uppskattning kan också verkställas när en skattedeklaration har lämnats in, men den inte till alla delar kan anses vara tillförlitlig. I praktiken verkställer Skatteförvaltningen beskattningen enligt uppskattning när Skatteförvaltningen med stöd av tillgängliga jämförelseuppgifter och andra motsvarande omständigheter kan dra slutsatsen att den skattskyldige har haft inkomster under skatteåret. Man strävar efter att uppskatta den beskattningsbara inkomsten till det faktiska inkomstbeloppet. Om en skattedeklaration saknas har Skatteförvaltningen dock oftast inga exakta uppgifter om till exempel omfattningen av samfundets verksamhet och det resultat som den leder till. Därför motsvarar den uppskattade inkomsten sällan den skattskyldiges faktiska inkomst.

I samband med beskattning enligt uppskattning påförs skatteförhöjning. I praktiken beräknas beloppet av skatteförhöjningen utifrån den uppskattade inkomsten med hjälp av den skala som finns i Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar.

2.4.2 Arvs- och gåvobeskattning

Om ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration inte har lämnats in eller om instrumentet eller deklARATIONEN inte ens efter rättelse kan läggas till grund för beskattningen, ska beskattningen verkställas enligt uppskattning. Innan beskattningen enligt uppskattning verkställs ska Skatteförvaltningen, om möjligt, ge den deklARATIONSSKYLDIGE eller boförvaltaren möjlighet att lämna in en utredning i ärendet. I samband med beskattning enligt uppskattning påförs skatteförhöjning. Skatteförhöjningen är högst 20 procent, och om inget bouppteckningsinstrument eller ingen skattedeklaration har lämnats in även efter en bevisligen erhållen uppmaning, ytterligare högst 20 procent av skattebeloppet.

2.4.3 Överlåtelsebeskattning

Om betalning av skatt eller betalning av uppbyren skatt har försummats eller om det är uppenbart att ett alltför lågt belopp har betalats i skatt och om den skattskyldige eller ansvarsskyldige trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för debitering, verkställer Skatteförvaltningen debiteringen enligt uppskattning. I samband med beskattningen enligt uppskattning påförs skatteförhöjning.

2.5 Sökande av ändring i vissa situationer

2.5.1 Nya yrkanden efter det att beskattningen slutförts

Enligt lagen om beskattningsförfarande kan den skattskyldige söka ändring i sin inkomstbeskattning genom att lämna in en begäran om omprövning till skatterättelsenämnden. Även till exempel på sökande av ändring inom fastighetsbeskattningen och tonnagebeskattningen tillämpas bestämmelserna om sökande av ändring i lagen om beskattningsförfarande.

Skatterättelsenämnden är den första besvärinstansen. Skatterättelsenämnden kan helt eller delvis godkänna eller förkasta en begäran om omprövning eller lämna ärendet utan prövning. Skatteförvaltningen kan avgöra en begäran om omprövning till den del den skattskyldiges begäran godkänns.

Skatteförvaltningen kan upphäva beskattningen av den skattskyldige och verkställa beskattningen på nytt, om beskattningen av den skattskyldige har verkställts enligt uppskattning och den skattskyldige söker ändring i sin beskattning genom att lämna in skattedeklarationen först efter det att beskattningen har slutförts. Skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan upphäva beskattningen, om det i begäran om omprövning eller i besväret har lagts fram en ny utredning som inte var känd när beskattningen verkställdes. En sådan ny utredning kan gälla till exempel gottgörelse av skatt som betalats till utlandet. Skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan också upphäva beskattningen till följd av ett procedurfel till exempel när hörandet av den skattskyldige har försumrats.

Den ordinarie beskattning som verkställs för skatteåret inriktas på alla omständigheter som inverkar på skatteårets beskattning, även på de delfrågor som inte har utretts av skattemyndigheten. Den skattskyldige kan efter det att beskattningen har slutförts framställa till exempel ett sådant yrkande på avdrag i inkomstbeskattningen som den skattskyldige inte framställt i sin skattedeklaration och som inte annars heller utretts i den ordinarie beskattningen. I detta fall är det fråga om att söka ändring i den ordinarie beskattningens beskattningsbeslut där avdraget inte beaktats. Ett sådant yrkande liksom annan information som omfattas av deklarationssskyldigheten behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska en begäran om omprövning göras skriftligen. I förvaltningslagen föreskrivs det om formen av och innehållet i en begäran om omprövning. Enligt förvaltningslagen ska det av skrivelsen framgå vilket beslut som avses, innehållet i begäran om omprövning och grunderna för yrkandet.

Den skattskyldige kan komma att efter slutförd beskattning till Skatteförvaltningen lämna in en fritt formulerad skrivelse som inte kallas för begäran om omprövning eller av vilken det inte annars heller framgår att det är fråga om sökande av ändring i beskattningen. Skrivelsen betraktas som begäran om omprövning, om den innehåller specifika uppgifter om hur man vill att beskattningen ska ändras. Om den skattskyldige efter det att beskattningen har slutförts till Skatteförvaltningen lämnar in en ny skattedeklaration eller en blankettbilaga utan egentlig begäran om omprövning, betraktas den inlämnade skattedeklarationen eller blankettbilagan i princip som begäran om omprövning.

Det kan hända att den skattskyldige meddelar till Skatteförvaltningen om uppenbara registrerings- och räknefel och motsvarande tekniska fel även muntligen, till exempel per telefon eller i kundtjänsten. I dessa fall kan Skatteförvaltningen ompröva beskattningen genom att på myndighetens initiativ göra en skatterättelse till den skattskyldiges fördel och i princip också till den skattskyldiges nackdel. Om den skattefråga som anknyter till det ärende som den skatt-

skyldige har meddelat lämnar rum för tolkning, styrs den skattskyldige till att göra en skriftlig begäran om omprövning till skatterättelsenämnden.

Från och med skatteår 2017 är tiden för sökande av ändring för den skattskyldige tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Tiden för sökande av ändring är för den skattskyldige dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. I ett beslut som har meddelats till följd av begärande om omprövning får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen. För den skattskyldige är besvärstiden för överklagande hos förvaltningsdomstolen 60 dagar från delfäendet av omprövningsbeslutet.

Vid ett förfarande för begäran om omprövning tas inga avgifter ut. Förvaltningsdomstolen tar ut en rättegångsavgift av den ändringssökande. Ingen rättegångsavgift tas dock ut om förvaltningsdomstolen ändrar det överklagade beslutet till den ändringssökandes fördel.

2.5.2 Sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet

I lagstiftningen om beskattning har det föreskrivits omfattande om rättelsenämndförfarandet. Ett beslut om sådant godkännande av ansökan om skattefrihet eller återkallande av skattefrihet som föreskrivs i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) överklagas dock i enlighet med gällande bestämmelser genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Förfarandet avviker sålunda från andra förfaranden som tillämpas på beskattningen.

2.6 Påföljdsavgifter

2.6.1 Inkomstbeskattning

Bestämmelser om de administrativa påföljderna om den skattskyldige försummar deklARATIONSSKYLDIGHETEN finns i lagen om beskattningsförfarande. Med stöd av hänvisningsbestämmelsen i tonnageskattelagen (476/2002) tillämpas bestämmelserna om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarande också på tonnagebeskattningen.

Skatteförvaltningen får påföra den skattskyldige skatteförhöjning till följd av att deklARATIONSSKYLDIGHETEN har försummats. Den gällande lagstiftningen om skatteförhöjning bygger på bestämmelserna i den upphävda beskattningslagen (482/1958), i vilka det inte gjordes några innehållsmässiga ändringar när den gällande lagen om beskattningsförfarande stiftades. Enligt motiveringarna i regeringens proposition (RP 131/1995 rd) motsvarade bestämmelsen om skatteförhöjning bestämmelsen i beskattningslagen, dock så att skatteförhöjning enligt den nya bestämmelsen kunde påföras även vid försummelse och brister i fråga om andra deklARATIONER som krävs av den skattskyldige än skattedeklARATION. Från och med ingången av skatteår 2005 ändrades bestämmelsen om skatteförhöjning genom lagen om ändring av lagen om beskattningsförfarande (1079/2005), så att minimibeloppen för skatteförhöjning ströks ur bestämmelsen om de allvarligaste försummelsena.

Det när det är fråga om försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN bestäms med stöd av bestämmelserna om den skattskyldiges deklARATIONSSKYLDIGHET. Enligt lagen om beskattningsförfarande ska en skattskyldig för beskattningen meddela skattemyndigheten sina skattepliktiga inkomster, de avdrag som ska göras från dessa, uppgifter om sina tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som påverkar beskattningen. Genom Skatteförvaltningens beslut har närmare föreskrifter om de uppgifter som ska meddelas utfärdats samt deklARATIONSSKYLDIGHETEN delvis begränsats. Den skattskyldiges deklARATIONSSKYLDIGHET omfattar också att uppgifterna meddelas i rätt tid och på rätt sätt.

Den skattskyldige försummar sin deklarationsskyldighet till exempel när den skattskyldige på det berörda stället i skattedeklarationen låter bli att deklarerera skattepliktig inkomst enligt skattelagstiftningen eller anger i skattedeklarationen som avdragsgill utgift en utgift som enligt skattelagstiftningen inte är avdragsgill. Huruvida deklarationsskyldigheten försummas bedöms på objektiva grunder, varvid den skattskyldiges uppfattning om huruvida inkomsten är skattepliktig och utgiften avdragsgill eller subjektiva faktorer, som den skattskyldiges vållandegrad, inte har någon betydelse när det avgörs om deklarationsskyldigheten har försummats. Den skattskyldige kan dock vara osäker på vilket sätt den skattskyldiges beskattningsärende ska avgöras enligt skattelagstiftningen. Enligt regeringens proposition (RP 91/2005 rd) är det inte fråga om en brist i deklarationen, även om den skattskyldige juridiskt skulle ha kommit till fel slutresultat, till exempel felbedömt det skattemässiga bemötandet av inkomsten, om den skattskyldige i sin skattedeklaration klart och öppet lämnar riktiga och tillräckliga uppgifter för att ett beskattningsärende ska kunna avgöras. Enligt högsta förvaltningsdomstolens beslut 2016:15 kan den skattskyldige vid behov på ett fritt formulerat sätt redogöra i bilagor till skattedeklarationen för oklara frågor.

Skatteförhöjning påförs vanligen till följd av odeklarerade inkomster eller på grund av någon annan felaktighet i deklarationen eller för att deklarationen var försenad. Skatteförhöjning kan också påföras till följd av att någon annan deklaration än skattedeklarationen ska lämnas in för att uppfylla deklarationsskyldigheten och inte lämnats in. Skatteförhöjning kan påföras till exempel när en bokföringsskyldig inte lämnar in en ändringsanmälan för räkenskapsperioden eller när ett bostadsaktiebolag inte lämnar in de uppgifter som behövs för att beräkna grunderna för beskattningsvärdet av en bostad. Utöver skattedeklarationen ska den skattskyldige på uppmaning av skattemyndigheten med samma skyldigheter lämna in de kompletterande uppgifter och utredningar samt förete de verifikationer som kan behövas vid beskattningen. Skatteförhöjning kan också påföras på grund av att denna skyldighet har försummats.

I lagen om beskattningsförfarande har skatteförhöjningarna delats in i tre grupper efter försummelsens allvarlighetsgrad. Högst 150 euro kan påföras som skatteförhöjning, om det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en skattedeklaration, i en annan deklaration som den skattskyldige ska ge för uppfyllande av deklarationsskyldigheten eller i en annan uppgift eller handling som den skattskyldige har lämnat in och om den skattskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet eller om han utan giltig orsak har lämnat in en deklaration, uppgift eller handling för sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning om högst 150 euro. Om en skattedeklaration, en uppgift eller en handling innehåller väsentliga ofullständigheter eller fel eller om de lämnats in efter en bevisligen sänd uppmaning, kan en skatteförhöjning på högst 800 euro påföras.

Enligt den strängaste bestämmelsen om skatteförhöjning påförs en skatteförhöjning på högst 30 procent för den inkomst som lagts till eller högst 1 procent av de tillgångar som lagts till, om den skattskyldige medvetet eller av grov oaktsamhet har lämnat in en väsentligen oriktig skattedeklaration, en annan deklaration som ska ges för uppfyllande av deklarationsskyldigheten eller någon annan föreskriven uppgift eller handling eller inte alls lämnat in någon deklaration. Skatteförhöjning påförs enligt denna bestämmelse också när den skattskyldige medvetet eller av grov oaktsamhet har uppgivit inkomsten som fel inkomstslag.

Vid beräkningen av beloppet av den inkomst som har lagts till dras från inkomsten av de avdragsgilla utgifter som hänför sig till den, till exempel utgifter för inkomstens förvärvande och räntekostnader, vilka inte redan tidigare har dragits av i den skattskyldiges beskattning.

Enligt specialbestämmelsen om dokumentation av internprissättningen kan en skattskyldig påföras en skatteförhöjning på högst 25 000 euro, om den skattskyldige inte på uppmaning av Skatteförvaltningen lägger fram dokumentation av internprissättningen eller en tilläggsutred-

ning som kompletterar den eller lägger dem fram efter den fastställda tidsfristen. Skatteförhöjning kan också påföras om dokumentationen av internprissättningen eller tilläggsutredningen är väsentligen ofullständig eller felaktig. En skattskyldig som ska lämna in en deklaration som gäller land-för-land-rapportering för beskattningen eller en land-för-land-rapport kan påföras en skatteförhöjning på högst 25 000 euro, om skyldigheten inte har uppfyllts inom föreskriven tidsfrist eller om den uppfyllts väsentligen ofullständigt eller bristfälligt.

Om samma skattedeklaration innehåller flera försummelser och fel, ska förutsättningarna för att påföra skatteförhöjning och dess belopp bedömas separat för varje belopp som har lagts till inkomsten, eftersom de belopp som har lagts till inkomsten till sin karaktär kan vara olika när uppsåt eller oaktsamhet bedöms. Till följd av försummelser som hänför sig till samma skattedeklaration påförs då dock endast en skatteförhöjning.

Skatteförvaltningen meddelar årligen harmoniseringsanvisningar för verkställandet av inkomstbeskattningen. Harmoniseringsanvisningarna innehåller också anvisningar för påförande av skatteförhöjning. Syftet med anvisningarna är att i Skatteförvaltningen främja korrekt och enhetlig beskattning. I anvisningarna anges vilka omständigheter som ska beaktas vid påförande av skatteförhöjning och hur stora belopp som ska påföras för olika fel och brister i skattedeklarationen. Skalorna i harmoniseringsanvisningarna och andra schematiska skatteförhöjningsbelopp används i de fall där det inte föreligger särskilda faktorer som sänker eller höjer skatteförhöjningen. Enligt harmoniseringsanvisningarna kan det anses att en felaktig skattedeklaration har lämnats uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, om den skattepliktiga inkomsten med hänsyn till verksamhetens typ och omfattning har belastats med en stor och uppenbart icke-avdragsgill utgift eller om en uppenbart skattepliktig inkomst har deklarerats som skattefri. Fel som har orsakats av periodiseringen av inkomsten anses inte vara uppsåtliga eller grov oaktsamhet. Vanligen är det inte heller i fall som lämnar rum för tolkning fråga om grov oaktsamhet eller uppsåtlighet, om inte flertydigheten hänger samman med systematiskt och långvarigt utnyttjande av beskattnings- och företagsstrukturer för att undvika skatt.

För tillämpningen av den strängaste bestämmelsen om skatteförhöjning innehåller harmoniseringsanvisningarna skalor i fyra nivåer för beräkningen av skatteförhöjningen inom personbeskattningen och företagsbeskattningen. Skatteförhöjningsprocenten fastställs enligt den inkomst som har lagts till och ju större beloppet av den tillagda inkomsten är, desto större är skatteförhöjningsprocenten. Enligt harmoniseringsanvisningarna är beloppet av skatteförhöjningen 300 euro i de fall där beloppet av den inkomst som har lagts till är högst 10 000 euro. Skalornas högsta skatteförhöjningsprocent är sju och den tillämpas på den del av inkomst som har lagts till som överskrider 100 000 euro.

Enligt Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar påförs 100 euro i skatteförhöjning om den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen för sent men på eget initiativ. I praktiken har skatteförhöjning dock inte påförts för små förseningar. Om skattedeklarationen lämnas in på uppmaning av Skatteförvaltningen, är skatteförhöjningen 150 euro. Om skattedeklarationen lämnas in först efter den tidsfrist som anges i uppmaningen, påförs en skatteförhöjning på 300 euro. Om det finns ett giltigt skäl för att skattedeklarationen är försenad, påförs ingen skatteförhöjning.

Enligt harmoniseringsanvisningarna påförs ingen skatteförhöjning om den skattskyldige rättar eller kompletterar sin skattedeklaration på eget initiativ. Skatteförhöjning påförs till exempel inte när den skattskyldige innan skattemyndigheten har uppmanat den skattskyldige att lämna fram en utredning över sina inkomster deklarerar en inkomstpost som saknas i skattedeklarationen.

RP 97/2017 rd

Efter det att beskattningen har slutförts kan den skattskyldige också till egen nackdel lämna en begäran om omprövning av den verkställda beskattningen. Då kan den skattskyldige kräva att tidigare odeklarerad och icke-beskattad inkomst eller ett felaktigt beviljat avdrag ska läggas till den beskattade inkomsten. Om yrkandet framställs på eget initiativ och inte först när den skattskyldige har fått kännedom om skattegranskning eller någon annan kontrollåtgärd som vidtas av en myndighet, har beskattningen vanligen ändrats i enlighet med det sätt som yrkas i den skattskyldiges begäran om omprövning. Då har vanligen ingen skatteförhöjning påförts. För de allvarligaste försummelserna har dock skatteförhöjning kunnat påföras eller en polisanmälan göras.

Skatteförhöjning kan påföras antingen i den ordinarie beskattning som verkställs för skatteåret eller i ändringsbeskattningen, till exempel när beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel. Skatteförhöjning påförs vanligen med samma beslut som skatten. Enligt lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013) behöver skattemyndigheten inte påföra skatteförhöjning när beskattningsbeslutet fattas, utan kan fatta beslut om påförande av skatteförhöjning senare. Bestämmelsen är avsedd att tillämpas när skattemyndigheten gör eller överväger att göra en polisanmälan i ärendet. Skatteförhöjningen kan då påföras senare genom ett beslut som är separat från beskattningsbeslutet, om ingen polisanmälan görs eller polisanmälan inte leder till åtal.

2.6.2 Fastighetsbeskattning

På försummelse av den deklarationsskyldighet som gäller fastighetsbeskattning tillämpas skatteförhöjningsbestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande. I fastighetsbeskattningen kan skatteförhöjning dock inte beräknas utifrån beloppet av den inkomst som lagts till och som avses i skatteförhöjningsbestämmelsen. Däremot kan skatteförhöjning påföras för tillgångar som har lagts till, dvs. med stöd av ett belopp som har lagts till fastighetens beskattningsvärde.

I fastighetsskattelagen finns det särskilda bestämmelser om att skatteförhöjning inte påförs, om det i de uppgifter som den skattskyldige har lämnat in för fastighetsbeskattningen finns fel som den skattskyldige rimligen inte kan antas ha varit medveten om. Bestämmelsen fogades till lagen samtidigt som det föreskrevs att den skattskyldige har skyldighet att granska de uppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen och meddela Skatteförvaltningen om felen i dem. Enligt regeringens proposition med förslag till lag om ändring av fastighetsskattelagen (RP 6/2012 rd) avses i bestämmelsen till exempel situationer där den skattskyldige inte känner till grundliga renoveringar, utvidgningar och andra ändringar som inverkar på fastighetsskatten och som gjorts före den skattskyldiges ägarskap och därför inte kan deklarerat dem rätt.

I fastighetsskattelagen föreskrivs också att fastighetsuppgifter som meddelats i inkomstbeskattningen ska beaktas i fastighetsbeskattningen. Vid bedömningen av förutsättningarna för skatteförhöjning beaktas utöver de uppgifter som den skattskyldige lämnat in för fastighetsbeskattningen även de uppgifter och handlingar som den skattskyldige har lämnat in för verkställande av inkomstbeskattningen eller om sin förmögenhet med stöd av lagen om beskattningsförfarande.

2.6.3 Arvs- och gåvobeskattning

Lagen om skatt på arv och gåva innehåller bestämmelser om den skatteförhöjning som påförs till följd av försummelse av deklarationsskyldigheten. Den skattskyldige som ansvarar för att deklarationsskyldigheten uppfylls ska påföras skatteförhöjning, om deklarationsskyldigheten har försummats. Skatteförhöjningen påförs endast för den del av skatten, som försummelsen gäller.

RP 97/2017 rd

Skatten ska höjas med högst 20 procent, om den skattskyldige utan godtagbart skäl har försummat skyldigheten att lämna in ett bouppteckningsinstrument, en skattedeklaration eller någon annan uppgift eller handling i rätt tid eller har lämnat in den väsentligen ofullständig. Om den skattskyldige trots Skatteförvaltningens uppmaning har låtit bli att utan godtagbart hinder uppfylla deklARATIONSSKYLDIGHETEN, ska skatten höjas ytterligare högst 20 procent.

Skatten ska höjas med högst det dubbla beloppet om den skattskyldige medvetet eller av grov oaktsamhet inlämnat ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller någon annan stadgad uppgift eller handling med väsentligen oriktigt sakinnehåll.

Inom arvsbeskattningen kan skatteförhöjning påföras även en sådan skattskyldig som inte har skyldighet att lämna in ett bouppteckningsinstrument, men som uppenbart ska anses ha ägt kännedom om bouppteckningsinstrumentets, skattedeklarationens eller någon annan uppgifts oriktighet. Bestämmelsen tillämpas inte om skatteförhöjningen påförs till följd av att bouppteckningsinstrumentet har lämnats in för sent. Inom gåvobeskattningen påförs skatteförhöjningen alltid gåvotagaren.

Skatteförvaltningen kan med stöd av omfattande rättigheter att få uppgifter begära uppgifter, utredningar eller handlingar av den skattskyldige för påförande av skatt. För försummelse att lämna uppgifter kan skatteförhöjning påföras.

2.6.4 Överlåtelsebeskattning

Förvärvaren av en fastighet ska hos Lantmäteriverket ansöka om lagfart inom den tidsfrist som föreskrivs i lag. Om lagfart inte ansöks inom tidsfristen, höjs den överlåtelseskatt som ska betalas med stöd av överlåtelsen av fastigheten (*dröjsmålsförhöjning*). Dröjsmålsförhöjningen, som påförs förvärvaren att betala, är 20 procent av skattebeloppet för varje påbörjad sex månaders period som ansökan om lagfart är försenad. Dröjsmålsförhöjning kan dock påföras högst 100 procent av skattebeloppet. Dröjsmålsförhöjning påförs, även om skatten hade betalats i tid. Lantmäteriverket sänder till Skatteförvaltningen ett meddelande om fördröjd ansökan om lagfart och Skatteförvaltningen debiterar dröjsmålsförhöjningen. Dröjsmålsförhöjning påförs också i det fall att förvärvaren helt har försummat att ansöka om lagfart.

En förvärvare ska också betala skatt för överlåtelse av vissa värdepapper. Skatt som påförs en skattskyldig eller en ansvarsskyldig kan i samband med debiteringen höjas, om skyldigheten att betala eller deklarerat skatten har försummats. Skatteförhöjning kan påföras endast den skattskyldige eller den ansvarsskyldige, vars försummelse det är fråga om med hänsyn till de förhållanden som framgår i fallet.

Överlåtelseskatt som betalas för överlåtelse av fastighet och värdepapper kan i samband med debiteringen höjas med högst 20 procent av det försummade beloppet, om skatten utan godtagbart skäl lämnats helt eller delvis obetald eller ouppburen inom den föreskrivna tiden och försummelsen inte kan anses vara ringa. Skatteförhöjning kan påföras endast när skatt debiteras av den skattskyldige. Skatteförhöjning kan påföras även om den skattskyldige på uppmaning av Skatteförvaltningen rättar till försummelsen. Skatten kan lämnas ohöjd, om den skattskyldige eller den ansvarsskyldige har en godtagbar orsak för försummelsen. Skatten kan inte heller höjas till följd av att skatten lämnats obetald, om den skattskyldige har påförts dröjsmålsförhöjning på grund av försummelse av att ansöka om lagfart. Skatten kan höjas med högst 30 procent av det försummade beloppet, om den som har varit skyldig att bära upp skatten helt eller delvis har låtit bli att inom föreskriven tid betala in skattebeloppet. Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen kan anses vara ringa. Den skattskyldige, den ansvarsskyldige eller den som har varit skyldig att bära upp skatten ska dessutom betala ett skattetillägg på den försent betalda skatten.

Skatten kan höjas med högst 20 procent om den skattskyldige eller den ansvarsskyldige har försummat att lämna in en deklaration eller någon annan uppgift eller handling i rätt tid eller har lämnat in den bristfällig. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter dessutom att den skattskyldige eller den ansvarsskyldige inte ens på uppmaning rättar till sin försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN.

Om den skattskyldige eller den ansvarsskyldige uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig uppgift eller handling, kan skatten höjas med minst 20 och högst 50 procent. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter att de åtgärder som den skattskyldige eller den ansvarsskyldige har vidtagit har varit ägnade att leda till att den skattskyldige eller den ansvarsskyldige undgår att betala skatt.

2.6.5 Hörande av den skattskyldige

Skattelagstiftningen innehåller inga specialbestämmelser om hörande av den skattskyldige före påförandet av skatteförhöjning. Enligt lagen om beskattningsförfarande ska den skattskyldige ges tillfälle att bli hörd, om beskattningen verkställs på ett sätt som väsentligen avviker från den skattskyldiges skattedeklaration. Enligt Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar för inkomstbeskattningen ska den skattskyldige alltid höras innan skatteförhöjning påförs. Den skattskyldige kan då redogöra för de skäl som har lett till att skattedeklarationen försenats eller är bristfällig och för andra omständigheter som inverkar på påförande av skatteförhöjning och på dess belopp. Inom fastighetsbeskattningen tillämpas på hörandet av den skattskyldige bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

Inom arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen tillämpas förvaltningslagen på hörande, eftersom uttryckliga bestämmelser om det saknas. Enligt förvaltningslagen ska en part innan ett ärende avgörs ges tillfälle att framföra sin åsikt om ärendet och avge sin förklaring med anledning av sådana yrkanden som kan inverka på hur ärendet kommer att avgöras. Enligt förvaltningslagen får ett ärende dock avgöras utan att en part hörs bland annat om hörandet är uppenbart onödigt. I praktiken har den skattskyldige hörts före påförande av skatteförhöjning även inom arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen.

2.7 Skatteuppbörd

2.7.1 Reform av skatteuppbördsförfarandet

Reformen av skatteuppbördsförfarandet har genomförts stegvis i takt med införandet av Skatteförvaltningens nya informationssystem. Under den första etappen i reformen av skatteuppbörden stiftades en ny lag om skatteuppbörd, som trädde i kraft vid ingången av 2017. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om betalning av skatt som Skatteförvaltningen uppbär och som behandlas antingen enligt det gamla eller enligt det nya skatteuppbördsförfarandet, om användning av inbetalningar och andra prestationer till betalning av skatt, om skatteåterbetalning, om användning av återbäring till betalning av skatt och Skatteförvaltningens andra fordringar, om indrivning av skatt, om skatteansvar, om internationell överföring av skattemedel samt om sökande av ändring. Lagen om skatteuppbörd innehåller dessutom i fråga om alla de skatter som omfattas av dess tillämpningsområde en allmän bestämmelse om den räntesats som används vid utbetalning av återbäring och en bestämmelse om sättet för beräkning av räntor som ska betalas på skatteåterbäring vid beskattning som verkställs i enlighet med lagen om beskattningsförfarande. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs också om preskription av skatter och accessoriska kostnader samt om korrigeringsfel i skatteuppbördsförfarandet.

Under den första etappen av reformen tillämpades bestämmelserna om det nya skatteuppbördsförfarandet på skatter och inbetalningar som betalas på eget initiativ och som från och med 2017 behandlas i Skatteförvaltningens nya informationssystem samt på försummelseavgiften enligt lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelserna om det nya skatteuppbördsförfarandet tillämpades under den första etappen av reformen delvis också på arvsskatt, gåvoskatt och på återbäring av sådan källskatt till inkomsttagaren som hänger samman med räntor, vinstutdelning och royaltier. Under den första etappen av reformen tillämpades på andra skatter bestämmelserna om det gamla skatteuppbördsförfarandet.

Under den andra etappen av reformen gjordes de ändringar i lagen om skatteuppbörd som var behövliga när nya skatteslag överfördes till att behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. Från och med november 2017 omfattas inkomstskatten, förskott eller något annat belopp som bestäms med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen samt tonageskatten av det nya skatteuppbördsförfarandet. Enligt lagen om skatteuppbörd är inkomstskatter skatter som ska uppbäras gemensamt, dvs. inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund samt sådan statskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, sådana försäkrades sjukförsäkringspremier och sådan rundradioskatt för personer som avses i lagen om beskattningsförfarande. Tillämpningen av bestämmelserna utvidgades så att lagstiftningen om det nya skatteuppbördsförfarandet lämpar sig för all inkomstbeskattning, men med stöd av övergångsbestämmelserna tillämpas det nya skatteuppbördsförfarandet på inkomstbeskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner först från och med skatteår 2018, när behandlingen av dessa skatter överförs till det nya informationssystemet. Tillämpningen av bestämmelserna utvidgades också till att omfatta arvsskatt och gåvoskatt samt källskatt som påförs och betalas tillbaka till inkomsttagare till den del bestämmelserna inte tillämpats på dessa skatter redan efter den första etappen.

I denna proposition beskrivs som nuläge inom skatteuppbörden läget efter den andra etappen av reformen. Det gamla skatteuppbördsförfarandet beskrivs mer ingående i de tidigare regeringspropositionerna om reform av skatteuppbörden (RP 29/2016 rd och RP 237/2016 rd).

2.7.2 Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd

Den skattskyldige får ett månatligt sammandrag av de skatter och inbetalningar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. I sammandraget anges uppgifter om användningen av inbetalningar och återbäringar, obetalda skatter och betalningsuppmaning. Genom sammandraget delges också vissa av Skatteförvaltningens beslut som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattas med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt beslut om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän jämte motivering som fattas med stöd av lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Skatteförvaltningen kan i sammandraget också ange andra uppgifter än de som nämns i bestämmelsen.

I regel delges sammandragets uppgifter den skattskyldige genom en e-tjänst i ett allmänt data-nät. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har gjorts upp. Uppgifterna delges dock fysiska personer och dödsbon under föreskrivna förutsättningar i pappersform. I det fallet anses delgivningen ha skett i enlighet med förvaltningslagen som vanlig delgivning och den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter att brevet avsänts, om inte något annat påvisas. Uppgifterna i sammandraget sänds dock inte för kännedom per post, om det i sammandraget endast anges uppgifter om användning av inbetalningen till betalning av skatt eller uppgifter om obetalda skatter som inte omfattas av den betalningsuppmaning som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. Tiden för sökande av ändring i de beslut som anges i sammandraget börjar från och med delfäendet.

I det nya skatteuppbördsförfarandet används med stöd av betalningsreferensnumret en inbetalning som riktats till Skatteförvaltningen antingen i första hand för betalning av ett visst skatteslag som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet eller för betalning av alla de skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. En inbetalning som riktats till betalning av alla skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet används till betalning av förfallna skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. I fråga om skatter som preskriberas samma dag används en återbäring till betalning i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. Om det finns flera skatter som preskriberas och förfaller samma dag, delas betalningen mellan dem föreskriven användningsordning enligt skatteslag. En inbetalning som riktats till ett visst skatteslag används i första hand för betalning av skatter som förfallit och inte förfallit inom skatteslaget i fråga och, om det efter detta ännu finns oanvänd inbetalning, till betalning av de skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. Om det blir över av en inbetalning som riktats till betalning av de skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet, används beloppet till betalning av de skatter som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet och av Skatteförvaltningens andra fordringar och slutligen till betalning av en annan myndighets fordran.

Betalaren kan själv genom riktande av betalning enligt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd påverka till vilket eller vilka skatteslag som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet hans eller hennes inbetalning i första hand används. Enligt det nya skatteuppbördsförfarandet kan betalaren också rikta inbetalningen i första hand till sådana fordringar för vars betalning Skatteförvaltningen har gett specifika betalningsuppgifter.

Dessutom kan Skatteförvaltningen avvika från användningsordningen för inbetalningen och använda inbetalningen sist för de fordringar för vilka det gjorts upp ett betalningsarrangemang eller som har sänts för indrivning genom utsökning. På detta sätt kan man gå tillväga också i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelser från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse används till en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

I regel kan den skattskyldige inte rikta inbetalningen till en enskild rat för en skatt inom ett skatteslag som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. En inbetalning som riktats till ett skatteslag används i första hand till en förfallen skatt inom det berörda skatteslaget i stället för till en skatt som inte förfallit, vilket är fördelaktigt för den skattskyldige med tanke på det växande beloppet av räntor som ska betalas. Från den föreskrivna ordningen kan dock avvika, om den skattskyldige har något särskilt skäl till att rikta inbetalningen till en viss skatterat. Ett sådant skäl kan vara till exempel att betalaren inte ansvarar för hela skattebeloppet.

Bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd om det förfarande som ska tillämpas vid användningen av återbäring tillämpas på alla skatteslag utom sådana specialarrangemang för återbetalning som avses i mervärdesskattelagen. Återbäringarna används med undvikande av onödig penningrörelse till betalning av obetalda skatter, dröjsmålsföljder eller Skatteförvaltningens andra fordringar. Återbäringarna används först till Skatteförvaltningens fordringar inom den helhet som skatteslaget eller skattelagen bildar och efter det används det återstående beloppet till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar och slutligen till betalning av någon annan myndighets fordran. Återbäringar av skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet används i första hand till Skatteförvaltningens fordringar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet och återbäringar av skatter som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet till fordringar som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet.

När inbetalningar och återbäringar används är skatteförhöjning på sista plats i den interna betalningsordningen för skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. I fråga om övriga skatter används inbetalningen och återbäringen till betalning av skatteförhöjning efter skattens kapital.

I regel har den skattskyldige inte rätt att välja i vilken ordning återbäringarna används till betalning av skatt. På den skattskyldiges motiverade begäran kan Skatteförvaltningen dock avvika från den föreskrivna användningsordningen för återbäring av de skatter som betalas på eget initiativ och behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet och återbäring av inbetalningar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet.

Om återbäringen inte används för betalning av skatt eller någon annan fordran, betalas den till den skattskyldige under förutsättning att det belopp som ska betalas tillbaka för det berörda skatteslaget är minst fem euro. Med avvikelse från detta föreskrivs det dessutom att det minsta belopp som ska betalas tillbaka av de skatter som betalas på eget initiativ och behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet och av de inbetalningar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet bestäms utifrån det sammanlagda beloppet av återbäringen av dessa skatter. Återbäring betalas ut till den skattskyldige om det sammanlagda återbäringsbeloppet av skatter som betalas på eget initiativ är minst 20 euro. Oberoende av återbäringsbeloppet kan den återbäring av skatt som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet dock användas till betalning av övriga skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet.

På återbäringen betalas beroende av skatteslag krediteringsränta eller återbäringsränta. Krediteringsränta betalas på de skatter som betalas på eget initiativ och behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet och på de inbetalningar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. På övriga skatter betalas återbäringsränta. Beräkningsperioden för krediteringsränta och för återbäringsränta skiljer sig från varandra, men räntesatserna bestäms enhetligt och är sålunda lika stora.

I stället för att betala ut återbäring kan Skatteförvaltningen på begäran av den skattskyldige hålla kvar återbäringarna av de skatter och inbetalningar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet för betalning av kommande betalningsförpliktelser. Kvarhållning av återbäring ger den skattskyldige möjlighet att minska penningrörelse till och från Skatteförvaltningen.

Om det belopp som ska tas ut eller drivas in enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet är mindre än tio euro, tas det inte ut eller drivas in. Dessutom har det föreskrivits att beloppet inte tas ut om det för uttagandet av ett belopp under 20 euro krävs att ett separat beskattningsbeslut sänds till den betalningsskyldige. Tillämpningsområdet för bestämmelsen omfattar inte de skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet.

Skattelagstiftningen innehåller olika begränsningar för det minsta skattebelopp som kan påföras. Enligt lagen om beskattningsförfarande påförs inte kvarskatt om dess belopp understiger tio euro. Bestämmelsen enligt lagen om beskattningsförfarande tillämpas med stöd av lagen om beskattning av begränsat skattsskattskyldig för inkomst också på skatt som påförs begränsat skattskyldiga. Enligt lagen om förskottsuppbörd verkställs inte förskottsinnehållning om beloppet av det förskott som ska betalas understiger tio euro. Enligt fastighetsskattelagen påförs inte fastighetsskatt om beloppet av den skattskyldiges skatt blir mindre än 17 euro.

I lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och lagen om företagssanering (47/1993) föreskrivs det om den offentligrättsliga borgenärens ställning vid skuldsanering. En offentligrättslig fordringsägare får trots någon annan lag samtycka till sådan skuldreglering som avses i de nämnda lagarna. Skatteförvaltningen har rätt att också samtycka till skuldsane-

ring eller företagssanering som verkställs utomlands när detta samtycke begärs av en sådan stat som Skatteförvaltningen har begärt handräckning av med stöd av en internationell överenskommelse, en rättsakt som utfärdats av Europeiska gemenskapen eller någon annan författning för att driva in skatt utomlands och om detta förfarande kan tillämpas på skatter i den stat som ger handräckning.

På utländska insolvensförfaranden tillämpas utöver lagen om skatteuppbörd också gemenskapsrättens bestämmelser. Europeiska unionens råd utfärdade den 29 maj 2000 förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden, som har upphävts genom Europaparlamentets och rådets omarbetade förordning (EU) nr 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden. Den omarbetade förordningen tillämpas stegvis från och med den 26 juni 2017. Den upphävda förordningen om insolvensförfaranden gällde endast konkurs och företagssanering. Insolvensförfaranden enligt den omarbetade förordningen om insolvensförfaranden omfattar också skuldsanering för privatpersoner. Syftet med den omarbetade förordningen om insolvensförfaranden är att främja att gränsöverskridande insolvensförfaranden fungerar effektivt, vilket en väl fungerande inre marknad kräver.

2.7.3 Ränta som beräknas på obetald skatt

På obetald skatt som betalas på eget initiativ och behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet beräknas enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta dröjsmålsränta med en räntesats som är den referensränta som avses i räntelagen ökad med sju procentenheter. Ränta beräknas enligt antalet faktiska kalenderdagar från dagen efter förfallodagen till betalningsdagen.

På obetald annan skatt som betalas på eget initiativ och inte behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet beräknas enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta skattetillägg med en räntesats som är den referensränta som avses i räntelagen ökad med sju procentenheter, dock minst tre euro. Skattetillägg beräknas från dagen efter förfallodagen till betalningsdagen, dock så att en månad anses ha 30 dagar och ett år 360 dagar.

På någon obetald annan skatt som inte betalas på eget initiativ och som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet beräknas enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta dröjsmålsränta med en räntesats som är den referensränta som avses i räntelagen ökad med sju procentenheter. Ränta beräknas från dagen efter förfallodagen till betalningsdagen, dock så att en månad anses ha 30 dagar och ett år 360 dagar.

2.8 Förfarandet vid påförande av överlåtelseskatt

Överlåtelseskatt är en skatt som en förvärvare av fastighet och värdepapper betalar på eget initiativ. Skatteförvaltningen utövar tillsyn över att bestämmelserna om skyldigheten att betala överlåtelseskatt iakttas. Handlingar som behövs för tillsynen samt övrig behövlig utredning ska på begäran företas för Skatteförvaltningen. I lagen om överlåtelseskatt föreskrivs det om betalningen av överlåtelseskatten och om de utredningar som ska lämnas in till myndigheterna.

Enligt lagen om överlåtelseskatt ska en förvärvare av en fastighet betala överlåtelseskatt senast när lagfart söks. Lagfart ska sökas hos Lantmäteriverket inom den tidsfrist som föreskrivs i jordabalken (540/1995) och som vanligen är sex månader från det att överlåtelseavtalet om fastigheten ingåtts. Utredning om betald överlåtelseskatt ska läggas fram när lagfart eller inskrivning av hyresrätt söks. Förvärvaren lämnar ingen separat anmälan till Skatteförvaltningen om överlåtelsen av fastigheten.

RP 97/2017 rd

Den som har förvärvat en byggnad genom separat överlåtelse ska inom sex månader från överlåtelsen betala överlåtelseskatt och till Skatteförvaltningen lämna in en utredning om betalningen av skatten. Då ska också överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen samt övriga upplysningar och utredningar som Skatteförvaltningen bestämmer meddelas.

Den som har förvärvat värdepapper ska betala överlåtelseskatt och lämna in till Skatteförvaltningen en skattedeclaration inom två månader från överlåtelsen. När bostadsaktiebolagsaktier överläts genom en fastighetsmäklare, ska överlåtelseskatten betalas i samband med att affären genomförs. I detta fall görs anmälan av fastighetsmäklaren. Om köpeobjektet är ett nybygge, börjar skyldigheten att betala skatt och deklarerera från och med överföringen av äganderätten.

Om föremålet för överlåtelsen är en så kallad affärsaktie, dvs. andra aktier än aktier i ett bostadsaktiebolag eller ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag och förvärvaren är någon annan än en i Finland allmänt skattskyldig, är den inhemska överlåtaren förpliktad att bära upp överlåtelseskatten. Den inhemska överlåtaren ska då till Skatteförvaltningen lämna in en motsvarande utredning och anmälan som förvärvaren av värdepapper.

En värdepappershandlare eller en förrättare av exekutiv auktion har skyldighet att i samband med att affären genomförs bära upp skatten av en förvärvare som inte på eget initiativ har betalat skatten, när den ena parten är värdepappershandlare, en värdepappershandlare är förmedlare eller kommissionär för den ena parten eller värdepapperet säljs på exekutiv auktion. Den som har skyldighet att bära upp skatten ska betala den skatt som han eller hon har burit upp under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad samt lämna in en anmälan om överlåtelsen.

Närmare bestämmelser om innehållet i den anmälan som en fastighetsmäklare, en värdepappershandlare och en förrättare av exekutiv auktion ska lämna in, om tidpunkten för anmälan och sättet att lämna anmälan har utfärdats genom Skatteförvaltningens beslut.

Enligt beslutet ska till Skatteförvaltningen lämnas in en anmälan av en fastighetsmäklare senast den 15 dagen i månaden efter överlåtelsemånaden och av en värdepappershandlare före utgången av januari året efter överlåtelseåret. Om föremålet för överlåtelsen är aktier i ett bostadsaktiebolag eller ett fastighetsbolag eller andelar i ett bostadsandelslag eller fastighetsandelslag, ska en värdepappershandlare dock senast den 15 dagen i månaden efter överlåtelsemånaden till Skatteförvaltningen lämna in en anmälan.

De uppgifter som avses i Skatteförvaltningens beslut kan lämnas in genom ett formulär som fastställts av Skatteförvaltningen eller elektroniskt. Samfund kan lämna in en deklARATION om överlåtelseskatt elektroniskt när det gäller affärer med aktier i bostadsaktiebolag och ömsesidiga fastighetsaktiebolag. Det går inte att lämna in en elektronisk deklARATION om överlåtelse av enskilda affärsaktier.

Överlåtelseskatten betalas till Skatteförvaltningen. I betalningens meddelandefält anges uppgifter som specificerar den skattskyldige och det datum då överlåtelseavtalet undertecknades. I bankernas nuvarande betalningssystem förmedlas specifikationsuppgifterna om betalningsgrunden som meddelandeuppgifter om inbetalningen till Skatteförvaltningen.

Om för mycket skatt har betalats eller utan orsak, betalar Skatteförvaltningen på ansökan av den skattskyldige tillbaka den skatt som betalats för mycket. En ansökan om återbetalning av skatten ska i regel göras inom tre år från utgången av skatteåret. Om grunden för återbetalningen är att affären hävts eller att köpesumman sänkts, ska ansökan dock göras inom tio år efter utgången av skatteåret.

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller betalats tillbaka till för högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. På motsvarande sätt kan Skatteförvaltningen påföra skatt eller rätta beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten, om skatt felaktigt påförts till för högt belopp eller det i beskattningen finns andra fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skatten.

Den allmänna tidsfristen för påförande av skatt och rättelse av beslutet är tre år från utgången av skatteåret. Skatteåret är inom överlåtelsebeskattningen vanligen det kalenderår under vilket äganderätten till fastigheten eller värdepapperet har överlåtits eller skattskyldigheten annars inträtt.

Skatten har påförts och rättelsen gjorts inom föreskriven tid om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i lagen om överlåtelseskatt har löpt ut.

2.9 Återbetalning av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, som trädde i kraft vid ingången av 2017, innehåller bestämmelser om återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Lagen ersatte lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

I lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift föreskrevs det om rättelse av socialskyddsavgiften, vilket till en början gällde dag- och moderskapspenning som betalades ut med stöd av sjukförsäkringslagen. Senare fogades till bestämmelsen genom lag 485/1981 dagpenning enligt obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd och genom lag 1114/2005 pension som betalas ut med stöd av lagen om pension för arbetstagare. Samtidigt ändrades definitionen av dagpenning enligt olycksfalls- och trafikförsäkringen från obligatorisk till lagstadgad. Det blev även möjligt att som återbäring få tillbaka arbetsgivares socialskyddsavgift som betalats till följd av de frivilliga tilläggen i de lagstadgade försäkringarna. Sådana är till exempel förmåner som erhållits med stöd av den frivilliga del som omfattar olycksfall på fritiden i en tecknad lagstadgad olycksfallsförsäkring eller arbetsgivares socialskyddsavgifter som motsvarar ersättningarna.

År 2007 ändrades lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift så att möjligheten att betala tillbaka socialskyddsavgifter omfattade utöver pensioner enligt den nya lagen om pension för arbetstagare också andra arbetspensioner som betalas ut retroaktivt, som den offentliga sektorns arbetspensioner. Möjligheten att betala tillbaka socialskyddsavgifter utsträcktes också att omfatta retroaktiv rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna.

Enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift är grunden för återbäring av en socialskyddsavgift som betalats av arbetsgivaren en dagpenningförmån enligt sjukförsäkringslagen, en dagpenning enligt en lagstadgad olycksfalls- eller trafikförsäkring eller arbetspension, rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna. Med stöd av lag rättas arbetsgivares sjukförsäkringsavgift också när arbetsgivaren har betalt semesterlön eller semesterersättning under så kallade familjeledigheter och fått ersättning för det från Folkpensionsanstalten.

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift betalas tillbaka när arbetsgivaren har betalat lön till arbetstagaren för den period arbetstagaren har varit frånvarande från arbetet. Vanligen har det i kollektivavtalen avtalats om skyldigheten att betala lön i dessa situationer. Längden av perioden för betalning av lön varierar i olika avtal. Enligt socialförsäkringslagstiftningen har arbetstagaren rätt till förmån eller ersättning under frånvaro från arbetet till exempel vid sjuk-

dom. Enligt socialförsäkringslagstiftningen betalas förmånen eller ersättningen dock inte till arbetstagaren för samma period som han eller hon har fått lön av arbetsgivaren, utan förmånen eller ersättningen betalas till den arbetsgivare som har betalat lönen. På detta sätt får arbetstagaren inte lön och förmån samtidigt.

Om förmånen eller ersättningen i fråga betalades till arbetstagaren, som har rätt till den, har arbetsgivaren på motsvarande sätt rätt att av arbetstagaren kräva tillbaka den lön som motsvarar förmånen eller ersättningen och som arbetsgivaren betalat till arbetstagaren. I det fallet har arbetsgivaren inte skyldighet att för den lön som återkrävts betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Skyldigheten att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift är förknippad med den lön som betalats till arbetstagaren. Arbetsgivaren har sålunda inte heller skyldighet att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i en situation där en förmån eller ersättning till arbetstagaren betalas direkt till arbetstagaren. I fråga om den del av lönen som överskrider förmånen eller ersättningen ska arbetsgivares sjukförsäkringsavgift dock betalas.

Efter det att ett beslut om förmån eller ersättning har erhållits rättar arbetsgivaren på eget initiativ den arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som betalats. Återbäringen av sjukförsäkringsavgift gäller den del av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren betalt och som motsvarar en dagpenning, en pension eller någon annan i lagen avsedd förmån som betalats ut till arbetsgivaren. Om arbetsgivaren har betalat lön till arbetstagaren till exempel under arbetstagarens föräldradagpenningperiod, kan arbetsgivaren efter att ha fått Folkpensionsanstaltens ersättningsbeslut dra av från arbetsgivares sjukförsäkringsavgift det belopp som betalats för mycket.

Arbetsgivaren anmäler genom årsanmälan de rättelser av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har gjort under kalenderåret. År 2014 meddelade totalt 252 219 arbetsgivare att de gjort rättelser och 2015 totalt 250 693 arbetsgivare. År 2014 var rättelsebeloppet totalt 15 261 311 euro och år 2015 totalt 14 838 863 euro.

2.10 Skatteår för stipendium, understöd och hederspris

Bestämmelser om beskattning av understöd och hederspris finns i inkomstskattelagen. Enligt inkomstskattelagen är stipendier och andra understöd som har erhållits för studier eller vetenskaplig forskning eller för konstnärlig verksamhet samt pris som har utdelats som erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller allmännyttig verksamhet inte skattepliktig inkomst.

Stipendier, studiepenning och andra understöd samt pris som erhållits från staten, en kommun, eller något annat offentligrättsligt samfund eller från Nordiska rådet är skattefri inkomst utan övre gräns. När de beviljas av privata instanser är de emellertid skattepliktig förvärvsinkomst till den del det sammanräknade beloppet av dessa och stipendier, studiebidrag och andra understöd samt pris som beviljats av staten, en kommun eller något annat offentligrättsligt samfund eller Nordiska rådet, efter avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande eller bibehållande, under skatteåret överstiger det årliga beloppet av ett konstnärsstipendium. Om en person har fått för samma forskning eller arbete understöd från såväl ett offentligrättsligt samfund som någon annan instans, delas kostnaderna i förhållande till de erhållna understöden. Storleken på det skattefria konstnärsstipendium som årligen fastställs av Centret för konstfrämjande är 20 309,40 euro 2017.

Understöd och stipendier som erhållits för andra ändamål än studier, vetenskaplig forskning eller utövning av konst är alltid skattepliktig förvärvsinkomst oberoende av vem som har beviljat understödet.

RP 97/2017 rd

Understöden beviljas vanligtvis på förhand för vetenskaplig forskning eller konstnärlig verksamhet. I enlighet med det allmänna stadgandet om periodisering av inkomster i inkomstskattelagen är de inkomster det skatteår under vilket de lyfts eller antecknats på den skattskyldiges konto eller under vilket den skattskyldige annars har kunnat förfoga över dem.

När det skattepliktiga beloppet av understödet beräknas, dras först av de naturliga avdragen från det. Enligt det allmänna stadgandet om periodisering av utgifter i inkomstskattelagen ska sådana avdrag som baserar sig på den skattskyldiges utgifter göras för det skatteår under vilket inbetalningen gjordes, om inte något annat följer av särskilda skäl. Utgifter som hänför sig till understödet och som uppstår efter det år understödet beviljades kan beaktas genom att från inkomsten dra av en kostnadsreservering med stöd av en redovisning som den skattskyldige lägger fram. De allmänna stadgandena om periodisering av inkomster och utgifter tillämpas också på de understödsandelar som en medlem i en forsknings- eller arbetsgrupp får.

Om den skattskyldige har beviljats understöd som är avsett för arbete under flera år, kan det vara möjligt att tillämpa inkomstutjämning på inkomsten. När inkomstutjämning verkställs, kan också olika betalares samma år beviljade understöd som hänför sig till samma forskningsprojekt behandlas som engångsinkomst. Den engångsinkomst som ska utjämnas är även i detta fall en del av förvärvsinkomsten det år som den erhållits. Vid beräkning av den nettoengångsinkomst som inkomstutjämningen förutsätter kan som avdrag beaktas utöver den skattefria andelen också den kostnadsreservering som hänför sig till understödet.

Principerna för skatteplikten för pris som har utdelats som erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller allmännyttig verksamhet är desamma som för understöd. Ett pris som utdelats som erkänsla för vetenskaplig eller konstnärlig verksamhet kan utdelas till exempel för ett resultat, en prestation eller ett livsverk som vetenskapligt eller konstnärligt är betydande. Ett pris som har utdelats som erkänsla för allmännyttig verksamhet kan vara till exempel en tomt eller ett penningpris som en idrottare med framgång i de olympiska spelen har fått av sin hemkommun.

Den som betalar ett understöd eller ett hederspris ska genom en årsanmälan meddela Skatteförvaltningen om betalda understöd vars belopp till samma betalningstagare är minst 1 000 euro under ett kalenderår. Om understödet har beviljats till en arbets- eller forskningsgrupp, ska betalningen till varje gruppmedlem meddelas separat. Årsanmälan lämnas in före utgången av januari året efter det år understödet betalades.

Enligt de årsanmälningar som de som betalat understöd har lämnat in betalades cirka 35 500 understöd 2016. Det sammanräknade beloppet av de utbetalda understöden var cirka 211 miljoner euro.

2.11 Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

I lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen (1231/2011) föreskrivs det om skattenummerregistret för byggbranschen. Syftet med skattenummerregistret är att kontrollera riktigheten hos personkorten för dem som är verksamma inom byggbranschen samt att övervaka arbetsgivarnas och arbetstagarnas förpliktelser i anslutning till beskattningen. Skattenumret ska finnas på ett bildföret personkort, som enligt arbetarskyddslagen (738/2002) en person som arbetar på en gemensam byggarbetsplats ska ha synligt då han eller hon rör sig på arbetsplatsen. Från den offentliga informationstjänsten i anslutning till skattenummerregistret för byggbranschen kan via det allmänna datanätet vem som helst få veta med hjälp av en persons namn och skattenummer om den person och det skattenummer som användaren av tjänsten angett finns i skattenummerregistret.

Skatteförvaltningen upprätthåller skattnummerregistret för byggbranschen. Skatteförvaltningen för in i skattnummerregistret den skattskyldiges namn, finländska personbeteckning och det skattnummer som registrerats i Skatteförvaltningens kunddatabas. Uppgifterna förs in i registret på begäran av den skattskyldige, byggbranschens arbetsgivare eller den byggherre för den gemensamma byggarbetsplatsen som tillhandahåller det bildförsedda personkortet. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ föra in uppgifterna i skattnummerregistret. Största delen av de registrerade har förts in i registret på begäran av arbetsgivare eller byggherren för den gemensamma byggarbetsplatsen.

I lagen om skattnummer och skattnummerregistret för byggbranschen föreskrivs det att uppgifterna om en registrerad kan avföras ur registret på den registrerades begäran efter det att han eller hon har lagt fram en utredning om att han eller hon inte längre är verksam inom byggbranschen. Lagen innehåller inga bestämmelser om att på myndighetsinitiativ avföra uppgifter om en registrerad.

Skattnummerregistret är ett sådant personregister som avses i personuppgiftslagen (523/1999). Enligt personuppgiftslagen får personuppgifter användas, lagras eller i övrigt behandlas endast på ett sätt som inte strider mot ändamålen med behandlingen av uppgifterna. Enligt personuppgiftslagen ska den registeransvarige se till att föräldrade personuppgifter inte behandlas och den registeransvarige ska utan obefogat dröjsmål på eget initiativ eller på yrkande av den registrerade rätta, utplåna eller komplettera en personuppgift som ingår i ett personregister och som med hänsyn till ändamålet med behandlingen är oriktig, onödig, bristfällig eller föräldrad. Enligt personuppgiftslagen kan Skatteförvaltningen sålunda också på eget initiativ avföra föräldrade uppgifter om en registrerad ur skattnummerregistret.

Enligt förvaltningslagen ska en registrerad då ges tillfälle att framföra sin åsikt om ärendet och avge sin förklaring med anledning av sådana yrkanden som kan inverka på hur ärendet kommer att avgöras. Ärendet får dock avgöras utan att en part hörs om hörandet är uppenbart onödigt. Enligt personuppgiftslagen ska den registeransvarige om rättelsen underrätta den till vilken han har lämnat ut eller av vilken han har fått den oriktiga personuppgiften. Anmälningsskyldighet föreligger dock inte, om anmälan är omöjlig att göra eller kräver oskäligt besvär.

Uppgifter om en registrerad som har avförts ur skattnummerregistret kan föras in i registret på nytt genom att framföra en begäran om det till Skatteförvaltningen. Det skattnummer som förts in i Skatteförvaltningens kunddatabas är permanent, så det skattnummer som personen ursprungligen har fått ändras inte.

2.12 Observerad korrupcion

Lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) innehåller bestämmelser om Skatteförvaltningen som myndighet, dess organisatoriska ställning och uppgifter. Skatteförvaltningen har till uppgift att verkställa beskattningen, utöva skattekontroll, ta ut, driva in och redovisa skatter och avgifter samt bevaka skattetagarnas rätt.

I lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föreskrivs det om Skatteförvaltningens rätt att lämna ut uppgifter på eget initiativ. Skatteförvaltningen kan trots tystnadsplikt lämna ut beskattningsuppgifter och identifieringsuppgifter om den skattskyldige till en annan myndighet i de fall som föreskrivs i lagen. Uppgifter kan bland annat lämnas ut till flera myndigheter. Skatteförvaltningen kan till exempel till polisen lämna ut uppgifter, när det vid skattekontrollen i anslutning till en person som meddelats näringsförbud har upptäckts omständigheter som kan vara av betydelse för tillsynen över efterlevnaden av näringsförbudet. Skatteförvaltningen har också rätt att till centralen för utredning av penningtvätt lämna ut uppgifter, när det i samband med skattekontrollen har upptäckts tvivelaktiga affärstransaktion-

er. Likaså har Skatteförvaltningen rätt att underrätta centralen för utredning av penningtvätt när det kan misstänkas att medel som ingår i en affärstransaktion används till finansiering av terrorism eller till straffbart försök till detta. Med stöd av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter får uppgifter som konstaterats i samband med skattekontroll lämnas ut till en annan myndighet när det gäller ett ärende som hör till dess tillsynsansvar.

Bestämmelser om Skatteförvaltningens förfarande i brottmål finns i lagen om Skatteförvaltningen. Enligt den har Skatteförvaltningen rätt att på skattetagares vägnar anmäla ett ärende som gäller skattebrott eller något annat brott som hänför sig till beskattning till förundersökningsmyndigheten för undersökning. Dessutom har Skatteförvaltningen rätt att anmäla ärenden som gäller bokföringsbrott till förundersökningsmyndigheten för undersökning. En anmälan om skatte- och bokföringsbrott förutsätter i praktiken att förundersökningsmyndigheten genomför en förundersökning, eftersom den gjorda anmälan bygger på skäl att misstänka att brott har begåtts.

I Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) konvention mot korruption rekommenderas det att varje medlemsland ska säkerställa effektiva administrativa och lagstadgade metoder för skattemyndigheterna att anmäla till sina förundersökningsmyndigheter konstaterad korruption. OECD har i samband med granskningen av landet lagt fram rekommendationer som gäller bekämpning av korruption, enligt vilka också Skatteförvaltningen i Finland ska kunna anmäla sina konstaterade mutmisstankar till en brottsbekämpande myndighet. OECD förutsätter särskilt att Skatteförvaltningen ska kunna anmäla sina observationer i samband med eventuellt mutande av en utländsk myndighet.

Den 28 april 2016 fattade statsrådet ett principbeslut om en nationell strategi för bekämpning av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet 2016—2020. I enlighet med principbeslutet har ett åtgärdsprogram för bekämpning av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet 2016—2020 utarbetats. Dess spetsprojekt är bland annat att effektivisera förebyggande, identifikation och avslöjande av korruption samt att utveckla informationsutbytet mellan myndigheterna.

Statsrådet har dessutom inrättat ett samarbetsnätverk mot korruption, vars uppgift är att planera för Finland en strategi och handlingsplan mot korruption. Samarbetsnätverket tillsatte i januari 2015 en arbetsgrupp, vars utkast till strategi mot korruption godkändes vid samarbetsnätverkets möte i juni 2016 och lämnades till justitieministeriet i februari 2017. Ett av målen i strategiutkastet är att förbättra informationsutbytet mellan myndigheterna så att tjänstemännen och myndigheterna ska ha rätt att anmäla sina korruptionsmisstankar. Enligt åtgärdsförslaget ska Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelser ha rätt att på eget initiativ till förundersökningsmyndigheten anmäla korruptionsrelaterade observationer.

3 LAGSTIFTNINGEN I UTLANDET

3.1 Sverige

3.1.1 Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning

Den 15 april året efter skatteåret sänder Skatteverket i Sverige till fysiska personer och dödsbon, som enligt de uppgifter som Skatteverket har fått kan tänkas ha deklarationsskyldighet, en förhandsifylld skattedeklaration. Till de skattskyldiga som har tillgång till en digital brevlåda sänds den förhandsifyllda skattedeklarationen i början av mars.

Den skattskyldige ska granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Om uppgifterna är korrekta, ska den skattskyldige separat godkänna skattedeklarationen i e-tjänsten, med en mobilapplikation, ett sms, ett telefonsamtal eller genom att återsända deklarationen till

RP 97/2017 rd

Skatteverket. Om uppgifterna är bristfälliga eller felaktiga, kan den skattskyldige göra ändringarna i e-tjänsten eller genom att återsända den korrigerade deklARATIONEN till Skatteverket. Den skattskyldige kan i e-tjänsten se hur de gjorda ändringarna påverkar skattebeloppet. Den skattskyldige ska godkänna eller lämna den korrigerade skattedeKLARATIONEN senast den 2 maj.

Skatteverket ska sända beslutet om slutlig skatt till fysiska personer och dödsbon senast den 15 december år et efter skatteåret. Om den skattskyldige inte ändrar beskattningSUPPGIFTERNA eller Skatteverket godkänner den skattskyldiges ändringar, sänds beskattningsbeslutet vid en tidpunkt som Skatteverket fastställt på förhand. Till fysiska personer, dödsbon och närings- eller yrkesutövare som genom e-tjänsten korrigerar eller kompletterar uppgifter som lämnats genom skattedeKLARATIONEN och som får skatteåTERBÄRING sänds beskattningsbeslutet i regel i juni. Beskattningsbeslutet sänds i augusti om den fysiska personen eller dödsboet ska betala kvarskatt eller om en skattedeKLARATION på papper har lämnats in. Till närings- eller yrkesutövare som använder e-tjänsten och som påförs kvarskatt samt till närings- eller yrkesutövare som lämnar in pappersblanketter sänds beskattningsbeslutet i september.

Betalningstidpunkten för skatteåTERBÄRING och kvarskatt bestäms utifrån när beskattningsbeslutet sänds. I regel betalas återbÄRINGARNA ut i början av samma månad som när beskattningsbeslutet sänds till den skattskyldige. Till skattskyldiga som har till gång till digital brevlåda och som godkänner skattedeKLARATIONEN utan ändringar senast den 29 mars sänds beskattningsbeslutet och betalas återbÄRINGARNA ut i början av april. De skattskyldiga som får beskattningsbeslutet i augusti ska betala kvarskatten i november, de skattskyldiga som får beskattningsbeslutet i september ska betala kvarskatten i december och de skattskyldiga som får beskattningsbeslutet i december ska betala kvarskatten i mars året efter.

Om Skatteverket ändrar de uppgifter som lämnats in genom skattedeKLARATIONEN, sänds den skattskyldige ett beskattningsbeslut tillsammans med ett ändrat beskattningsbeslut. ÅTERBÄRINGAR betalas ut en kort tid efter att beskattningsbeslutet är klart. Den skattskyldige ska betala kvarskatt inom 90 dagar.

Tidpunkten för ett samfund att lämna in skattedeKLARATIONEN bestäms enligt utgången av räkenskapsperioden. Det finns fyra tidpunkter årligen för att lämna in skattedeKLARATIONEN. SkattedeKLARATIONEN ska lämnas in vid den närmaste tidpunkten inom sex månader efter utgången av räkenskapsperioden. En elektronisk inkomstdeKLARATION kan lämnas in en månad senare än en pappersdeKLARATION. En förutsättning för en längre inlämningstid är att skattedeKLARATIONEN i sin helhet lämnas in elektroniskt.

Skatteverket ska sända beskattningsbeslutet till ett samfund senast den 15 dagen den 12 månaden efter utgången av skatteåret. Om Skatteverket inte ändrar de uppgifter som lämnats in genom skattedeKLARATIONEN, bestäms tidpunkten för när beskattningsbeslutet sänds utifrån utgången av räkenskapsperioden. Beskattningsbeslut sänds fyra gånger årligen under på förhand fastställda veckor. Om ett samfunds räkenskapsperiod löper ut i december, sänds ett beskattningsbeslut till samfundet vecka 50 året efter.

Betalningstidpunkten för skatteåTERBÄRING och kvarskatt bestäms utifrån när beskattningsbeslutet sänds. Om Skatteverket ändrar de uppgifter som lämnats in genom skattedeKLARATIONEN, sänds den skattskyldige ett beskattningsbeslut tillsammans med ett ändrat beskattningsbeslut. ÅTERBÄRINGAR betalas ut i samband med att beskattningsbeslutet sänds. Den skattskyldige ska betala kvarskatt inom 90 dagar.

3.1.2 Påföljder vid försenad skattedeklaration

En skattskyldig som inte har uppfyllt sin deklARATIONSSKYLDIGHET inom utsatt tid kan påföras en förseningsavgift. Förseningsavgiften kan påföras till exempel om skattedeklarationen anländer för sent eller om den skattskyldige har beviljats tilläggstid för lämnandet av deklARATIONEN och deklARATIONEN inte har lämnats in senast när tilläggstiden löper ut.

För försenad inkomstskattedeklaration påförs en fast förseningsavgift, vars storlek för andra skattskyldiga än aktiebolag och ekonomiska föreningar är 1 250 kronor. Om skattedeklarationen är över tre månader försenad, höjs förseningsavgiften med 1 250 kronor. För en försening på över fem månader påförs en avgift på ytterligare 1 250 kronor. Förseningsavgiften är högst 3 750 kronor. Den förseningsavgift som påförs aktiebolag och ekonomiska föreningar är 6 250 kronor, dvs. femfaldig jämfört med andra skattskyldiga, och dess maximibelopp är 18 750 kronor. Skatteverket kan inte överväga storleken på avgiften från fall till fall.

Den skattskyldige kan på eget initiativ komplettera eller rätta uppgifterna i skattedeklarationen utan förseningsavgift. Om rättelsen av bristen eller felet har skett på Skatteverkets initiativ, kan följden vara ett skattetillägg. En förseningsavgift kan också påföras om innehållet i deklARATIONEN är så bristfälligt att det uppenbarligen inte kan användas som grund för beskattningen. Då anses det att den skattskyldige inte alls har lämnat in en skattedeklaration. Om den skattskyldige inte har undertecknat den skattedeklaration som har lämnats in, kan en förseningsavgift påföras först om den skattskyldige inte följer uppmaningen att underteckna deklARATIONEN.

Man behöver inte påföra en förseningsavgift eller kan låta bli att ta ut den helt eller delvis, om avgiften är oskäligen. Förseningsavgiften kan anses vara oskäligen, om förseningen har berott på personens ålder, sjukdom eller någon annan motsvarande omständighet.

3.1.3 Påföljder vid försummelse av skattedeklaration

Skatteverket påför ett skattetillägg om den skattskyldige har lämnat in felaktiga uppgifter för sin beskattning. Ett skattetillägg påförs också om en föreskriven uppgift eller deklARATIONEN inte har lämnats in och detta har lett till risk för kringgående av skatt eller felaktigt tillgodoräkande eller felaktig återbetalning. Påförandet av skattetillägg förutsätter inte att förseelsen är uppsåtlig eller har begåtts av oaktsamhet.

Vid inkomstbeskattning är skattetillägget 40 procent och vid andra skatteslag 20 procent av det skattebelopp som undvikits. Skattetillägg till följd av periodiseringsfel är vid inkomstbeskattningen vanligen tio procent och vid de andra skatteslagen 2—5 procent. I fråga om beskattning enligt uppskattning är skattetillägget alltid 40 procent av skattebeloppet vid inkomstbeskattning och 20 procent när det gäller andra skatteslag. Ett skattetillägg som bygger på beskattning enligt uppskattning tas inte ut om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration inom fyra månader efter att ha fått del av beslutet om skattetillägget. Om skattedeklarationen lämnas in senare än detta förblir skattetillägget i kraft, men det sänks till att motsvara det eventuellt sänkta skattebeloppet. Ett skattetillägg kan också påföras när den som gör en inbetalning inte har uppfyllt sin skyldighet att göra skatteavdrag. Skattetillägget är fem procent av den icke avdragna skatten.

Skattetillägg påförs inte om tillägget i beskattningen är ringa, den skattskyldige rättar till bristen i deklARATIONEN på eget initiativ eller den felaktiga uppgiften kan rättas med stöd av allmänna kontrolluppgifter som Skatteverket har fått under året efter utgången av skatteåret. Rättelsen av en brist i deklARATIONEN anses inte ske på eget initiativ om Skatteverket redan har hunnit påbörja undersökning av ärendet. Då kan skattetillägget påföras till fullt belopp, även om den skattskyldige rättar bristen i deklARATIONEN.

Ett skattetillägg påförs endast delvis eller inte alls, om felet eller försummelsen kan anses vara förlåtlig. Vid bedömningen beaktas om felet eller försummelsen är en följd av den deklareringskyldiges ålder, hälsotillstånd eller motsvarande omständigheter eller om den skattskyldige har missförstått skattebestämmelserna eller felbedömt de faktiska omständigheterna. Ett skattetillägg behöver inte heller påföras om ett påförande av skattetillägg till fullt belopp är oskäligt med hänsyn till felet eller försummelsen. Om den skattskyldige delvis befrias från betalningsskyldighet, sänks beloppet av skattetillägget vanligen till hälften eller en fjärdedel av hela avgiften.

Skatteverket kan uppmana den skattskyldige att lämna in ytterligare uppgifter för verkställandet av beskattningen. Om uppmaningen inte följs, påförs inget skattetillägg för detta. Däremot kan Skatteverket förena uppmaningen med vite, som en domstol kan döma att ska betalas om uppmaningen inte följs. I praktiken utsätts vite sällan.

3.2 Norge

3.2.1 Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning

Till löntagare och pensionstagare sänds en förhandsifylld skattedeklaration vid utgången av mars året efter skatteåret, dvs. under taxeringsåret. Deklarationen innehåller uppgifter som erhållits från utomstående uppgiftslämnare. Den skattskyldige ska senast den 30 april under taxeringsåret granska de förhandsifyllda uppgifterna, rätta felaktiga uppgifter och lägga till uppgifter som saknas. Om det inte finns någonting att rätta eller komplettera i de förhandsifyllda uppgifterna, behöver skattedeklarationen inte återsändas. Om den skattskyldige inte återsänder den förhandsifyllda skattedeklarationen, anses en deklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen ha lämnats in. De övriga skattedeklarationerna, inklusive samfunds skattedeklaration, ska lämnas in senast den 31 maj i en e-tjänst.

Enligt den lag om skatteförvaltning (*lov om skatteforvaltning*) som trädde i kraft vid ingången av 2017 anses de skattskyldiga själva bekräfta grunderna för inkomstskatten och förmögenhetsskatten när de deklarerar inkomster och avdrag genom skattedeklarationen eller låter bli att återsända den förhandsifyllda skattedeklarationen. Efter detta beräknar skattemyndigheten med stöd av de beskattningsuppgifter som den har kännedom om den inkomst- och förmögenhetsskatt som den skattskyldige ska betala. Till den del skattemyndigheten avviker från de uppgifter som den skattskyldige har meddelat, anses skattemyndigheten ha fastställt beskattningen.

Skattemyndigheten sänder ett meddelande om beskattningsbeslutet (*melding om skatteoppgjør*) till de skattskylda så snart som möjligt efter det att beskattningsbeslutet är klart. Till exempel mellan utgången av juni och början av oktober 2016 sändes meddelanden om beskattningsbeslutet för skatteår 2015. De skattskyldiga som lämnar in skattedeklarationen på ett pappersformulär får meddelandet om beskattningsbeslutet senare än de skattskyldiga som gör det elektroniskt. Skattemyndigheten ska sända meddelandet om beskattningsbeslutet såväl till fysiska personer som till samfund senast den 1 december under beskattningsåret.

Tidsplanen för betalningen av skatteåterbäring och kvarskatt till fysiska personer är bundet till den tidpunkt när beskattningsbeslutet är klart. Vanligen betalas skatteåterbäringen ut till den skattskyldiges konto inom två veckor från det datum som angivits för beskattningsbeslutet men dock tidigast i slutet av juni. Betalningsdagen för den första delen av kvarskatten är tre veckor från det att beskattningsbeslutet är klart men dock tidigast i slutet av augusti. I regel ska samfunden betala kvarskatten i november.

3.2.2 Påföljder vid försenad skattedeklaration

Fram till utgången av 2016 påfördes för försenad skattedeklaration en förseningsavgift (*forsinkelseavgift*). Avgiften påfördes med stöd av längden på förseningen och den nettoinkomst och nettoförmögenhet som ska deklarerars. Om skattedeklarationen återsändes inom en månad efter den utsatta dagen, var förseningsavgiften två promille av nettoinkomsten. Om förseningen fortsatte växte storleken på förseningsavgiften och för en försening på över tre månader var avgiften två procent av nettoinkomsten. Minimibeloppet av förseningsavgiften var 200 kronor och maximibeloppet 10 000 kronor eller 15 000 kronor beroende på längden av förseningen.

En förseningsavgift behövde inte påföras om orsaken till förseningen var till exempel den skattskyldiges sjukdom, ålder eller oerfarenhet. En förseningsavgift påfördes inte sådana fysiska personer som fick en förhandsifylld skattedeklaration för lön- eller pensionstagare. Rättelse av en förhandsifylld skattedeklaration efter den utsatta dagen bedömdes på samma grunder som lämnande av en bristfällig eller felaktig skattedeklaration, och ett skattetillägg (*tillleggsskatt*) kunde påföras.

Bestämmelserna om förseningsavgiften upphävdes vid ingången av 2017. Enligt den nya lagen om skatteförvaltning kan skattemyndigheten utsätta ett dagvist vite (*tvangsmulkt*) för försenad skattedeklaration. Vitet får vara högst 50 gånger beloppet av en rättegångsavgift. Den gällande rättegångsavgiften är 1 025 kronor, så maximibeloppet av vitet är 51 250 kronor. Vite får utsättas om skattedeklarationen inte lämnas in senast på den utsatta dagen eller om de lämnade uppgifterna är uppenbart felaktiga. Om deklARATIONSSKYLDIGHETEN inte har uppfyllts, ger skattemyndigheten en anmärkning om ärendet. Samtidigt meddelas en ny utsatt dag samt beloppet av det eventuella vitet. Vitet börjar löpa från och med den nya utsatta dagen, om ingen skattedeklaration lämnas in. Vite behöver inte utsättas eller det kan sänkas av något särskilt skäl. Vite kan undvikas om det att bestämmelserna inte har iakttagits är en följd av orsaker som inte beror på den skattskyldige.

3.2.3 Påföljder vid försummelse av skattedeklaration

Skattemyndigheten kan påföra skattetillägg, om det lämnats in felaktiga eller bristfälliga uppgifter för beskattningen eller om deklARATIONEN inte har lämnats in och detta har eller kan ha lett till fördelar i beskattningen. Påförandet av skattetillägg förutsätter inte att felet eller försummelsen är uppsåtlig eller har begåtts av oaktsamhet.

Skattetillägget är vanligen 20 procent av det skattebelopp som undvikits eller hade kunnat undvikas. Fram till utgången av 2016 var beloppet av skattetillägget 30 procent. När skattemyndigheten har fått de uppgifter av arbetsgivaren eller en tredje man som den skattskyldige har låtit bli att meddela är beloppet av skattetillägget tio procent.

Utöver ett vanligt skattetillägg kan ett höjt skattetillägg påföras, om gärningen eller försummelsen varit uppsåtlig eller skett till följd av grov oaktsamhet och om den skattskyldige har förstått eller ska ha förstått att detta kan leda till fördel i beskattningen. Det höjda skattetillägget är 20 eller 40 procent av det skattebelopp som undvikits eller hade kunnat undvikas. Fram till utgången av 2016 var beloppet av det höjda skattetillägget 15 eller 30 procent.

Skattetillägg påförs inte om det finns ett godtagbart skäl för försummelsen, om den skattskyldige frivilligt utan uppmaning av skattemyndigheten rättar eller kompletterar de felaktiga uppgifter som meddelats eller lämnar in uppgifter som saknas, eller om den felaktiga eller bristfälliga uppgiften beror på ett tydligt räkne- eller skrivfel. Om beloppet av skattetillägget

blir mindre än 1 000 kronor, påförs inget skattetillägg. Fram till utgången av 2016 var minimibeloppet av skattetillägget 600 kronor.

3.3 Danmark

3.3.1 Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning

Skattemyndigheten sänder till fysiska personer ett preliminärt förhandsifyllt beskattningsbeslut (*årsoppgørelse*), som skapats med stöd av uppgifter från utomstående uppgiftslämnare och uppgifter som den skattskyldige meddelat på förhand. Beskattningsbeslutet sänds genom en e-tjänst till den skattskyldige i mars året efter skatteåret, dvs. under taxeringsåret. Till de skattskyldiga som inte använder e-tjänsten sänds beskattningsbeslutet per post under taxeringsårets april månad.

Om uppgifterna i beskattningsbeslutet är felaktiga eller bristfälliga, ska den fysiska personen senast taxeringsårets först dag i maj rätta dem och lägga till de uppgifter som saknas. Slutresultatet av den beskattning som bygger på de ändrade beskattningsuppgifterna finns omedelbart tillgängligt i e-tjänsten. När den utsatta tiden för skattedeklarationen har löpt ut, är beskattningsbeslutet slutligt och kan överklagas.

Om skattemyndigheten inte har sänt något beskattningsbeslut till en fysisk person, ska han eller hon lämna in en skattedeklaration senast taxeringsårets första dag i maj. Om en fysisk person till exempel är företagare eller om han eller hon har utlandsinkomster, ska den skattskyldige lämna in en skattedeklaration (*udvidede selvangivelse*) senast den 1 juli. Makar lämnar alltid in skattedeklarationen samtidigt. Ett slutligt och överklagbart beskattningsbeslut för den skattskyldige beräknas med stöd av de meddelade uppgifterna.

Fysiska personer ska i regel betala kvarskatt inklusive ränta i tre månatliga belopp, som förfaller i augusti, september och oktober. Om beskattningsuppgifterna ändras efter den 1 maj, infaller betalningsdagen för kvarskatt som bygger på de ändrade beskattningsuppgifterna i regel senare. Liten kvarskatt överförs till beskattningen följande skatteår.

Skatteåterbäring till fysiska personer betalas ut i början av april under taxeringsåret, om beloppet inte överskrider 100 000 kronor, eller när skattemyndigheten har säkerställt att den skattskyldige eller maken eller maken till denne inte har någon skuld till myndigheterna. I det fallet betalas skatteåterbäringen ut med stöd av det preliminära beskattningsbeslutet innan tidsfristen för att rätta skattedeklarationen har löpt ut. Den skatteåterbäring som betalas ut med stöd av de ändrade beskattningsuppgifterna betalas efter det att beskattningsuppgifterna har behandlats. Skatteåterbäring som överskrider 100 000 kronor betalas ut när skattemyndigheten har säkerställt att den skattskyldige eller maken eller maken till denne inte har någon skuld till myndigheterna.

Samfund ska i regel lämna in skattedeklarationen elektroniskt inom sex månader från utgången av räkenskapsperioden. Vanligen blir beskattningsbeslutet klart i oktober—november. Samfunden ska betala de slutliga skatterna i slutet av november under taxeringsåret. Skatteåterbäringen betalas ut i november.

3.3.2 Påföljder vid försenad skattedeklaration

Om skattedeklarationen är försenad påförs ett skattetillägg (*skattetillæg*). Storleken på skattetillägget påverkas av förseningens längd. Det dagliga grundbeloppet är 200 kronor och maximibeloppet av avgiften totalt 5 000 kronor. Skattetillägget beräknas för högst 25 dagar. Beloppet av det skattetillägg som påförs stiftelser och föreningar är alltid 500 kronor och påver-

kas inte av förseningens längd. På ansökan kan skattemyndigheten låta bli att ta ut en förseningsavgift helt eller delvis, om det finns särskilda skäl till det. Utöver skattetillägget kan den skattskyldige föreläggas böter (*daglige bøder*). Syftet med att förelägga böter är att få den skattskyldige att lämna in en skattedeklaration.

Om skattedeklarationen är så bristfällig att beskattningen inte kan verkställas med stöd av den, begär skattemyndigheten att den deklARATIONSSKYLDIGE ska lämna in en ny skattedeklaration. Då anses det att den skattedeklaration som har lämnats in först inte har lämnats och med anledning av förseningen påförs den skattskyldige ett skattetillägg på 5 000 kronor.

3.3.3 Påföljder vid försummelse av skattedeklaration

I Danmark bestäms det inga administrativa påföljder till följd av att den skattskyldige lämnar in felaktiga uppgifter eller på annat sätt bryter mot skattelagstiftningen. Sanktionerade förseelser kan straffas som brott.

Straff kan påföras endast om den skattskyldige har förfarit uppsåtligen eller grovt oaktsamhet. Skattemyndigheten ska också påvisa att förutsättningarna för straffbarhet uppfylls. En vettig misstanke om att den skattskyldige är oskyldig räknas den skattskyldige till godo.

En person som för att undvika skatt uppsåtligen har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter, straffas för skattebedrägeri genom böter eller med fängelse i högst ett år och sex månader. Om förfarandet har varit grovt oaktsamt är straffet böter.

En skattskyldig som inte har lämnat in en skattedeklaration och vars skattepliktiga inkomst har fastställts för liten, ska meddela detta till skattemyndigheten inom fyra veckor från det att den skattskyldige har fått del av beskattningsbeslutet. Att uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte uppfylla denna skyldighet straffas med böter. Om förseelsen är uppsåtlig och har skett med uppsåt att undvika skatt, är straffet fängelse i högst ett år och sex månader.

En person som för att undvika skatt uppsåtligen låter bli att lämna in en skattedeklaration, straffas likaså med fängelse i högst ett år och sex månader. Den som för att skaffa sig själv eller någon annan orättmätig fördel bryter på ett särskilt grovt sätt mot lagstiftningen och straffas med fängelse i högst åtta år.

Vanligen avgörs alla brottmål som gäller överträdelse av skattelagstiftningen av domstol. Om påföljden är böter, kan ärendet dock avgöras genom ett förvaltningsförfarande i det fall när den skattskyldige erkänner sin skuld och samtycker till att inom fastställd tidsfrist betala de böter som har fastställts vid förvaltningsförfarandet. Föreläggandet av böter genom förvaltningsförfarandet är inte offentligt och böterna förs inte in i bötes- eller straffregistret. Om böter inte föreläggs vid förvaltningsförfarandet överförs ärendet till polisen för att föras till domstol.

3.4 Storbritannien

3.4.1 Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning

I Storbritannien tillämpas i beskattningen av såväl fysiska personer som samfund skatteår som avviker från kalenderåret. För fysiska personer börjar skatteåret den 6 april och upphör den 5 april följande kalenderår. Inkomstskatten för samfund påförs för räkenskapsåret (*financial year*), som börjar den 1 april och slutar den 31 mars följande kalenderår.

Fysiska personer och samfund kan lämna in skattedeklarationen elektroniskt eller på papper. Skattemyndigheten sänder till de fysiska personer och samfund som ska lämna in en skattedeklaration en skattedeklaration på papper för ifyllande. De som föregående skatteår har deklarerat elektroniskt får en elektronisk uppmaning att lämna in en skattedeklaration i e-tjänsten. De skattskyldiga som inte får en skattedeklaration, men som har obeskattade inkomster, ska meddela detta till skattemyndigheten i början av oktober året efter utgången av skatteåret.

De fysiska personer som betalar alla sina inkomstskatter genom förskottsinnehållningsförfarandet och som uppfyller de övriga i lagen fastställda förutsättningarna behöver inte lämna in en årlig skattedeklaration. Förutsättningen är bland annat att den skattskyldiges inkomster är lägre än gränsen på 100 000 pund. Största delen av de fysiska personerna lämnar sålunda inte alls in någon skattedeklaration.

De skattskyldiga ska själva beräkna den slutliga skatten att betala. De skattskyldiga som deklarerar elektroniskt ska i regel före utgången av januari året efter skatteåret lämna in skattedeklarationen och betala den skatt som beräknas med stöd av den. Den skattskyldige ser direkt i e-tjänsten slutresultatet av sin beskattning och beloppet av den skatt som ska betalas tillbaka eller den skatt som ska betalas.

De fysiska personer som lämnar in skattedeklarationen på papper ska i regel lämna in den före utgången av oktober året efter skatteåret. Skattemyndigheten beräknar då slutresultatet av beskattningen av fysiska personer. Skattemyndigheten sänder före utgången av januari året efter skatteåret dessa skattskyldiga för kännedom en beräkning av såväl slutresultatet av beskattningen som av de skatter som ska betalas ytterligare eller betalas tillbaka. Om skattemyndigheten sänder en skattedeklaration som ska fyllas i, har den skattskyldige alltid minst två månader tid att fylla i och återsända skattedeklarationen.

Samfund ska i regel lämna in skattedeklarationen elektroniskt inom ett år från utgången av räkenskapsperioden. Samfunden kan lämna in skattedeklarationen på papper endast om det finns särskilda skäl till detta, som funktionsstörning i datasystemen när skattedeklarationen ska lämnas in.

De fysiska personerna ska vanligen betala de obetalda skatterna för skatteåret senast den 31 januari året efter skatteåret. Den skattskyldige har dock alltid minst tre månader tid att betala skatterna från det att skattemyndigheten sände skattedeklarationen för ifyllande. Om den skattskyldige har lämnat in skattedeklarationen och betalat för mycket skatt, betalar skattemyndigheten vanligen inom fem veckor tillbaka den skatt som betalats för mycket. Till de fysiska personer som inte behöver lämna in någon skattedeklaration sänder skattemyndigheten vanligen före utgången av juli en skatteberäkning och en skatteåterbäring med check, om den skattskyldige har betalat för mycket skatt vid förhandsinnehållningsförfarandet.

Samfund ska betala den slutliga skatten för räkenskapsperioden inom nio månader och en dag från utgången av räkenskapsperioden. Stora samfund vars affärsvinst är över 1,5 miljoner pund ska betala samfundets inkomstskatt i fyra rater.

3.4.2 Påföljder vid försenad skattedeklaration

Vid försenad skattedeklaration påförs en påföljdsavgift med fast belopp. Om förseningen fortsätter kan det bestämmas ytterligare påföljder, vars belopp påverkas av förseningens längd. Man kan låta bli att påföra avgifterna, om det finns särskilda skäl till förseningen och försummelsen rättas till genast när skälen inte längre föreligger. Till exempel allvarlig sjukdom och försenad postgång till följd av en oförutsedd händelse kan vanligen betraktas som särskilda

skäl. Huruvida det föreligger särskilda skäl prövas dock från fall till fall med hänsyn till helhetssituationen. I specialsituationer kan avgiften sänkas.

Om en fysisk person lämnar in en skattedeklaration för inkomstbeskattning efter utsatt dag, påförs en grundavgift på 100 pund med anledning av förseningen. Utöver grundavgiften kan påföljdsavgifter, vars storlek beror på längden av förseningen, påföras. Om skattedeklarationen försenas över tre månader, är tilläggsavgiften tio pund per dygn under högst 90 dygn. Påförandet av avgiften förutsätter att skattemyndigheten har meddelat om det. Avgiften börjar löpa från den dag som anges i meddelandet.

Om inlämningen av skattedeklarationen försenas över sex månader, är tilläggsavgiften fem procent av skattebeloppet. Om förseningen har varat över 12 månader, påverkas storleken på påföljdsavgiften av om det är fråga om ett förfarande av oaktsamhet eller uppsåt. Om förfarandet inte är uppsåtligt, är avgiften fem procent av skattebeloppet. I uppsåtliga fall är avgiftens storlek 70 procent av skattebeloppet och i särskilt grova fall 100 procent. I de sistnämnda fallen kan avgiften sänkas, om den skattskyldige själv strävar efter att reda upp saken. På sänkningens belopp inverkar bland annat i vilken omfattning den skattskyldige lyfter fram uppgifterna och om detta sker på eget initiativ.

De fasta avgifterna påförs oberoende av om skatt ska betalas. Minimibeloppet av de avgifter som påförs med stöd av skattebeloppet är 300 pund. Om flera sanktioner bestäms till följd av förseningen, är det procentbaserade maximibeloppet av avgifterna vanligen 100 procent av skattebeloppet.

En fast avgift på 100 pund påförs bolag vars skattedeklaration för inkomstbeskattningen är försenad. Om skattedeklarationen försenas över tre månader, är påföljden en ny avgift på 100 pund. Om skattedeklarationen är över sex månader försenad, uppskattar skattemyndigheten bolagets inkomst och påför en påföljdsavgift på tio procent på den obetalda skatten. När förseningen överskrider 12 månader påförs ytterligare en avgift på tio procent. Upprepade förseningar påverkar de fasta påföljdsavgifterna. Om bolaget lämnar in skattedeklarationen för sent tre gånger efter varandra, höjs avgiften på 100 pund till 500 pund.

3.4.3 Påföljder vid försummelse av skattedeklaration

Om den skattskyldige lämnar in en felaktig eller bristfällig skattedeklaration eller något annat i lag fastställt dokument som leder till ett för lågt skattebelopp, uppkomst av grundlös förlust eller felaktig skatteåterbäring, påförs en påföljdsavgift för försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN. En ytterlig förutsättning är att felaktigheten har berott på den skattskyldiges oaktsamma eller uppsåtliga förfarande. Om den skattskyldige har förfarit med tillräcklig omsorg med hänsyn till omständigheterna, bestäms ingen påföljd. Sådana situationer kan vara till exempel omständigheter som lämnar rum för tolkning, små räknefel eller iakttagande av ett felaktigt råd som getts av skattemyndigheten. Tillräcklig omsorg bedöms alltid från fall till fall.

En påföljdsavgift beräknas med stöd av en skatt som eventuellt inte uppstått. Storleken av påföljdsavgiften påverkas av om den skattskyldige förfarit på ett oaktsamt sätt. Om förfarandet har varit oaktsamt, är maximibeloppet 30 procent. Om den skattskyldige har förfarit uppsåtligt, är maximibeloppet 70 procent. I de grövsta fallen är maximibeloppet av påföljdsavgiften 100 procent.

Påföljdsavgiften kan sänkas, om den skattskyldige själv strävar efter att reda upp saken. På sänkningens belopp inverkar bland annat i vilken omfattning den skattskyldige lyfter fram uppgifterna och om detta sker på eget initiativ.

Dessutom påförs en påföljdsavgift när den skatt som skattemyndigheten har uppskattat har varit för liten och den skattskyldige inte har meddelat detta inom utsatt tid. Då är beloppet av påföljdsavgiften 30 procent av den skatt som inte har uppstått. Dessutom finns det särskilda bestämmelser för de fall där ett fel i den skattskyldiges skattedeclaration beror på en annan person och på situationer där den skattskyldige senare upptäcker att det dokument som den skattskyldige tidigare har lämnat in är felaktigt.

3.5 Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning

Europaparlamentet och rådet har antagit förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, nedan *allmän dataskyddsförordning*. Denna förordning utfärdades den 27 april 2016 och tillämpas från och med den 25 maj 2018. I skäl 39 i den allmänna dataskyddsförordningen konstateras det att för att säkerställa att personuppgifter inte sparas längre än nödvändigt ska den personuppgiftsansvarige införa tidsfrister för radering eller för regelbunden kontroll. Enligt artikel 17 i den allmänna dataskyddsförordningen ska den personuppgiftsansvarige utan onödigt dröjsmål radera personuppgifter när personuppgifterna inte längre är nödvändiga för de ändamål för vilka de samlats in eller på annat sätt behandlats.

4 BEDÖMNING AV NULÄGET

4.1 Allmänna principer som ska tillämpas i beskattningen

Bestämmelserna i lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt och fastighets-skattelagen om de allmänna principer som ska tillämpas i beskattningen är knappa och oenhetliga jämfört med bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De bestämmelser i förvaltningslagen som tillämpas kompletterande vid arvs- och gåvobeskattning, överlåtelsebeskattning och fastighetsbeskattning avviker delvis från sådana bestämmelser där beskattningens karaktär som massaförfarande har beaktats i de lagar som gäller beskattningsförfarande. För att harmonisera beskattningsförfarandena och klargöra rättsläget är det ändamålsenligare att bestämmelserna om de allmänna principerna i beskattningen och förfarandebestämmelserna är så enhetliga som möjligt i olika skatteslag. Dessutom avviker bestämmelserna om det förfarande som ska tillämpas vid överlåtelsebeskattning och fastighetsbeskattning till vissa andra delar från bestämmelserna i lagarna om det allmänna beskattningsförfarandet.

4.2 Deklarationsskyldighet och verkställande av beskattning

4.2.1 Inkomstbeskattning

En förhandsifylld skattedeclaration för skatteår 2015 sändes till över 5,3 miljoner fysiska personer och dödsbon. Av de skattskyldiga som fick en förhandsifylld skattedeclaration kompletterade eller rättade cirka 1,4 miljoner de förhandsifyllda uppgifterna.

Den skattskyldige kan ange rättelserna och kompletteringarna av de förhandsifyllda uppgifterna direkt på skattedeclarationsformuläret av papper och återsända formulärets deklara-tionsdel i sin helhet till Skatteförvaltningen. Efter det att den förhandsifyllda skattedeclarationen togs i bruk har deklara-tionsförfarandet utvecklats så att för närvarande kan nästan alla beskattningsuppgifter också meddelas i Skatteförvaltningens e-tjänster. För närvarande meddelar cirka hälften av de skattskyldiga som rättar eller kompletterar de förhandsifyllda uppgifterna sina ändringar elektroniskt.

Det rättade beskattningsbeslut som skapas med stöd av ändringarna av den förhandsifyllda skattedeklarationen och de omständigheter som konstaterats vid skattekontroll sänds för kännedom till den skattskyldige innan beskattningen slutförs i oktober. Även för maken eller makkan skapas det ett ändrat beskattningsbeslut, även om dennas beskattningsuppgifter inte ändras. Cirka 2,2 miljoner rättade beskattningsbeslut för 2015 sändes. Till följd av fel och brister som konstaterades i de rättade beskattningsbesluten skapades ytterligare ett rättat beskattningsbeslut för cirka 80 000 skattskyldiga innan beskattningen slutfördes.

Största delen av de fysiska personer och dödsbon som fick en förhandsifylld skattedeklaration för 2015 hade ingenting att komplettera eller rätta i sina beskattningsuppgifter och Skatteförvaltningen ändrade inte uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen vid verkställandet av beskattningen. När man dessutom beaktar hur kompletteringen och rättandet av den skattskyldiges beskattningsuppgifter påverkar makens eller makans beskattning samt de skattskyldiga vars meddelade ändrade beskattningsuppgifter man hinner behandla snart efter den föreskrivna tidsfristen för inlämnade av skattedeklarationen, hade beskattningen av cirka 80 procent av de fysiska personer och dödsbon som fick en förhandsifylld skattedeklaration kunnat slutföras redan i juni skatteår 2015 i stället för i slutet av oktober.

För samfund och samfällda förmåner skapas beskattningsbeslut när Skatteförvaltningen har behandlat de uppgifter som meddelats genom skattedeklarationen. Skatteår 2015 kunde beskattningen av alla räkenskapsperioder i cirka 70 procent av samfunden och de samfällda förmånerna ha blivit slutförd inom ungefär sex månader efter utgången av räkenskapsperioden.

Även beskattningsbesluten för sammanslutningar skapas först när Skatteförvaltningen har behandlat de uppgifter som meddelats i skattedeklarationen. Skatteår 2015 hade i fråga om cirka 85 procent av alla samfund beskattningen av samfundet kunnat slutföras inom ungefär två månader efter det att tidsfristen för att lämna in skattedeklarationen hade löpt ut.

Beskattningsuppgifterna för största delen av de skattskyldiga behandlas snart efter det att den föreskrivna tidsfristen för att återsända den förhandsifyllda skattedeklarationen eller att lämna in skattedeklarationen har löpt ut. För närvarande slutförs dessa skattskyldigas beskattning dock först långt efter det att deras beskattningsuppgifter har behandlats. De skattskyldiga och skattetagarna ska vänta onödigt länge på skatteåterbäring och betalning av kvarskatt. Väntetiden för skatteåterbäring och betalning av kvarskatt ska dessutom kompenseras med räntor.

4.2.2 Fastighetsbeskattning

En utredning om de fastighetsuppgifter som har använts som grund för fastighetsbeskattningen för 2016 sändes till totalt över 2,2 miljoner fastighetsskattskyldiga, av vilka över 92 procent var fysiska personer och knappt åtta procent samfund. Cirka 70 000 av de skattskyldiga som fått en utredning om fastighetsuppgifter meddelade om ändringar i fastighetsuppgifterna för skatteår 2016. Eftersom en del av meddelandena gällde uppgifter som påverkar makens eller makans fastighetsbeskattning, skapades för skatteår 2016 totalt cirka 126 000 rättade fastighetsbeskattningsbeslut med stöd av de uppgifter som skattskyldiga och utomstående uppgiftskyldiga lämnat in.

För cirka 95 av de skattskyldiga som fått en utredning om fastighetsuppgifter för skatteår 2016 verkställdes fastighetsbeskattningen utan ändringar i enlighet med den utredning som sänts till den skattskyldige. Även när fastighetsbeskattningen verkställs utan ändringar, blir beskattningsbeslutet slutgiltigt först när fastighetsbeskattningen slutförs i september under taxeringsåret. Fastighetsskatten betalas och redovisas sålunda till skattetagarna först när beskattningen slutförts, även om de skattskyldiga redan före det har tillgång till uppgifterna för betalning av skatten.

4.2.3 Inlämnande av skattedeklaration

Enligt Skatteförvaltningens beslut anses vid inkomst- och fastighetsbeskattningen en skattedeklaration som anländer per post vara inlämnad inom rätt tid om den postförsändelse adresserad till Skatteförvaltningen som innehåller skattedeklarationen har postats inom den tid som föreskrivs i beslutet. Förfarandet avviker från det förfarande enligt förvaltningslagen eller lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som tillämpas på andra dokument som lämnas in till Skatteförvaltningen och enligt vilket också per post inlämnade uppgifter ska vara framme hos myndigheten senast på den fastställda sista inlämningsdatumet för uppgifterna.

4.2.4 Elektronisk deklaration

Vid fastighetsbeskattningen rättade cirka 31 procent av de skattskyldiga som rättade fastighetsuppgifter uppgifterna i utredningen elektroniskt. Endast en liten del av de samfund som rättade fastighetsuppgifter gjorde det elektroniskt. Samfunden använder dock i betydande utsträckning elektroniska deklaraionskanaler vid deklaration av andra skatteslag.

År 2016 lämnades det in totalt cirka 124 000 deklaraioner om överlåtelseskatt i fråga om överlåtelse av affärsaktier och bostadsaktier. Av de cirka 86 000 deklaraionerna om överlåtelseskatt för bostadsaktier lämnades cirka 55 000 in av fastighetsmäklare. Endast sju procent av de deklaraioner av överlåtelseskatt som lämnats in av fastighetsmäklare vid bostadsaktieaffärer och 33 procent av de deklaraioner av överlåtelseskatt som lämnats in av andra lämnades elektroniskt.

Omvandlingen av skattedeklaraioner på papper till elektronisk form fördröjer behandlingen av ärendet och leder till kostnader för Skatteförvaltningen. I e-tjänsterna överförs uppgifterna till Skatteförvaltningen med det innehåll de har efter informationsflödeskontrollerna. För den skattskyldige går det snabbare att rätta uppgifterna och meddela bristerna elektroniskt än på papper. Innehållet i en skattedeklaraion som har lämnats in elektroniskt är kvalitetsmässigt tillförlitligare än om uppgifterna har lämnats in på papper, eftersom e-tjänsterna styr inlämningen av uppgifterna. Den elektroniska styrfunktionen minskar uppkomsten av fel. Kontrollerna av uppgifternas logik eliminerar senare felutredning nästan helt.

Den tekniska beredskapen hos samfund och samfällda förmåner samt fastighetsmäklare och värdepappershandlare att deklaraioner elektroniskt är allmänt sett god, så en stor del av deklaraionerna av överlåtelseskatt och fastighetsskatt kan lämnas in elektroniskt. Om skattedeklaraionerna fås elektroniskt, så kan i beskattningsförfarandet utnyttjas maskinell behandling i större utsträckning än för närvarande. Då påskyndas också behandlingen av ärenden och Skatteförvaltningens resurser kan inriktas effektivare än för närvarande på skattekontroll och föregripande styrning.

I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det om obligatorisk elektronisk deklaraion från och med ingången av 2017 av skatter som betalas på eget initiativ. Samfund och samfällda förmåner ska från och med ingången av 2017 lämna in deklaraionen av inkomstskatt elektroniskt. Avsikten är att uppfyllandet av deklaraionsskyldigheten elektroniskt ska utvidgas stegvis. För att främja e-tjänsterna kan skyldigheten att deklaraioner elektroniskt utvidgas till att omfatta fastighetsskatt och överlåtelseskatt för samfund och samfällda förmåner samt värdepappershandlars och fastighetsmäklares deklaraioner av överlåtelseskatt.

4.2.5 Periodisering av pensionsinkomst

Enligt inkomstskattelagen ska yrkande på periodisering av pensionsinkomst framställas inom två månader efter att beskattningen har slutförts för det år då pensionen utbetalades. Den gällande tidsfristen är från den tiden när de skattskyldiga fick beskattningsbesluten för kännedom först när beskattningen blev klar. De övriga yrkanden av dispositiv karaktär som föreskrivs i inkomstskattelagen ska framställas innan beskattningen har slutförts. Tidsfristen för framställande av yrkande på periodisering av pensionsinkomst avviker sålunda från tidsfristen för framställande av andra dispositiva yrkanden.

I praktiken har nästan inga yrkanden på periodisering av pensionsinkomst framställts efter det att beskattningen slutförts. Yrkanden på periodisering av pensionsinkomst framställs redan i det skedet under utbetalningsåret då pensionen betalas ut, eller innan beskattningen för utbetalningsåret har slutförts. Med stöd av årsanmälan antecknas pensionsinkomsten i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Den skattskyldige kan sålunda vanligen innan hans eller hennes beskattning slutförts se i det beskattningsbeslut som kommer tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen skattepåföljderna av pensionsinkomsten och yrka på periodisering av pensionsinkomsten.

Tidsfristen för skatterättelse har från och med skatteår 2017 förkortats så att rättelse till nackdel för den skattskyldige ska göras inom tre år från skatteårets utgång. Till följd av detta är det möjligt att när periodiseringen av pensionsinkomsten görs har tidsfristen för rättelse av beskattningen av det skatteår för vilket periodisering av pensionen yrkas redan löpt ut.

4.3 Förfarande för beskattning enligt uppskattning

Förfarandet för beskattning enligt uppskattning när skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet saknas är inte enhetligt när det gäller den beskattning som verkställs enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, inkomstbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen. Enligt lagen om beskattning beträffande skatter som betalas på eget initiativ innehåller Skatteförvaltningens uppmaning att lämna in en skattedeklaration en uppskattning av skatten utifall att ingen skattedeklaration lämnas in. Vid inkomstbeskattning, arvs- och gåvobeskattning eller överlåtelsebeskattning meddelas inte till den skattskyldige ännu i samband med uppmaningen, som inkluderar risk för beskattning enligt uppskattning, beloppet av den uppskattade inkomsten eller skatten eller värdet på kvarlåtenskapen och gåvan. Den skattskyldige får uppgiften om beloppet av den uppskattade inkomsten eller skatten eller värdet på kvarlåtenskapen eller gåvan först i beskattningsbeslutet eller om den skattskyldige hörs om det uppskattade beloppet eller värdet ännu separat före verkställandet av beskattningen. När det gäller de berörda förfaringsmässiga skillnaderna är de inte en följd av karaktären hos skattelagen eller av orsaker i anslutning till verkställandet av beskattningen. Om ingen skattedeklaration eller inget bouppteckningsinstrument har lämnats in, är det inte av någon praktisk betydelse för riktigheten hos beskattningen enligt uppskattning om Skatteförvaltningen uppskattar inkomsten, skatten eller beloppet av tillgångarna innan uppmaningen sänds eller först efter det.

I den beskattning som verkställts för 2014 har beskattningen av cirka 5 800 samfund och samfällda förmåner och beskattningen av cirka 5 400 andra skattskyldiga verkställts enligt uppskattning, eftersom skattedeklarationen saknas.

I praktiken har arvs- och gåvobeskattning inte verkställts enligt uppskattning till följd av att inget bouppteckningsinstrument eller ingen skattedeklaration har lämnats in. Även vid överlåtelsebeskattning är påförande av skatt enligt uppskattning i praktiken ovanligt.

4.4 Sökande av ändring i vissa situationer

4.4.1 Nya yrkanden efter det att beskattningen slutförts

Skatteförvaltningen verkställer beskattningen och avgör som första instans beskattningsärenden. Om en skattskyldig först efter det att beskattningen har slutförts för första gången meddelar genom begäran om omprövning en inkomst, ett yrkande på avdrag eller någon annan uppgift som inverkar på beskattningen och som inte har avgjorts vid den ordinarie beskattningen, behandlas ärendet genom förfarandet för begäran om omprövning. Om Skatteförvaltningen inte helt och hållet godkänner begäran om omprövning, överförs ärendet till skatterättelsenämnden för avgörande. Sålunda behandlar skatterättelsenämnden för närvarande även ärenden där det inte finns något avgörande som Skatteförvaltningen som första instans har avgjort. I dessa fall kan skatterättelsenämnden meddela ett avgörande i sak för att undvika ett dröjsmål eller häva beskattningen och överlämna ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling.

Om skatterättelsenämnden häver den skattskyldiges beskattning och överlämnar ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling, får den skattskyldige det första motiverade beslutet om sitt yrkande från Skatteförvaltningen när Skatteförvaltningen verkställer beskattningen på nytt.

Skatteförvaltningen kan upphäva beskattningen av den skattskyldige och verkställa beskattningen på nytt endast i de fall där beskattningen av den skattskyldige har verkställts enligt uppskattning och den skattskyldige söker ändring i sin beskattning genom att lämna in en skattedeklaration först efter det att beskattningen har slutförts.

Vid inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning lämnar skattskyldiga årligen in sammanlagt cirka 80 000 begäranden om omprövning. Av detta antal är cirka 60 000 en begäran om omprövning som gäller inkomstbeskattning av fysiska personer, cirka 5 000 som gäller inkomstbeskattning av samfund och cirka 15 000 som gäller fastighetsbeskattning. Efter det att beskattningen har slutförts förekommer det särskilt inom inkomstbeskattningen av fysiska personer yrkanden som läggs fram för första gången. Över hälften av de begäranden om omprövning som lämnats in av de fysiska personerna gäller sådana yrkanden på avdrag eller andra yrkanden som den skattskyldige inte har angett i sin skattedeklaration eller annars i samband med verkställandet av den ordinarie beskattningen. De vanligaste yrkandena på avdrag gäller resekostnader, hushållsavdrag, räntor för den första bostaden och andra kostnader för inkomstens förvärvande. Vid inkomstbeskattningen av samfund är antalet yrkanden som lagts fram för första gången efter det att beskattningen verkställts mindre, dvs. cirka en tredjedel av alla begäranden om omprövning. Största delen av dessa begäranden om omprövning gäller beskattning enligt uppskattning där bolaget lämnar in den första skattedeklarationen först efter det att beskattningen har slutförts. Delvis gäller begärandena om omprövning också gottgörelse av skatt som betalats till utlandet.

Vid beskattningen av fysiska personer godkänner Skatteförvaltningen cirka 80 procent av dessa yrkanden som läggs fram för första gången genom en begäran om omprövning efter det att beskattningen slutförts. I cirka två procent av dessa fall upphäver Skatteförvaltningen beskattningen och i knappt en procent av fallen skatterättelsenämnden. Skatterättelsenämnden förkastar yrkandet helt eller delvis i lite under 15 procent av fallen.

Vid inkomstbeskattningen av samfund godkänner Skatteförvaltningen cirka 40 procent av de yrkanden som läggs fram för första gången efter det att beskattningen slutförts. Skatteförvaltningen upphäver beskattningen av samfund i cirka 50 procent av fallen och skatterättelsenämnden i knappt fem procent av fallen. Skatterättelsenämnden förkastar yrkandet helt eller delvis i cirka fem procent av fallen.

RP 97/2017 rd

Inom personbeskattningen meddelar Skatteförvaltningen eller skatterättelsenämnden vid begäran om omprövning avgörande i sak i majoriteten, dvs. cirka 97 procent, av alla yrkanden som läggs fram för första gången genom en begäran om omprövning. Ändring i dessa beslut söks hos förvaltningsdomstolen. Inom samfundsbeskattningen däremot meddelas vid begäran om omprövning avgörande i sak i lite under 50 procent av fallen när det gäller yrkanden som läggs fram för första gången. Beskattningen av samfund upphävs och verkställs på nytt i drygt 50 procent av fallen. Majoriteten av fallen är sådana där beskattning enligt uppskattning upphävs. Ändring i ett beslut om att beskattningen ska verkställas på nytt söks hos skatterättelsenämnden.

I fråga om arvs- och gåvobeskattning finns det bestämmelser om förfaranden som gäller kompletterande bouppteckningsinstrument och rättelse till följd av förändrade grunder. Om det vid arvs- och gåvobeskattningen för första gången meddelas om nya tillgångar och skulder eller andra uppgifter om grunderna för beskattningen först efter verkställd beskattning, meddelar Skatteförvaltningen som första instans utan något egentligt ändringssökande ett beslut vid förfaranden som gäller kompletterande bouppteckningsinstrument och rättelse till följd av förändrade grunder. Ändring i beskattningsbeslut om arvs- och gåvoskatt som fattats av Skatteförvaltningen som första instans söks genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden.

Vid beskattning på eget initiativ ska den skattskyldige lämna in en rättensedeklaration, om den skattskyldige konstaterar ett fel i skatteperiodens beskattning, till exempel en uppgift som saknas. Den uppgift som inte tidigare meddelats behandlas då genom ett likadant förfarande som en uppgift eller ett yrkande som lagts fram vid rätt tid. Om Skatteförvaltningen inte godtar den rättensedeklaration som den skattskyldige har lämnat in, fattar den ett beslut om saken. Ändring i detta beskattningsbeslut som fattats av Skatteförvaltningen som första instans söks genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden.

För närvarande skiljer sig behandlingen av skattskyldigas yrkanden beroende på om yrkandena läggs fram redan i skattedeklarationen eller annars under den ordinarie beskattningen eller först efter den. Även förfarandet vid sökande av ändring i ett meddelat avgörande beror på i vilket skede yrkandet läggs fram. Med tanke på jämlik behandling av yrkanden och ett enhetligt förfarande är det motiverat att Skatteförvaltningen som första instans meddelar beskattningsavgöranden även då den skattskyldige deklarerar inkomsten, avdraget eller någon annan uppgift för första gången först efter slutförd beskattning. Det förtydligar också förhållandet mellan förstainstansbeskattningen och förfarandet vid sökande av ändring. Ett motsvarande förfarande tillämpas för närvarande redan vid arvs- och gåvobeskattning samt betalning av skatt på eget initiativ.

4.4.2 Sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet

Med tanke på enhetligheten i systemet för sökande av ändring ska även ändring i ett beslut om sådant godkännande av ansökan om skattefrihet eller återkallande av skattefrihet som föreskrivs i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder sökas hos skatterättelsenämnden som första instans i stället för hos förvaltningsdomstolen.

4.5 Påföljdsavgifter

4.5.1 Inkomstbeskattning

Skatteförhöjning

Att tillämpa den striktaste bestämmelsen om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarande förutsätter att graden av uppsåtlighet och oaktsamhet bedöms i den skattskyldiges förfarande. En sådan subjektiv bedömning av skulden lämpar sig dåligt vid ett förvaltningsförfarande där ett stort antal ärenden behandlas och avgörs i snabb takt med stöd av skriftliga utredningar.

I praktiken bedöms graden av den skattskyldiges uppsåtlighet utifrån objektiva omständigheter som framgår av skattedeklarationen samt typen av rättslig fråga. De subjektiva omständigheterna påverkar skatteförhöjningen endast i undantagsfall. Då kan en försummelse betraktas som grov oaktsamhet redan på grundval av att det feldeklarerade beloppet i skattedeklarationen har varit stort. Vid bedömningen av graden av oaktsamhet har uppmärksamhet även fästs vid den skattskyldiges ställning. En redovisningsskyldig har ansetts ha särskild omsorgsplikt att uppfylla deklarationsskyldigheten och ett framhävt ansvar för riktigheten hos de meddelade uppgifterna. Till följd av detta är det sannolikare att oaktsamheten betraktas som grov när det gäller redovisningsskyldiga än när det gäller andra grupper av skattskyldiga.

Av avgörandet 2016:15 av högsta förvaltningsdomstolen framgår det att ett bolag på sin huvuddeklarationsblankett inte hade deklarerat som skattepliktig inkomst ett mottaget koncernbidrag på en miljon euro. Därför hade bolagets förlust fastställts till ett belopp som var lika mycket för stort som beloppet av koncernbidraget. Trots att bolaget hade deklarerat koncernbidraget på en bilageblankett till skattedeklarationen, ansågs bolaget av grov oaktsamhet ha lämnat in en väsentligen oriktig skattedeklaration. I beslutet ansågs det också att den lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande (1079/2005) genom vilken skattemyndighetens skyldighet att pröva begränsades och förutsättningarna för att rätta beskattningen till nackdel för den skattskyldige lindrades har framhävt den skattskyldiges ansvar för att korrekt uppfylla deklarationsskyldigheten, vilket också beaktas vid påförandet av skatteförhöjning.

Högsta förvaltningsdomstolen ansåg i sitt avgörande 2014:33 om rättelse av intern prissättning att om den skattskyldige påvisar att man uppriktigt och med skäliga ansträngningar har strävat efter marknadsvillkor i sin prissättning är det i regel åtminstone inte fråga om grov oaktsamhet. Med hänsyn till de åtgärder med vilka bolaget hade strävat efter att utreda det verkliga priset och att ärendet lämnade rum för tolkning ansåg högsta förvaltningsdomstolen i detta fall att bolaget inte alls ska påföras skatteförhöjning i samband med rättelsen av den interna prissättningen.

Brister i privatpersoners skattedeklarationer har inte blivit lika hårt bedömda som redovisningsskyldigas försummelser. Enligt rättspraxisen har en personkunds skattedeklaration inte ansetts blivit lämnad av grov oaktsamhet väsentligen felaktig, när uppgifterna om egendomsöverlåtelse och överlåtelsepriser förhandsifyllts på skattedeklarationen och skattemyndigheten sålunda hade kännedom om dem, även om den skattskyldige trots uppmaning inte har deklarerat i skattedeklarationen en avsevärd överlåtelsevinst. Enligt högsta förvaltningsdomstolens avgörande 2012:98 kunde då skatteförhöjning på högst 800 euro påföras. Det att den skattskyldige hade betalat förskottsinnehållning som byggde på uppskattade hyresinkomster betydde dock inte att Skatteförvaltningen hade kännedom om de faktiska hyresinkomster som tjänats in. När en privatperson medvetet hade försummat att deklarerat betydande belopp av hyresinkomster, ansåg högsta förvaltningsdomstolen i sitt avgörande 2016:153 att den skattskyldiges förfarande åtminstone var grov oaktsamhet.

Trots att högsta förvaltningsdomstolens rättspraxis har förtydligat vissa omständigheter som ska beaktas när skatteförhöjning påförs, lämnar de förutsättningar i bestämmelserna om skatteförhöjning som hänger samman med den skattskyldiges subjektiva skuld rum för tolkning och kräver prövning från fall till fall. Den skattskyldige och skattemyndigheten har ofta olika uppfattning om huruvida den skattskyldiges förfarande har varit grov oaktsamhet. Det att förutsättningarna lämnar rum för tolkning leder till rättstvister.

Tillämpningsproblem orsakas också av det intervall på 0—30 procent som anges i den striktaste bestämmelsen om skatteförhöjning och som är påfallande stort. Syftet med bestämmelsen är att ju mer klandervärdt den skattskyldiges förfarande är, desto större är skatteförhöjningen. I bestämmelsen specificeras dock inte närmare de omständigheter som ska läggas vikt vid när beloppet av skatteförhöjningen fastställs inom intervallet. Bestämmelsen ger tillämparen av lagen en betydande prövningsrätt från fall till fall, vilket minskar möjligheten att förutsäga skatteförhöjningen och ökar risken för en oenhetlig praxis.

Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar har förenhetligat praxisen när det gäller beloppet av skatteförhöjningen. Anvisningarna är emellertid inte bindande på det sätt som lagbestämmelser är. I de ärenden som förvaltningsdomstolarna får för avgörande bedömer de ur lagtillämpningens perspektiv förutsättningarna för och beloppen av skatteförhöjning.

Enligt den praxis som besvärmyndigheterna tillämpar har skatteförhöjningen ofta med stöd av domstolens prövning och en utredning som har lagts fram i fallet i fråga sänkts jämfört med de schematiska belopp som tillämpats inom beskattningen. Av högsta förvaltningsdomstolens avgörande 2015:84 framgår det att ett bolag inte i sin ursprungliga skattedeklaration dragit av i beskattningen icke-avdragsgill överlåtelseskatt och att det genom sin skattedeklaration redogjorde för ärendet. Efter detta lämnade bolaget in en rättad skattedeklaration där det drog av överlåtelseskatten. Bolaget meddelade inte genom sin rättade skattedeklaration att redogörelsen i dess ursprungliga deklaration till denna del inte längre motsvarade fakta. Skatteförvaltningen hade påfört fem procent i skatteförhöjning för inkomst som lagts till. Högsta förvaltningsdomstolen sänkte skatteförhöjningen till cirka två procent av den inkomst som lagts till.

Av det ovan nämnda avgörandet 2016:15 av högsta förvaltningsdomstolen framgår det att i enlighet med Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar påfördes fem procent, dvs. 50 000 euro, skatteförhöjning för det koncernbidrag på en miljon som lagts till inkomsten. Förvaltningsdomstolen ansåg att under de föreliggande omständigheterna ska högst 10 000 euro påföras i skatteförhöjning, vilket motsvarar en procent av den inkomst som lagts till. Högsta förvaltningsdomstolen förkastade den skattskyldiges besvär med yrkande att skatteförhöjningen ska dras tillbaka eller sänkas.

I högsta förvaltningsdomstolens avgöranden 2016:71 och 2016:72 anses det att ett utländskt bolags filial i Finland utan orsak i beskattningen dragit av de årliga räntekostnader på vanligen tiotals miljoner euro som var en följd av anskaffningen av bolagets dotterbolag i Finland. Högsta förvaltningsdomstolen fastställde att den årliga skatteförhöjningen är cirka fem procent av beloppet av de räntor som lagts till inkomsten. I avgörandet 2016:72 förkastades det yrkande om skatthöjning på tio procent enligt Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar de berörda skatteåren som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt lagt fram.

Den skattskyldige kan låta bli att i skattedeklarationen deklarerar utlandsinkomst som den skattskyldige har betalat skatt på i en annan stat eller som en annan stat har primär beskattningsrätt till. För att eliminera internationell dubbelbeskattning dras den utländska skatten av från den skatt som i Finland betalas för samma inkomst. Ibland lämpar sig tillämpning av den så kallade undantagandemetoden på utlandsinkomst. Då dras av från den skatt som betalas för inkomsten i Finland det finska skattebelopp som motsvarar den utländska inkomsten. I dessa

fall kan den skatt som betalas till Finland för inkomsten vara liten jämfört med det skattebelopp som betalas för motsvarande inkomst i Finland. Den normala skatteförhöjning som beräknas för inkomst som lagts till kan då bli oskäligt hög jämfört med skattebeloppet i Finland. Enligt beskattningspraxisen har den skatteförhöjning som påförts i dessa fall blivit mindre än vad som anges i Skatteförvaltningens harmoniseringsanvisningar.

Det kan anses att den högsta skatteförhöjningen, dvs. 30 procent enligt den striktaste bestämmelsen om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarande, är påfallande hög för inkomst som lagts till. Om skatteförhöjningen beräknades enligt 30 procent, överskrider beloppet av skatteförhöjningen särskilt i fråga om samfund det belopp av samfundets inkomstskatt som orsakats av inkomst som saknas. Enligt beskattningspraxisen är skatteförhöjningen som högst vanligen sju procent av den inkomst som lagts till. Enligt beskattningspraxisen under de senaste årtiondena har skatteförhöjningar på 30 procent inte påförts. Den lagstadgade högsta skatteprocenten på 30 procent och den högsta skatteprocent för skatteförhöjning som tillämpas i praktiken avviker sålunda avsevärt från varandra.

Den markanta skillnaden i nivån på skatteförhöjningar som påförs för de allvarligaste och för de lindrigaste försummelseerna kan också betraktas som ett strukturellt problem i den gällande regleringen av skatteförhöjning. Tillämpningen av den striktaste bestämmelsen om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarande förutsätter ett väsentligt fel eller en väsentlig brist i deklarationen och att den skattskyldige har försummat sin deklareringskyldighet uppsåtligt eller av grov oaktsamhet. Då kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning på högst 30 procent av beloppet av inkomst som lagts till. Om den skattskyldiges förfarande inte kan betecknas som grovt oaktsamt, kan skatteförhöjning på högst 800 euro påföras oberoende av beloppet av inkomst som läggs till, trots ett väsentligt fel eller en väsentlig brist i deklarationen. Om beloppet av inkomst som läggs till är betydande, står skatteförhöjningen inte i rätt förhållande till den fiskala betydelsen av felet. Och det uppmuntrar inte heller den skattskyldige till aktksamhet att uppfylla deklareringskyldigheten. Med tanke på jämlik behandling av de skattskyldiga är det inte heller ändamålsenligt om en mycket stor brist i deklarationen leder till en lika stor skatteförhöjning som en betydligt mindre försummelse. Den markanta skillnaden mellan skatteförhöjningspåföljder framhäver betydelsen av gränserna för tillämpningen av olika bestämmelser och medför rättslig osäkerhet och rättstvister.

Den skatteförhöjning som påförs enligt den striktaste bestämmelsen om skatteförhöjning lämpar sig inte i fall där felet i skattedeklarationen gäller avdrag från skatt. Avdrag från skatt är till exempel sådan skatt för utlandsinkomst som betalats till en annan stat samt personkunders hushållsavdrag. Om den skattskyldige i sin skattedeklaration till exempel utan anledning har dragit av skatt som i en annan stat har betalats till utlandet, kan högst 800 euro i skatteförhöjning påföras, trots att felet är väsentligt och den skattskyldiges förfarande uppsåtligt eller grovt oaktsamt. Då kan inte en skatteförhöjning som står i proportion till typen av fel och omfattning påföras för den skattskyldiges försummelse.

Systemet för påföljdsavgifter i fråga om skatt som betalas på eget initiativ förnyades vid ingången av 2017. Bestämmelserna om skatteförhöjning har förenklats och prövningen i samband med påförande av höjning minskats. Vid skatt på eget initiativ och beskattning som verkställs enligt lagen om beskattningsförfarande är förfarandena inte enhetliga.

Skattedeklarationer som lämnas in för sent

Cirka 77 400 skattedeklarationer för 2014 lämnades in efter den föreskrivna tidsfristen. Till följd av att skattedeklarationen varit försenad påfördes cirka 22 200 skattskyldiga sammanlagt 5,5 miljarder euro skatteförhöjning.

Cirka 5 200 närings- och yrkesutövare, 1 700 idkare av gårdsbruk, 1 100 sammanslutningar och 33 300 samfund och samfällda förmåner återsände på eget initiativ en skattedeclaration efter tidsfristen. Dessutom återsände cirka 3 500 löne- eller pensionstagare en rättad eller kompletterad förhandsifylld skattedeclaration för sent. I dessa fall påförde Skatteförvaltningen 5 000 skattskyldiga totalt 0,6 miljoner euro i skatteförhöjning. Den genomsnittliga skatteförhöjningen var 132 euro.

Efter det att tidsfristen löpt ut återsände cirka 16 500 närings- och yrkesutövare, 1 300 idkare av gårdsbruk, 3 800 sammanslutningar och 10 900 samfund och samfällda förmåner en skattedeclaration på uppmaning av Skatteförvaltningen. I dessa fall påförde Skatteförvaltningen 17 200 skattskyldiga totalt 4,9 miljoner euro i skatteförhöjning. Den genomsnittliga skatteförhöjningen var 280 euro.

Övriga försummelser

Vid den ordinarie beskattning som verkställdes för 2014 påfördes totalt 20,3 miljoner euro i skatteförhöjning av andra orsaker än att skattedeclarationen försenats. Cirka 15 200 samfund och samfällda förmåner påfördes totalt 12,9 miljoner euro i skatteförhöjning samt 12 400 andra skattskyldiga totalt 7,4 miljoner euro i skatteförhöjning. Skatteförhöjning på högst 150 euro påfördes cirka 8 000 skattskyldiga till ett värde av totalt 1 miljon euro. Skatteförhöjningar på 150—300 euro påfördes 11 600 skattskyldiga till ett värde av totalt 3,3 miljoner euro. Skatteförhöjningar på 300—800 euro påfördes 4 700 skattskyldiga till ett värde av totalt 2,6 miljoner euro. Skatteförhöjningar på över 800 euro påfördes 3 400 skattskyldiga till ett värde av totalt 13,3 miljoner euro.

De skatteförhöjningar som påfördes samfund och samfällda förmåner utgjorde i snitt 2,7 procent av beloppet av den inkomst som lagts till. Vid beskattning enligt uppskattning var den genomsnittliga skatteförhöjningen 4,6 procent av den inkomst som lagts till och i andra fall 1,7 procent av den inkomst som lagts till. Den genomsnittliga skatteförhöjningen var 843 euro och medianen 300 euro. Den största enskilda skatteförhöjning som påfördes samfund och samfällda förmåner var 400 000 euro.

De skatteförhöjningar som påförts andra skattskyldiga utgjorde i snitt 3,1 procent av beloppet av den inkomst som lagts till. Vid beskattning enligt uppskattning var den genomsnittliga skatteförhöjningen 3,3 procent av den inkomst som lagts till och i andra fall 2,8 procent av den inkomst som lagts till. Den genomsnittliga skatteförhöjningen var 598 euro och medianen 300 euro. Den största enskilda skatteförhöjning som påförts andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner var 140 000 euro.

I de skattebeslut som fattats vid den ordinarie beskattningen för 2014 och genom vilka även skatteförhöjning påförts söktes det ändring i 3 170 fall. Totalt 6,9 miljoner euro i skatteförhöjning påfördes i dessa fall. Efter ändringarna förblev skatteförhöjningar till ett värde av cirka 2,6 miljoner euro i kraft. Den huvudsakliga orsaken till att sänka eller låta bli att ta ut skatteförhöjningen var att den skattskyldige, vars beskattning hade verkställts enligt uppskattning då en skattedeclaration saknades, lämnade in en skattedeclaration efter det att beskattningen slutförts. Till följd av att försummelsen rättats till sänktes vanligen skatteförhöjningen och när beloppet av höjningen fastställdes beaktades det belopp av beskattningsbar inkomst som fastställdes med hjälp av skattedeclarationen.

Före utgången av september 2016 verkställde Skatteförvaltningen cirka 10 500 rättelser av beskattningen för 2012—2014 där skatteförhöjning påförts. I rättelserna av beskattningen påfördes totalt cirka 17 miljoner euro i skatteförhöjning. Cirka 2 600 samfund och samfällda förmåner påfördes totalt 13,3 miljoner euro i skatteförhöjning samt cirka 7 900 andra skattskyldiga

diga totalt 3,7 miljoner euro i skatteförhöjning. Mest hade man hunnit verkställa rättelser av beskattningen för 2012. I dessa rättelser av beskattningen var den totala skatteförhöjningen cirka 12,8 miljoner euro. Samfund och samfällda förmåner påfördes 11,0 miljoner euro i skatteförhöjning samt andra skattskyldiga totalt 1,7 miljoner euro.

Vid de rättelser av beskattningen för skatteår 2012—2014 som verkställts utgjorde de skatteförhöjningar som påförts samfund och samfällda förmåner i snitt 4,1 procent av beloppet av den inkomst som lagts till. Den genomsnittliga skatteförhöjningen var 5 116 euro och medianen 450 euro. Den största enskilda skatteförhöjningen var 3 404 000 euro.

Vid de rättelser av beskattningen för skatteår 2012—2014 som verkställts utgjorde de skatteförhöjningar som påförts andra skattskyldiga i snitt 3,2 procent av beloppet av den inkomst som lagts till. Den genomsnittliga skatteförhöjningen var 487 euro och medianen 200 euro. Den största enskilda skatteförhöjningen var 49 000 euro.

Slutsatser

Enligt praxisen vid skatteförhöjning har det påförts skatteförhöjning till följd av försenad skattedeklaration relativt sällan jämfört med det totala antal deklARATIONER som lämnats in för sent. Nivån på skatteförhöjning som påförts till följd av andra försummelser än försenad skattedeklaration har varierat enligt huruvida skattedeklarationen påförts vid ordinarie beskattning eller vid rättelse av beskattningen. Särskilt för samfund och samfällda förmåner har sanktionsnivån vid den ordinarie beskattningen varit lindrigare än vid rättelse av beskattningen.

Den varierande sanktionspraxisen vid försening påverkas av att skatteförhöjning inte påförts vid små förseningar. Däremot är det vid rättelse av beskattningen vanligt att de försummelser av deklarationsskyldigheten som behandlas är av allvarigare slag än vid den ordinarie beskattningen, varvid också den påförda skatteförhöjningen är större. De uppgifter som gäller praxisen vid skatteförhöjning stöder dock uppfattningen att myndighetens omfattande prövningsrätt enligt bestämmelserna om skatteförhöjning för närvarande kan leda till oenhetlig praxis vid olika försummelser och i de olika beskattningsskedena.

4.5.2 Fastighetsbeskattning

Inom fastighetsbeskattningen förekom 2014—2015 tusentals fall där den skattskyldige inte hade meddelat Skatteförvaltningen om fel och brister i fastighetsbeskattningsuppgifterna. I praktiken har det inte påförts skatteförhöjningar inom fastighetsbeskattningen, om Skatteförvaltningen innan beskattningen har slutförts någon annanstans ifrån har fått de behövliga uppgifterna för verkställande av beskattningen. Även vid rättelse av beskattningen har skatteförhöjning sällan påförts. Rättelse av beskattningen till nackdel för den skattskyldige verkställdes för 2014 i cirka 800 fall och för 2015 i cirka 600 fall. Skatteförhöjning har påförts endast i samband med vissa rättelser av beskattningen. Praxisen vid skatteförhöjning har varit återhållsam, eftersom fastighetsbeskattningens deklarationsförfarande togs i bruk först från och med 2013 och man ville ge de skattskyldiga skälig tid att i det nya förfarandet tillägna sig skyldigheten att granska och meddela uppgifter. Inom fastighetsbeskattningen är det dessutom vanligt att ingen skatteförhöjning påförs med motiveringen att den skatt som försummelsen gäller är liten eller att det är fråga om ett fel i fastighetsuppgifterna som den skattskyldige med skälighet inte kan antas ha känt till.

Att rätta beskattningsuppgifterna med stöd av uppgifter som man fått någon annanstans ifrån medför extra administrativt arbete för Skatteförvaltningen särskilt när man blir tvungen att rätta beskattningsuppgifter efter det att beskattningen har slutförts. I dessa fall fördröjs också

redovisningen av skatt till skattetagarkommunerna. Den nuvarande praxisen för skatteförhöjning främjar inte den skattskyldiges uppfyllande av deklarationsskyldigheten i tid.

Enligt de gällande bestämmelserna kan skatteförhöjning på högst 800 euro påföras, om felet i den skattskyldiges deklARATION gäller en uppgift som inte inverkar på fastighetens beskattningssvärde utan endast på beloppet av den fastighetsskatt som ska betalas. En sådan uppgift är till exempel fastighetens användningsändamål, enligt vilket fastighetsskatteprocenten bestäms. Om den skatt som undvikits till följd av felet är stort och den skattskyldiges förfarande kan anses vara uppsåtligt eller grovt oaktsamt, ger de gällande bestämmelserna i praktiken inte möjlighet till påförande av adekvat påföljd för försummelsen.

4.5.3 Arvs- och gåvobeskattnings

Det intervall för skatteförhöjning som föreskrivs i bestämmelserna i lagen om skatt på arv och gåva är 0—100 procent, dvs. påfallande stort. Syftet med bestämmelserna om skatteförhöjning kan anses vara att ju mer klandervärdt den skattskyldiges förfarande är, desto större skatteförhöjning påförs. I bestämmelserna specificeras dock inte närmare de omständigheter som ska läggas vikt vid när beloppet av skatteförhöjningen bedöms. Bestämmelserna ger tillämparen av lagen en betydande prövningsrätt från fall till fall, vilket minskar möjligheten att förutsäga skatteförhöjningen och ökar risken för en oenhetlig praxis.

I praktiken har skatteförhöjningar påförts återhållsamt vid arvs- och gåvobeskattnings. Delvis är orsaken till detta en bestämmelse enligt vilken man ska låta bli att påföra skatteförhöjning om den skattskyldige har ett godtagbart hinder för att uppfylla deklarationsskyldigheten inom föreskriven tid. Praxisen för skatteförhöjning har också påverkats av att de deklarationsskyldiga är oerfarna när det gäller arvs- och gåvobeskattningsärenden. Därför har man haft förståelse för till exempel fel i bouppteckningsinstrument.

I arvsbeskattnings är den deklarationsskyldige inte alltid själv arvsskattskyldig. Den som uppger boet och som inte är skattskyldig kan inte påföras skatteförhöjning till följd av att bouppteckningsinstrumentet är försenat eller att det finns fel i det. Skatteförhöjning kan påföras endast om den skattskyldige påförs skatt att betala. Ställningen för en person som uppger boet och som inte är en av boets delägare, till exempel en änka som inte är delägare, och för en bodelägare som betalar arvsskatt är sålunda olika när påföljdsavgift påförs.

Bouppteckningsinstrumentet ska enligt lag lämnas in inom en månad från förrättandet av bouppteckningen. Bouppteckningen ska förrättas inom tre månader från arvlåtarens dödsfall. Såväl för förrättandet av bouppteckningen som för inlämningen av bouppteckningsinstrumentet kan det ansökas om tilläggstid. Den utsatta dagen för att lämna in bouppteckningsinstrumentet avviker sålunda från till exempel inkomstbeskattnings där tidfristen för att lämna in skattedeclarationen fastställs årligen. Om förrättandet av bouppteckningen försenas, men bouppteckningsinstrumentet dock lämnas in till Skatteförvaltningen inom en månad efter det att bouppteckningen förrättats, har vanligen ingen skatteförhöjning påförts.

Skatteförhöjningen beräknas med stöd av skatt som påförs enligt första skatteklassen, även om den skattskyldige betalar skatt enligt en annan skatteklass. För likadana försummelser påförs sålunda skatteförhöjning av samma storlek och den skattskyldiges och gåvogivarens eller arvlåtarens släktskap inverkar inte på beloppet av skatteförhöjningen. Sättet att beräkna skatteförhöjningen bygger på skattepraxisen och det finns inga lagbestämmelser om förfarandet.

Skatt kan höjas endast när skatt påförs för betalning. Om arvsandelen blir lägre än gränsen för det som beskattas, kan skatteförhöjning inte påföras till exempel till följd av att bouppteckningsinstrumentet eller gåvoskattedeclarationen försenats.

Bestämmelserna om skatteförhöjning i lagen om skatt på arv och gåva avviker från bestämmelserna om påföljdsavgifter som tillämpas i andra skatteslag. För att främja en gemensam praxis ska bestämmelserna om skatteförhöjning i lagen om skatt på arv och gåva förnyas i enlighet med de andra skatteslagen.

Vid den beskattning som verkställdes 2013—2014 påförde Skatteförvaltningen cirka 600 deklARATIONSSKYLDIGA totalt 170 000 euro i skatteförhöjning till följd av försenad bouppteckningsinstrument eller försenad skattedeclaration. För förseningen påfördes en skatteförhöjning på i genomsnitt 6,1 procent. Det finns inga tillgängliga statistikuppgifter om det totala antalet bouppteckningsinstrument och skattedeclarationer som lämnats in för sent.

Vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställdes 2013—2014 påförde Skatteförvaltningen cirka 170 deklARATIONSSKYLDIGA totalt cirka 100 000 euro i skatteförhöjning till följd av andra försummelser än försening. Beloppet av ökad skatt var i dessa fall totalt cirka 690 000 euro. Skatteförhöjningen var i dessa fall i genomsnitt 14,6 procent av skattebeloppet.

4.5.4 Överlåtelsebeskattning

Överlåtelseskatten är till sin karaktär skatt som betalas på eget initiativ. Till skillnad från andra skatter som betalas på eget initiativ är uppfyllandet av deklARATIONSSKYLDIGHETEN inte bundet till en viss utsatt dag under skatteperioden. Vid överlåtelsebeskattningen kan den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten påföras skatteförhöjning om betalningen eller uttagandet av skatten eller deklARATIONEN av skatten har försummats.

I praktiken påförs sällan skatteförhöjning till följd av att överlåtelseskattedeclarationen är försenad. Däremot hamnar den skattskyldige ofta att betala skattetillägg på skatt som betalats för sent. Vid försummelse är det vanligt att överlåtelseskatten såväl betalas som deklarerar för sent.

Skatteförhöjning påförs vanligen när det vid skattekontroll konstateras att skatt inte alls deklarerats eller betalats till Skatteförvaltningen. Skatteförhöjning kan också påföras när den som har skyldighet att driva in skatten inte har betalat till Skatteförvaltningen den skatt som har drivits in av den skattskyldige. Bestämmelserna om skatteförhöjning avviker när det gäller utebliven betalning från påföljderna i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ och de kan med hänsyn till helheten av beskattningen anses vara föråldrade.

Med stöd av bestämmelsen om skatteförhöjning har skattemyndigheten vid påförande av skatteförhöjning en relativt omfattande prövningsrätt. Beloppet av skatteförhöjningen beror på hur väsentlig försummelsen är och i grova fall på graden av den skattskyldiges oaktsamhet eller uppsåtlighet. Dessutom har det i lag fastställts ett procentuellt maximibelopp för skatteförhöjningen. En omfattande prövningsrätt kan leda till en oenhetlig tillämpningspraxis.

När en bristfällig, missvisande eller felaktig uppgift eller ett bristfälligt, missvisande eller felaktigt dokument lämnas in uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, är förutsättningen för skatteförhöjning att den skattskyldiges eller ansvarsskyldiges förfarande i sig har medfört att man till följd av försummelsen undgår att betala skatt. Ett motsvarande villkor har inte föreskrivits i de andra skatteslagen.

Bestämmelserna om skatteförhöjning i lagen om överlåtelseskatt avviker från bestämmelserna om påföljdsavgifter som tillämpas i andra skatteslag. För att främja en enhetlig sanktionspraxis ska bestämmelserna i lagen om överlåtelseskatt ändras så att de i tillämpliga delar motsvarar bestämmelserna i de lagar som gäller beskattningsförfarande.

Åren 2010—2015 lämnades det för sent in totalt cirka 500 deklarerationer om överlåtelseskatt. Det finns inga tillgängliga statistikuppgifter om antalet skatteförhöjningar som påförts till följd av skattedeklarationer som lämnats in för sent.

Åren 2014—2016 påförde Skatteförvaltningen cirka 50 skattskyldiga totalt 72 000 euro i skatteförhöjning. Skatteförhöjningen var i dessa fall i genomsnitt 23 procent av skattebeloppet.

4.5.5 Hörande av den skattskyldige

I beskattningen är bestämmelserna om att höra den skattskyldige oenhetliga. Vid inkomstbeskattningen ges den skattskyldige tillfälle att höras när Skatteförvaltningen överväger att påföra skatteförhöjning. Den skattskyldige har möjlighet att lägga fram en redogörelse i ärendet. Den skattskyldige hörs om skatteförhöjningen i samband med begäran om utredning eller brev om hörande. Ett motsvarande hörandeförfarande tillämpas också vid fastighetsbeskattningen.

Vid inkomstbeskattningen kan det också påföras skatteförhöjning med anledning av att skattedeklarationen är försenad, trots att det inte föreligger några andra försummelser i samband med deklarerationen. Även då hörs alltid den skattskyldige. De skattskyldiga lägger dock sällan fram sådana grundade anledningar för förseningen att det med stöd av den ytterligare redogörelse som den skattskyldige lägger fram avstås från att påföra skatteförhöjning. När orsaken till skatteförhöjningen är en försenad skattedeklaration, förekommer det knappast någon prövning av huruvida skatteförhöjning ska påföras i fallet i fråga. Att systematiskt höra den skattskyldige i alla fall där skattedeklarationen har lämnats in för sent är ett administrativt tungt förfarande. Därför finns det skäl att begränsa hörandet till de fall där tillgodoseendet av den skattskyldiges rättssäkerhet kan anses förutsätta hörande.

Det hörandeförfarande som tillämpas vid inkomstbeskattningen avviker från förfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Enligt lagen om beskattningsförfarande beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan en förseningsavgift påförs, om det behövs av särskilda skäl. I regel finns det inget behov av hörande vid förfarandet för skatt som betalas på eget initiativ, eftersom grunden för att påföra en förseningsavgift inte omfattar prövning från fall till fall och beräknings sättet är schematiskt.

Lagen om skatt på arv och gåva och lagen om överlåtelseskatt innehåller inga bestämmelser om hörandeförfarande i samband med påförande av påföljdsavgifter. Ärendet kan då avgöras med stöd av förvaltningslagen utan att en part hörs bland annat om hörandet är uppenbart onödigt. I praktiken har den skattskyldige dock getts tillfälle att bli hörd om skatteförhöjning innan sådan påförs.

4.6 Skatteuppbörd

4.6.1 Reform av skatteuppbördsförfarandet

Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om såväl det nya som det gamla skatteuppbördsförfarandet. Till exempel på fastighetsskatten och överlåtelseskatten tillämpas bestämmelserna om det gamla skatteuppbördsförfarandet. Bestämmelserna om det nya skatteuppbördsförfarandet tillämpas på de skatteslag som har överförts för behandling i Skatteförvaltningens nya informationssystem. Eftersom skattelagen stegvis överförs till det nya informationssystemet, har det funnits behov av bestämmelser om såväl det nya som det gamla skatteuppbördsförfarandet i lagen om skatteuppbörd liksom om övergångsskedet när det gäller till exempel hur inbetalningar och återbäring ska användas beroende på vilket skatteuppbördsförfarande som tillämpas på skatten i fråga. När det nya skatteuppbördsförfarandet under den

sista etappen av reformen tillämpas på alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, kan bestämmelserna om det gamla skatteuppbördsförfarandet och övergångsskedet upphävas. Dessutom förenhetligas skatteuppbördsförfarandet när det nya skatteuppbördsförfarandet tillämpas på alla skatteslag.

4.6.2 *Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd*

Bestämmelserna om sammandraget tillämpas endast på skatter och inbetalningar som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. I lagen om skatteuppbörd finns det inga motsvarande bestämmelser för andra skatter. Den skattskyldige har sålunda inte rätt att på det månatliga sammandraget få uppgifter om andra skatter.

Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om riktande av och användningsordningen för inbetalningar när det gäller skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. Endast bestämmelsen om ospecificerade eller oidentifierade inbetalningar gäller också skatter som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet. I övrigt finns det inte i lagen om skatteuppbörd uttryckliga bestämmelser om användningen av skatter och inbetalningar som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet, utan med stöd av bemyndigandet tillämpas de närmare föreskrifter som meddelats av Skatteförvaltningen på användningen av inbetalningarna.

Enligt de bestämmelser om användningsordningen för skatteåterbäring som tillämpas under övergångsskedet används den återbäring som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet i första hand för betalning av skatt som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet och därefter för betalning av skatt som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet. På motsvarande sätt används återbäring på skatt som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet för betalning av skatt som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet först efter betalning av skatt som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet.

I fråga om skatter som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet används inbetalningar och återbäring till skatt i ordning från den äldsta till den senaste, i första hand enligt den dag skatten preskriberas och i andra hand enligt förfallodag. Skatter som förfaller samma dag betalas enligt lagstadgad användningsordning enligt skatteslag för de skatter som omfattas av det nya skatteuppbördsförfarandet där skatter som riktas till flera skattetagare prioriteras och skatter som tillfaller enbart staten kommer sist. Skatt som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet betalas i första hand i ordning från den äldsta till den senaste och i andra hand i föreskriven användningsordning enligt skatteslag för de skatter som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet. Bestämmelserna om det gamla skatteuppbördsförfarandet behövs inte längre i det skedet när alla skatteslag har överförts till det nya skatteuppbördsförfarandet.

Bestämmelserna om betalningsordningen för de skatter som behandlas enligt det nya och det gamla skatteuppbördsförfarandet är oenhetliga. Inbetalning och återbäring av skatt som behandlas enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet används till att betala skatteförhöjning före betalning av skattens kapital, medan betalning och återbäring av skatt som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet först används till betalning av skattens kapital och efter det till betalning av skatteförhöjning.

På grundad begäran av den skattskyldige kan man avvika från användningsordningen för återbäring av skatt som betalas på eget initiativ och som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet, men när det gäller andra skatter finns inte denna möjlighet. Bestämmelserna är inte heller i detta avseende enhetliga.

För närvarande är det minsta belopp som ska betalas tillbaka antingen fem euro eller 20 euro beroende på vilket skatteslag det är fråga om. Dessutom varierar grunden för det minsta belopp som ska betalas tillbaka beroende på skatteslag. Om det är fråga om skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet, är det totala beloppet av dessa skatteslags återbäring avgörande. I fråga om de andra skatterna bestäms det minsta belopp som ska betalas tillbaka från fall till fall.

På det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige betalas beroende på skatteslag krediteringsränta eller återbäringränta. Räntesatsen för krediteringsräntan och återbäringräntan är enhetligt reglerad, men betalningsgrunderna skiljer sig från varandra. Till exempel på kvarhållen återbäring av andra skatter än sådana som betalas på eget initiativ betalas det ingen ränta.

Bestämmelserna om det minsta beloppet av de skatter och de betalningar enligt det nya skatteuppbördsförfarandet som ska tas ut och drivas in har slopats under de tidigare etapperna av skatteuppbördsreformen. Skatt som det bestämts att ska betalas blir uttagen fram till dess att den helt har influtit. I lagen om beskattningsförfarande och lagen om förskottsuppbörd föreskrivs det dock om påförande av mindre belopp än tio euro för att hindra att det uppstår små belopp att betala. Bestämmelsen om det minsta uttagbara beloppet i lagen om skatteuppbörd lämpar sig för närvarande endast för skatter som tas ut enligt det gamla skatteuppbördsförfarandet.

Det minsta belopp som kan påföras i fastighetsskatt avviker från det gränsvärde som tillämpas i den övriga beskattningen. Fastighetsskattelagens gränsvärde på 17 euro som det minsta belopp som kan påföras är från 2002 då euron togs i bruk i Finland. Före det var gränsen för det minsta belopp som kan påföras 100 mark. År 2016 blev fastighetsskattebeloppet mindre än 17 euro i cirka 49 000 fall. Med utgångspunkt i detta blev cirka 411 000 euro fastighetsskatt inte påfört. Bestämmelserna om det minsta fastighetsskattebelopp som kan påföras överensstämmer inte med bestämmelserna om det övriga beskattningsförfarandet.

Enligt lagen om skatteuppbörd kan Skatteförvaltningen samtycka till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt bestämmelserna i en annan stat eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande endast om den begärt handräckning av den berörda staten för indrivning av skatt i utlandet och om ett sådant förfarande är tillämpligt på skatterna i den stat som ger handräckning. Till följd av regleringen är till exempel vid personlig skuldsanering de som bor i Finland eller utomlands och som i övrigt är likadana skattskyldiga inte i en jämlik ställning när det gäller Skatteförvaltningens samtycke, eftersom det i bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd om Skatteförvaltningens samtycke till ett insolvensförfarande som verkställs i utlandet föreskrivs att samtycket är beroende av om Skatteförvaltningen har begärt handräckning för indrivning av skatten i utlandet och om ett sådant förfarande är tillämpligt på skatterna i den stat som ger handräckning.

4.6.3 Ränta som beräknas på obetald skatt

Beräkningen av ränta på obetald skatt är inte enhetlig i de olika skatteslagen. Även om räntesatserna är desamma, avviker beräkningsbestämmelserna och förfarandena från varandra. Dessutom finns det vid beräkningen av ränta på skatt som betalas på eget initiativ överlappande reglering, eftersom det i bestämmelsen om påförande av skatt i lagen om beskattning beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs att vid påförande av skatt ska också dröjsmålsränta påföras, trots att dröjsmålsränta med stöd av bestämmelserna i lagen om skatte-tillägg och förseningsränta ska betalas direkt utan särskilt beslut även när skatt har påförts genom beslut av Skatteförvaltningen.

4.7 Förfarandet vid påförande av överlåtelseskatt

Meddelandeuppgifter om inbetalningen kan inte utnyttjas vid betalning som sker via utländska banker. Även en del av de inhemska bankerna har upphört att förmedla formbundna meddelandeuppgifter om inbetalningar. Till följd av detta förmedlas ofta sådana betalningar som bygger på meddelandeuppgifter med bristfälliga uppgifter, varvid inbetalningarna inte av program kan riktas till olika skatter som betalas av den skattskyldige. Att i första hand rikta inbetalningen till överlåtelseskatt förutsätter i fortsättningen att ett referensnummer anges eller förmedlas som vid andra betalningar. Eftersom betalningens referensuppgifter inte kan utnyttjas vid riktande av överlåtelseskatten till en viss överlåtelse, ska de uppgifter som behövs för riktande av inbetalningen samlas in av den skattskyldige på annat sätt. De uppgifter som behövs för att rikta inbetalningen kan fås ur den skattedeklaration som den skattskyldige lämnat in. De gällande bestämmelserna ger dock inte möjlighet att förplikta till lämnande av skattedeklaration om överlåtelse av fastigheter.

De skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet betalas genom att använda inbetalningen eller återbäringen som betalning av en fordran som skapats med stöd av en deklaration som lämnats in på eget initiativ eller ett beslut om påförande av skatt. För att förenhetliga de skatter som betalas på eget initiativ ska förfarandena för betalning av överlåtelseskatt förnyas så att de i så stor utsträckning som möjligt motsvarar förfarandet för andra skatter som betalas på eget initiativ.

Lagen om överlåtelseskatt innehåller inga uttryckliga bestämmelser om rättelse på eget initiativ av betald skatt när för litet skatt har betalats. I ett sådant fall betalar den skattskyldige i praktiken det skattebelopp som saknas genom en ny inbetalning. Ett fel i en skattedeklaration om skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska rättas genom en rättelsedeklaration. För att förfarandena ska bli enhetliga ska det även i fråga om överlåtelsebeskattning föreskrivas om den skattskyldiges skyldighet att rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna in en rättelsedeklaration om.

4.8 Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift innehåller bestämmelser om rätt till återbäring av sjukförsäkringsavgift när det gäller separat uppräknade lagar och separat uppräknade förmåner eller ersättningar. Bestämmelsen har allt emellanåt uppdaterats när socialförsäkringslagstiftningen ändras. Bestämmelserna omfattar dock inte alla motsvarande förmåner och ersättningar som inte är lön som arbetsgivaren betalar till arbetstagaren och som sålunda inte utgör grund för den socialförsäkringsavgift som arbetsgivaren betalar och på grundval av vilka arbetsgivaren därför ska ha rätt att få återbäring av betald arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Praxis för tillämpning av bestämmelsen har varit oenhetlig, eftersom bestämmelsen inte är täckande och uppdaterad. Enligt ordalydelsen i lagen kan endast sådana arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter rättas där motsvarande förmån uttryckligen nämns i bestämmelsen. Å andra sidan har bestämmelsen också tolkats så att arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter får rättas i fråga om alla sådana betalningar som ersätter lön som betalats ut till en arbetstagare. Tillämpningen av bestämmelsen har dessutom förutsatt goda insikter i systemet för social trygghet.

Tillämpningsområdet för bestämmelsen omfattar dagpenningförmåner som betalas ut med stöd av sjukförsäkringslagen, dagpenning enligt en lagstadgad olycksfalls- eller trafikförsäkring samt arbetspension, rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna. Utöver de ovan nämnda ska tillämpningsområdet också omfatta rehabiliteringspenning som betalas ut med stöd av lagen om Folkpensionsan-

staltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), ersättning för inkomstbortfall som betalas ut med stöd av lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) eller lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar (873/2015) eller lagen om ersättning för olycksfall i militärtjänst och tjänstgöringsrelaterad sjukdom (1521/2016), olycksfallspension som betalas ut med stöd av lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare (276/2009) samt ersättning för inkomstbortfall som betalas ut med stöd av trafikförsäkringslagen (460/2016) eller lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/1991).

4.9 Skatteår för stipendium, understöd och hederspris

Med stöd av det allmänna stadgandet om periodisering i inkomstskattelagen anses understöd vara inkomst det skatteår då det tidigast kan lyftas. Då har det år som understödet faktiskt lyfts ingen betydelse. Att fastställa den tidpunkt då understödet kan lyftas är dock inte entydigt i praktiken.

Ur de årsanmälningar som de som beviljar understöd lämnar in fås inte information om när understödet tidigast har kunnat lyftas, eftersom årsanmälan lämnas in för det år understödet betalas ut. Sålunda får Skatteförvaltningen endast av den skattskyldige information om när understödet tidigast har kunnat lyftas. För närvarande deklarerar stipendiater sina understöd ofta som utbetalningsårets inkomst. Skillnaden mellan lagstiftningen och beskattningspraxisen har lett till att beskattningen av understöden till mycket stor del har skett senare än skatteåret enligt det allmänna stadgandet om periodisering i inkomstskattelagen.

Understöd för arbete beviljas i regel på förhand. Att beskatta understödet som inkomst det år det tidigast kan lyftas, kan i många fall innebära att understödet beskattas innan det har betalats ut. De utgifter som hänför sig till understödet ska då uppskattas på förhand och realiseringen av dem följas upp. Att använda kostnadsreservering och inkomstutjämning som tillämpas på understöd som är avsett för flera års arbete för att periodisera understödet och därtill hörande utgifter är ett komplicerat och arbetsdrygt förfarande för såväl Skatteförvaltningen som den skattskyldige och det främjar inte beskattningens riktighet.

De årsanmälningsuppgifter som de som betalat ut understöd lämnat in finns inte på de förhandsifyllda skattedeklarationer som stipendiaterna får, eftersom årsanmälan lämnas in utbetalningsårsvis och enligt den gällande lagstiftningen är utbetalningsåret inte nödvändigtvis det skatteår som understödet riktas till. Stipendiaten ska sålunda alltid själv deklarerat erhållna understöd, stipendier och hederspris oberoende av beloppet och separat bedöma deras skattepliktighet och skatteår samt de utgifter som i framtiden hänför sig till understöden.

För att förenhetliga och förtydliga beskattningspraxisen ska bestämmelserna om periodiseringen av understödsinkomst förnyas och preciseras.

4.10 Avförande av uppgifter ur skattnummerregistret för byggbranschen

I skattnummerregistret för byggbranschen finns det ett stort antal registrerade personer om vilka Skatteförvaltningen inte på lång tid har fått någon sådan anmälan med arbetstagaruppgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande. I februari 2017 fanns det i skattnummerregistret cirka 1 200 000 personer. Om cirka 800 000 av personerna i registret hade det under de två föregående åren inte lämnats in sådana arbetstagaruppgifter som avses i bestämmelserna om byggbranschens skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande. I dessa fall är det uppenbart att den registrerade personen inte längre arbetar inom byggbranschen i Finland.

Att lagra onödiga uppgifter i registret överensstämmer inte med lagstiftningen om skyddet av personuppgifter. De onödiga registeruppgifterna om inom byggbranschen verksamma personer försvårar också skattnummerregistrets syfte att kontrollera riktigheten hos personkortet för dem som är verksamma inom byggbranschen samt att övervaka arbetsgivarnas och arbetstagarnas förpliktelse som anknyter till beskattningen.

Lagen om skattnummer och skattnummerregister för byggbranschen innehåller inga bestämmelser om tidsfrister för avförande eller för regelbunden kontroll av personuppgifter i enlighet med Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning för att säkerställa att personuppgifter inte sparas längre än nödvändigt. I lagen föreskrivs inte heller vilka förutsättningar som ska uppfyllas för att Skatteförvaltningen på tjänstens vägnar ska kunna avföra sådana uppgifter ur registret som är onödiga med tanke på registrets användningssyfte.

På grund av den stora mängden onödiga uppgifter är förfarandet enligt personuppgiftslagen och förvaltningslagen för avförande av uppgifter oskäligt tungt och oändamålsenligt. Att meddela om avförande ur registret till den arbetsgivare eller huvudsakliga genomförare på vars begäran personen har förts in i registret är uppenbart onödigt om personen inte under en lång tid arbetat inom byggbranschen i Finland. I praktiken är det ofta svårt eller omöjligt att nå de personer som finns i registret, om det är fråga om personer som är bosatta i utlandet och vars adress har ändrats efter registreringen.

4.11 Observerad korruption

Behovet av att ändra lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter hänger samman med OECD:s rekommendationer som gäller bekämpning av korruption, i vilka det förutsätts att också Skatteförvaltningen i Finland ska kunna anmäla konstaterad korruption till brottsbekämpande myndigheter. OECD genomförde den senaste landsgranskningen i oktober 2016. I rapporten om den konstateras det att i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ska Skatteförvaltningen ges rätt att anmäla observationer av misstänkt korruption till förundersökningsmyndigheten. Även i såväl det nationella åtgärdsprogrammet för bekämpning av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet som utkastet till strategi mot korruption har det lagts fram åtgärder för förbättring av informationsutbytet mellan myndigheter för att effektivisera avslöjandet av korruptionsbrottslighet.

Varken i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter eller någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs det om Skatteförvaltningens rätt att separat till förundersökningsmyndigheten lämna uppgifter om korruptionsmisstankar som uppstått i samband med skattekontroll. Om det emellertid samtidigt är fråga om till exempel en misstänkt affärstransaktion, som det kan lämnas information om till centralen för utredning av penningtvätt, eller det finns skäl att misstänka skatte- eller bokföringsbrott, som Skatteförvaltningen kan framställa en utredningsbegäran om till polisen, har förundersökningsmyndigheten samtidigt kunnat få uppgifter om omständigheter som ger skäl att inleda en förundersökning om korruption.

Skatteförvaltningen har till följd av verksamhetens karaktär möjlighet att i samband med skattegranskning och andra skattekontrollåtgärder notera saker som tyder på brott som kan anknyta till korruption. Det nuvarande läget där Skatteförvaltningen inte på eget initiativ kan lämna in en korruptionsrelaterad observation till förundersökningsmyndigheten för kännedom kan varken anses vara tillfredsställande eller i enlighet med internationella förpliktelser.

5 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN

5.1 Allmänna principer och förfarandebestämmelser som tillämpas i beskattningen

För att förenhetliga beskattningsförfaranden och förtydliga rättsläget föreslås det att lagen om skatt på arv och gåva ska ändras så att vid beskattning av arv och gåva tillämpas bestämmelser om skydd för berättigade förväntningar, om skyldighet att lägga fram utredning och om hörande som motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

Det föreslås att lagen om överlåtelseskatt ska ändras så att på överlåtelseskatt, som är en skatt som betalas på eget initiativ, tillämpas de allmänna bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna ska gälla krav på jämlikhet, skydd för berättigade förväntningar, hörande, skyldighet att lägga fram utredning, verkställande av beskattning och utredning av ärende. Dessutom ska lagen om överlåtelseskatt ändras så att på förfarandet vid överlåtelsebeskattning tillämpas också vissa andra bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att fastighetsskattelagen ska ändras så att utöver de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som tillämpas för närvarande tillämpas vid fastighetsbeskattning också bestämmelserna om krav på jämlikhet, skydd för berättigade förväntningar, skyldighet att lägga fram utredning, utredning av ärenden och gemensam behandling av ärenden i lagen om beskattningsförfarande.

5.2 Deklarationsskyldighet

5.2.1 Inlämnande av skattedeklaration

För att förbättra den skattskyldiges rättssäkerhet föreslås det i lagen om beskattningsförfarande bestämmelser om att Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta den förhandsifyllda skattedeklarationen. På motsvarande sätt ska det föreskrivas i fastighetsskattelagen att Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen om de fastighetsuppgifter som har använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Som för närvarande kan Skatteförvaltningen även i fortsättningen på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller uppgifter och utredningar som ska bifogas den eller för en annan deklaration.

För att förenhetliga beskattningsförfarandet föreslås det i lagen om beskattningsförfarande bestämmelser om tidpunkten för inlämning av skattedeklaration och i fastighetsskattelagen bestämmelser om tidpunkten för inlämning av utredning. Förfarandet för en genom Skatteförvaltningens beslut separat bestämd tidsfrist för deklarationen som lämnats in per post ska slopas. Deklarationer på papper ska i fortsättningen anses vara inlämnade i tid när de är framme hos Skatteförvaltningen senast den sista dagen av den föreskrivna tidsfristen. Förfarandet ska motsvara det förfarande som föreskrivs i förvaltningslagen och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Sålunda blir förfarandet för alla deklarationer och dokument som ska lämnas in till Skatteförvaltningen en utsatt dag enhetligt i fortsättningen. Ett enhetligt förfarande stöder också användningen av e-tjänster. Möjligheten att föreskriva en tidigare tidsfrist för deklarationer på papper, så att också de beskattningsuppgifter som lämnas in på papper finns Skatteförvaltningen till handa samtidigt som elektroniskt inlämnade uppgifter bedömdes som ett alternativt förfarande. Detta ska dock ha lett till oenhetlig reglering, eftersom inom lagstiftningen om beskattningsförfarande i stor utsträckning har tillämpats det förfarande som föreskrivs i förvaltningslagen och tidsfristerna har förenhetligats genom att bland annat den tidigare tidsfristen för skattedeklarationer på papper för skatter som betalas på eget initiativ har slopats.

Lagstiftningen om inlämningen av skattedeklaration ska förnyas så att den stöder användning av e-tjänster. Det föreslås att lagen om beskattningsförfarande ändras så att det förhandsifyllda skattedeklarationsformulär som Skatteförvaltningen sänder den skattskyldige inte som för närvarande ska rättas och kompletteras samt återsändas till Skatteförvaltningen. En skattskyldig som rättar eller kompletterar uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen ska meddela de rättade och kompletterade uppgifterna antingen genom e-tjänsterna eller genom särskilda formulär avsedda för deklaration av de berörda uppgifterna. Till den del som den skattskyldige inte meddelar om ändringar i den förhandsifyllda skattedeklarationen anses den skattskyldige ha lämnat in en skattedeklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen, liksom för närvarande. När det gäller meddelande av uppgifter ska ett motsvarande förfarande också användas vid fastighetsbeskattningen.

Skatteförvaltningen ska även i fortsättningen ange på den förhandsifyllda skattedeklarationen uppgifter som erhållits av utomstående uppgiftsskyldiga och uppgifter som Skatteförvaltningen annars har om den skattskyldiges inkomster, avdrag, tillgångar och skulder. Den skattskyldige ska granska de uppgifter som anges på den förhandsifyllda skattedeklarationen och lämna in skattedeklarationen genom att meddela de saknade och rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen.

På utredningen om fastighetsbeskattningen anges liksom för närvarande de fastighetsuppgifter som finns i Skatteförvaltningens register. Den skattskyldige ska granska de uppgifter som anges på utredningen och meddela de saknade och de rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen.

5.2.2 Elektronisk deklaration

Syftet med propositionen är att främja elektronisk deklaration och öka verkställandet av fastighetsbeskattning och överlåtelsebeskattning i realtid. I propositionen föreslås det att det ska föreskrivas att samfund och samfällda förmåner ska ha skyldighet att deklarera elektroniskt vid fastighetsbeskattning och överlåtelsebeskattning. Vid överlåtelsebeskattning ska skyldigheten att deklarera elektroniskt också gälla värdepappershandlare som har skyldighet att driva in skatt samt fastighetsmäklare. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas in på pappersformulär. Den föreslagna lagstiftningen är fortsättning på skyldigheten att deklarera elektroniskt vid skatt som betalas på eget initiativ, inkomstbeskattning och förskottsutskott och den förenhetligar bestämmelserna om olika skatteslag.

Elektronisk deklaration minskar Skatteförvaltningens administrativa börda och ger möjlighet att rikta Skatteförvaltningens resurser effektivare än för närvarande. Vid elektronisk deklaration minskar antalet fel. Den elektroniska deklarationen stöder också det digitaliseringsmål för den offentliga förvaltningen som uppställs i regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering och i den framtidsöversikt som publicerades 2014 av finansministeriet.

Syftet med skyldigheten för samfund och samfällda förmåner att deklarera elektroniskt är att öka automationens andel och att påskynda handläggningen av deklarationer. Dessutom kan det genom elektroniska deklaraionskanaler och granskningar av uppgifter som ska meddelas underlättas den skattskyldiges deklaraionsförfarande och säkerställa riktigheten hos de inlämnade uppgifterna och sålunda minska de skattskyldigas administrativa börda och kostnader. Att lämna in uppgifter elektroniskt kräver att samfundet identifierar sig med Katso-koder. Sålunda förbättrar främjandet av elektroniska handlingssätt också datasäkerheten vid deklaration.

Det föreslås inte att en påföljdsavgift påförs för försummelse av obligatorisk elektronisk deklaration. I detta skede föreslås det inte heller att den elektroniska deklaraionssskyldigheten

utvidgas till att omfatta fysiska personer. Man följer upp vilka effekter som ibrukttagandet av förfarandet får på deklarationsskyldigheten, så att lagstiftningen kan preciseras. I detta hänseende beaktas också de allmänna förutsättningar för utvidgning av e-förvaltning som ska fastställas.

5.3 Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga

Syftet med propositionen är att förbättra inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning i realtid så att den ordinarie beskattningen kan slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga och tidigare än för närvarande.

Det föreslås att lagen om beskattningsförfarande och fastighetsskattelagen ändras så att beskattningen slutförs vid den tidpunkt som anges i respektive skattskyldiges beskattningsbeslut. Avsikten är att beskattningen ska slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga och så snart som möjligt efter det att den föreskrivna tidsfristen för uppfyllandet av deklarationsskyldigheten har löpt ut och beskattningen av den skattskyldige har verkställts. Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga ska tillämpas på alla skattskyldiga. Med stöd av hänvisningsbestämmelsen i tonnageskattelagen ska även tonnagebeskattningen av tonnageskattskyldiga slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga.

Lagen om beskattningsförfarande föreslås innehålla bestämmelser om slutförande av inkomstbeskattningen. Inkomstbeskattningen av samfund och samfällda förmåner ska slutföras senast tio månader efter utgången av den sista månaden i skatteåret och inkomstbeskattningen av andra skattskyldiga senast den sista dagen i oktober under det kalenderår som följer efter skatteårets utgång. Fastighetsskattelagen ska innehålla bestämmelser om slutförande av fastighetsbeskattningen. Fastighetsbeskattningen ska slutföras senast vid utgången av oktober under skatteåret. De föreskrivna tidsgränserna för slutförande av beskattningen ska i huvudsak motsvara de nuvarande tidpunkterna för slutförande av beskattningen. Skatteförvaltningen ska verkställa beskattningen före utgången av den föreskrivna tidsgränsen.

Beskattningen av skattskyldiga får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter. Inkomstbeskattningen av makar slutförs dock alltid samtidigt.

Vid inkomstbeskattningen ska liksom för närvarande till fysiska personer och dödsbon sändas tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen ett beskattningsbeslut som bygger på de förhandsifyllda uppgifterna. I fortsättningen ska dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige anges i beskattningsbeslutet. Beskattningsbeslutet blir slutligt och beskattningen slutförs den dag som anges i beskattningsbeslutet, om den skattskyldige inte kompletterar eller rättar beskattningsuppgifterna eller om Skatteförvaltningen inte före slutförandet av beskattningen sänder den skattskyldige ett meddelande om att beskattningen fortsätter. Det kommer dock inte att i den förhandsifyllda skattedeklarationen finnas ett beskattningsbeslut eller uppgifter om dagen för slutförande av beskattningen, om det med stöd av de uppgifter som Skatteförvaltningen har är uppenbart att den skattskyldiges eller den skattskyldiges makes eller makas beskattningsuppgifter kommer att ändras. Dagen för slutförande av beskattningen kommer då att meddelas i ett beskattningsbeslut som fattas efter det att beskattningen har verkställts.

Uppgiften om dagen för slutförande av beskattningen meddelas första gången till samfund, samfällda förmåner, närings- och yrkesutövare samt andra skattskyldiga, som har skyldighet att lämna in en skattedeklaration, i ett beskattningsbeslut som har fattats efter det att de beskattningsuppgifter som lämnats in genom skattedeklarationen har behandlats.

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som anges i beskattningsbeslutet, slutförs beskattningen vid den dag som meddelas senare i ett nytt beskattningsbeslut. Skatteförvaltningen sänder inte den skattskyldige ett separat meddelande om detta. Ett separat meddelande sänds inte heller till den skattskyldiges make eller maka vars beskattning också slutförs den dag som meddelas senare. Efter det att beskattningen har verkställts ska ett nytt beskattningsbeslut skapas för den skattskyldige. Ett nytt beskattningsbeslut skapas även i det fall att beskattningsbeslutet inte ändras till följd av uppgifter som den skattskyldige meddelat. Detta förfaringssätt kommer att tillämpas till exempel när Skatteförvaltningen inte godkänner uppgifter om avdrag som den skattskyldige meddelat. Dagen för slutförande av beskattningen meddelas i ett nytt beskattningsbeslut.

Skatteförvaltningen kan trots den dag för slutförande av beskattningen som anges i beskattningsbeslutet fortsätta den ordinarie beskattningen av den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Beskattningen slutförs då den dag som meddelas senare i ett nytt beskattningsbeslut. Skatteförvaltningen ska före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som anges i beskattningsbeslutet meddela den skattskyldige om att den ordinarie beskattningen fortsätter. När det gäller fysiska personer och dödsbon kommer behovet av att fortsätta den ordinarie beskattningen vanligen att gälla fall där dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige har meddelats i ett beskattningsbeslut som bygger på förhandsifyllda beskattningsuppgifter. Skatteförvaltningen ska i dessa fall även sända ett meddelande till den skattskyldiges make eller maka om att beskattningen fortsätter. Den nya dagen för slutförande av beskattningen meddelas i ett nytt beskattningsbeslut.

Det kan skapas flera rättade beskattningsbeslut för en skattskyldig, i vilka den nya tidpunkten för slutförandet av beskattningen meddelas, innan beskattningen har slutförts. Beskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som anges i det sista beskattningsbeslutet. Den skattskyldige får inte nödvändigtvis alltid beskattningsbeslutet för kännedom innan beskattningen har slutförts.

Vid fastighetsbeskattningen ska det liksom för närvarande till den skattskyldige sändas en utredning om de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen samt det beskattningsbeslut som bygger på dem. I fortsättningen ska dagen för slutförande av fastighetsbeskattningen för den skattskyldige anges i beskattningsbeslutet. Beskattningsbeslutet blir slutligt och beskattningen slutförs den dag som anges i beskattningsbeslutet, om den skattskyldige inte kompletterar eller rättar fastighetsuppgifterna eller om Skatteförvaltningen inte före slutförandet av beskattningen meddelar att beskattningen fortsätter. Till utredningen bifogas dock varken något beskattningsbeslut eller uppgifter om dagen för slutförande av beskattningen, om det med stöd av de uppgifter som Skatteförvaltningen har är uppenbart att uppgifterna om den skattskyldiges fastighetsbeskattning kommer att ändras. Då meddelas i ett nytt beskattningsbeslut till den skattskyldige efter det att beskattningsuppgifterna har behandlats dagen för slutförande av fastighetsbeskattningen.

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar beskattningsuppgifter före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som angetts i ett beskattningsbeslut, fattas ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige. Den skattskyldige får också ett nytt beskattningsbeslut, om Skatteförvaltningen före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som angetts i beskattningsbeslutet meddelar den skattskyldige om att verkställandet av fastighetsbeskattningen fortsätter. Då slutförs inte beskattningen den dag som tidigare har meddelats i ett beskattningsbeslut, utan en ny dag för slutförande av beskattningen meddelas i ett nytt beskattningsbeslut. Om det skapas flera beskattningsbeslut för den skattskyldige, slutförs fastighetsbeskattningen den dag som har meddelats i det sista beslutet.

I fortsättningen avses med slutförande av beskattningen att beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, om inte något annat föreskrivs på något annat ställe i lagstiftningen.

I propositionen föreslås det ingen ändring av tidsfristen för framställande av yrkanden av dispositiv karaktär. Det att beskattningen får slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga innebär också att yrkanden av dispositiv karaktär ska framställas före slutförandet av beskattningen för enskilda skattskyldiga, dvs. ofta tidigare än för närvarande. Nuläget kommer dock inte att förändras i de fall där till exempel det skett ett räkne- eller skrivfel i en avskrivning eller ett annat med detta jämförbart fel i bokföringen. Då kan felet liksom för närvarande rättas ännu efter det att beskattningen har slutförts.

Aktiebolag och andra samfund ska lämna in en skattedeklaration inom fyra månader efter utgången av den sista månaden i räkenskapsperioden. Aktiebolags och andelslags bokslut fastställs vid den ordinarie bolagsstämman, som ska hållas inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång. Bolagsstämman kan fastställa bokslutet med avvikelse från de uppgifter som har meddelats genom en skattedeklaration. Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga betyder att den skattskyldiges ordinarie beskattning i vissa fall kan slutföras innan bokslutet har fastställts. Ett dispositivt yrkande kan i dessa fall framställas ännu efter slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, så att beskattningen motsvarar uppgifterna i det bokslut som fastställts vid den ordinarie bolagsstämman. Uppgifter som har lämnats in eller yrkanden som framställts efter det att beskattningen har slutförts ska behandlas i ett förfarande som kompletterar beskattningsbeslutet och som föreslås i denna proposition eller i ett förfarande för begäran om omprövning.

För att förenhetliga tidsfristerna för framställande av dispositiva yrkanden föreslås det i propositionen att pensionstagare ska framställa yrkande på periodisering av pensionsinkomst innan beskattningen har slutförts för det år då pensionen utbetalades. Med slutförande av beskattningen avses de olika tidpunkter för slutförande av beskattningen för enskilda skattskyldiga som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Dessutom föreslås det att i fråga om verkställd beskattning ska utöver bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel bestämmelserna om följdändring i lagen om beskattningsförfarande följas.

Det att beskattningen kan slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga ger möjlighet till beskattning i realtid. Genom att beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga kan en skattskyldigs beskattning slutföras tidigare än för närvarande, varvid skatteårets återbäring kan betalas ut till de skattskyldiga och kvarskatten redovisas till skatteägarna tidigare än för närvarande. I fråga om inkomstskatten ska förfallodagarna för kvarskatten och betalningsdagen för återbäringen liksom förfallodagarna för fastighetskatten bestämmas enligt respektive tidpunkt för slutförandet av beskattningen för enskilda skattskyldiga. Bestämmelser om bestämmandet av förfallodagar ska liksom i nuläget utfärdas genom förordning av finansministeriet. Förfallodagarna för skatt och betalningsdagen för återbäring meddelas i ett beskattningsbeslut.

När beskattningen slutförs tidigare än för närvarande ger det också möjlighet att tidigare än för närvarande söka ändring i beskattningen av den skattskyldige, vilket förkortar behandlingstiderna vid sökande av ändring. Även skatttagarens tidfrist för sökande av ändring ska börja vid den respektive tidpunkt när beskattningen slutförts för enskilda skattskyldiga.

5.4 Offentliga beskattningsuppgifter

Det föreslås att lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ändras så att de offentliga fastighetsbeskattningsuppgifterna blir offentliga vid ingången av november

under skatteåret. Sålunda blir uppgifterna offentliga först efter det att fastighetsbeskattningen av alla skattskyldiga skatteåret i fråga har slutförts. Genom bestämmelserna säkerställs i och med att fastighetsbeskattningen slutförts vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga ett förfarande som motsvarar det nuvarande där skatteuppgifterna blir offentliga först när beskattningen av alla skattskyldiga har slutförts. Sålunda blir förfarandet för offentliga beskattningsuppgifter enhetligt för alla skattskyldiga. Förfarandet ska också vara enhetligt vid inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning. De offentliga uppgifterna inom inkomstbeskattningen blir offentliga liksom för närvarande vid ingången av november kalenderåret efter skatteåret. Bestämmelserna om offentligheten för jämförelsevärde för aktier i bolag som inte är offentligt noterade och beskattningsvärdet av till jordbruket hörande andelar i andelslag ska på motsvarande sätt förenhetligas så att de ovan nämnda värdena blir offentliga i november året efter skatteåret. Till följd av detta blir de jämförelse- och beskattningsvärden av aktier och andelar som beräknas utifrån samma skatteårs uppgifter offentliga samtidigt.

5.5 Förfarande för beskattning enligt uppskattning

För att förenhetliga beskattningsförfarandena föreslås det att lagen om beskattningsförfarande ändras så att vid beskattning enligt uppskattning ska Skatteförvaltningens uppmaning att lämna in en skattedeclaration eller lägga fram en utredning innehålla uppgiften om det uppskattade inkomstbeloppet. Lagen om skatt på arv och gåva ska ändras på motsvarande sätt så att uppmaningen att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeclaration eller en utredning ska innehålla uppgiften om värdet av den uppskattade kvarlåtenskapen eller gåvan. När beloppet av inkomsten eller kvarlåtenskapen eller värdet av gåvan uppskattas ska den skattskyldiges verksamhet, jämförelseuppgifter eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas. Lagen om överlåtelseskatt ska ändras så att uppmaningen att lämna in de uppgifter som behövs för att påföra skatt ska innehålla beloppet av den uppskattade skatten. Till följd av ändringen blir förfarandet vid beskattning enligt uppskattning enhetligt när det gäller den skatt som betalas på eget initiativ, inkomstbeskattningen och arvs- och gåvobeskattningen. Att meddela det uppskattade beloppet redan i uppmaningen att lämna in en skattedeclaration eller i den begäran om utredning som föregår beskattningen enligt uppskattning förbättrar den skattskyldiges rättssäkerhet, eftersom den skattskyldige redan till följd av uppmaningen kan ta ställning till inte bara förutsättningarna att verkställa beskattningen enligt uppskattning utan också beloppet av den uppskattade inkomsten eller av tillgångarna.

5.6 Sökande av ändring i vissa situationer

5.6.1 Kompletterande beskattningsbeslut

Syftet med propositionen är att förtydliga gränsen mellan verkställande av beskattning och sökande av ändring, så att Skatteförvaltningen i princip alltid som första instans meddelar avgörande i sak när det gäller beskattning. Då behandlas genom förfarandet för sökande av ändring i huvudsak endast begäranden om omprövning av redan avgjorda ärenden. I propositionen föreslås det att Skatteförvaltningen ska fatta ett beskattningsbeslut som kompletterar den ordinarie beskattningen, om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelat en inkomst, ett avdrag eller en sådan uppgift som omfattas av deklarationskyldigheten och påverkar beskattningen, som inte tidigare deklarerats eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på. Förfarandet ska tillämpas vid inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och tonnagebeskattning.

Vid tillämpningen av förfarandet för ett kompletterande beskattningsbeslut är det viktigt att identifiera när uppgifter som meddelas genom begäran om omprövning är uppgifter som den skattskyldige meddelar för första gången. Som nya uppgifter betraktas meddelande av en skattepliktig inkomst, ett yrkande på avdrag eller en sådan annan uppgift som omfattas av dekla-

rationsskyldigheten och påverkar beskattningen, som den skattskyldige inte har deklarerat vid den ordinarie beskattningen eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på. Med en uppgift som beskattningsbeslutet annars har grundat sig på avses till exempel sådana årsanmälningsuppgifter om inkomst eller avdrag som erhållits av utomstående uppgiftsskyldiga eller sådana uppgifter om den skattskyldiges andel av samfundets inkomst och förmögenhet skatteåret i fråga som erhållits genom beskattningen av samfundet. Om en skattskyldig efter det att beskattningen har slutförts meddelar uppgifter som anknyter till ett sådant ärende, ska ärendet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning, trots att den skattskyldige inte själv tidigare har deklarerat uppgifter om ärendet för beskattningen.

Sådana yrkanden som vid verkställandet av beskattningen förkastas helt eller delvis och som den skattskyldige framställer på nytt efter slutförandet av beskattningen ska behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning liksom för närvarande.

Som nya uppgifter som inverkar på beskattningen betraktas inte framställande av ett ändrat yrkande, eftersom detta yrkande bygger på uppgifter som den skattskyldige har meddelat för den ordinarie beskattningen. Om man vid behandlingen av det nya yrkandet blir tvungen att på nytt bedöma de uppgifter som den skattskyldige har meddelat tidigare, ska yrkandet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning. De uppgifter som avses i bestämmelsen är inte nya motiveringar, kvitton och andra ytterligare utredningar som lagts fram i begäran om omprövning och som hänger samman med tidigare meddelade uppgifter och yrkanden. Ärendet ska då behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Ett kompletterande beskattningsbeslut ska fattas till exempel när den skattskyldige först efter det att beskattningen har slutförts framställer ett helt nytt yrkande på avdrag för kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen. På motsvarande sätt fattas det ett kompletterande beskattningsbeslut, om ett bolag efter det att beskattningen redan har slutförts meddelar försäljningsinkomster som saknas i bokföringen och skattedeklarationen.

Om den skattskyldige genom begäran om omprövning yrkar på ändring av uppgifter som den skattskyldige tidigare meddelat och samtidigt meddelar någon ny uppgift som inverkar på beskattningen, ska i regel de uppgifter som meddelats tidigare behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning och de nya uppgifter som inverkar på beskattningen i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut. Om den skattskyldige till exempel genom begäran om omprövning söker ändring i en uppgift i en utredning om fastighetsuppgifter och samtidigt meddelar att det i beslutet om fastighetsbeskattning saknas en ekonomibyggnad, ska det ärende som gäller den ekonomibyggnad som saknas avgöras i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut och det ärende som gäller utredningen om fastighetsuppgifter i ett förfarande för begäran om omprövning.

Om det med tanke på ett samband mellan ärendena är motiverat att behandla dem tillsammans, kan ärendena behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning. Så görs till exempel om ärendena hör till samma helhet av ärende. Ärendena kan avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning även om det av något annat motsvarande skäl är motiverat att avgöra dem tillsammans. Detta kan gälla inte bara samma skattskyldiges samtidigt anhängiga ärenden utan också olika skattskyldigas samtidigt anhängiga ärenden inom samma kontext. Om båda ärendena avgörs tillsammans i ett förfarande för begäran om omprövning, betyder detta när det gäller nya uppgifter att ändring i det förstainstansbeslut om ärendet som meddelats av skatterättelsenämnden ska sökas hos förvaltningsdomstolen. Att behandla båda ärendena i ett förfarande för begäran om omprövning är i dessa fall processekonomiskt ändamålsenligt och förebygger att det i olika processer eventuellt meddelas motstridiga avgöranden.

Ett kompletterande beskattningsbeslut fattas endast utifrån uppgifter som den skattskyldige meddelat. Om Skatteförvaltningen efter det att beskattningen har slutförts får uppgifter som inverkar på beskattningen någon annanstans ifrån än av den skattskyldige, kan Skatteförvaltningen på myndighetsinitiativ med stöd av bestämmelserna om rättelse av beskattningen rätta den skattskyldiges beskattning. Om Skatteförvaltningen till exempel av Befolkningsregistercentralen får uppgifter om ett nybygge efter det att beskattningen har slutförts, kan Skatteförvaltningen på myndighetsinitiativ med stöd av bestämmelserna om rättelse av beskattningen rätta den skattskyldiges beskattning.

I det föreslagna förfarandet är det inte fråga om ett förfarande för sökande av ändring, utan om ett förfarande som kompletterar den ordinarie beskattningen och som motsvarar verkställandet av beskattningen. Skatteförvaltningen utreder av vilken typ den uppgift som meddelats i begäran om omprövning är och styr utifrån det uppgiften för behandling i rätt förfarande. Om det är fråga om en ny uppgift och det fattas ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet, fattas då inget beslut om att lämna begäran om omprövning oprövad.

I propositionen föreslås det att Skatteförvaltningen genom ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut ska verkställa beskattningen utifrån de nya uppgifter som den skattskyldige har meddelat. Detta innebär att de allmänna principerna för verkställande av beskattning tillämpas på behandlingen av uppgifterna. Man kan göra så att uppgifter som den skattskyldige meddelat för första gången bland annat plockas ut genom urval. Ett kompletterande beskattningsbeslut kan fattas i enlighet med de uppgifter som den skattskyldige meddelat eller med avvikelser från dem. På hörande av den skattskyldige och motivering av beslut ska i huvudsak samma bestämmelser som i den ordinarie beskattningen tillämpas. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut ska endast sådana ärenden som gäller uppgifter som den skattskyldige meddelat för första gången behandlas och avgöras. Om man avviker från den skattskyldiges yrkande, ska det kompletterande beskattningsbeslutet alltid innehålla motiveringar. I samband med ett kompletterande beskattningsbeslut fattas det inget nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige.

I övrigt fattas ett kompletterande beskattningsbeslut i enlighet med bestämmelserna om rättelse av beskattning på myndighetsinitiativ till den skattskyldiges fördel eller nackdel. Till exempel räntor beräknas och dröjsmålsränta och skatteförhöjning påförs i enlighet med bestämmelserna om dem på samma sätt som vid rättelse av beskattningen. I samband med ett kompletterande beskattningsbeslut ska skatteförhöjning påförs i enlighet med bestämmelserna om rättelse av fel på eget initiativ. Till följd av ett kompletterande beskattningsbeslut kan den skattskyldige få återbäring på tidigare påförd skatt eller påförs ytterligare skatt på motsvarande sätt som i samband med beslut om rättelse av beskattningen. Även förfallodagarna för påförd skatt och betalningsdagarna för återbäring ska fastställas på motsvarande sätt som vid beslut om rättelse av beskattningen.

På ett kompletterande beskattningsbeslut ska dock inte tillämpas de föreskrivna tidsfristerna för rättelse av beskattningen, utan de föreskrivna tidsfristerna för begäran om omprövning och behandling av den. Den skattskyldige ska framställa ett yrkande genom en begäran om omprövning, varvid tidsfristen för att framställa ett yrkande är tre år efter utgången av skatteåret. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna ska meddelas och i övrigt om förfarandet för meddelande av uppgifterna.

Väckande av ett ärende om kompletterande beskattningsbeslut ska inte påverka den skattskyldiges skyldighet att betala kvarskatt som påförs vid den ordinarie beskattningen eller rätt att få återbäring som fastställts vid den ordinarie beskattningen. Det kan dock bestämmas att verkställandet av skatten kan, om den skattskyldige så kräver, avbrytas om det yrkande som behandlas i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut inte är uppenbart grundlöst.

Till den skattskyldige sänds ett kompletterande beskattningsbeslut och anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet. I beslutet anges den myndighet som har fattat det och myndighetens kontaktinformation. Ändring i ett kompletterande beskattningsbeslut söks så som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om sökande av ändring i beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattar.

5.6.2 Sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet

Med tanke på förenhetligande av förfarandena för sökande av ändring föreslås det i propositionen att ändring i beslut om sådant godkännande av ansökan om skattefrihet eller återkallande av skattefrihet som föreskrivs i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder får sökas hos skatterättelsenämnden som första instans. Sökandet av ändring ska behandlas i brådskande ordning liksom nu.

5.7 Påföljdsavgifter

5.7.1 Allmänt

Att uppfylla deklARATIONSSKYLDIGHETEN, dvs. att i rätt tid lämna in en skattedeklaration med rätt innehåll, är med tanke på verkställandet av beskattningen och ett effektivt inflytande av skatt en viktig skyldighet för den skattskyldige. Påföljderna för försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN ska vara i rätt proportion till allvarlighetsgraden av försummelsen. Påföljderna ska främja att skatteinkomsterna flyter in i rätt tid så att påföljdssystemet medför så lite administrativa kostnader som möjligt.

Syftet med propositionen är att främja rättidig deklARATION och inlämning av skattedeklarationer med rätt innehåll. I propositionen föreslås det att den andra etappen av att förenhetliga och förenkla systemet för beskattningspåföljder, som är en fortsättning på reformen av påföljdsavgifter för skatt som betalas på eget initiativ som genomförs från och med ingången av 2017, ska genomföras. Det föreslås att påföljdssystemet för inkomstskatt, fastighetsskatt, arvs- och gåvoskatt och överlåtelseskatt ska förnyas så att de påföljder som fastställs för försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN ska vara mer schematiska än för närvarande och myndighetsprövningen vid fastställandet av dem ska minskas. De föreslagna ändringarna ska göra påföljdsavgiftspraxisen mer enhetlig och förutsägbar och sålunda också främja den skattskyldiges rätts-säkerhet.

Vid beredningen av propositionen har utgångspunkten varit att påföljdssystemet så långt det är möjligt ska motsvara påföljdssystemet för skatter som betalas på eget initiativ. I de föreslagna bestämmelserna om påföljder har det dock beaktats karaktärsskillnaderna mellan skatter som debiteras och skatter som betalas på eget initiativ samt skillnaderna mellan beskattningsförfarandena.

Påföljdssystemet ska förnyas så att de påföljder som skattskyldiga påförs till följd av försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN är förseningsavgift och skatteförhöjning. Tillämpningsområdet för förseningsavgiften omfattar en del av de försummelser för vilka för närvarande kan påföras skatteförhöjning. Den allmänna utgångspunkten är att även i fortsättningen får en påföljdsavgift påföras för alla de försummelser av deklARATIONSSKYLDIGHETEN för vilka för närvarande kan påföras skatteförhöjning. Vid arvsbeskattningen ska tillämpningsområdet för påföljdsavgifter vara lite större än för närvarande, eftersom förseningsavgift och skatteförhöjning också kan påföras en sådan deklARATIONSSKYLDIG som inte är skattskyldig. Vid överlåtelsebeskattningen ska tillämpningsområdet utvidgas till följd av att i fortsättningen ska till Skatteförvaltningen också lämnas en skattedeklaration om överlåtelse av fastighet. Om denna deklARATION försummas kan förseningsavgift och skatteförhöjning påföras. Vid överlåtelsebeskatt-

ningen kommer å andra sidan tillämpningsområdet för påföljdsavgifter att minska till följd av att skatteförhöjning inte längre påförs för oindriven eller obetald skatt.

Syftet med reformen är att uppmuntra den skattskyldige att själv rätta sådana fel i beskattningen som beror på bristfällig eller felaktig skattedeklaration. För att främja detta mål ska påföljderna av att deklARATIONSSKYLDIGHETEN försumrats vara lindrigare än normalt när den skattskyldige lämnar in en saknad skattedeklaration eller på eget initiativ rättar ett fel i skattedeklarationen eller i den verkställda beskattningen. Att rätta fel uppmuntras av att förseningsavgiften är mindre än skatteförhöjningen och att den skatteförhöjningsprocent som tillämpas på rättelse på eget initiativ är lägre än den normala.

För närvarande anses skatteförhöjning vara en administrativ påföljdsavgift av straffkaraktär som i ett straffrättsligt förfarande kan förhindra utredning av åtal för skattebedrägeri. Straffkaraktären hos skatteförhöjning ändras inte i propositionen.

5.7.2 Förseningsavgift

Vid inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning påförs förseningsavgift när den skattskyldige inte har uppfyllt sin deklARATIONSSKYLDIGHET inom utsatt tid, men på eget initiativ rättar till sin försummelse före slutförandet av beskattningen. Dessutom påförs förseningsavgift om den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen efter utsatt tid innan beskattningen slutförts. Förseningsavgift ska påföras även när en skattedeklaration lämnas in först efter Skatteförvaltningens uppmaning.

Vid arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen ska förseningsavgift påföras om bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen lämnas in eller försummelsen rättas till på eget initiativ inom 60 dagar efter det sista inlämningsdatumet för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen. Inom arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen finns det inte någon likadan på förhand bestämd dag för slutförande av beskattningen som inom inkomstbeskattningen och fastighetsbeskattningen. Därför föreslås det inom arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen bestämmelser om en tidsfrist på 60 dagar, inom vilken den skattskyldige vid äventyr av en förseningsavgift som är lägre än en skatteförhöjning har möjlighet att rätta till försummelserna. Efter denna tidsfrist påförs skatteförhöjning. Den fastställda tidsfristen ska motsvara tidpunkten för slutförandet av inkomstbeskattningen och den föreskrivna tidsfristen på 45 dagar när det gäller skatt som betalas på eget initiativ, varefter påföljderna av försummelsen blir större. I fråga om dessa skatteslag finns det inte för fastställandet av tidsfristen någon motsvarande gräns som styrs av slutförandet av beskattningen eller skatteperioderna. Därför föreslås det att det inom arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen fastställs en enhetlig tidsfrist på 60 dagar, som också ger möjlighet att tillämpa principerna för påföljdsavgifter på arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen.

Deklarationsskyldigheten har försumrats när den skattskyldige inte lämnar in en skattedeklaration, ett bouppteckningsinstrument eller en föreskriven uppgift inom utsatt tid eller lämnar in dem bristfälliga eller felaktiga. Försummelsen rättas då till genom att lämna in den saknade deklARATIONEN eller genom att rätta tidigare meddelade felaktiga uppgifter, till exempel genom att deklarerar skattepliktig inkomst som saknas i inkomstskattedeklarationen, rätta felaktiga uppgifter om fastighetens användningssyfte som påverkar fastighetsskatten eller deklarerar tillgångar som saknas i bouppteckningsinstrumentet. En förseningsavgift påförs inte om Skatteförvaltningen har beviljat förlängd inlämningstid för skattedeklarationen eller uppgifterna och skattedeklarationen eller uppgifterna lämnas in innan den förlängda tidsfristen löper ut, eftersom deklARATIONSSKYLDIGHETEN då inte har försumrats.

RP 97/2017 rd

En förseningsavgift påförs inte enbart på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om en upprepad försummelse eller en försummelse som tyder på att den skattskyldige känner uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. För rättelser som är till den skattskyldiges fördel påförs sålunda i regel ingen förseningsavgift.

En förseningsavgift påförs om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration, ett bouppteckningsinstrument eller på eget initiativ rättar felaktiga och bristfälliga uppgifter innan beskattningen slutförs eller inom 60 dagar från inlämningsdatumet för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen. En förseningsavgift ska inte påföras när den skattskyldige lämnar in en deklaration eller korrekta uppgifter först efter det att beskattningen har slutförts eller den ovannämnda tidsfristen har löpt ut. Då är påföljden skatteförhöjning eller eventuellt en straffrättslig påföljd.

Med att rätta till en försummelse på eget initiativ avses att den skattskyldige meddelar de korrekta uppgifterna innan den skattskyldige har blivit medveten om en kontrollåtgärd som vidtas av en myndighet för påförande av skatt. Det är inte fråga om att rätta till en försummelse på eget initiativ till exempel när den skattskyldige rättar en felaktig uppgift i skattedeklarationen först efter att ha fått en utredningsbegäran om felet eller information om en framtida skattegranskning. I dessa fall kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning.

En förseningsavgift påförs schematiskt utifrån objektiva grunder och påförandet av den omfattar i princip inte myndighetsprövning. Med tanke på administrativ enkelhet ska förseningsavgiften vara av engångsnatur och ha ett fast belopp.

De olika omständigheterna för olika grupper av skattskyldiga och de krav som ställs på verksamheten ska beaktas schematiskt så att förseningsavgiften är olika stor för olika grupper. En fysisk person eller ett dödsbo påförs en förseningsavgift på 50 euro. Den förseningsavgift som påförs andra skattskyldiga är 100 euro.

Vid inkomstbeskattningen påförs den skattskyldige endast en förseningsavgift per år när det gäller försummelser som hänför sig till skatteårets inkomstbeskattning och omfattas av tillämpningsområdet för förseningsavgiften. Vid fastighetsbeskattningen påförs den skattskyldige på motsvarande sätt per skatteår en förseningsavgift för försummelser som hänför sig till fastighetsbeskattningen. Inom arvsbeskattningen omfattar en förseningsavgift alla försummelser som gäller ett visst bouppteckningsinstrument. Sålunda påförs ett kompletterande bouppteckningsinstrument, vars inlämningsdatum avviker från det egentliga bouppteckningsinstrumentets, en separat förseningsavgift. Vid gåvobeskattningen ska en förseningsavgift täcka alla de försummelser av deklarationsskyldigheten som omfattas av förseningsavgiften och som anknyter till ett enskilt överlåtelsefall. Samma princip ska gälla för förseningsavgift vid överlåtelsebeskattning.

Vid arvsbeskattning påförs den deklarationsskyldige en förseningsavgift oberoende av om han eller hon själv också är skattskyldig. Detta avviker från nuvarande praxis där skatteförhöjning har kunnat påföras endast en skattepliktig person. Till följd av ändringen ska alla deklarationsskyldiga vara i en jämlik ställning oberoende av om de själva är skattskyldiga eller inte.

Det ska föreskrivas enhetligt om eftergift i fråga om förseningsavgift, dock med beaktande av särdragen hos olika skatteslag. En förseningsavgift behöver inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen. Hur ringa försummelsen är ska bedömas å ena sidan utifrån det försent deklarerade inkomstbeloppet eller det skattebelopp som hänger samman med försummelsen, å andra sidan utifrån förse-

ningens längd. Försummelse av skyldigheten att lämna in en skattedeclaration eller ett bouppteckningsinstrument ska dock inte enbart med utgångspunkt i att den inkomst som ska deklarerar eller den skatt som ska påföras är ringa betraktas som en ringa försummelse. Ett giltigt skäl är bland annat sjukdom eller ett oöverstigit hinder som lett till att den skattskyldige inte har kunnat uppfylla sin deklarationsskyldighet inom tidsfristen. Som andra särskilda skäl kan betraktas till exempel räknefel, skrivfel eller fel i uttryckssättet som den skattskyldige har gjort av misstag. En förseningsavgift behöver inte heller påföras om inlämnandet av skattedeclarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, exempelvis hinder som beror på en störning i det allmänna datanätet.

Grunden för att påföra förseningsavgift ska i allmänhet inte inbegripa Skatteförvaltningens prövning från fall till fall. Utgångspunkten är att den skattskyldige inte hörs när förseningsavgift påförs. Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan en förseningsavgift påförs, om det behövs av särskilda skäl. Bestämmelserna avviker från de allmänna bestämmelserna om behandling av förvaltningsärenden enligt vilka den som saken gäller ska i regel höras före förvaltningsbeslut fattas. Eftersom påförande av en förseningsavgift grundar sig på den skattskyldiges deklARATION, ska grunden för påförande av förseningsavgiften inte omfatta prövning från fall till fall och beräkningssättet är schematiskt, finns det i regel inget behov av hörande för att trygga den skattskyldiges rättigheter. Det finns behov av att höra den skattskyldige närmast när det råder oklarhet om tidpunkten för ankomsten av deklARATIONEN. Den skattskyldige kan när den skattskyldige lämnar in uppgifter för sent eller har fått information om att en förseningsavgift påförs lämna upplysningar om ett giltigt skäl till förseningen. Bestämmelserna om hörandet ska överensstämma med de bestämmelser som tillämpas på skatter som betalas på eget initiativ. Förseningsavgiften ska påföras i ett beskattningsbeslut. Samma bestämmelser om sökande av ändring och rättelse som tillämpas på beskattningsbeslut ska tillämpas på förseningsavgiften.

5.7.3 Skatteförhöjning

Vid inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning påförs skatteförhöjning när den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet och inte på eget initiativ rättar till sin försummelse före slutförandet av beskattningen. Skatteförhöjning ska påföras till exempel när det vid verkställandet av beskattningen upptäcks att det saknas inkomster eller tillgångar eller att grundlösa avdrag har yrkats.

Vid arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen ska skatteförhöjning påföras om deklarationsskyldigheten har försummats och försummelsen inte rättas till på eget initiativ inom 60 dagar efter det sista inlämningsdatumet för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeclarationen.

Om inlämnandet av en skattedeclaration eller bouppteckningsinstrument helt har försummats, ska försummelsen av att lämna in en skattedeclaration resultera i att en förseningsavgift påförs, trots att skattedeclarationen lämnas in innan beskattningen slutförts eller den ovan nämnda tidsfristen på 60 dagar har löpt ut. Syftet med bestämmelsen är att uppmuntra den skattskyldige att lämna in skattedeclarationen. En striktare påföljd efter det att beskattningen har slutförts eller efter den ovan nämnda tidsfristen på 60 dagar uppmuntrar till att rätta till försummelsen och ger möjlighet att påföra en påföljd av rätt proportion för en långvarigare försummelse genom att då liksom i andra skatteslag beakta försummelsens allvarlighetsgrad.

Efter det att beskattningen har slutförts ska skatteförhöjning påföras i det fall att den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet och beskattningen ändras till den skattskyldiges nackdel antingen på skattemyndighetens initiativ eller på den skattskyldiges yrkande. Dessutom kan skatteförhöjning påföras när den skattskyldige har försummat sin dekla-

rationsskyldighet men ingen skatt påförs. Skatteförhöjning kan till exempel påföras i det fallet att den skattskyldige inte inom ramen för deklARATIONSSKYLDIGHETEN uppfyller sin skyldighet att lägga fram kvitton eller lämna in de kompletterande uppgifter och utredningar som begärs av Skatteförvaltningen.

Skatteförhöjning ska dock inte påföras enbart på grund av att en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen inte har lämnats i skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet, om det inte är fråga om en upprepad försummelse eller den skattskyldiges handlingar uppenbart visar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Skatteförhöjning ska påföras utifrån objektivare och mer schematiska grunder än för närvarande, och myndighetsprövningen vid påförande av skatteförhöjning ska minskas. Vid inkomstbeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen samt överlåtelsebeskattningen ska schematiska och enhetliga bestämmelser om skatteförhöjning tillämpas. Det ska föreskrivas en grundnivå för skatteförhöjningen. Grundnivån kan sänkas eller höjas enligt de förutsättningar som föreskrivs i lag. Skatteförhöjningens belopp ska inte grunda sig på en bedömning av uppsåt och oaktsamhet i enlighet med strafflagen, utan påföljden ska fastställas utifrån kriterier som bättre lämpar sig för beskattningsförfarandet. Beloppet för skatteförhöjningen ska i huvudsak bygga på den ekonomiska allvarlighetsgraden av försummelsen, vilken visas av det inkomst- eller skattebelopp som berörs av försummelsen.

Vid inkomstbeskattningen ska skatteförhöjningen i princip beräknas utifrån beloppet av inkomst som lagts till. Om skatteförhöjningen inte kan beräknas utifrån beloppet av inkomst som lagts till, eftersom ingenting läggs till inkomsten, ska skatteförhöjningen beräknas utifrån den ökade skatten. Skatteförhöjningen beräknas utifrån beloppet av inkomst som lagts till närmast när ett grundlöst skatteavdrag som den skattskyldige deklarerat förkastats vid verkställande eller rättelse av beskattningen. Vid fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen ska skatteförhöjningen även påföras utifrån ökad skatt. Med ökad skatt avses den ökning av beloppet av skatt som beror på rättelse av ett fel, dvs. en ökning av skattebeloppet till följd av till exempel avvikelser från en skattedeklaration eller ett bouppteckningsinstrument eller rättelse av beskattning till den skattskyldiges nackdel. Om skatteförhöjning påförs till följd av att en skattedeklaration eller ett bouppteckningsinstrument är försenat, avses med ökad skatt den skatt som betalas på grundval av den skattedeklaration eller det bouppteckningsinstrument som lämnats in för sent. Skatteförhöjningen ska vara ett belopp enligt ett föreskrivet procenttal av den inkomst som lagts till eller av den ökade skatten.

De föreslagna bestämmelserna om schematisk skatteförhöjning liknar Sveriges och Norges. Grundnivån för skatteförhöjning, dvs. två procent av inkomst som lagts till eller tio procent av beloppet av ökad skatt, är dock tydligt lägre än i Sverige där höjningen är 40 procent och i Norge där den är 20 procent av beloppet av den skatt som kringgått. Å andra sidan är inte grunderna för sänkning av och befrielse från skatteförhöjning desamma som i dessa referensländer. Vid beredningen av propositionen har det ansetts att syftet med reformen, dvs. en enhetlig och förutsägbar sanktionspraxis samt minskning av det administrativa arbetet vid påförandet av sanktioner, bäst uppnås genom att fastställa den huvudsakligen tillämpade grundnivån för skatteförhöjning som ganska låg och genom att begränsa de avvikelser från grundnivån som förutsätter prövning från fall till fall till så få som möjligt.

Utöver procentbaserad skatteförhöjning föreslås det i propositionen bestämmelser om en minimihöjning i euro. En minimihöjning påförs om den skatteförhöjning som beräknas utifrån inkomst som läggs till och ökad skatt är mindre än minimihöjningen. Minimihöjningen kan

också påföras om deklarationsskyldigheten har försummats, men det inte görs ett tillägg till inkomsten eller skatten.

De olika omständigheterna för olika grupper av skattskyldiga och de krav som ställs på verksamheten ska beaktas schematiskt så att minimihöjningen är olika stor för olika grupper. Det minimibelopp av skatteförhöjning som tillämpas vid beskattning av fysiska personer och dödsbon ska vara mindre än det minimibelopp av skatteförhöjning som tillämpas vid beskattningen av andra grupper av skattskyldiga.

Skatteförhöjningen ska påföras enligt grundnivån när det inte föreligger några omständigheter som sänker eller höjer skatteförhöjningen. Grundnivån för skatteförhöjningen är två procent av den inkomst som lagts till och tio procent av beloppet av den ökade skatten. Syftet med ändringen är att den grundnivå som föreskrivs för skatteförhöjning i lag i snitt ska motsvara nivån enligt nuvarande praxis för skatteförhöjning vid inkomstbeskattning.

För allvarliga försummelse ska det påföras högre skatteförhöjning än grundnivån. Om deklarationsskyldigheten har försummats upprepade gånger eller om den skattskyldiges handlingar tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen, ska skatteförhöjningen vara minst tre procent och högst tio procent av den inkomst som lagts till. Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten. I de ovannämnda fallen ska skatteförhöjningen vara högre än grundnivån, eftersom försummelsen anses vara klandervärdare än normalt. Bedömningen av klandervärdeheten ska bygga på de omständigheter som framgår av försummelsen och som kan konstateras utan att vid påförandet av skatteförhöjning egentligen bedöms graden av oaktsamhet eller gärningens uppsåtlighet.

Vid beskattning enligt uppskattning blir skatteförhöjningen fem procent av den uppskattade skattepliktiga inkomsten eller 25 procent av beloppet enligt beskattningen enligt uppskattning. Beskattningen verkställs genom uppskattning till exempel när den skattskyldige inte ens på uppmaning har lämnat in en skattedeklaration till Skatteförvaltningen. Den skattskyldige kan senare genom att lämna in en skattedeklaration eller utredning, som kan anses vara så tillförlitlig att beskattningen enligt uppskattning upphävs, befrias från den skatteförhöjning som påförts genom beskattningen enligt uppskattning. Då beräknas skatteförhöjningen på nytt med stöd av de rättade beskattningsuppgifterna, varvid en skatteförhöjningsprocent som lämpar sig i fallet i fråga används. Om en skattedeklaration lämnas in innan beskattningen slutförts eller den tidsfrist på 60 dagar som föreskrivs vid arvs- och gåvobeskattning och överlåtelsebeskattning löpt ut, ska den skattskyldige påföras en förseningsavgift.

Det kan också påföras en skatteförhöjning som är lägre än grundnivån. Skatteförhöjningen ska vara en procent av beloppet av den inkomst som lagts till eller fem procent av beloppet av den ökade skatten, om ärendet som försummelsen av deklarationsskyldigheten gäller lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart avses samma sak som med dessa begrepp avses i tillämpningspraxisen för bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar. Skatteförhöjningen ska vara en procent av beloppet av den inkomst som lagts till eller fem procent av beloppet av den ökade skatten även när skatteförhöjningen enligt grundnivån av något annat särskilt skäl anses vara oskälig.

I samma skattedeklaration eller bouppteckningsinstrument kan det finnas flera olika fel. Förutsättningen för att påföra skatteförhöjning och det huruvida skatteförhöjningen påförs enligt den grundläggande bestämmelsen eller den striktare eller den lindrigare bestämmelsen om skatteförhöjning ska prövas separat vid varje fel och försummelse. I ett beskattningsbeslut ska det sammanräknade beloppet av skatteförhöjning som beräknats med hänsyn till olika fel och försummelse påföras som en enda skatteförhöjning som för närvarande.

En skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. Huruvida försummelsen är ringa bedöms utifrån det odeklarerade inkomstbeloppet eller det skattebelopp som hänger samman med försummelsen. Försummelse av skyldigheten att lämna in en skattedeclaration eller ett bouppteckningsinstrument ska inte enbart med utgångspunkt i att den inkomst som ska deklarerats eller den skatt som ska påföras är ringa betraktas som en ringa försummelse. Ett giltigt skäl är bland annat sjukdom eller ett oöverstigit hinder som lett till att den skattskyldige inte har kunnat uppfylla sin deklarations-skyldighet.

Utgångspunkten är att för försummelse av deklarationsskyldigheten påförs skatteförhöjning även när ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart eller när en skatteförhöjning enligt grundnivån är oskälig av något annat särskilt skäl. Skatteförhöjningen är då ovannämnda en procent av inkomst som lagts till eller fem procent av beloppet av ökad skatt. Undantagsvis kan man dock i dessa fall helt låta bli att påföra skatteförhöjning, om det med hänsyn till de fallspecifika omständigheterna är oskäligt att påföra skatteförhöjning. När man överväger att låta bli att påföra skatteförhöjning kan man till exempel beakta det stora rum för tolkning som ärendet ger eller att det är mycket oklart samt de åtgärder genom vilka den skattskyldige har strävat efter att utreda en korrekt behandling i beskattningshänseende av inkomsten, avdraget eller åtgärden och att uppfylla sin deklarationsskyldighet korrekt. Man kan också låta bli att påföra skatteförhöjning till exempel när den skattskyldige anses ha misstagit sig i fråga om innehålllet i skattebestämmelserna eller i fråga om sina skyldigheter när det gäller beskattningen och misstaget med hänsyn till den skattskyldiges omständigheter kan anses vara förlåtligt.

5.7.4 Rättelse av fel på den skattskyldiges initiativ

Vid inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning påförs den skattskyldige en förseningsavgift som är lägre än skatteförhöjning om försummelsen av deklarationsskyldigheten rättas till på eget initiativ före slutförandet av beskattningen. Vid arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen ska en förseningsavgift påföras om försummelsen rättas till inom 60 dagar efter det sista inlämningsdatumet för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeclarationen. Efter det att beskattningen slutförts eller den ovannämnda tidsfristen på 60 dagar har löpt ut ska den skattskyldige påföras en skatteförhöjning som är mindre än normalt, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar på att felet ska rättas till den skattskyldiges nackdel. En mindre skatteförhöjning uppmuntrar den skattskyldige att rätta till sin försummelse och främjar korrekt beskattning. Att rätta felet på den skattskyldiges eget yrkande minskar också skattemyndighetens administrativa arbete när det gäller utredning av ärendet och motivering av beskattningsbeslutet jämfört med att skattemyndigheten avviker från den sända skattedeclarationen eller rättar den verkställda beskattningen till följd av en kontrollåtgärd.

I propositionen föreslås det att skatteförhöjningen ska vara 0,5 procent av den inkomst som lagts till, om den skattskyldige efter det att beskattningen har slutförts eller den ovannämnda tidsfristen på 60 dagar har löpt ut på eget initiativ framställer ett yrkande på att rätta felet. I dessa fall är den skatteförhöjning som beräknas utifrån beloppet av den ökade skatten två procent. Som skatteförhöjning påförs dock alltid minst minimihöjningen i euro. Förfarandet för påförandet av lindrigare påföljd efter rättelse på eget initiativ överensstämmer med det förfarande som tillämpas på skatter som betalas på eget initiativ där den skattskyldige vid rättelse på eget initiativ påförs en procentbaserad förseningsavgift som är lägre än skatteförhöjning. Vid inkomstbeskattning och andra direkta skatter innebär slutförandet av beskattningen att kriteriet för skattebedrägeri uppfylls, vilket leder till att skatteförhöjning eller en straffrättslig påföljd övervägs som påföljd. På grund av detta är påföljden efter det att beskattningen har slutförts alltid skatteförhöjning när det gäller skatter som debiteras.

Graden av rättelse på eget initiativ av försummelsen bedöms på samma sätt som föreslås i fråga om förseningsavgiften. Den skattskyldige ska innan den skattskyldige blir medveten om en kontrollåtgärd som vidtas av en myndighet för påförande av skatt lämna in en skattedeklaration eller ett bouppteckningsinstrument till Skatteförvaltningen eller framställa ett yrkande på att felet rättas. Påförande av en mindre skatteförhöjning förutsätter dessutom att den skattskyldige har uppfyllt sin deklarationsskyldighet. På den skatt som ska betalas påförs dessutom räntepåföljder i enlighet med bestämmelserna om skatten i fråga.

Bestämmelsen om skatteförhöjning vid rättelse på eget initiativ ska tillämpas på alla slags försummelser av deklarationsskyldigheten. Den ska tillämpas på såväl försummelser som sanktioneras på grundnivån för skatteförhöjning som på de försummelser till följd av vilka den skattskyldige kan påföras en lägre eller högre skatteförhöjning än grundnivån. Som rättelse av ett fel på eget initiativ betraktas inte inlämning av en skattedeklaration efter beskattning enligt uppskattning. De föreslagna bestämmelserna om skatteförhöjning ska inte inverka på den straffrättsliga behandlingen av försummelsen och på påföljderna av försummelsen. De gärningar och försummelser som uppfyller rekvisitetet för skattebrott överförs enligt gällande lag till att behandlas som brottmål.

En lägre skatteförhöjning ska påföras vid kompletterande beskattningsbeslut, om de nya uppgifterna gäller inkomst eller skatt som på den skattskyldiges yrkande läggs till efter slutförd beskattning.

5.8 Skatteuppbörd

5.8.1 Reform av skatteuppbördsförfarandet

I propositionen föreslås en total reform av lagen om skatteuppbörd, genom vilken den tredje etappen av skatteuppbördsreformen genomförs. Efter den etappen tillämpas på uppbörden av alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd ett enhetligt skatteuppbördsförfarande. De gällande bestämmelserna om det gamla skatteuppbördsförfarandet och om användningsordningen för inbetalningar och återbärningar mellan det nya och det gamla skatteuppbördsförfarandet under övergångsskedet blir i fortsättningen onödiga. Av lagtekniska orsaker föreslås det att den lag om skatteuppbörd som trädde i kraft vid ingången av 2017 upphävs och att det stiftas en helt ny lag om skatteuppbörd, som har en tydlig och konsekvent struktur, med bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet.

Den nya lagen om skatteuppbörd ska innehålla med undantag av bil- och punktskatter samt särskilda ordningar för mervärdeskatt bestämmelser om ett skatteuppbördsförfarande för alla skatter som Skatteförvaltningen uppbär och om indrivning av obetalda skatter. Det nya skatteuppbördsförfarandet ska i fortsättningen tillämpas på utöver de skatter som under den första och den andra etappen överfördes till att omfattas av det nya skatteuppbördsförfarandet också på fastighetsskatt, överlåtelseskatt och på återbärning av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket.

5.8.2 Centrala bestämmelser om det nya skatteuppbördsförfarandet

I lagen om skatteuppbörd föreskrivs det om skatter som uppbärs gemensamt och om vissa skatter som behandlas gemensamt. Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande är statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer skatter som uppbärs gemensamt som en enda skatt för skatteåret liksom inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund som också uppbärs gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd. I enlighet med gällande bestämmelser är vissa skatter som betalas på eget ini-

tiativ och den försummelseavgift som avses i lagen om beskattningsförfarande skatter som behandlas gemensamt.

I lagen om skatteuppbörd föreslås bestämmelser om en allmän användnings- och betalningsordning vid skatteuppbörd. Med användningsordning avses den ordning enligt vilken raterna för skatten betalas när flera rater är obetalda. Raterna betalas i ordning från den äldsta till den senaste, i första hand enligt den dag de preskriberas och i andra hand enligt förfallodagen. Enligt bestämmelserna om användningsordningen blir förfallodagen för en skatt som betalas på eget initiativ deklaraionsdatumet för skatt, så att onödigt hävande av användningen av inbetalningar och återbäring hindras. Skatter som preskriberas och förfaller samma dag ska betalas i föreskriven användningsordning enligt skatteslag, så att skatter som redovisas till flera skattetagare betalas först och sist betalas de skatter som enbart överförs till staten. Med allmän betalningsordning avses den ordning enligt vilken de olika delarna i raterna för skatten betalas. Av raten betalas först dröjsmålsräntan och efter det skattekapitalet, en eventuell nedsatt dröjsmålsränta och sist skatteförhöjningen. Bestämmelserna om den allmänna användnings- och betalningsordningen motsvarar bestämmelserna om det nya förfarandet för skatteuppbörd i den gällande lagen om skatteuppbörd.

I propositionen föreslås det bestämmelser om hur en betalare kan rikta inbetalningen till vissa skatter. Innehållet i förslaget motsvarar i huvudsak bestämmelserna om det nya förfarandet för skatteuppbörd i den gällande lagen om skatteuppbörd. Riktandet av inbetalningen sker i praktiken genom de referensnummer som fastställts av Skatteförvaltningen och som används som referens för betalningen. Betalaren får rikta inbetalningen till betalning av en skattskyldigs alla skatter, varvid inbetalningen används enligt den allmänna användningsordningen till förfallna skatter. Betalaren kan alternativt rikta inbetalningen till betalning av skatterna inom ett visst skatteslag. Skatter som betalas på eget initiativ och behandlas gemensamt anses vid riktande av inbetalning vara ett skatteslag som för närvarande. Även skatter som uppbärs gemensamt, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt med avvikelser från nuläget tonnageskatt ska betraktas som ett enda skatteslag då inbetalningen riktas. Tonnageskatten har som skatt som betalas i stället för inkomstskatt en nära koppling till inkomstskatten. Därför är det ändamålsenligt att vid riktande av inbetalningen behandla den som ett enda skatteslag tillsammans med de övriga inkomstskatterna. Ändringen förenklar också förfarandet för skatteuppbörd, när tonnageskatt som betalas av cirka 20 skattskyldiga inte behöver behandlas som ett separat skatteslag i skatteuppbörds-systemet.

En inbetalning som riktats till ett skatteslag används i första hand för det berörda skatteslagets skatter som förfallit och i den allmänna användningsordningen till skatter som inte förfallit när det gäller andra skatteslag än skatter som betalas på eget initiativ och uppbärs gemensamt. Om det inte finns obetalda skatter av det skatteslag som inbetalningen riktats till, används den i allmän användningsordning till betalning av den skattskyldiges andra skatter.

Betalaren kan också rikta inbetalningen i första hand till sådana fordringar för vars betalning Skatteförvaltningen har gett ett specifikt referensnummer. Genom reglering ges det möjlighet att kringgå normal användningsordning och rikta inbetalningen till exempel till fordringar för vilka det finns en betalningsordning.

Att enligt den föreskrivna användningsordningen i det nya förfarandet för skatteuppbörd rikta en inbetalning till fordringar kan i vissa specialfall vara tydligt till den skattskyldiges nackdel. Till exempel i en situation där det har skapats ett betalningsarrangemang för de skatter som förfallit inom ett skatteslag och det uppstår en ny fordran inom skatteslaget ska en inbetalning som har riktats till skatteslaget i första hand användas till en fordran som omfattas av betalningsarrangemanget. Detta leder till att en ny skatteskuld uppstår och att betalningsarrange-

manget upphör att gälla. Därför föreslås bestämmelser om en möjlighet för Skatteförvaltningen att i det nya skatteuppbördsförfarandet avvika från användningsordningen för en inbetalning och att i sista hand använda inbetalningen till de fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelser från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse används till en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder. Dessutom föreslås bestämmelser om bemyndigande för Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om avvikelser från användningsordningen.

Bestämmelserna om användning, betalning och kvarhållande av återbäring motsvarar i huvudsak de nya bestämmelserna om förfarandet för skatteuppbörd i den gällande lagen om skatteuppbörd. Det belopp som betalas tillbaka till den skattskyldige ska i första hand i allmän användningsordning användas till betalning av Skatteförvaltningens förfallna fordringar på den skattskyldige. Återbäringar av skatt som betalas på eget initiativ och som ska behandlas gemensamt används i första hand till betalning av de berörda skatterna. Ändring i användningen av återbäring söks enligt bestämmelserna om korrigerande av fel i förfarandet för skatteuppbörd. Om det inte finns obetalda förfallna skatter, används återbäringen till betalning av en annan myndighets fordringar. Återbäringen används inte till betalning av Skatteförvaltningens fordringar eller en annan myndighets fordringar, om det finns ett lagstadgat hinder för användningen. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om användningen av återbäringen.

Det föreslås att bestämmelserna om det minsta belopp som ska betalas tillbaka ska förenhetligas så att gränsen för det sammanräknade beloppet på 20 euro vid återbäring av skatt som betalas på eget initiativ och som behandlas gemensamt samt det minsta belopp på fem euro som ska betalas tillbaka när det gäller andra skatter slopas och att det minsta belopp som ska betalas tillbaka ska vara tio euro för alla skatter. Det minsta belopp som ska betalas tillbaka begränsas endast betalningen av små återbäringar till den skattskyldige, och återbäringarna används alltid oberoende av deras belopp till att betala skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar. Även uppkomsten av det minsta beloppet ska ske enhetligt. Det belopp som betalas tillbaka ska bestå av det sammanräknade beloppet av den skattskyldiges återbäring av olika skatteslag och till Skatteförvaltningen betalda för stora belopp. Om det sammanräknade beloppet av återbäringar och obefogat betalda belopp är mindre än tio euro, betalas det inte tillbaka. På det sammanräknade beloppet beräknas dock krediteringsränta. Om det sammanräknade beloppet av återbäringar senare till följd av nya återbäringar som den skattskyldige får blir minst tio euro, betalas återbäringarna och de obefogat betalda beloppen till den skattskyldige, utom om Skatteförvaltningen håller kvar inbetalningen och på den skattskyldiges begäran återbäringen för betalning av senare förpliktelser.

Återbäringen betalas utan dröjsmål ut till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts och om återbäringen inte ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran. Skatteförvaltningen kan dock på begäran av den skattskyldige kvarhålla återbäringen för betalning av senare förpliktelser. Bestämmelser om att Skatteförvaltningen när det gäller kvarhållande av återbäringar får bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om begränsningar i fråga om skattskyldiga och skatteslag, om tidsbegränsningar och om begränsningar i euro samt om förfarandet i övrigt för kvarhållande av återbäringar utfärdas. Avsikten är att särskilt inrikta möjligheten att kvarhålla återbäringar på grupper av skattskyldiga med månatliga skattebetalningar och återbäringar.

I lagen om skatteuppbörd föreslås bestämmelser om den krediteringsränta som ska betalas till den skattskyldige. Krediteringsränta betalas på återbäring på skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt på återbäring på andra skatter för vilken det föreskrivs betalning av ränta. Kredite-

ringsränta ska också beräknas på sådan återbäring för vilken betalning av ränta inte föreskrivs i någon annan lag. På denna återbäring beräknas krediteringsränta endast för den tid Skatteförvaltningen kvarhåller den för betalning av senare förpliktelser. Om det ska betalas krediteringsränta på det skattekapital som ska betalas tillbaka, ska den också betalas på de dröjsmålspåföljder som anknyter till skattekapitalet och som betalas tillbaka.

Dessutom ska krediteringsränta betalas på inbetalningar som används till betalning av skatt efter betalningsdagen samt på sådana inbetalningar som är avsedda för betalning av skatt men som innan de har använts för det betalas tillbaka till den skattskyldige som inbetalning som har betalats av misstag eller utan grund. Krediteringsränta ska dock inte betalas på inbetalningar till överlåtelseskatt, eftersom den överskjutande delen av inbetalningar inte ska användas till betalning av den skattskyldiges andra skatter i realtid. Det betyder att krediteringsränta kanske betalas för en längre tid och mer än vad som är skäligt. Bestämmelserna om beräkning av ränta som betalas på sådan skatteåterbäring som avses i lagen om beskattningsförfarande ska motsvara de gällande bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt ska dröjsmålsränta betalas. Det föreslås att när alla de skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd har överförts till att omfattas av det nya skatteuppbördsförfarandet ska det utfärdas allmänna bestämmelser om skyldigheten att betala dröjsmålsränta på skatt som har betalats efter utsatt tid. Dröjsmålsräntan ska ersätta förseningsräntan och skattetillägget som påföljd för försummelse att betala fastighetsskatt och överlåtelseskatt. I lagen om skattetillägg och förseningsränta ska det liksom för närvarande finnas bestämmelser om beräkningen av dröjsmålsränta. På skatter som behandlas gemensamt ska det liksom för närvarande beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den föreskrivna betalningsdagen oberoende av om skatten betalas på eget initiativ eller med stöd av ett beslut om påförande av skatt. Bestämmelsen om påförande av dröjsmålsränta när skatt påförs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska strykas som obehövlig. På debiterade skatter ska dröjsmålsränta liksom för närvarande beräknas från dagen efter den förfallodag som fastställts i samband med påförandet av skatt till betalningsdagen. Bestämmelserna om skattetillägg i lagen om överlåtelseskatt ska upphävas.

För att förenhetliga förfarandena för beräkning och indrivning av dröjsmålsränta föreslås det att dröjsmålsförhöjning som ska betalas till följd av försummelse av den utsatta tiden för ansökan om lagfart vid fastighetsöverlåtelse inte ska slopa skyldigheten att betala en påföljd som tas ut då betalningen har försummats. Trots att beloppet av dröjsmålsförhöjningen i förhållande till skattebeloppet kan vara betydande, är försummelsen av betalning och försummelsen av att ansöka om lagfart separata gärningar som det är motiverat att ha separata påföljder för.

I lagen om skatteuppbörd ska det också föreskrivas om indrivning av skatter. I propositionen föreslås det att Skatteförvaltningen kan samtycka till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande som verkställs i utlandet, oberoende av om Skatteförvaltningen har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet och om ett sådant förfarande är tillämpligt på skatterna i den berörda staten. Den föreslagna ändringen främjar att gränsöverskridande insolvensförfaranden fungerar effektivt, vilket är en förutsättning för att den inre marknaden fungerar väl. Effektivt fungerande gränsöverskridande insolvensförfaranden är syftet med Europaparlamentets och rådets omarbetade förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden och som tillämpas från och med den 26 juni 2017. Ändringen främjar också likabehandling av de skattskyldiga som är föremål för insolvensförfaranden, när Skatteförvaltningen på samma villkor kan samtycka till skuldsanerings- eller företagssaneringsförfaranden som verkställs i Finland eller i utlandet.

I lagen om skatteuppbörd ska det inte föreskrivas om det minsta skattebelopp som uppbärs eller indrivs, utan skatterna uppbärs och indrivs oavsett belopp. Det föreslås att bestämmelserna

om det minsta belopp som ska uppbäras och indrivnas slopas, eftersom det i det nya skatteuppbördsförfarandet är möjligt att använda inbetalningar och återbäring till betalning av alla skatter. På grund av systemtekniska orsaker eller förenkling av skatteuppbördsförfarandet behövs inte längre bestämmelser om det minsta belopp som uppbärs. Antalet skatterater med små belopp i euro att uppbära och driva in minskas genom att i de materiella bestämmelserna om skatteslaget föreskrivs om det minsta beloppet att påföra eller betala. Med stöd av bestämmelserna i de materiella skattelagarna påförs inte kvarskatt, förskott på inkomstskatt, skatt som påförs med stöd av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, fastighetsskatt och överlåtelseskatt till betalning, om beloppet som påförs är mindre än tio euro.

I propositionen föreslås det bestämmelser om lämnande av uppgifter till den skattskyldige genom ett sammandrag. På sammandraget anges uppgifter om användningen av inbetalningar och återbäringar, om obetalda skatter, om betalningsupplämnande och om beslut om påförande av förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning. Beslut som Skatteförvaltningen fattar med stöd av lagen om skatteuppbörd kommer med avvikelse från nuläget inte att delges på sammandraget, utan de kommer att delges som separata beslut. Genom att minska antalet beslut som anges på sammandraget förenklas skapandet av sammandraget. För att sammandraget ska ge den skattskyldige en täckande bild av läget när det gäller deklaration och betalning av skatter som betalas på eget initiativ och behandlas gemensamt, ska sådana beslut om förseningsavgift och om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som anknyter till deklaration av dessa skatter med avvikelse för andra beslut anges på sammandraget även i fortsättningen.

Bestämmelserna om sammandraget och om delgivning av beslut som utfärdats med stöd av lagen om skatteuppbörd ska i huvudsak motsvara bestämmelserna i den gällande lagen om skatteuppbörd. Utgångspunkten är att sammandraget och beslut som har utfärdats med stöd av lagen om skatteuppbörd ska delges i Skatteförvaltningens e-tjänster. För en sådan fysisk person eller ett sådant dödsbo som inte förts in i arbetsgivarregistret och registret över mervärdesskattskyldiga eller som inte bedriver någon annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk, ska sammandrag och beslut dessutom delges per post som vanligt delgivning enligt förvaltningslagen. Detta avvikande förfarande för delgivning av sammandrag ska tillämpas när den skattskyldige inte har samtyckt till att de uppgifter och beslut som finns i sammandraget delges via e-tjänsterna. Sammandraget ska dock inte i detta fall delges per post om det i sammandraget enbart anges dels uppgifter om att inbetalningar eller återbäringar som är mindre än tio euro har använts till betalning av skatter, dels uppgifter om obetalda skatter som inte omfattas av den betalningsupplämnande som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

Lagen om skatteuppbörd ska också innehålla bestämmelser om befrielse från skatt, preskription av skatt, skatteansvar, internationell överföring av skattemedel och sökande av ändring. Skatteförvaltningen får efter det att skatteåret har löpt ut bevilja befrielse även från förskott på inkomstskatt. Till övriga delar ska bestämmelsens innehåll motsvara gällande bestämmelser i lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna om rättelse av ett fel som skett i skatteuppbördsförfarandet motsvarar bestämmelserna om det nya förfarandet för skatteuppbörd i den gällande lagen om skatteuppbörd.

5.9 Förfarandet vid påförande av överlåtelseskatt

I propositionen föreslås det att förfarandena för deklaration och betalning av och återbetalning på överlåtelseskatt ska förnyas så att de blir mer enhetliga med andra skatteslag. Liksom i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ ska överlåtelseskatt inte bara betalas utan också deklarerar på eget initiativ om alla överlåtelse som ligger till grund för skatten. Deklarationsskyldigheten utvidgas sålunda att utöver separat överlåtelse av värdepapper och byggnader också omfatta överlåtelse av fastigheter.

RP 97/2017 rd

En deklaration om överlåtelse av fastighet ska ersätta de specificerande uppgifter som för närvarande lämnas i meddelandefältet för betalningen av överlåtelseskatt. Skatteförvaltningen ska med stöd av deklarationen om fastighetsöverlåtelsen övervaka att den anmälda överlåtelseskatten betalas. Att beloppet av den skatt som har betalats för fastighetsöverlåtelsen är rätt och att skatt har betalats för fastighetsöverlåtelsen ska i regel fortsättningsvis övervakas i samband med prövning av ansökan om lagfart.

Värdepappershandlare som är förpliktade att uppbära skatt ska med stöd av närmare föreskrifter som meddelas av Skatteförvaltningen utöver att betala skatten också anmäla den skatt som har uppburits under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad. Genom deklarationen ersätts de specificerande uppgifter som lämnas i skattebetalningens meddelandefält. De överlåtelsevisa specificerande uppgifterna om den överlåtelseskatt som uppburits under kalenderåret ska för att uppfylla utomståendes skyldighet att lämna uppgifter lämnas genom en årsdeklaration om värdepappershandel före utgången av januari året efter kalenderåret, liksom för närvarande.

Till följd av att angivandet av uppgifter om inbetalningen i meddelandefältet slopas är det nödvändigt att utvidga deklarationsskyldigheten till att omfatta alla förvärv, så att betalningen eller återbäringen kan användas till betalning av överlåtelseskatt i det nya skatteuppbördsförfarandet.

I regel ska överlåtelseskatt betalas genom att rikta inbetalningen till betalning av den deklarerade överlåtelseskatten. En inbetalning som riktas till överlåtelseskatt ska i första hand användas i allmän användningsordning till betalning av den skattskyldiges förfallna och icke-förfallna överlåtelseskatter. Liksom vid andra skatter som betalas på eget initiativ ska en inbetalning som riktats till överlåtelseskatt och som vid tidpunkten för registrering av inbetalningen inte behövs som betalning för de anmälda överlåtelseskatteförpliktelserna inte omedelbart användas till betalning av den skattskyldiges skatter inom andra skatteslag. Med avvikelse från andra skatter som betalas på eget initiativ används inte en inbetalning som riktats till överlåtelseskatt automatiskt till betalning av andra skatter den sista dagen i den kalendermånad under vilken inbetalningen har gjorts. Eftersom den tidsfrist som har föreskrivits för deklaration av överlåtelseskatt kan vara till och med sex månader från förvärvsdagen, ska en oanvänd inbetalning som riktats till överlåtelseskatt användas till betalning av den skattskyldiges andra skatter först när den skattskyldige begär återbetalning av en obefogad inbetalning eller när Skatteförvaltningen på myndighetsinitiativ betalar tillbaka den obefogade inbetalningen.

I lagen om överlåtelseskatt ska det på motsvarande sätt som i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivas om rättelse av fel i skattedeklarationen. Den skattskyldige ska i regel rätta ett fel i skattedeklarationen om överlåtelseskatt genom att meddela de rätta uppgifterna genom en rättelsedeklaration. Liksom i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ ska den skattskyldige rätta ett fel i skattedeklarationen inom den allmänna tidsfrist som föreskrivs för sökande av ändring, dvs. inom tre år från utgången av skatteåret.

Om överlåtelseskatt har betalats för mycket eller obefogat, ska den skattskyldige dock inte rätta felet genom en rättelsedeklaration, utan Skatteförvaltningen betalar på ansökan den obefogade eller överbetalda skatten tillbaka, liksom för närvarande. Förfarandet avviker i detta hänseende från det förfarande som tillämpas i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ. Typiska fall där överlåtelseskatt betalas är vid en privatpersons överlåtelse av engångsnatur. Det kan inte förutsättas att den skattskyldige i detta fall på eget initiativ kan avgöra om han eller hon har rätt att få återbäring på den betalda skatten. Därför är det ändamålsenligt att

återbäring på betald överlåtelseskatt fortsättningsvis avgörs genom ett beslut som fattas på den skattskyldiges ansökan.

Betald överlåtelseskatt som betalas tillbaka till följd av en rättelsedeklaration, till följd av ett beslut som meddelats med anledning av en ansökan om återbäring, till följd av rättelse av beskattningen eller till följd av sökande av ändring, ska så som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd först i allmän användningsordning användas till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter och andra fordringar. Efter det betalas det återstående beloppet tillbaka till den skattskyldige.

5.10 Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Syftet med propositionen är att förtydliga fall där arbetsgivaren har rätt till återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Det föreslås att bestämmelsen om återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ska ändras så att bestämmelsen lämpar sig i alla situationer där arbetsgivaren har betalat lön och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och med stöd av lagstiftningen om socialförsäkring fått en förmån som hör till arbetstagaren och som för arbetsgivaren berättigar till återbäring av sjukförsäkringsavgiften. Bestämmelsen ska förtydliga rättsläget, men den ska inte ändra arbetsgivarens rätt till återbäring av sjukförsäkringsavgiften.

I lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ska bestämmelser om principen för återbäring ersätta den gällande detaljerade förteckningen över lagar eller förmåner. De ändringar av skyldigheten att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som orsakats av ändringarna i lagstiftningen om socialförsäkring kräver sålunda inte i fortsättningen ändring av lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

5.11 Skatteår för stipendium, understöd och hederspris

Syftet med propositionen är att förtydliga verkställandet av beskattningen av understöd, så att Skatteförvaltningens verksamhet effektiviseras och de skattskyldigas administrativa bördor blir lättare.

Det föreslås att inkomstskattelagen ändras så att stipendier och andra understöd som har erhållits för studier eller vetenskaplig forskning eller för konstnärlig verksamhet samt pris som har utdelats som erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller allmännyttig verksamhet ska vara inkomst det skatteår som de betalas ut. Förslaget är en avvikelse från det allmänna stadgandet om periodisering. Ändringen behövs dock för att förenkla och förtydliga beskattningen av understöd. Propositionen minskar behovet av att göra kostnadsreservering och inkomstutjämnning. När det rum för tolkning som har funnits i samband med förfarandet för anmälan om understöd minskar förenhetligas beskattningen.

Vid beredningen av propositionen har det också utretts möjligheten att ändra förfarandet för årsanmälan, så att den som betalar ett understöd lämnar in en årsanmälan om understödet redan för det år som understödet kan lyftas. Ett motsvarande förfarande tillämpas till exempel vid förfarandet för årsanmälan om dividender. Att fastställa den tidpunkt då understödet kan lyftas är dock inte entydigt i praktiken. Att ändra förfarandet för årsanmälan avhjälper inte heller problemen i samband med tillämpningen av inkomstutjämnning och minskningen av utgifter som hänför sig till understöd. Genom den föreslagna ändringen av inkomstskattelagen ger anmälan om understöd genom årsanmälan och liksom för närvarande enligt utbetalningsår möjlighet att utnyttja uppgifterna i årsanmälan om understöd i den förhandsifyllda skattedeklarationen för stipendiaten.

5.12 Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

Syftet med propositionen är att se till att bestämmelserna om skattenummerregistret för byggbranschen motsvarar kraven enligt Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning. Syftet med propositionen är att förenkla det förfarande genom vilket Skatteförvaltningen på tjänstens vägnar ska kunna avföra onödiga uppgifter ur registret.

I propositionen föreslås det att lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen ändras så att Skatteförvaltningen på tjänstens vägnar avför ur skattenummerregistret uppgifterna om en registrerad, om det under de föregående två åren inte lämnats in sådana arbetstagaruppgifter om den registrerade som avses i lagen om beskattningsförfarande. Inget separat meddelande om avförande ur registret skickas till den registrerade eller till den på vars begäran uppgifterna har förts in i registret. Den registrerade och den som har begärt registrering kan via den offentliga informationstjänsten i anslutning till skattenummerregistret följa giltigheten av registreringen. Den registrerade kan också föras in i registret på nytt under samma skattenummer, om han eller hon på nytt börjar arbeta inom byggbranschen i Finland. Uppdaterade uppgifter i registret förbättrar möjligheten att utnyttja det vid skattekontroll och annan övervakning där uppgifterna i skattenummerregistret används.

5.13 Observerad korruption

I propositionen föreslås det att lagen om offentlighet och sekretess ändras så att Skatteförvaltningen har rätt att på eget initiativ trots tystnadsplikt lämna ut till förundersökningsmyndigheten beskattningsuppgifter och identifieringsuppgifter om den skattskyldige när det gäller omständigheter som konstaterats i samband med skattekontroll och som kan misstänkas ha samband med vissa tjänste- och mutbrott.

Korruption är som företeelse mångfasetterad och den har många olika definitioner. Korruptionsbrottsligheten kan också kopplas samman med flera olika gärningsformer. Skatteförvaltningens rättighet att lämna ut uppgifter om omständigheter som har konstaterats vid skattekontroll ska avgränsas till att gälla sådana gärningsformer som föreskrivs i strafflagen och som Skatteförvaltningen i praktiken kan konstatera vid skattekontroll. Möjligheten att lämna uppgifter ska gälla i strafflagen föreskrivet tagande och givande av muta, givande av muta i näringsverksamhet, missbruk av förtroende- och tjänsteställning, brott mot tjänstehemlighet och tjänsteplikt och olika grovhetsskalor av dessa samt röstköp.

Befogenhet att bedöma om det i något ärende finns skäl att misstänka brott har inom myndighetsfältet i Finland främst förundersökningsmyndigheterna, i regel polisen. I bestämmelserna om skattebrott i lagen om Skatteförvaltningen har anmälan kopplats ihop med tröskeln för brottsmisstanke, eftersom skattemyndigheten har en exceptionellt stor sakkunskap om sätten att genomföra gärningar i syfte att kringgå skatt och om karaktären av dessa gärningar. När det gäller tjänste- och mutbrott och missbruk av förtroendeställning har Skatteförvaltningen däremot inte sådan sakkunskap. Dessutom kan Skatteförvaltningen inte annars heller vidta åtgärder för att utreda en brottsmisstanke. Därför förutsätter inte utlämning av uppgifter till förundersökningsmyndigheten när det gäller observationer i fråga om tjänste- och mutbrott och missbruk av förtroendeställning att det finns skäl att misstänka brott i ärendet. Av motsvarande orsaker har det handlats lika också till exempel vid anmälan av observationer som gäller den som meddelats näringsförbud samt observationer som anmäls till centralen för utredning av penningtvätt.

6 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER

6.1 Ekonomiska konsekvenser

6.1.1. Konsekvenser för Skatteförvaltningen

Projektet Valmis syftar till en årlig produktivitetsförbättring på fem miljoner euro, vilket vid Skatteförvaltningen motsvarar en besparing på cirka 100 årsverken fram till 2022. De ändringar som föreslås i denna proposition bidrar till att målen för projektet Valmis uppnås. Med tanke på sparmålet är det viktigt att förfarandena förnyas som en helhet. En förnyelse av någon del separat medför inte betydande besparingar.

Den ekonomiska nytta som eftersträvas med projektet Valmis uppnås stegvis i takt med ibruktagandet av det nya informationssystemet och de skattevisa förfarandereformerna. I samband med reformerna utvecklar Skatteförvaltningen också e-tjänster. Besparingarna uppnås till fullo först när alla skatteslag omfattas av det nya systemet. Etapperna i projektet Valmis preciseras i februari 2017 när ibruktagandet av det nya informationssystemet senarelades för vissa skatteslag till 2019. Till följd av senareläggningen skjuts de årsverksbesparingar som fastställts för projektet samt uppnåendet av den övriga fullskaliga projektnyttan fram med ett år. Besparingarna uppnås med eftersläpning, eftersom ibruktagandet av det nya systemet kräver en betydande arbetsinsats av Skatteförvaltningen fram till 2021. Värdet av den nytta som uppnås under de första användningsåren minskar bland annat underhållskostnaderna för de nuvarande informationssystemen, de ökande utbildningskostnaderna samt antalet kundkontakter och behovet av kundhandledning som övergången till nya förfaranden medför.

De lagstiftningsändringar som föreslås i propositionen medför för Skatteförvaltningen informationssystemändringar som i huvudsak genomförs som en del av projektet Valmis. År 2012 beviljades projektet en separat finansiering på 116 miljoner euro. Största delen av projektets kostnader hänför sig till ändringar av informationssystem och återstoden till förnyelse av funktioner, verksamhetsplanering, anvisningar, utbildning och kommunikation.

De övriga kostnader som Skatteförvaltningen har täcks genom Skatteförvaltningens driftsanslag. De föreslagna ändringarna medför inte behov av tilläggsanslag.

6.1.2 Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga

Inkomstbeskattning

Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga resulterar i att inkomstskatt inflyter och redovisas till skattetagarna tidigare än för närvarande. Betalningsdagarna för skatteåterbäring och förfallodagarna för kvarskatt ska fastställas enligt den tidpunkt när beskattningen slutförs för enskilda skattskyldiga.¹

Vilka konsekvenser olika tidpunkter för slutförande av beskattningen för enskilda skattskyldiga får för inflytandet av kvarskatt och utbetalningen av skatteåterbäring bedömdes med utgångspunkt i debiteringsuppgifterna och uppgifterna om behandlingstiderna för ärenden inom den verkställda inkomstbeskattningen skatteår 2015.

Fysiska personer och dödsbon påförs cirka 1,1 miljarder euro kvarskatt årligen. Kvarskatt på över 170 euro förfaller till betalning i två rater i november—december det år beskattningen verkställs och februari året efter det. Genom att beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för

¹ Förfallodagarna beskrivs i 2 Närmare bestämmelser och föreskrifter.

RP 97/2017 rd

enskilda skattskyldiga förfaller kvarskatten tidigare än för närvarande och kan på motsvarande sätt redovisas till skattetagarna tidigare än för närvarande.

Tabell 1. Förfallomånad för kvarskatt för fysiska personer och dödsbon i det nya systemet

Förfallomånad för kvarskatt	Euro	%
Augusti	270 000 000	25
September	45 000 000	4
Oktober	240 000 000	22
November	105 000 000	10
December	200 000 000	18
Januari	60 000 000	6
Februari	160 000 000	15
Totalt	1 080 000 000	100

För närvarande är beloppet av den andra rat av kvarskatt för fysiska personer och dödsbon som förfaller i februari året efter beskattningsåret cirka 560 miljoner euro. Till följd av att slutförandet av beskattningen tidigareläggs kommer cirka 340 miljoner euro av detta belopp att i fortsättningen förfalla till betalning under beskattningsåret. När inflytandet av kvarskatt tidigareläggs ökar skattetagarnas skatteintäkter tillfälligt 2019. Eftersom i snitt cirka 60 procent av kvarskatten flyter in senast på förfalldagen, beräknas det belopp av kvarskatt som överförs till beskattningsåret bli cirka 250 miljoner euro. Det betyder att statens inkomstskatteintäkter växer med cirka 74 miljoner euro, kommunernas med cirka 153 miljoner euro och de övriga skattetagarnas med cirka 23 miljoner euro beräknat med stöd av uppgifterna för år 2015. Till övriga delar ska tidigareläggningen av inflytandet av kvarskatt ske inom kalenderåret.

Fysiska personer och dödsbon får cirka 2,3 miljarder euro i återbäring årligen. Skatteåterbäringen betalas ut i december under beskattningsåret. När inkomstbeskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, utbetalas skatteåterbäringen tidigare än för närvarande till de skattskyldiga. Beskattningen beräknas vara slutförd för cirka 85 procent av de skattskyldiga redan i juni under beskattningsåret, dvs. fyra månader tidigare än för närvarande. Då betalas cirka 1,8 miljarder euro av skatteåterbäringen ut till de skattskyldiga redan i augusti under beskattningsåret.

Tabell 2. Utbetalning av skatteåterbäring till fysiska personer och dödsbon i det nya systemet

Utbetalningsmånad för skatteåterbäring	Euro	%
Augusti	1 800 000 000	77
September	100 000 000	4
Oktober	90 000 000	4
November	160 000 000	7
December	200 000 000	8
Totalt	2 350 000 000	100

För att underlätta övergången till det nya systemet ska återbäringarna betalas ut och kvarskatten förfalla 2019 enligt ett avvikande tidsschema. Återbäringarna betalas ut och den första raten av kvarskatt förfaller tidigast vid ingången av september för alla de skattskyldiga vars beskattning slutförts senast vid utgången av juni. I övriga fall ska återbäringarna betalas ut och kvarskatten förfalla redan 2019 enligt det normala tidsschemat.

RP 97/2017 rd

I fortsättningen kommer största delen av skatteåterbäringarna till personkunder att betalas ut innan kvarskatten flyter in. Detta inverkar på statens förvaltning av kassamedlen. Finansieringen av skatteåterbäringar förutsätter att staten tar kortvarigt lån, vilket påverkar statens räntekostnader. Dessutom minskar tidigareläggningen av återbäringarna statens ränteintäkter litet.

Tidigareläggningen av utbetalningen av skatteåterbäringarna ska leda till exempel till att beloppet av de skatteåterbäringar som för närvarande betalas ut i december minskar från 2,3 miljarder euro till cirka 200 miljoner euro. Detta kan eventuellt inverka på till exempel de skattskyldigas köpbeteende under december.

Samfund och samfällda förmåner påförs cirka 360 miljoner euro kvarskatt årligen. För närvarande förfaller kvarskatten till betalning i en rat den 25 dagen månaden efter slutförandet av beskattningen. Genom att beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga förfaller kvarskatten och kan på motsvarande sätt redovisas till skattetagarna tidigare än för närvarande.

Hos cirka 73 procent av samfunden utgörs räkenskapsperioden av ett kalenderår. Dessa skattskyldiga påförs cirka 260 miljarder euro kvarskatt årligen. I fortsättningen beräknas beskattningen vara slutförd för cirka 70 procent av dessa skattskyldiga i juni under beskattningsåret, dvs. fyra månader tidigare än för närvarande. Då förfaller också kvarskatten från och med augusti.

Tabell 3. Förfallomånad för kvarskatt för samfund och samfällda förmåner i det nya systemet (räkenskapsperioden ett kalenderår)

Förfallomånad för kvarskatt	Euro	%
Augusti	50 000 000	19
September	37 000 000	14
Oktober	45 000 000	18
November	70 000 000	27
December	58 000 000	22
Totalt	260 000 000	100*
		* 74 % av all kvarskatt

Till samfund och samfällda förmåner betalas det årligen ut cirka 420 miljoner euro skatteåterbäring. När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, betalas skatteåterbäringen ut tidigare än för närvarande till de skattskyldiga.

Till samfund vars räkenskapsperiod är ett kalenderår har det årligen betalats ut cirka 330 miljoner euro skatteåterbäring. Skatteåterbäringen betalas ut i december under beskattningsåret. I fråga om cirka 70 procent av dessa samfund beräknas beskattningen i fortsättningen bli slutförd i juni det år beskattningen verkställs, dvs. fyra månader tidigare än för närvarande. Skatteåterbäring betalas ut till dessa skattskyldiga från och med augusti under beskattningsåret. Beloppet av skatteåterbäring som betalas ut till dessa skattskyldiga i augusti är cirka 70 miljoner euro.

RP 97/2017 rd

Tabell 4. Förfallomånad för skatteåterbäring till samfund och samfällda förmåner i det nya systemet (räkenskapsperioden ett kalenderår)

Utbetalningsmånad för skatteåterbäring	Euro	%
Augusti	70 000 000	21
September	60 000 000	19
Oktober	70 000 000	21
November	80 000 000	24
December	50 000 000	15
Totalt	330 000 000	100*
		* 78 % av all skatteåterbäring

Beloppet av skatteåterbäring och kvarskatt varierar hos samfunden årligen och för enskilda skattskyldiga. Hur räkenskapsperiodens kvarskatt för och skatteåterbäring till samfund i december fördelas årligen på olika månader påverkas i huvudsak av att skattekontrollen av stora bolag tidsmässigt infaller under hela den period som beskattningen verkställs och skattekontrollen av mindre bolag i huvudsak i början av denna period. För större bolag är kvarskatten och skatteåterbäringen ofta också större belopp än för mindre bolag. Därför fördelas beloppet av kvarskatt och skatteåterbäring som helhet ganska jämnt över de olika månaderna i de bolag vars räkenskapsperiod är ett kalenderår.

För samfund vars räkenskapsperiod löper ut i januari—april redovisas kvarskatten till skatttagarna och betalas skatteåterbäring för närvarande ut under det kalenderår som följer efter det slutförda skatteåret. För de samfund vars räkenskapsperiod löper ut i januari—april var såväl beloppet av påförd kvarskatt som beloppet av utbetald skatteåterbäring cirka 40 miljoner euro enligt statistiken för 2015. När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga flyter en del av denna kvarskatt in och betalas en del av återbäringarna ut redan under det tidigare kalenderåret. Om beloppet av kvarskatt och av skatteåterbäring motsvarar nivån 2015, kommer cirka 29 miljoner euro av den kvarskatt som beräknas bli påförd för skatteår 2018 att flyta in under 2018 i stället för under 2019. Detta ökar tillfälligt skatttagarnas intäkter av samfundsskatt 2018. Eftersom på motsvarande sätt cirka 28 miljoner euro av skatteåterbäringarna beräknas bli utbetalda 2018 i stället för 2019, får ändringen ingen betydande nettoeffekt på skatttagarnas skatteintäkter.

I beräkningarna har det inte kunnat bedömas inverkan av den lagändring som gäller slopande av kompletteringen av förskott och som träder i kraft i november 2017 på betalningsbeteendet i fråga om samfunds förskottsskatter och ändringens eventuella konsekvenser för beloppen av kvarskatt och skatteåterbäring.

Räntekonsekvenser

När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, minskar de räntebelopp som betalas på återbäringar och kvarskatt, eftersom beräkningsperioden för ränta blir kortare då beskattningen slutförs tidigare än för närvarande.

Vilka konsekvenser olika tidpunkter för slutförande av beskattningen för enskilda skattskyldiga får för beloppet av den ränta som betalas på återbäringar och kvarskatt bedömdes med utgångspunkt i de totala beloppen av de återbäringar som betalades ut och den kvarskatt som påfördes för skatteår 2015 samt uppgifterna om behandlingstiderna. Vid bedömningen av konsekvenserna har man också beaktat de bestämmelser om nedsatt dröjsmålsränta och om återbäringensränta som från och med skatteår 2017 tillämpas vid beskattning av samfund och samfällda förmåner och från och med skatteår 2018 vid beskattning av andra skattskyldiga. Som

nedsatt dröjsmålsränta har en räntesats på 2,5 procent använts och som räntesats för återbäring 0,5 procent.

Att slutföra beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga förkortar beräkningsperioden för räntor, så att beloppet av nedsatt dröjsmålsränta som betalas på kvarskatt för fysiska personer och dödsbon minskar med 5,7 miljoner euro årligen. Ändringen minskar de skattskyldigas räntebelastning och minskar på motsvarande sätt statens ränteinkomster. Beloppet av utbetald ränta på skatteåterbäring till fysiska personer och dödsbon minskar årligen med cirka två miljoner euro, vilket minskar statens räntekostnader. Till följd av det avvikande tidsschemat för betalningsrörelsen minskar år 2019 beloppet av nedsatt dröjsmålsränta som betalas på kvarskatt med 3,5 miljoner euro och den ränta som betalas på skatteåterbäring med 1,5 miljoner euro jämfört med året innan.

Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga sänker med cirka 1,4 miljoner euro beloppet av nedsatt dröjsmålsränta som påförs samfunds kvarskatt. Beloppet av ränta som betalas på samfunds och samfällda förmånens skatteåterbäring beräknas minska på motsvarande sätt med cirka 370 000 euro. Slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga beräknas tillsammans med de ändringar av beräkning av ränta som träder i kraft i november 2017 och sloandet av förskotts komplettering även tidigare lägga jämfört med nuläget inflytandet av förskottets betalningsrater.

När beskattningen sker i realtid minskar statens årliga räntekostnad totalt cirka 2,4 miljoner euro. De skattskyldigas årliga räntebelastning minskar med uppskattningsvis cirka 7,1 miljoner euro och statens ränteintäkter minskar på motsvarande sätt.

Fastighetsbeskattning

Slutförande av fastighetsbeskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga resulterar i att fastighetsskatt inflyter och redovisas till skattetagarna tidigare än för närvarande. Betalningsdagarna för fastighetsskatt ska fastställas enligt den tidpunkt när fastighetsbeskattningen slutförs för enskilda skattskyldiga.²

Vilka konsekvenser olika tidpunkter för slutförande av fastighetsbeskattningen för enskilda skattskyldiga får för inflytandet av fastighetsskatt har bedömts med utgångspunkt i debiteringsuppgifterna och uppgifterna om behandlingstiderna för ärenden inom den verkställda fastighetsbeskattningen skatteår 2016.

Fastighetsbeskattningen slutförs vid en tidpunkt som fastställs av Skatteförvaltningen, och fastighetsskatten förfaller till betalning i september och oktober under skatteåret. Fysiska personer och dödsbon påförs cirka 530 miljoner euro fastighetsskatt årligen. Genom att fastighetsbeskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga beräknas den i cirka 95 procent av fallen vara slutförd i juni under beskattningsåret, dvs. i praktiken tre månader tidigare än för närvarande. Följaktligen förfaller också fastighetsskatten till betalning tidigare än för närvarande. När fastighetsbeskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga förfaller 56 procent av personkundernas fastighetsskatt, dvs. 290 miljoner euro, till betalning i augusti under skatteåret.

Det totala årliga beloppet av fastighetsskatt för samfund och samfällda förmåner är cirka 1,15 miljoner euro. Genom att fastighetsbeskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga beräknas samfunds fastighetsbeskattning vara slutförd i cirka 95 procent

² Förfallodagarna beskrivs i 2 Närmare bestämmelser och föreskrifter.

RP 97/2017 rd

av fallen i maj. Då förfaller cirka hälften, dvs. 567 miljoner euro, av fastighetsskatten till betalning under juli och augusti under skatteåret.

Till följd av att beskattningen sker i realtid förfaller 850 miljoner euro fastighetsskatt, dvs. cirka hälften av det totala beloppet av fastighetsskatt, och kan redovisas till kommunerna tidigare än för närvarande.

Konsekvenser för redovisningen till kommunala skattetagare

När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga förändras det hur redovisningarna till kommunerna fördelas mellan olika månader. Antalet redovisningar till kommunerna varierar mindre mellan de olika månaderna, vilket innebär att redovisningen av skatter till kommunerna i synnerhet under slutet av kalenderåret sker i jämnare takt än i nuläget. Personkundernas kvarskatt flyter in och skatteåterbäringar betalas ut tidigare än nu. Över tre fjärdedelar av personkundernas skatteåterbäringar kommer att betalas ut i augusti, medan de i nuläget tas upp i redovisningen för november. Redovisningen av fastighetsskatten till kommunerna kommer på månadsnivå att ske tidigare och i jämnare takt än nu, i huvudsak mellan juli och november.

Bild 1. Redovisningar till kommunerna i det nuvarande systemet

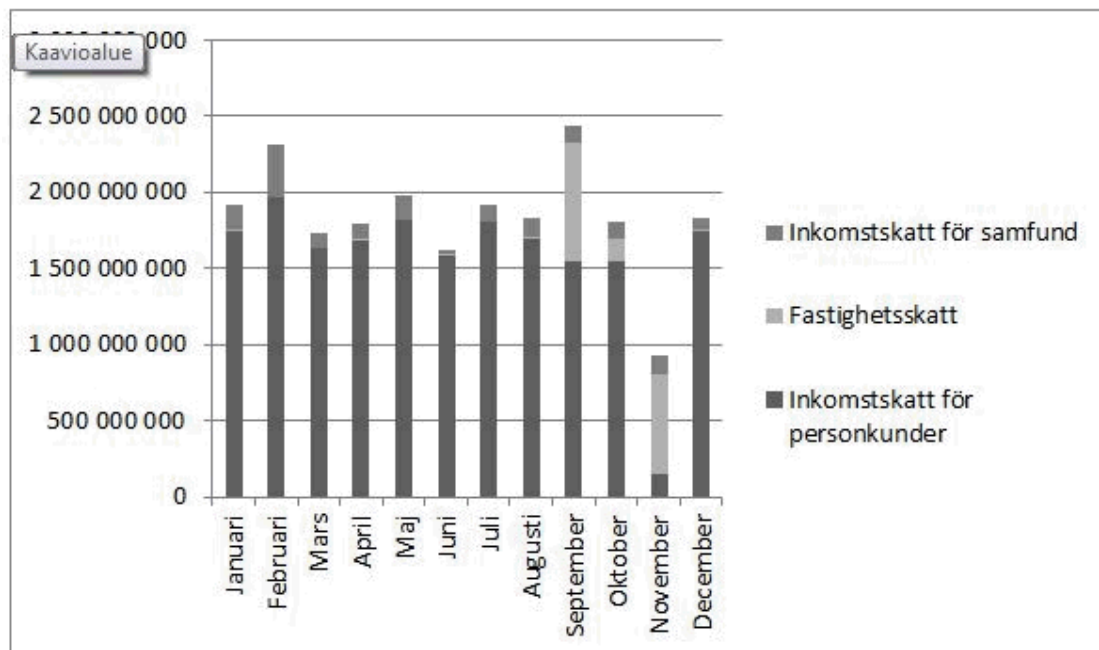
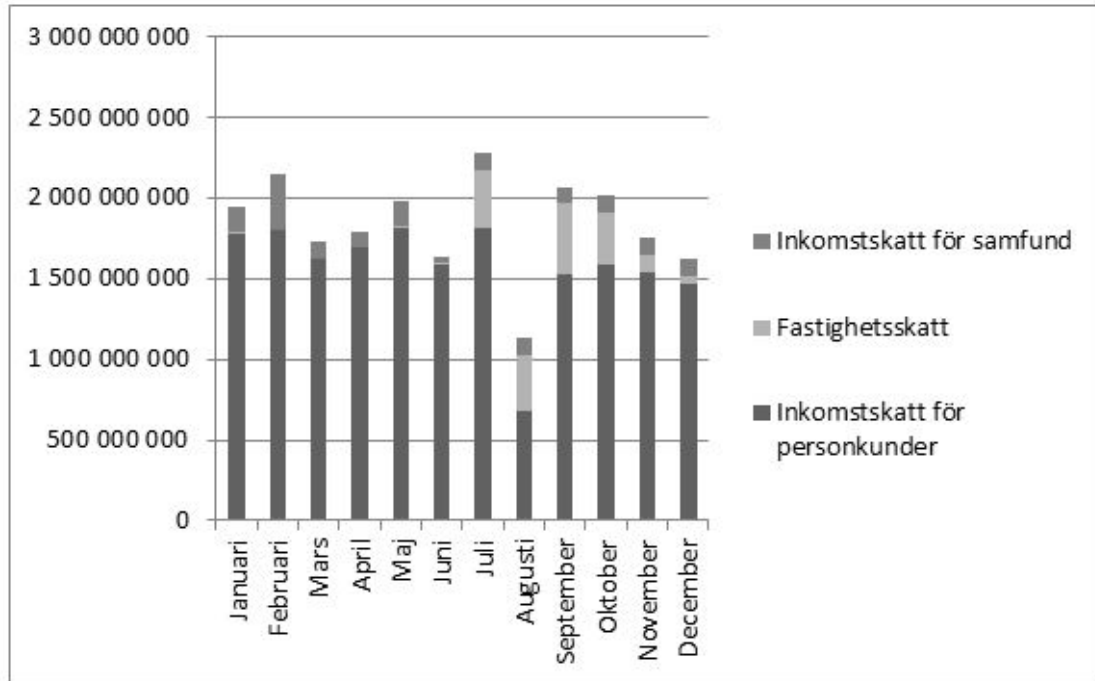

Bild 2. Redovisningar till kommunerna i det nya systemet

6.1.3 Minsta skattebelopp som kan påföras

Antalet skattskyldiga som betalar fastighetsskatt växer med cirka 20 000 skattskyldiga när det minsta belopp av fastighetsskatt som debiteras sänks från 17 euro till 10 euro. Ändringen ökar fastighetsskatteintäkten årligen med uppskattningsvis cirka 280 000 euro från och med skatteår 2020.

6.1.4 Påföljdsavgifter

Förseningsavgift

Det beräknas att förseningsavgifter på cirka sex miljoner euro påförs årligen vid inkomstbeskattningen. Förseningsavgifter ska påföras knappt en miljon euro mindre än vad skatteförhöjningar har påförts för närvarande i de fall där den skattskyldige har lämnat in skattedeklarationen på eget initiativ eller på uppmaning av Skatteförvaltningen eller kompletterat skattedeklarationen på eget initiativ efter den utsatta dagen för skattedeklarationen. Beloppet av förseningsavgifter har beräknats med stöd av uppgifterna om de skattedeklarationer för 2014 som har lämnats in och kompletterats efter den utsatta dagen. Antalet förseningspåföljder väntas öka, eftersom förseningsavgiften ska påföras mer schematiskt än för närvarande. Och den ska gälla såväl försent inlämnade skattedeklarationer som för sent meddelade enskilda skatteuppgifter. Det totala beloppet av påförda förseningsavgifter blir i praktiken dock mindre än det ovannämnda beloppet, eftersom förseningsavgift inte ska påföras för förseningar som är små tidsmässigt eller när det gäller beloppet. Det anses dock att risken för förseningsavgift också minskar antalet för sent inlämnade deklarerationer. Därför bedöms det att de ekonomiska konsekvenserna av reformen är ringa.

Det beräknas att vid arvs- och gåvobeskattningen kommer det att påföras cirka 30 000 euro i förseningsavgifter årligen, vilket är ungefär 50 000 euro mindre än för närvarande. Antalet påföljder som påförs med anledning av att bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen är försenad blir lägre än för närvarande, eftersom skattens belopp inte längre kommer att påverka påföljdens storlek när det gäller små förseningar.

I fråga om fastighetsbeskattningen förväntas bestämmelserna om förseningsavgiften öka endast litet de påföljder som påförs med anledning av försening. Sålunda kommer ändringen inte att ha betydande ekonomiska konsekvenser.

Vid överlåtelsebeskattningen ska Skatteförvaltningen påföra en förseningsavgift också när skattedeklarationen om fastighetsöverlåtelse är försenad. Enligt uppgifterna om ansökan om lagfart har de sökande allmänt följt de föreskrivna tidsfristerna när det är fråga om fastighetsöverlåtelse mot vederlag. Sålunda förväntas inte förseningsavgifter påföras i betydande omfattning för försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN vid fastighetsöverlåtelse. Förslaget beräknas inte annars heller i betydande grad öka de påföljder som påförs vid överlåtelsebeskattningen.

Skatteförhöjning

Vid ordinarie inkomstbeskattning förväntas skatteförhöjningar påföras totalt cirka 26 miljoner euro årligen. Skatteförhöjningar kommer att påföras uppskattningsvis sex miljoner mer än vad som för närvarande påförs för de försummelser som omfattas av den föreslagna skatteförhöjningen. Beloppet av skatteförhöjning ökar särskilt vid beskattningen enligt uppskattningsvis. Beloppet av skatteförhöjning har beräknats med stöd av beskattningsuppgifterna för skatteår 2014.

Om det söks ändring i beskattningen och skatteförhöjningen och de ändras i samma utsträckning som för närvarande, minskar beloppet av skatteförhöjning som påförs med stöd av försummelser uppskattningsvis till 20 miljoner euro. Det är knappt fem miljoner mer än för närvarande. Beloppet av skatteförhöjning sjunker särskilt i de fall där beskattningen har verkställts enligt uppskattningsvis och skatteförhöjningen efter sökande av ändring beräknas utifrån den inkomst som den skattskyldige har deklarerat.

Vid rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel ska uppskattningsvis knappt sju miljoner euro i skatteförhöjning påföras årligen, vilket är cirka sex miljoner euro mindre än för närvarande. Samfund och samfällda förmåner ska påföras cirka fem miljoner euro i skatteförhöjning, vilket är cirka fem miljoner euro mindre än enligt de gällande bestämmelserna. Andra skattskyldiga ska påföras drygt en miljon euro i skatteförhöjning, vilket är cirka 0,5 miljoner euro mindre än för närvarande.

De skatteförhöjningar som påförs vid rättelse av beskattningen har beräknats med stöd av uppgifter om rättelser som har verkställts för skatteår 2012. Det har antagits att den skatteförhöjning som påförs är två procent av den inkomst som lagts till, om den skatteförhöjning som har beräknats med stöd av de gällande bestämmelserna har varit mindre än fem procent av den inkomst som lagts till. Det har antagits att skatteförhöjningen är tre procent av den inkomst som lagts till, om den skatteförhöjning som beräknats med stöd av de gällande bestämmelserna har varit minst fem procent av den inkomst som lagts till. Andelen sistnämnda fall är cirka 14 procent för samfund och samfällda förmåner och för andra skattskyldiga cirka nio procent av det totala antalet fall av rättelse av beskattningen. Beräkningarna är riktiga, eftersom antalet skatteförhöjningar och deras nivå styrs av typen och omfattningen av ärende som behandlas i respektive fall.

Vid arvsbeskattningen påförs uppskattningsvis 50 000 euro i skatteförhöjning årligen. Skatteförhöjning kommer att påföras lite mer än för närvarande. Vid gåvobeskattningen påförs uppskattningsvis 39 000 euro i skatteförhöjning. Skatteförhöjning kommer att påföras lite mindre än för närvarande. Beloppet av skatteförhöjning har beräknats med stöd av de uppgifter om arvs- och gåvobeskattning som lämnades in 2013—2014.

För närvarande påförs skatteförhöjning vid fastighetsbeskattning endast i ett fåtal fall. I fortsättningen påförs vid fastighetsbeskattningen mer skatteförhöjning årligen än för närvarande. Beloppet av skatteförhöjning beräknas bli cirka 200 000 euro årligen. Ökningen av beloppet av skatteförhöjning beror på att bestämmelserna om skatteförhöjning blir mer schematiska och att för närvarande påförs skatteförhöjning endast sällan vid fastighetsbeskattning.

Vid överlåtelsebeskattningen ska Skatteförvaltningen påföra skatteförhöjning också när deklARATIONSSKYLDIGHETEN vid fastighetsöverlåtelse försummas. Enligt uppgifterna om ansökan om lagfart har de sökande allmänt följt sina föreskrivna skyldigheter till den del det är fråga om fastighetsöverlåtelse mot vederlag. Till följd av detta förväntas inte skatteförhöjning påföras i betydande omfattning för försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN vid fastighetsöverlåtelse. Trots att bestämmelsen om skatteförhöjning är schematisk förväntas det att endast ett litet antal av skatteförhöjningar som påförs också till övriga delar vid överlåtelsebeskattningen kommer att påföras årligen.

Slutsatser

Särskilt i fråga om skatteförhöjning har det strävats efter att fastställa nivån på påföljdsavgifter i enlighet med gällande beskattningspraxis. Det sammanräknade beloppet av olika skatteslags förseningsavgifter och skatteförhöjningar som påförs enligt de nya bestämmelserna beräknas vara litet mindre än det sammanräknade beloppet av skatteförhöjningar som påförs för motsvarande försummelser i nuläget. Å andra sidan leder de mer schematiska bestämmelserna till att förseningsavgift eller skatteförhöjning ska påföras även i vissa sådana fall där skatteförhöjning för närvarande med stöd av prövningsrätt enligt de gällande bestämmelserna om skatteförhöjning inte påförs. Påföljden kan även i andra enskilda fall vara större än för närvarande. Därför beräknas det att de totala beloppen av påföljdsavgifter som påförs inte kommer att avvika avsevärt från de nuvarande.

Till övriga delar har de ändringar som föreslås i propositionen inga betydande ekonomiska konsekvenser.

6.2 Konsekvenser för förvaltningen

6.2.1 Konsekvenser för Skatteförvaltningen

Syftet med propositionen är att effektivisera beskattningsförfarandena så att Skatteförvaltningens resurser kan inriktas effektivare än för närvarande på skattekontroll som tryggar skatteintäkterna. I det första skedet av införandet av de nya förfarandena ökar behoven av resurser för utbildning av Skatteförvaltningens personal, handledning av samt information till de skattskyldiga. Det kommer att särskilt behövas kundhandledning samt utbildning och kommunikation när det gäller slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, ibruktagande av kompletterande beskattningsbeslut och förnyelse av systemet för påföljdsavgifter inom beskattningen.

6.2.2 Deklarationskyldighet

Inlämnande av skattedeklaration

När förfarandet vid komplettering och rättelse av den förhandsifyllda skattedeklarationen förnyas tar fler kunder kontakt och behovet av rådgivning ökar i Skatteförvaltningen. Att på de skattskyldigas begäran sända separata pappersformulär ökar Skatteförvaltningens administrativa börda. Förnyelsen av förfarandena främjar dock användningen av e-tjänster. Ökad användning av e-tjänster minskar mängden material att digitalisera och ger möjlighet att förbättra automationsnivån av beskattningen samt effektiviserar behandlingen av deklarerationer.

Ändringen av tidpunkten för inlämnande av skattedeklaration beräknas leda till att litet mer skattskyldiga som använder pappersblanketter tar kontakt i början. Förfarandet för alla deklarerationer och dokument som ska lämnas in till Skatteförvaltningen på en utsatt dag ska i fortsättningen vara enhetligt, vilket främjar verkställandet av beskattningen i realtid och användningen av e-tjänster samt förbättrar den administrativa effektiviteten.

Elektronisk deklareration

Elektroniskt inlämnande av skattedeklarationen ger möjlighet att behandla deklarerationerna automatiskt. Till följd av de automatiska informationsflödeskontrollerna fås deklarerationerna formellt med rätt innehåll, vilket effektiviserar och påskyndar behandlingen av uppgifter och förkortar behandlingstiderna.

Skyldighet att deklarerera överlåtelseskatt

När skyldigheten att deklarerera överlåtelseskatt utvidgas till att omfatta fastighetsöverlåtelser ger det möjlighet att på samma sätt som vid betalning och återbäring av andra skatter använda inbetalningar och återbäringar för betalning till överlåtelseskatt. Propositionen får inga konsekvenser för Skatteförvaltningens och Lantmäteriverkets uppgifter inom tillsyn över överlåtelseskatt som betalas vid fastighetsöverlåtelse.

6.2.3 Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga

När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga tidigareläggs Skatteförvaltningens handledning om den ordinarie beskattningen och de skattskyldigas uträttande av ärenden hos Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningens kundhandledning fördelas jämnare under beskattningsåret.

Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga beräknas öka antalet begäranden om omprövning av den ordinarie beskattningen, eftersom reaktionstiden för de skattskyldiga vars beskattning slutförs tidigare än för närvarande när det gäller att meddela uppgifter som saknas i beskattningen eller att rätta felaktiga uppgifter kommer att bli kortare än för närvarande. Detta beräknas öka yrkanden som framställs efter det att beskattningen har slutförts.

Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga och tidigare än för närvarande tidigarelägger betalningsrörelsen vid inkomst- och fastighetsbeskattningen. Skatteförvaltningens uppgifter i fråga om övervakning av utbetalning och skatteuppbörd tidigareläggs och fördelas under kalenderåret jämnare än för närvarande. I början sker behandlingen av betalningsrörelsen dock i huvudsak sommartid.

Slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga leder till att betalningsuppsättningar sänds tidigare än för närvarande. Det tidigare lägger också de uppgifter som anknyter till indrivningen av skatt. Eftersom skatteåterbäring betalas ut tidigare, kommer också uppgifterna inom indrivning genom utsökning att tidigare läggas jämfört med nuläget.

Till följd av att beskattningen slutförs vid olika tidpunkt för enskilda skattskyldiga ska Skatteförvaltningen tidigare än för närvarande och i flera omgångar överlämna uppgifter om beskattningsbeslut till de myndigheter och andra instanser som använder dessa uppgifter i sin verksamhet.

Tiden för sökande av ändring för skattetagare börjar vid respektive tidpunkt för slutförande av beskattningen för enskilda skattskyldiga, vilket i huvudsak kommer att tidigare läggas inledningen av sökande av ändring jämfört med nuläget.

6.2.4 Kompletterande beskattningsbeslut samt sökande av ändring i fråga om särskild ansökan om skattefrihet

När kompletterande beskattningsbeslut tas i bruk effektiviserar det Skatteförvaltningens behandling av nya yrkanden som de skattskyldiga framställer genom begäran om omprövning, eftersom det i förfarandet kan tillämpas den ordinarie beskattningens allmänna principer och den skattekontrollmetod som bygger på riskhantering. I bruktagandet av metoden förenhetligar beskattningen och ger möjlighet till att inrikta Skatteförvaltningens resurser effektivare.

Det nya förfarandet förtydligar förhållandet mellan sådant verkställande av beskattning och sådant sökande av ändring som sker i första instansen, eftersom utgångspunkten är att skatterättelsenämnden vid förfarandet för begäran om omprövning endast avgör yrkanden som gäller sådana ärenden där Skatteförvaltningen redan har meddelat första instansens avgörande. Antalet fall som skatterättelsenämnden får för behandling kommer att minska, eftersom Skatteförvaltningen i huvudsak genom förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut behandlar och avgör de nya yrkanden som de skattskyldiga framställt genom begäran om omprövning. Antalet fall som behandlas i skatterättelsenämnden förväntas minska med flera tusen per år, eftersom de skattskyldiga sannolikt söker ändring i endast en del av de ärenden som har avgjorts genom förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut. Förslaget ger möjlighet att inrikta skatterättelsenämndens resurser effektivare än för närvarande. Detta effektiviserar behandlingen av begäranden om prövning och förkortar behandlingstiderna.

Ändring i beslut med anledning av ansökningar om skattefrihet för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder ska i fortsättningen sökas hos skatterättelsenämnden som första instans i stället för hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Skatterättelsenämndens beslut ska kunna överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Förslaget har dock inga betydande konsekvenser för arbetet vid förvaltningsdomstolarna, eftersom antalet fall är så litet.

6.2.5 Påföljdsavgifter

Det bedöms att förnyelsen av påföljdssystemet förbättrar rättidigheten hos deklarerandet och riktigheten hos skattedeklarationerna. Detta minskar de administrativa kostnader som försummelsen av deklARATIONSSKYLDIGHETEN medför för Skatteförvaltningen.

En schematisk och i huvudsak automatiskt påförd förseningsavgift kommer att minska tjänstemannarbetet och givandet av anvisningar vid Skatteförvaltningen. Dessutom kommer det att inom alla skatteslag förenhetliga förfarandet för påförande av påföljder till följd av förse-

ning, vilket effektiviserar Skatteförvaltningens behandling av ärenden som gäller förseningsavgiften.

När strukturen för skatteförhöjning förenklas och förenhetligas samt myndighetsprövningen minskas ger det möjlighet att tillämpa en enhetlig skatteförhöjningspraxis med mindre resurser än för närvarande. När prövningen i samband med påförandet av påföljdsavgifter minskar leder det till att också sökande av ändring i påföljdsavgifter och arbetet med dessa i skatterättsenämnden och förvaltningsdomstolarna minskar.

Reformen kommer att i viss mån öka tjänstemannaarbetet och det sökande av ändring som gäller skatteförhöjning innan de tolkningar som gäller de nya bestämmelserna har stabiliserats.

Utvidgningen av förfarandet för skattedeklaration om överlåtelseskatt till att omfatta fastighetsöverlåtelse mot vederlag kommer att i viss mån öka Skatteförvaltningens administrativa arbete vid påförande av påföljdsavgifter.

6.2.6 Skatteuppbörd

Att utvidga det nya skatteuppbördsförfarandet att omfatta fastighetsskatt och överlåtelseskatt förbättrar smidigheten hos skatteuppbördsprocessen även i fråga om dessa skatter. En enhetlig reglering som tillämpas på alla skatter förenklar skatteuppbördsförfarandet och ökar smidigheten hos skatteuppbördsprocessen vid Skatteförvaltningen.

Att tillämpa bestämmelserna om sammandraget på alla skatter ökar Skatteförvaltningens administrativa effektivitet när omfattande uppgifter om skatteuppbörden finns till påseende i det sammandrag som sänds till de skattskyldiga. Trots att sammandraget i regel ska sändas per post till största delen av de fysiska personerna och dödsbona, ökar inte den mängd post som sänds till de skattskyldiga i någon större utsträckning, eftersom antalet meddelanden och betalningsuppmaningar som gäller användningen av återbäring på fastighetsskatt och överlåtelseskatt och som för närvarande sänds som separata försändelser till de skattskyldiga minskar i motsvarande grad.

Den skattskyldige kan i fortsättningen också rikta sina inbetalningar till betalning av fastighets- eller överlåtelseskatt eller till betalning av flera skatter, vilket leder till flexibla och effektivare behandling av inbetalningarna vid skatteuppbörden. Att utvidga tillämpningen av bestämmelserna om kvarhållande av återbäring till att också omfatta fastighets- och överlåtelseskatt minskar det arbete som hänger samman med betalningsrörelsen fram och tillbaka när det gäller skattskyldigas inbetalningar och återbäring till skattskyldiga.

Lagen om skatteuppbörd tillämpas också på uppbörd av andra skatter och uttagande av andra avgifter än sådana som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, om så föreskrivs särskilt. Flera andra myndigheter tillämpar med stöd av lagar om deras verksamhet lagen om skatteuppbörd. I och med att den nya lagen om skatteuppbörd stiftas kommer man att häva eller ändra en del av bestämmelserna i den gamla lagen om skatteuppbörd. Därför ska behovet av bestämmelser som kompletterar den nya lagen om skatteuppbörd bedömas i lagstiftningen om andra myndigheter.

6.2.7 Skatteår för stipendium, understöd och hederspris

Att beskatta stipendier, understöd och hederspris som inkomst det år de betalas ut effektiviserar beskattningsförfarandet, eftersom särskilt antalet kostnadsreserveringar som hänför sig till understöd och antalet inkomstutjämnningar som tillämpas på understöd minskar. Ändringen ger

möjlighet att utnyttja årsanmälningsuppgifter på förhandsifyllda skattedeclarationer och förbättrar kvaliteten på årsanmälningarna.

Ändringen förtydligar och förenklar beskattningen av understöd. Propositionen sänker kostnaderna för verkställande av beskattningen, påskyndar behandlingen av skattedeclarationer och förenhetligar avgörandepraxisen.

6.2.8 Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

När regleringen förtydligas och uppdateras förenhetligas tillämpningspraxisen. Skatteförvaltningen handleder betalarna i att anmäla och rätta sjukförsäkringsavgiften och upprätthåller anvisningar, som innehåller uppdaterade och övergripande uppgifter om de förmåner som ersätter inkomstförlust och som återbäringen av sjukförsäkringsavgiften gäller.

6.2.9 Avförande av uppgifter ur skattnummerregistret för byggbranschen

Ett uppdaterat register förbättrar registrets offentliga tillförlitlighet och ökar möjligheterna att utnyttja det effektivare än för närvarande vid skattekontroll och annan övervakning där uppgifterna i skattnummerregistret används.

Skatteförvaltningen avför regelbundet med hjälp av program onödiga uppgifter ur registret. Avförandet av uppgifter ökar inte i betydande utsträckning Skatteförvaltningens arbetsmängd. Nyregistreringar ökar lite det arbete som förändret av skattnummerregistret medför för Skatteförvaltningen, om en person som avförts ur registret på nytt börjar arbeta i byggbranschen.

6.2.10 Observerad korruption

Genom förslaget främjas informationsutbytet mellan myndigheter och förbättras möjligheterna att utreda korruptionsrelaterade brott.

Skatteförvaltningen har årligen lämnat ganska få observationer av penningtvätt för kännedom till centralen för utredning av penningtvätt. Till exempel 2016 lämnades information om 26 fall. Även när det gäller eventuella korruptionsobservationer bedöms mängden information som årligen lämnas till förundersökningsmyndigheten vara liten, så förslaget förväntas inte i betydande utsträckning öka Skatteförvaltningens, polisens eller åklagarmyndighetens arbetsmängd.

6.3 Konsekvenser för de skattskyldiga

6.3.1 Deklarationsskyldighet

Inlämnande av skattedeclaration

När förfarandet vid komplettering och rättelse av den förhandsifyllda skattedeclarationen förnyas, ökar det i någon mån den administrativa bördan för de skattskyldiga som använder pappersblanketter. De skattskyldiga som använder pappersblanketter kan inte ange kompletteringar och rättelser på den förhandsifyllda skattedeclarationen, utan de ska meddela ändringarna på separata pappersblanketter. Blanketterna skrivs ut från Skatteförvaltningens webbplats eller kan begäras från Skatteförvaltningen.

Förslaget till att ändra tidpunkten för att lämna in skattedeclarationen förkortar i praktiken den tid som granskningen av de skattedeclarationer som lämnas in på papper tar. I fortsättningen ska skattedeclarationen också sändas per post så att deklARATIONEN anländer till Skatteförvalt-

ningen inom den föreskrivna tidsfristen för inlämnandet av skattedeklarationen. Ansvaret för att deklarationen anländer inom tidsfristen har den skattskyldige. Tidsfristen är då densamma för alla skattskyldiga oberoende av deklarationssättet. Skatteförvaltningen ska reservera en skälig tid för granskning och rättelse av den förhandsifyllda skattedeklarationen med hänsyn till bland annat den tid som postgången kräver.

Elektronisk deklaration

Elektronisk deklaration vid fastighetsbeskattning och överlåtelsebeskattning minskar de skattskyldigas administrativa börda. Samfund och samfälliga förmåner fungerar redan för närvarande i huvudsak elektroniskt. Ett elektroniskt förfarande underlättar ifyllandet av deklarationer och förkortar deras behandlingstid. Förfarandet minskar behovet av att i efterhand utreda och rätta fel.

E-tjänsterna är i praktiken tillgängliga för alla. Skatteförvaltningen kan också av särskilda skäl godkänna att uppgifterna om fastighetsbeskattning eller deklarationen av överlåtelseskatt lämnas in på papper i de undantagsfall där den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten inte har möjlighet att använda en e-tjänst.

Skyldighet att deklarerat överlåtelseskatt

Den deklarationsskyldighet som gäller de skattskyldigas överlåtelseskatt utvidgas till att omfatta fastighetsöverlåtelse. Värdepappershandlare som är förpliktade att bära upp skatt ska till skillnad från nuläget utöver att betala skatten också anmäla den skatt som har uppburits under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad. I Skatteförvaltningens e-tjänster kan anmälan lämnas in och överlåtelseskatten betalas på samma gång, så för dem som använder e-tjänsterna leder ändringen inte till betydande administrativ börda. Ändringen ökar litet den administrativa bördan för de skattskyldiga som inte använder e-tjänster, eftersom de uppgifter som behövs för betalningen av överlåtelseskatt och riktandet av den inte liksom för närvarande kan göras med uppgifter i betalningens meddelandefält.

6.3.2 Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga

Inkomstbeskattning

Slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga ger möjlighet att för en stor del av de skattskyldiga slutföra inkomstbeskattningen tidigare än för närvarande. Vilka konsekvenser slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga får har bedömts med utgångspunkt i uppgifterna om behandlingstiderna för ärenden inom den verkställda inkomstbeskattningen skatteår 2015.

I fråga om cirka 85 procent av de fysiska personer och dödsbon som får en förhandsifylld skattedeklaration uppskattas beskattningen bli slutförd i juni det år beskattningen verkställs, dvs. fyra månader tidigare än för närvarande. Största delen av löntagarna och pensionstagarna kompletterar eller rättar inte sina skattedeklarationsuppgifter, utan deras beskattning verkställs utifrån uppgifter som erhållits från utomstående uppgiftslämnare. När det dessutom beaktas att de skattskyldiga vars beskattningsuppgifter behandlas mycket snart efter inlämningsdatumet, så kunde beskattningen av över 90 procent av löntagarna och pensionstagarna slutföras i juni under beskattningsåret. Beskattningen av de övriga löntagarna och pensionstagarna skulle slutföras jämnt mellan början av juli och slutet av oktober i den takt beskattningsuppgifterna behandlas.

Även tidpunkten för slutförandet av inkomstbeskattningen av största delen av de övriga skattskyldiga som fått en förhandsifylld skattedeklaration tidigareläggs. Det uppskattas att beskattningen av cirka 70 procent av näringsidkarna kommer att bli slutförd i maj det år beskattningen verkställs, dvs. fem månader tidigare än för närvarande. Det uppskattas att beskattningen av cirka 70 procent av företagardelägarna och skogsägarna samt av cirka 50 procent av dem som bedriver jordbruk kommer att slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga i juni det år beskattningen verkställs, dvs. fyra månader tidigare än för närvarande. För de övriga kommer beskattningen att slutföras jämnt mellan början av juli och slutet av oktober.

För cirka 70 procent av samfunden uppskattas beskattningen bli slutförd inom två månader efter det att skattedeklarationen lämnats in. För cirka 70 procent av de samfund vars räkenskapsperiod är ett kalenderår kommer beskattningen att slutföras i juni under beskattningsåret, dvs. fyra månader tidigare än för närvarande.

När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, kommer dagen för slutförandet av beskattningen och de förfallodagar för kvarskatt som hänger ihop med den samt betalningsdagarna för återbäring att vara olika för enskilda skattskyldiga. Dagarna för slutförande av inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning samt förfallodagarna för kvarskatt och betalningsdagarna för återbäring kommer inte att vara förutsebara på samma sätt som för närvarande. Det att förfallodagarna för kvarskatt och betalningsdagarna för återbäring inte är desamma ska kompenseras genom ränta. I fortsättningen ska beskattningen av största delen av de skattskyldiga slutföras tidigare än för närvarande och då tidigareläggs också tidpunkterna för utbetalning av återbäring och förfallodagarna för kvarskatt. Detta minskar bland annat beloppet av ränta som betalas på kvarskatt. Det att kvarskatten förfaller tidigare än för närvarande kan särskilt när förfarandet tas i bruk öka behovet av betalningsarrangemang.

Med slutförande av beskattningen avses i fortsättningen i skattelagstiftningen att slutförandet av beskattningen för enskilda skattskyldiga sker vid olika tidpunkter. Sålunda kan på den skattskyldiges yrkande förskott på inkomstskatt påföras tills respektive skattskyldigs beskattning har slutförts. Skatteförvaltningen kan också sänka förskottet och slopa det till tidpunkten för slutförandet av beskattningen för en enskild skattskyldig. Det att beskattningen slutförs tidigare än för närvarande innebär att framställandet av dispositiva yrkanden som enligt lagstiftningen ska framställas innan beskattningen slutförts tidigareläggs på motsvarande sätt. Den utsatta tiden för framställande av dispositiva yrkanden kommer att variera för enskilda skattskyldiga. Även tiden för framställande av yrkande på periodisering av pensionsinkomst förkortas. Andringen väntas dock inte få betydande konsekvenser för enskilda skattskyldiga, eftersom yrkanden på periodisering av pensionsinkomst i praktiken för närvarande framställs vid förskottsuppbörd eller den ordinarie beskattningen.

Slutförande av beskattningen av maken eller maken påverkar också slutförandet av den andra makens eller makans beskattning samt tidpunkten för inbetalningar och återbäring, eftersom makarnas beskattning alltid slutförs samtidigt.

Sökande av ändring i de skattskyldigas ordinarie beskattning förväntas öka litet, eftersom den tid för behandling av beskattningssuppgifter som föregår slutförandet av beskattningen förkortas jämfört med den nuvarande. Slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga inverkar också på påförandet av påföljdsavgifter. Innan beskattningen har slutförts ska en förseningsavgift eller en skatteförhöjning påföras och efter slutförandet av beskattningen ska alltid en skatteförhöjning påföras.

Fastighetsbeskattning

Fastighetsbeskattningen av nästan alla skattskyldiga kommer att slutföras och fastighetsskatten att förfalla tidigare än för närvarande. Den skattskyldige ska bereda sig på att betala fastighetsskatten vid en tidigare tidpunkt än för närvarande. Det uppskattas att fastighetsbeskattningen av 95 procent av de fysiska personerna och dödsbona, dvs. cirka 1,8 miljoner skattskyldiga, kommer att slutföras redan i juni. Den första raten av fastighetsskatten för dessa skattskyldiga förfaller till betalning i augusti och den andra i oktober. Det uppskattas att för cirka 95 procent av samfunden och de samfällda förmånerna kommer fastighetsbeskattningen att slutföras redan i maj och fastighetsskatten att förfalla till betalning i juli och september.

6.3.3 Minsta skattebelopp som kan påföras

Att sänka det minsta belopp av fastighetsskatt som kan påföras till tio euro innebär att uppskattningsvis cirka 20 000 nya skattskyldiga får skyldigheten att granska beslutet om fastighetsbeskattning och betala fastighetsskatt. Detta antal motsvarar ungefär en procent av fastighetsägarna.

6.3.4 Kompletterande beskattningsbeslut

I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut kommer de nya uppgifter som den skattskyldige meddelat först efter det att beskattningen slutförts att behandlas på motsvarande sätt som i den ordinarie beskattningen. Behandlingen av uppgifterna är då flexiblare och effektivare än för närvarande i förfarandet för begäran om omprövning.

Den skattskyldige får i fråga om nya uppgifter som den skattskyldige meddelat för första gången ett förstainstansavgörande från Skatteförvaltningen. I detta avgörande kan ändring sökas hos skatterättelsenämnden. Så tryggas den skattskyldiges rätt att söka ändring hos skatterättelsenämnden, som är första besvärsinstans. Tiden för sökande av ändring hos förvaltningsdomstolen i ett beslut från skatterättelsenämnden är för närvarande kort och förvaltningsdomstolen kan också ta ut en rättegångsavgift. Ett förfarande där den skattskyldige får ett förstainstansavgörande från Skatteförvaltningen förbättrar den skattskyldiges rättssäkerhet.

Enligt lagen ska Skatteförvaltningen behandla yrkanden som omfattas av förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut, och den skattskyldige behöver inte när han eller hon söker ändring uttryckligen yrka på att det berörda förfarandet ska tillämpas. Om ett ärende som omfattas av tillämpningsområdet för förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut överförs till förfarandet för begäran om omprövning för behandling, meddelas den skattskyldige om detta. När begäran om omprövning blir elektronisk blir meddelandet av nya uppgifter enklare än för närvarande.

I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut behandlas i praktiken huvudsakligen yrkanden som hänger ihop med personbeskattningen. De uppgifter som deklarerats genom skattedeklarationen för bokföringsskyldiga härleds ur bokföringen och bokslutet, som i princip innehåller alla skattemässigt betydelsefulla inkomst- och avdragsposter. Sålunda har de bokföringsskyldiga vanligen inte sådana nya uppgifter som saknas i skattedeklarationen och yrkanden avseende dem som ska behandlas i förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut. Den skattskyldiges yrkande på ändring av t.ex. behandlingen i beskattningshänseende av en post som ingår i bokföringen och skattedeklarationen ska behandlas i förfarandet för begäran om omprövning.

Genom ett kompletterande beskattningsbeslut ska skatteförhöjning och förseningsränta påföras, om den skattskyldige yrkar på beskattning av inkomst som den skattskyldige har försum-

mat att deklarerera i en skattedeclaration. Detta är en ändring jämfört med nuläget där utgångspunkten är att skatteförhöjning och dröjsmålsränta inte påförs om ärendet har anhängiggjorts genom den skattskyldiges begäran om omprövning. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut påförs sänkt skatteförhöjning, och den skattskyldige kan minimera beloppet av den dröjsmålsränta som ska betalas genom att rätta till sin försummelse i ett så tidigt skede som möjligt.

Förfarandet förväntas inte förlänga de totala behandlingstiderna för sökande av ändring i beskattningen, eftersom största delen av de skattskyldigas nya yrkanden förväntas få ett avgörande till den skattskyldiges fördel. Och då får de skattskyldiga besluten i huvudsak snabbare än för närvarande. Förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut kan dock förlänga den totala behandlingstiden för ärendet i de enskilda fall där den skattskyldige söker ändring i ett kompletterande beskattningsbeslut hos skatterättsenämnden och förvaltningsdomstolen. Att ta i bruk det nya förfarandet kommer dock att minska antalet fall som behandlas i skatterättsenämnden, vilket som helhet förkortar behandlingstiderna och effektiviserar behandlingen av begäranden om omprövning. Ett kompletterande beskattningsbeslut med motivering som fattas av Skatteförvaltningen kommer också att främja behandlingen av ärendet i besvärinstanserna.

6.3.5 Påföljdsavgifter

Allmänt

Förutsägbarheten av beskattningens påföljdsavgifter och rättssäkerhet förbättras, eftersom påförandet av påföljdsavgifter i olika situationer blir mer schematiskt och påförandet styrs mindre av myndighetens prövningsrätt. Att förnya påföljdssystemet förbättrar påföljdernas enhetlighet. Skatteförhöjning ska påföras enligt enhetliga grunder och skattskyldiga med likadana omständigheter får en jämlikare ställning sinsemellan. Till följd av att bestämmelserna är schematiska inriktas påföljdsavgifterna till skillnad från nuläget delvis på olika försummelser så att sanktionsnivån lindras i fråga om vissa försummelser som tidigare har sanktionerats strängare och blir striktare i fråga om vissa försummelser som har sanktionerats lindrigare.

Nivån på den skattskyldiges omsorgsplikt ska beaktas så att den förseningsavgift och den minimiskattehöjning som tillämpas vid beskattningen av fysiska personer och dödsbon är mindre än den förseningsavgift och minimiskattehöjning som tillämpas vid beskattningen av andra skattskyldiga.

Förseningsavgift

Beloppet av 50 eller 100 euro, som påförs som förseningsavgift, är mindre än den genomsnittliga skatteförhöjning som skattskyldiga påförs till följd av försenad skattedeclaration vid inkomstbeskattningen. På grund av att bestämmelserna är schematiska kommer förseningsavgiften att påföras fler skattskyldiga än för närvarande. Med avvikelse från gällande praxis för skatteförhöjning ska förseningsavgift också påföras när den skattskyldige på eget initiativ deklarerar mer inkomster innan den ordinarie beskattningen har slutförts. Det uppskattas att förseningsavgiften påförs cirka 22 000 närings- och yrkesutövare, 3 000 jordbruksidkare, 5 000 sammanslutningar, 44 000 samfund och samfällda förmåner samt 3 000 fysiska personer eller dödsbon. Förseningspåföljden stiger för 55 000 skattskyldiga, sjunker för 20 000 skattskyldiga och förblir oförändrad för cirka 2 000 skattskyldiga. De fall där beloppet av förseningsavgiften stiger är i praktiken de där skattedeclarationen eller uppgifterna har lämnats in för sent, men där skatteförhöjning för närvarande inte har påförts. Uppskattningen bygger på antalet skattedeclarationer och på eget initiativ kompletterade skattedeclarationer som har lämnats in efter den utsatta dagen för skattedeclarationer för 2014. I praktiken kommer färre

RP 97/2017 rd

förseningsavgifter att påföras, eftersom största delen av förseningarna är så ringa att ingen förseningsavgift påförs.

Vid fastighetsbeskattningen blir sanktioneringen striktare för de skattskyldiga som deklarerar fastighetsavgifter för sent, eftersom för närvarande vid fastighetsbeskattningen påförs inte förseningspåföljder.

Den förseningsavgift som påförs vid mindre än 60 dagar försening vid arvs- och gåvobeskattnings blir mindre för de skattskyldiga än den skatteförhöjning som för närvarande beräknas utifrån skattebeloppet. Inom arvsbeskattningen blir sanktioneringen striktare för dem som uppger boet och som inte själva är skattskyldiga.

Inom överlåtelsebeskattningen kommer till följd av de schematiska bestämmelserna förseningspåföljder att påföras i fler fall än för närvarande. I fortsättningen ska förseningspåföljder påföras också vid försummelse av att anmäla fastighetsöverlåtelse.

För den skattskyldige minskar betydelsen av förseningsavgiftspåföljden dock av att förseningsavgift inte påförs för en ringa försummelse.

Skatteförhöjning

Vid beskattning enligt uppskattning stiger den genomsnittliga skatteförhöjningen för alla grupper av skattskyldiga. Vid beskattning enligt uppskattning ska den påförda skatteförhöjningen vara fem procent av den inkomst som lagts till. Den genomsnittliga skatteförhöjningsprocenten för samfund och samfällda förmåner stiger i cirka 50 procent och sjunker i cirka 50 procent av fallen av beskattning enligt uppskattning. Den genomsnittliga skatteförhöjningsprocenten för andra än samfund och samfällda förmåner stiger i 75 procent och sjunker i 20 procent av fallen. Den skatteförhöjning som påförs vid beskattning enligt uppskattning sänks, om den skattskyldige lämnar in en adekvat skattedeklaration.

Vid annan beskattning än beskattning enligt uppskattning blir skatteförhöjningen i snitt två procent av den inkomst som lagts till. Den genomsnittliga skatteförhöjningsprocenten blir litet större för samfund och samfällda förmåner än för närvarande. I 70 procent av fallen stiger skatteförhöjningen och i 20 procent sjunker den. För andra än samfund och samfällda förmåner blir den genomsnittliga skatteförhöjningsprocenten litet mindre än för närvarande. I cirka 56 procent av fallen stiger skatteförhöjningen och i cirka 43 procent sjunker den.

Den genomsnittliga skatteförhöjning som påförs vid den ordinarie beskattningen blir för samfund och samfällda förmåner cirka 1 500 euro och medianskatteförhöjningen cirka 400 euro. För andra skattskyldiga blir den genomsnittliga skatteförhöjningen cirka 300 euro och medianskatteförhöjningen cirka 700 euro.

Den genomsnittliga nivån på skatteförhöjning som påförs vid rättelse av beskattningen sjunker för alla grupper av skattskyldiga. Den skatteförhöjning som påförs samfund och samfällda förmåner vid rättelse av beskattningen blir i snitt 2,2 procent av den inkomst som lagts till. I cirka 40 procent av fallen stiger skatteförhöjningen och i cirka 56 procent sjunker den. Den genomsnittliga skatteförhöjningen blir cirka 9 000 euro och medianskatteförhöjningen cirka 600 euro. Den skatteförhöjning som påförs andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner vid rättelse av beskattningen blir i snitt 2,1 procent av den inkomst som lagts till. För andra skattskyldiga stiger skatteförhöjningen i 30 procent och sjunker i 70 procent av fallen. Den genomsnittliga skatteförhöjningen blir 130 euro och medianskatteförhöjningen 300 euro.

Vid fastighetsbeskattningen blir sanktioneringen allmänt striktare, eftersom praxis för skatteförhöjning i nuläget har varit återhållsam och i fortsättningen påförs till följd av de schematiska bestämmelserna skatteförhöjning i fler fall än för närvarande. Betydelsen av ändringen minskar för den skattskyldige, eftersom skatteförhöjning inte påförs för ringa försummelser.

Den skatteförhöjning som har föreslagits vid arvs- och gåvobeskattnings och överlåtelsebeskattnings är vanligen lindrigare än den genomsnittliga skatteförhöjning som för närvarande har påförts skattskyldiga till följd av försummelse av deklareringskyldigheten. På grund av att bestämmelserna är schematiska påförs skatteförhöjning dock fler skattskyldiga än för närvarande. Inom arvsbeskattnings blir sanktioneringen striktare för dem som uppger boet och som inte själva är skattskyldiga.

Vid överlåtelsebeskattnings kommer sanktioneringen av försummelse av deklareringskyldigheten utvidgas, eftersom Skatteförvaltningen ska påföra skatteförhöjning också när deklareringskyldigheten vid fastighetsöverlåtelser försummas.

6.3.6 Skatteuppbörd

Den skattskyldiges inbetalningar och de återbäringar som betalas ut till honom eller henne ska i fortsättningen behandlas som en helhet så att återbäring betalas ut till den skattskyldige endast när det belopp som ska betalas tillbaka inte behöver användas för betalning av Skatteförvaltningens obetalda fordringar. Detta minskar behovet av att den skattskyldige vidtar betalningsåtgärder och förenklar också ur den skattskyldiges perspektiv behandlingen av inbetalningar och återbäringar. Efter att det nya uppbördsförfarandet tas i bruk blir också användningen av inbetalningar och återbäringar av den som ansvarar för skatten för de skatter som ansvaret gäller effektivare än för närvarande, även om påförandet av ansvaret blir oförändrat.

När bestämmelserna om kvarhållande av återbäring utvidgas till att kvarhålla fastighetsskatt och överlåtelseskatt för betalning av framtida skyldigheter, ger det den skattskyldige möjlighet att också i fråga om dessa skatter minska den betalningsrörelse fram och tillbaka som gäller betalningar till skatt och återbäring på skatt. Att kvarhålla återbäringen kräver dock Skatteförvaltningens samtycke.

Att utvidga bestämmelserna om det sammandrag som sänds till den skattskyldige att också gälla fastighetsskatt och överlåtelseskatt innebär att den skattskyldige har möjlighet att på sammandraget på ett övergripande sätt få uppgifter om alla skatter. De skattskyldiga som tidigare endast elektroniskt har fått de uppgifter om andra skatter som anges på sammandraget, får i fortsättningen också uppgifterna om fastighetsskatt och överlåtelseskatt elektroniskt. Genom sammandraget får den skattskyldige en tydligare och mer övergripande bild av helhetsituationen av skattskyldigheterna, vilket förbättrar öppenheten i behandlingen av inbetalningar och återbäring och sålunda också den skattskyldiges rättssäkerhet.

I lagen om skatteuppbörd ska det inte föreskrivas om det minsta skattebelopp som ska uppbäras. Därför ska också fastighetsskatt och överlåtelseskatt bäras upp fullt ut oavsett det obetalda beloppet.

Från användningsordningen för inbetalning och återbäring av skatt som betalas på eget initiativ kan det i princip undvikas endast i de fall som föreskrivs i lagen. Från användningsordningen kan avvika till exempel vid betalningsarrangemang och i de fall där inbetalningen eller återbäringen annars till nackdel för den skattskyldige används för en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder. Bestämmelserna främjar den skattskyldiges rättssäkerhet. Från användningsordningen för en inbetalning som riktas till betalning av en skatt som betalas på eget initiativ kan det ytterligare fortsättningsvis avvika också på den skattskyldiges motive-

rade begäran till exempel då särskilt riktande av inbetalningen är nödvändigt för att undvika åtal för skatteföreteelse eller protest av skatteskuld.

Skatteförvaltningen ska med avvikelse från tidigare kunna samtycka till ett skuldsaneringsförfarande som verkställs utomlands, trots att Skatteförvaltningen inte begärt handräckning i ärendet. Att underlätta givandet av samtycke till ett insolvensförfarande som verkställs i utlandet främjar jämlikheten av de skattskyldiga som är delaktiga i insolvensförfaranden som verkställs i hemlandet och utomlands. I praktiken har villkoret om begäran om handräckning begränsat möjligheten att samtycka till de fall där beloppet av skatt som omfattas av skuldsanering har varit ringa.

6.3.7 Skatteår för stipendium, understöd och hederspris

Att periodisera stipendier, understöd och hederspris enligt utbetalningsåret minskar det rum för tolkning som för närvarande finns inom förfarandet. Förslaget förtydligar och förenklar deklareringsförfarandet för stipendiaten, eftersom stipendiaternas årsanmälningsuppgifter kan användas i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Dessutom minskar stipendiatens behov av att göra kostnadsreserveringar och inkomstutjämnningar, vilket minskar de skattskyldigas administrativa börda.

6.3.8 Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Bestämmelsen om återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ska omfatta alla situationer där arbetsgivaren har betalat lön och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och med stöd av lagstiftningen om socialförsäkring fått en förmån som hör till arbetstagaren, vilket innebär att arbetsgivaren inte har skyldighet att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Bestämmelsen ska förtydliga rättsläget, men den ska inte ändra arbetsgivarens rätt till återbäring av sjukförsäkringsavgiften.

6.3.9 Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

Avförandet av onödiga registeruppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen verkställer skyddet av personuppgifter för en person som obefogat finns i registret. Att föra in uppgifterna i registret på nytt i det fall att den som avförts ur registret åter börjar arbeta inom byggbranschen ökar den administrativa bördan för den som avförts ur registret, arbetsgivaren eller byggherren för den gemensamma byggarbetsplatsen. Den administrativa bördan ökar dock inte avsevärt, eftersom den som avförts ur registret flexibelt kan föras in på nytt genom en anmälan av den registrerade eller arbetsgivaren. De företag som till företag inom byggbranschen tillhandahåller tjänster med anknytning till skattenummerregistret ska beakta konsekvenserna av avförande ur registret.

7 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen. När det gäller avsnitten om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift har propositionen beretts i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet och när det gäller avsnitten om observerad korruption i samarbete med justitieministeriet.

Utlåtanden har lämnats av justitieministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, kommunikationsministeriet, högsta förvaltningsdomstolen, Helsingfors förvaltningsdomstol, Folkpensionsanstalten, Lantmäteriverket, Finlands evangelisk-lutherska kyrka, Finlands ortodoxa kyrka, Tullen, Trafiksäkerhetsverket (Trafi), Polisstyrelsen, Riksfogdeämbetet, Riksåklagarämbetet, Statskontoret, Skatteförvaltningen, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Finanssi-

RP 97/2017 rd

ala ry, Finsk Handel rf, Centralhandelskammaren, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Familjeföretagens förbund rf, RAKLI ry, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund rf, Finlands Fastighetsförbund rf, Rederierna i Finland rf, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

De åtgärder som i propositionen föreslås för att öka beskattningen i realtid understöddes i stor utsträckning i utlåtandena. Det ansågs att förslagen till slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga och ibruktagandet av kompletterande beskattningsbeslut är motiverade.

I en del av utlåtandena ansågs det att slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga särskilt påverkar användningen av skattetagarens rätt att söka ändring. Syftet med beskattningen i realtid är att främja att också sökandet av ändring inleds tidigare än för närvarande, vilket förkortar behandlingstiderna. Därför ska också besvärstiden för skattetagare börja när beskattningen slutförts för enskilda skattskyldiga. Skattetagarna har med stöd av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter rätt att få de beskattningsuppgifter som är nödvändiga då skattetagarna handlägger en lagstadgad uppgift som avslutar sig till bevakningen av skattetagarens rätt. Skatteförvaltningen ska ha hand om utlämningen av uppgifter också i fråga om uppgifter om beskattningen av enskilda skattskyldiga, så att skattetagarens rätt att söka ändring tryggas.

Bestämmelsen om kompletterande beskattningsbeslut har preciserats vid den fortsatta beredningen av propositionen. Ett kompletterande beskattningsbeslut fattas också när en ny uppgift som påverkar beskattningen är en sådan som beskattningsbeslutet inte tidigare grundat sig på. Preciseringsen av bestämmelsen hänger samman med en situation där den ordinarie beskattningen har påverkats av en annan uppgift som inte meddelats av den skattskyldige, till exempel en uppgift som erhållits av utomstående uppgiftsskyldiga. I dessa situationer har beskattningsbeslutet grundat sig på uppgifter lämnade av utomstående, vilket innebär att ett yrkande som gäller ett sådant ärende och som den skattskyldige framställt efter slutförandet av beskattningen behandlas genom förfarandet för begäran om omprövning. Dessutom har motiveringen av bestämmelsen preciserats så att alla de uppgifter som påverkar beskattningen och som den skattskyldige inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på och som sålunda inte förutsätter att tidigare avgöranden behandlas på nytt ska behandlas genom förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut. Så säkerställs att de skattskyldiga behandlas enhetligt med hänsyn till olika processers effekt på användningen av rätten att söka ändring och påförandet av påföljdsavgifter.

I bestämmelsen om kompletterande beskattningsbeslut och i propositionens motiveringar har det preciserats gränsen för tillämpningen av de allmänna förfarandebestämmelserna vid verkställandet av beskattning och på motsvarande sätt vid tillämpningen av principerna för rättelseförfarandet. I vissa utlåtanden föreslogs ett förfarande där ett negativt beslut för den skattskyldige på tjänstens vägnar överförs för behandling i skatterättelsenämnden, om den skattskyldige yrkar på det. I samband med beredningen av propositionen bedömdes det att ett motiverat beslut som den skattskyldige får i anknytning till ett kompletterande beskattningsbeslut primärt främjar bedömningen av behovet att söka ändring och sekundärt också preciseringsen av grunderna för yrkandet när ändring söks. Sålunda ska inledande av sökande av ändring övervägas av den skattskyldige också procedurmässigt.

Finlands Kommunförbund rf framhävde i sitt utlåtande att en hållbar och stabil ekonomi i kommunerna ska vara möjlig också efter det att beskattning i realtid har införts. Kommunförbundet anser att behovet av att utjämna inflytandet av skatter särskilt när det gäller fastighets-skatt kommer att växa ytterligare särskilt i och med social- och hälsovårds- och landskapsre-

formen. När beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, flyter fastighetsskatten in tidigare och jämnare än för närvarande. Utöver detta utreder finansministeriet förutsättningarna för att jämna ut inflytandet av fastighetsskatt också genom att öka antalet betalningsrater.

I utlåtandena understöddes förnyelse av systemet för beskattningspåföljder. I flera utlåtanden fästes särskild uppmärksamhet vid påförande av skatteförhöjning i situationer med rum för tolkning. Vid den fortsatta beredningen av propositionen preciserades bestämmelsen om att låta bli att påföra skatteförhöjning. Man kan undantagsvis låta bli att påföra skatteförhöjning också om påförandet av skatteförhöjning med hänsyn till omständigheterna av särskilda skäl är oskäligt med beaktande av oklarhet och betydande rum för tolkning i ärendet samt den skattskyldiges åtgärder för att reda ut ärendet. Att foga en mer omfattande bestämmelse om att låta bli att påföra skatteförhöjning till lagen om beskattningsförfarande, lagen om skatt på arv och gåva och lagen om överlåtelseskatt grundar sig på tillämpningen av dessa lagar inom beskattningen av fysiska personer.

Genom förnyelsen av lagen om skatteuppbörd tillämpas på alla skatter som Skatteförvaltningen bär upp enhetliga bestämmelser om skatteuppbörd och indrivning. I samband med ändringen stryks ur lagen om skatteuppbörd vissa bestämmelser om det gällande skatteuppbördsförfarandet. Därför har det vid den fortsatta beredningen av propositionen fogats till fordonsskatte-lagen en bestämmelse om det minsta belopp som tas ut. Bestämmelsen ska tillämpas på fordonsskatt som tas ut av Trafiksäkerhetsverket (Trafi). Den nya lagen om skatteuppbörd föreslås träda i kraft den 1 november 2019. Även när det gäller andra myndigheter som tillämpar lagen om skatteuppbörd ska man se till att behövliga bestämmelser om skatteuppbörd utfärdas i den övriga lagstiftningen innan den nya lagen om skatteuppbörd träder i kraft, om det tillämpliga skatteuppbördsförfarandet till någon del avviker från det som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

De övriga synpunkter som framförts i utlåtandena har i mån av möjlighet beaktats då propositionen har beretts.

Ett sammandrag av utlåtandena har utarbetats vid finansministeriet.

Ett samrådsförfarande enligt 11 § i kommunallagen (410/2015) har förts om regeringens förslag till proposition och det har behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

8 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER

Samtidigt behandlas i riksdagen en regeringsproposition till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i europeiska stadgan om lokal självstyrelse (RP 15/2017 rd), som innehåller ett förslag till ändring av 82 § 2 mom. i inkomstskattelagen.

Vid trafik- och kommunikationsministeriet bereds en regeringsproposition om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om farledaravgift och av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om bandskattelagen, som har samband med lagförslag 37. och 38. i denna proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om skatteuppbörd

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. I paragrafens föreslagna 1 mom. föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Lagen ska tillämpas på skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna tillämpas heltäckande på skatteuppbördens olika funktioner, såsom betalning, återbetalning och indrivning av skatterna. Lagen tillämpas i alla avseenden även på skatter som avses i lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen, om inget annat anges i den berörda lagen. Till exempel när mervärdesskatt uppbärs vid import av andra än de som registrerats som mervärdesskyldiga tillämpas de bestämmelser som gäller Tullen.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas lagen om skatteuppbörd dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs separat. Hänvisningsbestämmelser med stöd av vilka lagen om skatteuppbörd tillämpas finns bland annat i fastighetsskattelagen, lagen om överlåtelseskatt och lagen om skatt på arv och gåva. Dessutom tillämpar de andra myndigheter som bär upp skatt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd med stöd av hänvisningsbestämmelser.

2 §. Definitioner. I paragrafen definieras de centrala begreppen i anslutning till skatteuppbörden.

Enligt den föreslagna 1 punkten avses med skatt de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar. Definitionen av skatt motsvarar 1 § om skatter i statsrådets förordning om verkställighet av skatter och avgifter (1324/2007). Begreppet skatt i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) är omfattande. Med stöd av 3 § i den lagen är skattefordringar direkt utsökbara. I den föreslagna lagen om skatteuppbörd är skatt ett lika omfattande begrepp, utifrån vilket Skatteförvaltningen kan driva in både egentliga skatter och övriga fordringar som har skattekaraktär eller som kan jämföras med skatter.

Begreppet skatt täcker alla prestationer som den skattskyldige eller den som ansvarar för skatt med stöd av skattelagstiftningen eller annan lagstiftning är skyldig att betala till Skatteförvaltningen. Sådana betalningsförpliktelser är utöver skatter och avgifter av skattekaraktär dröjsmålspåföljder, påföljdsavgifter som ska påföras på grund av försummelse av skyldigheter i anslutning till skattskyldighet eller skyldigheten att lämna upplysningar, såsom skatteförhöjningar, förseningsavgift och försummelseavgifter, samt övriga eventuella ekonomiska skyldigheter som med stöd av lag kan påföras en skattskyldig eller uppgiftsskyldiga. Dessutom avses med skatt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (handräckningsavtal) eller lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011). Tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd ska inte omfatta Skatteförvaltningens avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer.

Enligt paragrafens föreslagna 2 punkt avses med skattskyldiga alla som med stöd av skattelagstiftningen eller andra bestämmelser är skyldiga att betala de skatter som avses i 1 punkten till Skatteförvaltningen, dvs. de skatter, avgifter och andra betalningar som det fastställts att Skat-

teförvaltningen ska uppbära. Det som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om skattskyldiga tillämpas sålunda bland annat även på betalningsskyldiga, på dem som är skyldiga att ta ut källskatt och på dem som är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning. Med skattskyldiga ska även avses alla skattskyldiga enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I regel ska begreppet skattskyldig dock inte omfatta den som påförts ansvaret för skatt. Till den del avsikten är att tillämpa bestämmelser även på dem som är ansvariga för skatt ska det föreskrivas separat om saken i bestämmelserna i fråga.

Enligt 3 punkten i förslaget avses med skatteuppbörd åtgärder i anslutning till uppbörd och återbetalning av skattemedel. Det gäller åtgärder i anslutning till uppbörd och återbetalning av skattemedel såsom betalningsrörelse och redovisning av skatteinbetalningar till den skattskyldiges och skattetagarens fördel. Med skatteuppbörd avses dessutom bokföring av skattemedel.

Enligt paragrafens 4 punkt avses med indrivning av skatt Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i den föreslagna lagen eller någon annan lag. Man tar till indrivningsåtgärder för att få in skatter av dem som inte betalar i rätt tid. Med indrivning av skatt avses både Skatteförvaltningens egna indrivningsåtgärder och att Skatteförvaltningen som borgenär deltar i förfaranden där det säkras att fordringar fås in av gäldenärer med betalningssvårigheter. Med indrivning avses dessutom indrivning av skatt med stöd av lagstiftningen om utsökning.

Enligt 5 punkten avses med återbäring skatt som en skattskyldig är berättigad att få tillbaka med ränta från Skatteförvaltningen. Dessutom ska med återbäring avses skatt eller förskott på skatt som har överförts från en främmande stat till Finland och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter.

Återbäringen kan grunda sig på den skattskyldiges skattedeklaration eller rättensedeklaration över skatter som betalas på eget initiativ samt på en myndighets beskattningsbeslut eller ett beslut som fattats på basis av en begäran om omprövning. Dessutom kan mervärdesskatt berättiga till återbäring.

Förutsättningen för annan återbäring än återbäring av mervärdesskatt är att den skattskyldige har betalat den skatt som ska betalas tillbaka.

Beloppet av återbäringen behöver ändå inte nödvändigtvis vara detsamma som det belopp som konkret betalas tillbaka till den skattskyldige, eftersom återbäringen, innan den betalas ut till den skattskyldige, kan användas till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar, mätas ut som betalning för den skattskyldiges andra skulder eller användas till betalning av någon annan myndighets fordringar.

Enligt paragrafens 6 punkt ska med användning av återbäring avses att en återbäring kan användas till betalning av skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar samt av andra myndigheters fordringar innan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut till den skattskyldige. Innan återbäringen betalas ut till den skattskyldige ska den kunna användas till betalning inte bara av skatter som förfallit till betalning, utan också till exempel av skadeståndsfordringar som dömts ut i en skattebrottsprocess. Bestämmelser om användning av återbäring finns i det föreslagna 4 kap.

Enligt den föreslagna 7 punkten ska med betalningsordning avses den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av de olika delarna av en betalningsrat för en skatt, till exempel av dröjsmålspåföljderna och skattekapitalet. Bestämmelser om betalningsordningen finns i den föreslagna 5 §.

Enligt 8 punkten ska med användningsordning avses den ordning i vilken inbetalningar som gjorts till Skatteförvaltningen och tillgängliga återbärningar används till betalning av de olika betalningsraterna för en skatt. Bestämmelser om användningsordningen finns i den föreslagna 6 §.

Enligt 9 punkten ska med förfallodag avses den sista dagen för betalning av en skatt. Enligt 12 § är förfallodagen för skatt som ska debiteras den dag som anges i beslutet om påförande av skatt. Förfallodagen för skatter som betalas på eget initiativ är den dag som bestäms enligt lag eller förordning. Begreppet förfallodag ska användas i fråga om alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd.

3 §. Behörig myndighet. Skatteförvaltningen ska vara behörig myndighet i uppgifter enligt lagen om skatteuppbörd. Enligt 2 § i lagen om Skatteförvaltningen har Skatteförvaltningen bland annat till uppgift att uppbära och driva in skatter och avgifter. När en annan myndighet, till exempel Tullen, med stöd av en hänvisningsbestämmelse i den lagstiftning som gäller myndigheten i fråga tillämpar lagen om skatteuppbörd, ska myndigheten vara behörig myndighet när det gäller skatteuppbörd.

4 §. Skatter som ska uppbäras gemensamt. Bestämmelsen motsvarar 4 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. Enligt paragrafen uppbärs statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer som en enda skatt för skatteåret. På motsvarande sätt uppbärs inkomstskatt och rundradioskatt för samfund som en enda skatt för skatteåret.

5 §. Betalningsordning för skatt. I paragrafen föreslås bestämmelser om i vilken ordning betalningar och återbärningar ska användas till betalning av delarna av en obetald skatterat, till exempel av skattekapitalet och dröjsmålspåföljderna, när betalningen eller återbärningen inte räcker till hela skatteraten. I paragrafen specificeras inte den inbördes betalningsordningen för flera kapital som ingår i en skatterat eller för räntor och påföljdsavgifter på olika kapital, utan Skatteförvaltningen får med stöd av det föreslagna 3 mom. i paragrafen meddela närmare föreskrifter om detta.

Enligt paragrafens 1 mom. betalas först de dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten i fråga, och därefter skattekapitalet. Med dröjsmålspåföljder avses ränta som beräknas på den obetalda skatten. Efter skattekapitalet betalas nedsatt dröjsmålsränta och sist skatteförhöjning. Skatteförhöjningen är sist i betalningsordningen, vilket motsvarar den ordning i vilken inbetalning av skatter redovisas vid utskott.

När det i bestämmelserna i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld föreskrivs att en skatt ska betalas på ett sätt som avviker från 1 mom., iakttas enligt det föreslagna 2 mom. bestämmelserna i den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Om det belopp som ska drivas in dock betalas direkt till Skatteförvaltningen eller om en återbärning används till betalning av det belopp som ska drivas in, tillämpas dock den betalningsordning som föreskrivs i 1 mom.

Enligt paragrafens 3 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om betalningsordningen. Föreskrifterna ska kunna gälla till exempel i vilken ordning delarna av en rat betalas när fler än ett kapital ingår i samma rat.

6 §. Allmän användningsordning för inbetalningar och återbärningar. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om den ordning i vilken inbetalningar och återbärningar ska användas.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs det att inbetalningar och återbäringar används till betalning av skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Om flera skatter preskriberas samma dag, ska inbetalningar och återbäringar användas till betalning av skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen för skatterna. För att förhindra att användningsordningen omvärderas retroaktivt ska, när användningsordningen fastställs, förfallodagen för en för sent deklarerad skatt som betalas på eget initiativ anses vara den dag då skattedeklarationen lämnats in.

Om skatter förfaller till betalning samma dag, ska inbetalningar och återbäringar först användas till betalning av de skatter och avgifter som avses i 4 § samt av ett förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen. Som andra i ordningen ska inbetalningar och återbäringar användas till betalning av sådana förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och sådana andra skatter som betalas på eget initiativ som har flera skattetagare. Tredje i ordningen är avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och fjärde i ordningen är fastighetsskatt. Som femte i ordningen ska inbetalningar och återbäringar användas till betalning av mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten. Sjätte i ordningen är försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, medan sjunde i ordningen är återbäringar som ska återkrävas med stöd av 34 § i lagen om skatteuppbörd. Åttonde i ordningen är konjunkturdepositioner, och sist i ordningen är Skatteförvaltningens andra fordringar. Med Skatteförvaltningens andra fordringar avses till exempel sådana ersättningar för rättegångskostnader som ska betalas till Skatteförvaltningen.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs det om i vilken ordning inbetalningar och återbäringar ska användas till betalning av skatt, om flera inbetalningar eller återbäringar kan användas. De ska då användas i enlighet med den ordning i vilken inbetalningarna har gjorts eller återbäringarna på det sätt som avses i 24 § har blivit tillgängliga för betalning av skatt. Om en inbetalning har gjorts samma dag som en återbäring vore tillgänglig, ska inbetalningen användas först.

Enligt det föreslagna 3 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om den allmänna användningsordningen för inbetalningar och återbäringar. Föreskrifterna ska kunna gälla till exempel i vilken ordning inbetalningar och återbäringar används till betalning av mervärdesskatt och andra skatter som tillfaller enbart staten.

7 §. *Vissa skatter som ska behandlas gemensamt.* Enligt den föreslagna paragrafen ska försummelseavgift enligt lagen om skatteuppbörd och skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ behandlas som ett enda skatteslag vid skatteuppbörd på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. De skatter som avses i paragrafen ska behandlas gemensamt som ett enda skatteslag så att inbetalningar riktade till och återbäringar av skatterna i första hand används till betalning av dessa skatter, och först därefter till betalning av andra skatter och fordringar.

Av de skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska dock förskottsbetalning enligt lagen om förskottsuppbörd, källskatt som påförs räntetagaren och återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst inte räknas till de skatter som ska behandlas gemensamt. Mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen ska enligt förslaget inte heller höra till de skatter som behandlas gemensamt, eftersom Europeiska unionens lagstiftning om de särskilda ordningarna avviker från bestämmelserna om förfarandet i fråga om mervärdesskatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och från bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. Inte heller återbe-

talning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringssbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) ska vara en av de skatter som behandlas gemensamt. Definitionen av skatter som ska behandlas gemensamt motsvarar bestämmelserna i 7 § i den gällande lagen om skatteuppbörd.

8 §. *Betalningsrörelse i fråga om skattemedel.* Enligt paragrafen, som motsvarar 5 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, uppbärs skatter och betalas återbärningar och andra prestationer via Skatteförvaltningens konton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

9 §. *Överföringstidpunkt för skattemedel.* I paragrafen, som motsvarar 22 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, föreskrivs det om när statens betalningsrörelsebanker och andra penninginstitut överför mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto. Ordalydelsen i paragrafen ska justeras.

Enligt 1 mom. ska statens betalningsrörelsebanker överföra skattemedlen i enlighet med vad som överenskommit i samband med avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

I 2 mom. ska de bestämmelser som gäller andra penninginstitut än statens betalningsrörelsebanker vara striktare än bestämmelserna i betaltjänstlagen (290/2010), så att de dagligen ska överföra mottagna skattemedel senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för allmänheten på betalningsdagen, ska skattemedlen överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten.

Till skillnad från i den gällande lagen om skatteuppbörd ska det i den föreslagna paragrafen inte finnas någon bestämmelse med stöd av vilken finansministeriet genom förordning utfärdar bestämmelser om den tidpunkt då de övriga betalningsställen som tar emot skattemedel överför mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto.

Med övriga betalningsställen för skatter avses de betalningsställen enligt finansministeriets förordning om skatteuppbörd (1363/2016) som tar emot skattebetalningar utan kostnader för betalningarna. Som sådana betalningsställen fungerar enligt den förordningen de kreditinstitut eller andra sammanslutningar som sköter betalningsrörelse med vilka staten har ingått avtal om mottagande av inbetalningar. Vidare föreskrivs det i finansministeriets förordning att skatter på Åland kostnadsfritt kan betalas till Statens ämbetsverk på Åland.

Inga bestämmelser om överföringstidpunkten behövs när det gäller de penninginstitut som sköter betalningar avgiftsfritt enligt ett avtal med staten, eftersom institut som bedriver betalningsrörelse är skyldiga att ställa medlen till kontoinnehavarens förfogande inom föreskriven tid enligt betaltjänstlagen. Inga bestämmelser om överföringstidpunkten behöver utfärdas genom förordning enbart med anledning av Statens ämbetsverk på Åland.

10 §. *Bokföring av skattemedel.* Den föreslagna paragrafen motsvarar 6 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, som också gäller bokföring av skattemedel.

Enligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen föra bok över skattemedel. Bokföringen ska innehålla uppgifter om de skatter som influtit och betalats tillbaka samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i förordningen om statsbudgeten (1243/1992) liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Enligt det föreslagna 2 mom. får Skatteförvaltningen liksom för närvarande meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

2 kap. **Betalning av skatt**

11 §. *Betalningsställen samt uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.* Den föreslagna paragrafen motsvarar 18 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om betalningsställen för skatter och sådana uppgifter för att specificera betalningen som ska lämnas i samband med betalningen.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska betalningsställen vara penninginstitut liksom för närvarande. Betalaren ska svara för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om vilka betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut kostnader för det ska ändå fortsättningsvis utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Enligt 2 mom. ska sådana uppgifter som behövs för att specificera betalningen lämnas i samband med betalningen. Skatteförvaltningen ska få meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

På betalning av skatter till utsökningsmyndigheten ska i enlighet med 3 mom. tillämpas bestämmelserna om förfarandena i fråga.

12 §. *Förfallodag för skatt.* Den föreslagna paragrafen motsvarar 19 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, där det har samlats bestämmelser om tidpunkten för betalning av olika skatteslag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs huvudregeln för förfallodagen. Enligt den ska skatt betalas senast på den förfallodag som anges i beslutet om påförande av skatt. Bestämmelsen gäller skatt för vilken skattemyndigheten genom sitt beslut om skatt i den ordinarie beskattningen har bestämt belopp och förfallodag.

I 2 mom. föreslås för tydlighetens skull bestämmelser om förfallodagen för skatter som betalas på eget initiativ. Enligt momentet föreskrivs det om förfallodagen för i 7 § avsedda skatter som betalas på eget initiativ i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Dessutom föreskrivs det att andra skatter än i 7 § avsedda skatter som betalas på eget initiativ ska betalas senast på den förfallodag som föreskrivs i lag eller förordning. I detta hänseende ska bestämmelsen tillämpas på bland annat överlåtelseskatt.

13 §. *Betalningsdag för skatt.* Paragrafen motsvarar 20 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, som gäller när skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen.

Med avvikelse från de allmänna bestämmelserna i 81 och 82 § i betaltjänstlagen föreskrivs det i det föreslagna 1 mom. att skatt som har erlagts genom betalning anses vara betald redan den dag då betalningen har debiterats betalarens konto eller skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket föreskrivs särskilt. Betalningen ska anses ha skett i rätt tid om skatten har betalats på förfallodagen, även om inbetalningen finns på Skatteförvaltningens konto först efter förfallodagen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om tidpunkten för betalning av skatt i de fall då ingen uppgift om betalnings- eller debiteringsdag enligt 1 mom. har förmedlats till Skatteförvaltningen med betalningen. Skatten anses då vara betald den dag då den har bokförts på Skatteförvaltningens konto. Bestämmelsen behövs eftersom i skattelagstiftningen inte kan förpliktas penninginstitut att med avvikelse från betaltjänstlagen lämna information om tidpunkten för betalningen till Skatteförvaltningen.

14 §. Dröjsmålspåföljder. Paragrafen motsvarar 21 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. Enligt den föreslagna paragrafen ska dröjsmålspåföljder betalas på skatt som betalas efter förfallodagen. Dröjsmålspåföljderna beräknas i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta.

15 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt. Paragrafen motsvarar 23 § i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt det föreslagna 1 mom. utfärdas bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag. Med stöd av motsvarande bestämmelse i den gällande lagen om skatteuppbörd har genom förordning av finansministeriet utfärdats bestämmelser till exempel om antalet uppbördsrater och om förfallodagar för fastighetsskatten. Genom lag har det utfärdats bestämmelser exempelvis om den allmänna förfallodagen för skatter som betalas på eget initiativ och om när överlåtelseskatt senast ska betalas.

Enligt det föreslagna 2 mom. får Skatteförvaltningen dessutom meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iaktas vid betalning.

3 kap. Riktande och användning av inbetalningar

16 §. Riktande av inbetalningar. Enligt det föreslagna 1 mom. får betalaren rikta en inbetalning till betalning av alla skatter för en skattskyldig som betalaren specificerat. Det föreslås att en sådan inbetalning ska kallas allmän inbetalning. En allmän inbetalning ska användas till den specificerade skattskyldiges alla förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med användningsordningen i 6 §.

Enligt 2 mom. ska betalaren få rikta en inbetalning till betalning av skatter av ett skatteslag. Inbetalningen kan således riktas till betalning av de i 7 § avsedda skatter som behandlas som ett enda skatteslag eller till betalning av ett enskilt annat skatteslag än de skatter som avses i 7 §. En inbetalning som riktas till ett skatteslag eller till de skatter som avses i 7 § ska enligt förslaget kallas skatteslagsinbetalning. Bestämmelserna om den rätt att rikta som den skattskyldige har motsvarar i detta hänseende nuläget.

Om betalaren riktar en skatteslagsinbetalning till skatter som avses i 7 §, ska inbetalningen i enlighet med det föreslagna 3 mom. i första hand användas till betalning av dessa skatter i den ordning som föreskrivs i 6 §. Inbetalningen ska inte användas till betalning av skatter före förfallodagen enligt 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om betalaren riktar en skatteslagsinbetalning till ett annat enskilt skatteslag än skatter som avses i 7 §, ska inbetalningen enligt det föreslagna 4 mom. i första hand användas till betalning av skatter inom skatteslaget i fråga i enlighet med användningsordningen i 6 §. Vidare enligt 4 mom. betraktas skatter som avses i 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt som ett enda skatteslag när skatteslagsinbetalningen riktas.

I 5 mom. föreslås bestämmelser om i vilken ordning skatteslagsinbetalningen ska användas om det inte finns obetalda skatter enligt 3 eller 4 mom. Om beloppet av skatteslagsinbetalningen överskrider beloppet av obetalda skatter av det skatteslag som inbetalningen har riktats till, ska inbetalningen, efter att ha använts till det skatteslag som den riktats till, användas till betalning av förfallna skatter av alla andra skatteslag och Skatteförvaltningens andra fordringar.

ar i enlighet med användningsordningen i 6 §. De skatter som avses i 7 § ska då inte behandlas som en enda helhet. Exempelvis ska en skatteslagsinbetalning som riktats till inkomstskatt och som överskrider beloppet av obetald inkomstskatt först användas till betalning av den i 7 § avsedda mervärdesskatt som först preskriberas, sedan till den gåvoskatt som preskriberas som följande och därefter till den i 7 § avsedda förskotts innehållning som preskriberas som därpå följande.

Paragrafens 6 mom. motsvarar 11 § 3 mom. i den gällande lagen om skatteuppbörd. Om en skatteslagsinbetalning har riktats till skatter som avses i 7 §, ska inbetalningen användas till andra skatter än sådana som avses i 7 § tidigast den sista dagen i den kalendermånad under vilken inbetalningen har gjorts. Denna begränsning av användningen av en inbetalning behövs fortsättningsvis för att betalningsförpliktelser som gäller skatter som betalas på eget initiativ och som ska behandlas gemensamt ska kunna uppfyllas före andra skatter, när betalningsförpliktelserna har uppstått efter betalningsdagen men före utgången av kalendermånaden. En betalningsskyldigs inbetalning ska dock inte hållas kvar längre än till utgången av månaden för att invänta kommande betalningsförpliktelser som gäller skatter som betalas på eget initiativ. Så undviks situationer där en skattskyldig har oanvända inbetalningar till skatter som betalas på eget initiativ på vilka det beräknas krediteringsränta och samtidigt också obetalda skatter av andra skatteslag på vilka det beräknas dröjsmålsränta.

Om inbetalningen till exempel på den skattskyldiges begäran betalas tillbaka före utgången av kalendermånaden, ska den ändå direkt kunna användas till betalning av andra skatter innan den betalas tillbaka till den skattskyldige i enlighet med 5 kap. Innan inbetalningen används till andra fordringar ska det utredas om den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet i fråga om de skatter som avses i 7 §.

I paragrafens 7 mom. föreslås bestämmelser om användningen av inbetalningar som riktats till överlåtelseskatt till betalning av andra skatter. En inbetalning som har riktats till överlåtelseskatt ska användas till betalning av andra skatter först när Skatteförvaltningen ska betala tillbaka inbetalningen till den skattskyldige. En inbetalning ska betalas tillbaka till den skattskyldige i enlighet med 5 kap. endast till den del som den inte ska användas till betalning av andra skatter.

Enligt det föreslagna 8 mom. kan det avvika från användningsordningen för en skatteslagsinbetalning på grund av den skattskyldiges motiverade begäran. En motiverad orsak kan vara till exempel att försummelse av den förpliktelse som den skattskyldige begär att skatten riktas till kan leda till åtal för skatteförseelse.

17 §. Särskilt riktande av en betalning. Enligt den föreslagna paragrafen får betalaren även rikta en betalning till skatter som Skatteförvaltningen specificerat. En förutsättning för att en betalning ska kunna riktas på detta sätt är att Skatteförvaltningen till betalaren har lämnat de uppgifter som specificerar betalningen i fråga och som behövs för riktande av betalningen. Detta förfarande kan komma i fråga till exempel om den skattskyldige i första hand behöver rikta en betalning till skatter som omfattas av skuldsanering. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i 24 c § i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska en betalning som riktats till fordringar som Skatteförvaltningen specificerat användas till betalning av de specificerade fordringarna i enlighet med användningsordningen i 6 §.

Om beloppet av en betalning överskrider beloppet av de fordringar som Skatteförvaltningen specificerat för betalningen i fråga, ska betalningen enligt 2 mom. användas till betalning av andra skatter i enlighet med användningsordningen i 6 §. Bestämmelsen ska tillämpas till ex-

empel när en skattskyldig riktar en betalning till skatter som är föremål för betalningsarrangemang och beloppet av betalningen överskrider beloppet av skatterna i fråga. Till den del som betalningen inte behövs till betalning av skatter som är föremål för betalningsarrangemang, ska den användas till betalning av den skattskyldiges andra förfallna skatter i den ordning som föreskrivs i 6 §.

18 §. Avvikelse från användningsordningen för inbetalningar. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att Skatteförvaltningen med avvikelse från bestämmelserna i 16 § kan använda inbetalningen sist för de fordringar för vilka det gjorts upp ett betalningsarrangemang eller som har sänts för indrivning genom utsökning. Enligt 1 mom. är det möjligt att avvika från den föreskrivna användningsordningen också i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse används som betalning till en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder. Detta möjliggör att nya förpliktelser betalas med skatteslagsinbetalningar och allmänna inbetalningar innan förpliktelser som omfattas av betalningsarrangemang betalas. Om detta inte är möjligt, ska till exempel betalningsarrangemang alltid förfalla när den skattskyldiges agerande fortsätter.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om hur en inbetalning ska användas till betalning av den skattskyldiges egna skatter och av andra skatter som den skattskyldige ansvarar för. Skatteförvaltningen ska kunna använda en inbetalning i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige med stöd av 53 § ansvarar för. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar nuvarande praxis.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om hur verkställighetsförbud påverkar avvikelser från användningsordningen. Enligt momentet, som motsvarar gällande bestämmelser, ska en inbetalning som riktats till betalning av skatt inte utan den skattskyldiges begäran användas till en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten helt har avbrutits.

Inbetalningen ska inte användas till en sådan skatt beträffande vilken verkställigheten har avbrutits eller förbjudits med stöd av 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter eller 10 kap. 20 § i utsökningsbalken (705/2007). Om däremot ett förordnande om avbrott i enlighet med 10 kap. 22 § i utsökningsbalken har meddelats så att det gäller delvis, till exempel så att det i förordnandet tillåts utmätning av egendom men förbjuds försäljning av egendomen eller redovisning av medlen, ska inbetalningen få användas. En skattskyldigs egen inbetalning ska ändå kunna användas till betalning av en skatt som har belagts med verkställighetsförbud, om den skattskyldige uttryckligen vill betala en skatt som ett förordnande om avbrott i verkställigheten gäller.

19 §. Oriktade eller oidentifierade inbetalningar. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarandet när betalaren i samband med en inbetalning till Skatteförvaltningens konto lämnar bristfälliga uppgifter.

Enligt 1 mom. ska en sådan inbetalning avsedd för betalning av skatt som inte har riktats i enlighet med 16 eller 17 § användas i enlighet med användningsordningen i 6 §. Bestämmelsen ska tillämpas när betalaren kan identifieras men det inte av de uppgifter som specificerar betalningen framgår om inbetalningen är avsedd som skatteslagsinbetalning eller allmän inbetalning eller till betalning av skatter som Skatteförvaltningen specificerat. Inbetalningen ska i detta fall användas till betalarens alla skatter i enlighet med användningsordningen i 6 §.

I det föreslagna 2 mom. finns bestämmelser om vad som händer med inbetalningen när varken betalarens identitet eller vilka skatter inbetalningen är avsedd till framgår av de uppgifter som

specificerar betalningen. Eftersom en sådan inbetalning inte kan användas till betalning av skatt och eller betalas tillbaka till betalaren, ska den intäktsföras till staten. Om de uppgifter som behövs fås efter intäktsföringen, ska inbetalningen i enlighet med identifieringsuppgifterna användas till betalning av skatter eller betalas tillbaka till betalaren.

20 §. *Återbetalning av obefogade inbetalningar.* Paragrafen motsvarar 31 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, om återbetalning av inbetalningar som har betalats till Skatteförvaltningen utan grund.

Enligt det föreslagna 1 mom. betalar Skatteförvaltningen på yrkande av den skattskyldige tillbaka ett belopp som har betalats in, om det har betalats av misstag eller utan grund. Inbetalningen kan anses obefogad till exempel om den skattskyldige inte har några obetalda skatter. På motsvarande sätt kan det anses att ett belopp har betalats in av misstag till exempel om den skattskyldige som yrkar att inbetalningen ska betalas tillbaka visar en redogörelse för att skatten av misstag har betalats två gånger. Om yrkan på återbetalning av inbetalningen inte godkänns, ska Skatteförvaltningen meddela ett skriftligt beslut i ärendet. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ betala tillbaka ett belopp som har betalats in utan grund efter att vid behov ha hört den skattskyldige.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska de begränsningar som gäller utbetalning av det belopp som ska betalas tillbaka och som föreskrivs i 28 och 32 § 1 mom. tillämpas på återbetalning av obefogade inbetalningar. Detta innebär att en obefogad inbetalning endast betalas tillbaka om beloppet är minst tio euro. En obefogad inbetalning betalas inte heller tillbaka om det sammanräknade beloppet av den och andra belopp som ska betalas tillbaka inte överskrider det återbäringsbelopp som den skattskyldige har begärt att ska hållas kvar.

21 §. *Närmare föreskrifter om användning av inbetalningar.* Paragrafen motsvarar bestämmelser i den gällande lagen om skatteuppbörd enligt vilka Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för inbetalningar, om avvikelser från användningsordningen och om det förfarande som ska iaktas vid användning av inbetalningar.

4 kap. **Användnings och kvarhållande av återbäringar**

22 §. *Användning av återbärning till betalning av Skatteförvaltningens fordringar.* Enligt det föreslagna 1 mom. använder Skatteförvaltningen återbäringar till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter eller Skatteförvaltningens andra fordringar till den skattskyldige. Eftersom alla skatter kommer att behandlas enligt det nya skatteuppbördsförfarandet ska det inte längre finnas någon nedre gräns i euro för användning av återbärning, utan återbäringar ska i sin helhet användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Med Skatteförvaltningens andra fordringar avses till exempel sådana ersättningar för rättegångskostnader som ska betalas till Skatteförvaltningen.

Vid användning av återbäringar ska den skattskyldiges och Skatteförvaltningens betalningsförpliktelser i bägge riktningarna bedömas som en helhet. Till de poster som ska beaktas hör utöver skatteåterbärning och obetald skatt dessutom för höga belopp som en skattskyldig har betalat till Skatteförvaltningen. Vid sidan av förfallen skatt ska återbärning kunna användas också till betalning av olika avgifter som ska betalas till Skatteförvaltningen och av skadeståndsfordringar som dömts ut i en brottprocess.

Enligt 2 mom. kan en återbärning även användas till betalning av sådana skatter som den som får återbärning ansvarar för.

23 §. *Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordringar.* Paragrafen motsvarar 38 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. Enligt den föreslagna paragrafen ska en återbäring kunna användas till betalning av en annan myndighets fordringar, om återbäringen inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och den annars betalas ut till den skattskyldige.

Enligt 1 mom. ska en förutsättning för att en återbäring ska kunna användas till betalning av en annan myndighets fordringar vara att myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbäringen betalas ut. Återbäringen ska kunna användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentlighetsavgifter samt dröjsmålsföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbäringen har. En återbäring som uppkommit till följd av ett beslut om befrielse från skatt ska emellertid inte kunna användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Om den betalningsskyldige ska få återbäring från en annan myndighet, ska återbäringen på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran kunna användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Begränsningarna enligt 32 § ska också gälla användning av återbäring till betalning av andra myndigheters fordringar.

I 2 mom. föreskrivs det att om en återbäring inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbäringen användas till betalning av skatt som med stöd av ett handräckningsavtal eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder är föremål för indrivning i Finland.

24 §. *Tidpunkten för användning av återbäring.* I paragrafen föreslås bestämmelser om när en återbäring tidigast ska vara tillgänglig för betalning av en förfallen skatt.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska en återbäring i regel kunna användas till betalning av förfallen skatt den dag då beslutet om att betala tillbaka skatt har fattats. De beslut om att betala tillbaka skatt som avses i paragrafen är till exempel beskattningsbeslut, beslut om skattelättnad och beslut om att lämna indrivning av skatt därhän. Vidare enligt momentet ska en återbäring som baserar sig på korrigeringsavtal vara tillgänglig den dag då felet har korrigerats.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om undantag som gäller återbäringar på skatter som avses i 7 §. Den tidigaste tidpunkt då återbäringar på dessa skatter ska kunna användas anges i momentet separat i fråga om mervärdesskatt som berättigar till återbäring och tilläggsbelopp som grundar sig på en rättelsedeklaration för mervärdesskatt, i fråga om återbäring som baserar sig på en annan rättelsedeklaration och i fråga om återbäring som baserar sig på påförande av skatt, rättelse av ett beslut eller ändringssökande. Innehållet i bestämmelsen motsvarar till denna del 8 § i den gällande lagen om skatteuppbörd.

25 §. *Hinder för användning av återbäring.* Innehållet i den föreslagna paragrafen motsvarar 39 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om hinder för användning av återbäring.

I 1 mom. föreslås bestämmelser om till betalning av vilka skulder återbäring inte ska användas. Med skulder avses utöver obetalda skatter som Skatteförvaltningen uppbär skulder som avses i 23 §, såsom övriga obetalda offentlighetsavgifter. Återbäring ska enligt förslaget inte användas till betalning av preskriberad skuld eller till en sådan skuld beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten helt har avbrutits. Trots att ordalydelsen i bestämmelsen preciseras när det gäller verkställighet av förbudet och avbrottet, förblir praxisen för tillämpningen av bestämmelsen oförändrad. Att verkställigheten av en skuld eller en del av en skuld helt förbjuds eller avbryts förhindrar liksom tidigare att återbäringen används till betalning av skulden eller den berörda delen av skulden, om inte den skattskyldige begär det. Den etablerade åsikten är att användning av återbäring till betalning av skatt inte är lik-

ställt med redovisning av inkomster från realisering av egendom. Ett realiserings- och redovisningsförbud anses inte i sig begränsa användningen av återbäring till betalning av skatt. Det ska däremot inte finnas några hinder för användning av en återbäring till exempel om ett förordnande om avbrott i verkställigheten i enlighet med 10 kap. 22 § i utsökningsbalken har meddelats så att det gäller delvis, så att utmätning av egendom tillåts men försäljning eller redovisning av medlen förbjuds.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om vilka återbäringar som inte ska användas till betalning av Skatteförvaltningens eller en annan myndighets fordringar. Skatt som har betalats av misstag ska inte användas till betalning av en fordring. Inte heller ska sådan återbäring användas som motsvarar medel som har betalats som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo. Vidare ska till betalning av fordringar inte användas en skatteåterbäring som ska överföras till en främmande stat, och inte heller återbäring som har föranletts av försumelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Däremot ska återbäring som baserar sig på ett beslut om befrielse från skatt fortsättningsvis kunna användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar.

Enligt 3 mom. ska varken konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindra att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

26 §. Användningsordning för återbäringar. I paragrafen föreslås bestämmelser om i vilken ordning återbäring ska användas till betalning av förfallna skatter, om återbäringen inte räcker för att betala dem alla.

Enligt 1 mom. ska återbäringar användas till betalning av skatter i enlighet med användningsordningen i 6 §. Till exempel om den skattskyldige har obetalda mervärdesskatter, förskottsinnehållningar och fastighetsskatter som både preskriberas samma dag och har samma förfalldag, ska återbäring som gäller fastighetsskatt användas till betalning av dessa skatter i enlighet med användningsordningen i 6 §, dvs. till betalning av först förskottsinnehållningen, sedan fastighetsskatten och sist mervärdesskatten.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om användningsordningen för återbäring på skatt som avses i 7 §. Dessa återbäringar ska användas till betalning av i första hand skatter som avses i 7 §.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan Skatteförvaltningen med avvikelse från 1 och 2 mom. sist använda en återbäring till betalning av fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med mottagaren av återbäringen har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där återbäringen i strid med mottagarens intresse används till betalning av en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder. Detta möjliggör att nya förpliktelser betalas med återbäringar innan förpliktelser som omfattas av betalningsarrangemang betalas. Om detta inte är möjligt, ska till exempel betalningsarrangemang alltid förfalla när den skattskyldiges agerande fortsätter.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska Skatteförvaltningen kunna använda en återbäring i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige med stöd av 53 § ansvarar för. Bestämmelsen motsvarar nuvarande praxis.

27 §. Meddelande om användning av återbäring. Enligt det föreslagna 1 mom. ska uppgift om användning av återbäring till betalning av skatter antecknas i det sammandrag som avses i 70 §. Uppgiften ska antecknas i sammandraget för den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten vars återbäring har använts till betalning av skatter. Bestämmelser om delgivning

av sammandraget föreslås i 71 §. Det ska inte längre skickas något separat meddelande om användning av återbäring med anvisningar för sökande av ändring, eftersom fel i användningen av återbäring enligt det föreslagna 3 mom. ska korrigeras i enlighet med 72 § och det ska meddelas ett sådant beslut om korrigeringen av felet med anvisningar för sökande av ändring i vilket den som saken gäller kan söka ändring.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska den som saken gäller höras innan återbäringen används, om det behövs av särskilda skäl. Bestämmelsen motsvarar vad som föreskrivs i den gällande lagen om skatteuppbörd.

I 3 mom. föreslås det att Skatteförvaltningen ska korrigera fel i användningen av återbäring i enlighet med 72 § som gäller korrigerings av fel. Skatteförvaltningen ska korrigera fel på eget initiativ eller på begäran av den som saken gäller omedelbart efter det att felet upptäckts.

28 §. Kvarhållande av återbäring. I paragrafen föreslås bestämmelser om när Skatteförvaltningen på den skattskyldiges begäran kan hålla kvar en återbäring för betalning av kommande betalningsförpliktelser.

Enligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen på den skattskyldiges begäran kunna hålla kvar en återbäring av skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd för betalning av den skattskyldiges kommande betalningsförpliktelser, förutsatt att den skattskyldige inte har obetalda skatter och att återbäringen inte ska användas till betalning av andra fordringar. Återbäringar ska kunna hållas kvar till exempel när en skattskyldig behöver undvika månatliga penningrörelser till och från Skatteförvaltningen som beror på skatter som betalas på eget initiativ. Den skattskyldige ska fortsättningsvis ha möjlighet att också ändra sin begäran om kvarhållande.

Enligt 2 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om begränsningar i anknytning till kvarhållande av återbäringar. Begränsningarna kan gälla skattskyldiga och skatteslag. Dessutom ska Skatteförvaltningen kunna sätta tidsbegränsningar och begränsningar i euro för kvarhållande av återbäringar samt meddela närmare föreskrifter om förfarandet i övrigt i samband med kvarhållande av återbäringar.

29 §. Närmare föreskrifter om användning av återbäring. Enligt den föreslagna paragrafen ska Skatteförvaltningen få meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för återbäringar, om avvikelser från användningsordningen och om det förfarande som ska iakttas vid användning av återbäringar.

5 kap. Återbetalning

30 §. Utbetalning av belopp som ska betalas tillbaka. I paragrafen föreslås bestämmelser om betalning av det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige. Bestämmelserna motsvarar 28 § i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen utan dröjsmål betala ut återbäringen efter det att rätten till återbäring har utretts, om återbäringen inte ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran i enlighet med 4 kap. Med andra fordringar avses både Skatteförvaltningens andra fordringar enligt 22 §, såsom sådana ersättningar för rättegångskostnader som ska betalas till Skatteförvaltningen, och andra myndigheters fordringar enligt 23 §. Med belopp som ska betalas tillbaka avses det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige efter att återbäringen har använts till betalning av eventuella andra obetalda fordringar som Skatteförvaltningen eller en annan myndighet, till exempel Tullen, har på den skattskyldige. Det belopp

som mäts ut av utsökningsmyndigheten ska med stöd av utsökningsbalken betalas till utsökningsmyndigheten i stället för till den skattskyldige.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska återbäringen i regel betalas i euro på det inhemska eller utländska bankkonto som den skattskyldige har uppgett. Om den skattskyldige för utbetalning av återbäring har uppgett ett utländskt bankkonto, ska den skattskyldige svara för de avgifter som den utländska banken eventuellt tar ut för utbetalningen av återbäringen.

Enligt 3 mom. ska återbäringen av särskilda skäl kunna betalas ut på något annat sätt än på ett bankkonto. De särskilda skäl som kan komma i fråga ska definieras närmare i de föreskrifter om återbäringsförfarandet som Skatteförvaltningen får meddela med stöd av 36 §. Utbetalning på annat sätt än på ett bankkonto kan komma i fråga till exempel om mottagaren av återbäringen inte har något bankkonto.

Enligt 4 mom. ska samfund och samfälliga förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen uppge sitt kontonummer för Skatteförvaltningen på elektronisk väg. Skatteförvaltningen ska ändå av särskilda skäl kunna godkänna att kontonumret uppges på en pappersblankett. Ett särskilt skäl kan föreligga om det till exempel inte är skäligt att förutsätta att kontonumret lämnas elektroniskt. Bestämmelsen motsvarar 28 § 4 mom. i den gällande lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna gäller enbart sättet att uppge kontonummer och de begränsar inte möjligheten enligt 3 mom. att av särskilda skäl betala ut återbäring på något annat sätt än på ett bankkonto.

31 §. Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för utbetalning av återbäring. Paragrafen motsvarar 29 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. I paragrafen föreskrivs det om när försummelse av deklarationsskyldigheten utgör hinder för utbetalning av återbäring.

På motsvarande sätt som i nuläget ska det till den skattskyldige inte betalas ut återbäring som eventuellt behövs för att täcka skatter, om den skattskyldige inte har deklarerat skatterna på rätt sätt eller om de uppgifter om skatterna som har angetts i övrigt kan anses vara väsentligt bristfälliga. Försummelse av deklarationsskyldigheten ska bedömas heltäckande med beaktande av alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd.

Skatteförvaltningen ska dock fortsättningsvis kunna betala ut återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är ringa och det är sannolikt att återbäringen inte behövs till betalning av den skatt som är under utredning eller att endast en del av den behövs.

32 §. Begränsningar som gäller utbetalning av det belopp som ska betalas tillbaka. Enligt paragrafens föreslagna 1 mom. ska Skatteförvaltningen betala tillbaka både inbetalningar till den del de har gjorts till för stort belopp och återbäringar, om det sammanlagda beloppet av dem uppgår till minst tio euro. Innan återbäring betalas ut till den skattskyldige, ska återbäringar och den överskjutande delen av inbetalningar användas till betalning av obetalda skatter. Om beloppet av de oanvända återbäringarna och inbetalningarna uppgår till mindre än tio euro efter att inbetalningarna och återbäringarna har använts, ska det inte betalas till den skattskyldige, utan hållas kvar för betalning av senare skatter.

Vidare enligt 1 mom. behöver en återbäring inte betalas ut om den med stöd av 28 § hålls kvar för betalning av kommande betalningsförpliktelser. Om den skattskyldige begär att ett belopp som överskrider tio euro ska hållas kvar för betalning av kommande betalningsförpliktelser, ska Skatteförvaltningen alltså betala tillbaka bara den del av det sammanlagda beloppet av inbetalningarna och återbäringarna som överskrider det belopp som den skattskyldige har begärt att ska hållas kvar.

Närmare förutsättningar för kvarhållande av återbäring ska anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Enligt det föreslagna 28 § 2 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om begränsningar i fråga om skattskyldiga och skatteslag, om tidsbegränsningar och om begränsningar i euro i samband med kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt i samband med kvarhållande av återbäringar.

Paragrafens 2 mom. motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen om skatteuppbörd. Till den skattskyldige betalas det inte ut en sådan återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter.

33 §. Överföring av återbäring. Enligt paragrafen, som motsvarar 33 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, kan den skattskyldige inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till återbäring på någon annan.

34 §. Återkrav av belopp som betalats tillbaka felaktigt. Den föreslagna paragrafen motsvarar 34 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om återkrav av återbäringar som har betalats ut felaktigt. Paragrafen ska tillämpas i fall där ett belopp som har betalats tillbaka utan grund har betalats ut till en skattskyldig eller till någon annan aktör.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska Skatteförvaltningen oberoende av skatteslag bestämma att ett återbetalt belopp ska återkrävas, om det belopp som har betalats tillbaka har betalats ut felaktigt. Ett belopp som har betalats tillbaka kan ha betalats till fel mottagare på grund av felaktiga uppgifter om bankförbindelse till exempel om uppgifterna inte har sparats på rätt sätt i Skatteförvaltningens system. Fel person eller aktör kan också ha fått ett återbetalt belopp genom att avsiktligt meddela sitt eget kononummer för en återbäring eller genom att få tag på ankomstavin för en betalning som är avsedd för någon annan. För att ett återbetalt belopp som betalats ut felaktigt inte ska bli en förlust för Skatteförvaltningen, behöver det föreskrivas att Skatteförvaltningen kan bestämma att mottagaren ska betala tillbaka det återbetalda beloppet till Skatteförvaltningen.

Vidare enligt 1 mom. ska beslutet om återkrav fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket det felaktiga belopp som ska betalas tillbaka har betalats ut. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om i vilka fall det återbetalda beloppet inte behöver återkrävas. Det återbetalda beloppet ska inte behöva återkrävas, om beloppet är ringa och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav. Det återbetalda beloppet ska inte heller behöva återkrävas om återkrav vore uppenbart oskäligt. Prövningsrätten behöver i praktiken sällan användas. Det primära kriteriet är att beloppet är ringa, men det ska även kunna beaktas till exempel den administrativa börda som återkravet orsakar eller kostnaderna för återkravet i förhållande till det belopp som återkrävs.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett belopp som återkrävs förfaller till betalning utfärdas enligt det föreslagna 3 mom. genom förordning av finansministeriet.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska ett belopp som återkrävs betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet där ändring söks bestämmer något annat. Ett belopp som återkrävs jämställs med påförd skatt och efter förfallodagen kan den drivas in genom samma indrivningsåtgärder som en obetald skatt.

35 §. Begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt om att verkställigheten ska förbjudas eller avbrytas. Paragrafen motsvarar 35 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, i

vilken det föreskrivs att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt kan begära att den myndighet där ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller bestämma att verkställigheten avbryts enligt 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förfarandet är avsett att tillämpas i exceptionella situationer som är av synnerligen stor ekonomisk betydelse för skattetagarna och där Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller en förvaltningsdomstol har fattat ett beslut som är ofördelaktigt för skattetagarna. Det kan till exempel vara fråga om en situation där Skatteförvaltningen samtidigt har flera sådana begäranden av samma slag under arbete som gäller sänkning eller återbetalning av mervärdesskatt och som, om de alla godkänns, har fiskal betydelse med tanke på statsfinanserna.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt när den söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kunna begära att den myndighet där ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas i enlighet med 49 f i förvaltningslagen eller 32 § i förvaltningsprocesslagen.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inom sju dagar efter det att Skatteförvaltningens, skatterättelsenämndens eller förvaltningsdomstolens beslut fattades underrätta Skatteförvaltningen om sin avsikt att begära att verkställighet av beslutet förbjuds eller att verkställigheten avbryts. Denna underrättelse ska även delges den skattskyldige som vanlig delgivning. Underrättelsen från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är inte ett beslut i vilket ändring kan sökas.

Efter att Skatteförvaltningen har fått kännedom om den underrättelse som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har lämnat, ska Skatteförvaltningen enligt 3 mom. inte betala tillbaka skatten förrän den myndighet där ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller om att verkställigheten ska avbrytas. Återbäringen kan betalas ut till den skattskyldige först efter det att den myndighet där ändring sökts har avgjort ärendet. En underrättelse från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utgör ett hinder för återbäring på motsvarande sätt som de försummelser av deklARATIONSSKYLDIGHETEN som det föreskrivs om i den föreslagna 31 §. Förutsatt att återbäringen inte har använts till betalning av förfallna skatter, ska Skatteförvaltningen betala tillbaka skatten till den del som den myndighet där ändring söks avslår enhetens begäran, begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd som gäller att verkställighet ska förbjudas eller att verkställigheten ska avbrytas.

Ett beslut om verkställighet som grundar sig på en begäran på initiativ av en myndighet innebär att en återbäring som grundar sig på ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller en förvaltningsdomstol inte betalas ut innan ärendet har avgjorts. Återbäringen får dock alltid användas till betalning av skatter som har förfallit eller som förfaller. I fråga om återbäring samt beräkning av ränta iakttas i övrigt det som föreskrivs om återbäring av skatt i den berörda skattelagen och i lagen om skatteuppbörd.

36 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbetalning. Enligt paragrafen utfärdas bestämmelser om betalningstidpunkterna för skatteåterbäringar genom förordning av finansministeriet. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid återbetalning. Bestämmelsen motsvarar gällande bestämmelser. Ett bemyndigande enligt vilket Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om beräkning av krediteringsränta föreslås i 40 §.

6 kap. **Krediteringsränta samt ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring**

37 §. Krediteringsränta. I paragrafen föreslås bestämmelser bland annat om krediteringsränta som ska betalas på återbäring och om räntesatsen. Begreppet återbäringsränta slopas, och krediteringsränta beräknas på alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd.

Enligt 1 mom. ska krediteringsränta betalas på skatt som ska betalas tillbaka enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och på skatt på vilken det enligt någon annan lag ska betalas ränta när den betalas tillbaka. Krediteringsränta ska också betalas på sådan skatteåterbäring för vilken betalning av ränta inte föreskrivs i någon annan lag, om återbäringen hålls kvar för betalning av den skattskyldiges senare förpliktelser.

Krediteringsränta betalas också på inbetalningar som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen och på sådana inbetalningar avsedda för betalning av skatt som betalas tillbaka med stöd av 20 §. Krediteringsränta beräknas dock inte på inbetalningar som inte kan anses vara betalning av skatt, utan som syftar till att erhålla krediteringsränta. Krediteringsränta betalas inte på inbetalningar som riktats till överlåtelseskatt.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska krediteringsränta också beräknas på dröjsmålpåföljder som anknyter till sådant skattekapital på vars kapital som betalas tillbaka det betalas krediteringsränta.

Enligt 3 mom. ska räntan beräknas som en årlig ränta, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen. Den årliga räntan ska motsvara den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för halvårsperioden före kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan ska dock alltid vara minst 0,5 procent.

Enligt 4 mom. ska krediteringsräntan beräknas i enlighet med 37 § också om den skatt som ska betalas tillbaka har indrivits i utsökningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

I 5 mom. föreskrivs det att staten svarar för krediteringsräntan och att krediteringsränta som återkrävt intäktsförs till staten.

Enligt 6 mom. är krediteringsräntan inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

38 §. Beräkning av krediteringsränta. I paragrafen föreslås bestämmelser om från vilken dag till vilken dag krediteringsränta beräknas. Bestämmelserna motsvarar bestämmelser i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska det på skatt som ska betalas tillbaka i regel beräknas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. För sådan skatt som hålls kvar för betalning av senare förpliktelser och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på beräknas krediteringsränta från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs det om räntetiden för krediteringsränta som beräknas på skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande. Krediteringsränta ska beräknas från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Om skatten har betalats efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, ska krediteringsränta beräknas från dagen

RP 97/2017 rd

efter betalningsdagen. I båda fallen beräknas krediteringsräntan till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om räntetiden för krediteringsränta på skatt och skatteförhöjning som påförts i enlighet med lagen om beskattningsförfarande och som betalas tillbaka till följd av en ändring i beskattningen. Krediteringsränta ska beräknas på samma sätt som i de fall som nämns i 2 mom.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om räntetiden för krediteringsränta när beloppet av en sådan skatt som ska betalas som avses i 7 § minskar. Beloppet av en skatt som ska betalas kan minska på grund av en rättelsedeklaration, ett beslut om påförande eller rättelse av skatten eller ändringssökande. Krediteringsränta på återbäringen beräknas till den dag som avses i 1 mom. Krediteringsränta ska börja beräknas dagen efter förfallodagen enligt 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. När skatteförhöjning, försummelseavgift eller förseningsavgift betalas tillbaka beräknas dock krediteringsränta från dagen efter den förfallodag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Om skatten har betalats efter de nämnda förfallodagarna, ska krediteringsränta beräknas från dagen efter den dag då skatten har betalats. Om i 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten, beräknas krediteringsränta tidigast från dagen efter förfallodagen för skatteperioden för den berörda mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

I 5 mom. förslås bestämmelser om räntetiden för krediteringsränta på sådan återbäring som bildats till följd av ett beslut om befrielse från skatt eller om att lämna indrivning av skatt därhän. På sådan återbäring ska krediteringsränta beräknas från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom., dvs. till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.

När återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran ska enligt det föreslagna 6 mom. krediteringsränta och dröjsmålspåföljder beräknas till den dag då fordran betalas.

I 7 mom. föreslås bestämmelser om räntetiden för krediteringsränta när en inbetalning används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen samt när inbetalningen betalas tillbaka med stöd av 20 §. Krediteringsränta på inbetalningen ska beräknas från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. Om inbetalningen betalas tillbaka eller används så som avses i 23 § 1 mom., ska krediteringsränta beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.

39 §. Räkna på mervärdesskatt som berättigar till återbäring. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 13 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om beräkning av krediteringsränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

Den skattskyldige ska anses ha rätt till återbäring av mervärdesskatt på förfallodagen för skatteperioden, och därför ska krediteringsränta enligt det föreslagna 1 mom. beräknas från dagen efter förfallodagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring, oberoende av när skattedeklarationen som gäller mervärdesskatt som berättigar till återbäring har lämnats in. Räkna på skatten ska beräknas tills den mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatt eller betalats tillbaka till den skattskyldige. I fråga om dagen när ränteberäkningen avslutas ska det hänvisas till 38 § 1 mom.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om beräkning av krediteringsränta när den mervärdesskatt som berättigar till återbäring förändras så att beloppet av återbäringen blir större. Krediteringsränta på tilläggsbeloppet ska beräknas på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om dröjsmålsränta som ska beräknas på mervärdesskatt som deklarerats till för stort belopp. Dröjsmålsränta ska i alla situationer beräknas från dagen efter den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har använts till betalning av skatt eller betalats tillbaka till den skattskyldige. Dröjsmålsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalats. Ordalydelsen i momentet förenhetligas enligt förslaget med andra bestämmelser om ränta så att hänvisningen till preskription av skatten slopas som onödig. Till skillnad från i nuläget ska, också när det gäller dröjsmålsränta på mervärdesskatt som har deklarerats till för stort belopp på eller efter förfallodagen, dröjsmålsränta beräknas endast för den tid då den återbäring som har deklarerats till för stort belopp har innehaft av den skattskyldige eller har använts till betalning av skatt till den skattskyldiges fördel. Krediteringsräntan på för stor återbäring ska korrigeras så att den motsvarar den förändrade situationen.

40 §. Närmare bestämmelser om beräkning av ränta. Enligt paragrafen ska Skatteförvaltningen få meddela närmare föreskrifter om både beräkning av krediteringsränta och av ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring. Bestämmelsen motsvarar en bestämmelse i 36 § 2 mom. i den gällande lagen om skatteuppbörd. Med stöd av Skatteförvaltningens föreskrifter fastställs det om räntan beräknas enligt antalet faktiska kalenderdagar eller om en månad anses omfatta 30 dagar och ett år 360 dagar.

7 kap. **Indrivning av skatter**

41 §. Indrivningsmetoder. Paragrafen motsvarar 44 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs om de indrivningsmetoder som Skatteförvaltningen kan använda sig av. Paragrafen ska tillämpas på indrivning av alla skatter som Skatteförvaltningen driver in, oberoende av vilken myndighet som konkret verkställer indrivningsåtgärderna.

Innan indrivningsåtgärder inleds ska enligt paragrafens 1 mom. den skattskyldiges betalningsförmåga utredas för bedömning av det ändamålsenligaste indrivningssättet med tanke på den skattskyldiges situation och resultatet av indrivningen. För utredning av betalningsförmågan i samband med indrivning ska uppgifter och redogörelser som påverkar betalningsförmågan inhämtas och prövas på det sätt som ärendets art och omfattning kräver. Vid valet av ändamålsenlig indrivningsmetod ska lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov iakttas.

Enligt det föreslagna 2 mom. tillämpas på indrivning av skatter vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter, om inte något annat föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

42 §. Betalningsuppmaning. Paragrafen motsvarar 45 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om en betalningsuppmaning som sänds till den skattskyldige innan egentliga indrivningsåtgärder vidtas.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska en betalningsuppmaning i fråga om all obetald skatt i regel sändas till den skattskyldige. Betalningsuppmaningen ska sändas till den skattskyldige genom att den antecknas i det sammandrag som avses i den föreslagna 70 §. I lagen föreslås inga närmare bestämmelser om innehållet i betalningsuppmaningen.

Enligt det föreslagna 2 mom. är dock en betalningsuppmaning med ett fastslaget innehåll en förutsättning för att skatt ska kunna drivas in i utsökningsväg och uppgift om skatteskuld kunna offentliggöras. Om inget annat följer av 4 mom., ska en betalningsuppmaning med hot om utsökning och med betalningstid på två veckor sändas till gäldenären innan en skatt får sändas för indrivning i utsökningsväg. Också innan uppgift om en skatteskuld får antecknas i

det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen ska det till gäldenären alltid sändas en betalningsuppsmaning där hot om publicering framförs och där det reserveras två veckor tid för betalning av den obetalda skatten. Genom att ange en tidsfrist garanteras att den skattskyldige har möjlighet att reagera på om det obetalda beloppet är korrekt.

Om skatten drivs in hos den som har ålagts ansvar för skatten, ska enligt det föreslagna 3 mom. en betalningsuppsmaning sändas till den ansvarige innan skatten sänds för indrivning i utsökningsväg. På detta sätt säkras det att också den som har ansvar för skatten har möjlighet att före utsökningen reagera på betalningskravet och betala skatten enligt samma regler som tillämpas på skattskyldiga.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska Skatteförvaltningen av särskilda skäl kunna inleda indrivningsåtgärder som avses i 41 § utan att om skatteskulden sänds en betalningsuppsmaning som avses i denna paragraf. Det kan vara motiverat att inte sända en betalningsuppsmaning på grund av ärendets karaktär eller för att säkra indrivningen.

En orsak som beror på ärendets karaktär kan vara till exempel att den skattskyldige själv tar kontakt för att få betalningsarrangemang. Då finns ingen orsak att kräva att en betalningsuppsmaning sänds. Indrivning kan även med stöd av annan lagstiftning inledas utan betalningsuppsmaning. Exempelvis förutsätter lagstiftningen om konkurs att skatterna vid konkursförfarande och i de kontrolldokument och andra handlingar som hör till det beaktas enligt reglerna för konkurs. Det ska vara möjligt att vidta åtgärder för indrivning vid konkurs utan att det separat har sänts betalningsuppsmaning för alla skatter som ingår i konkursfordran.

Vid indrivning av skatter i utsökningsväg kan det också finnas fall där det krävs snabba indrivningsåtgärder. Om det till exempel finns risk för att egendom skingras, kan utsökningsåtgärder vidtas för att säkra indrivningen av skatter utan att gäldenären meddelas om hotet om utsökning. I synnerhet om egendom har beslagtogs för att säkra en fordran finns det behov av att sända den för utsökning omedelbart efter förfallodagen.

Eftersom anteckning i skatteskuldsregistret inte är en indrivningsmetod som avses i 41 §, kräver en anteckning i skatteskuldsregistret alltid att det till den skattskyldige har sänts en betalningsuppsmaning med en betalningstid på två veckor.

43 §. Förutsättningar för betalningsarrangemang. Den föreslagna paragrafen motsvarar 46 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om förutsättningar för betalningsarrangemang.

Enligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen kunna vidta betalningsarrangemang om den skattskyldiges betalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av något annat särskilt skäl.

Enligt 2 mom. är ett villkor för betalningsarrangemang att eventuella återbärningar till den skattskyldige kan användas till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Enligt 3 mom. ska betalningsarrangemang av synnerligen vägande billighetsskäl få göras också räntefritt.

Enligt 4 mom. ska Skatteförvaltningen få meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för tryggnad av betalningsarrangemang och om förfarandet i övrigt vid betalningsarrangemang.

44 §. *Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet.* Enligt den föreslagna paragrafen ska Skatteförvaltningen trots andra bestämmelser ha rätt att ge sitt samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet.

Motsvarande bestämmelse i den nuvarande lagen om skatteuppbörd gäller enbart de fall där Skatteförvaltningen har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet. Tillämpningsområdet för bestämmelsen ska utvidgas så att det gäller alla insolvensförfaranden i utlandet. Samtycke ska dessutom inte längre förutsätta att insolvensförfarande tillämpas på skatterna även i staten för förfarandet. I och med att dessa begränsningar slopas blir det möjligt för Skatteförvaltningen att pröva när det till exempel finns orsak att avstå från en del av fordran, om en annan del av den ändå kan drivas in i ett insolvensförfarande i utlandet. Genom att begränsningarna för samtycke slopas främjas syftet med Europaparlamentets och rådets omarbetade förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden, dvs. att gränsöverskridande insolvensförfaranden ska fungera effektivt.

45 §. *Avstående från indrivningsåtgärder.* Den föreslagna paragrafen motsvarar 48 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om avstående från indrivningsåtgärder.

Enligt förslaget behövs det inte vidta indrivningsåtgärder och redan påbörjade åtgärder kan avbrytas, om det kan antas att åtgärderna inte leder till något resultat eller om det redan på förhand kan bedömas att resultatet av indrivningen blir ringa. Bestämmelsen gör det möjligt att Skatteförvaltningen i egenskap av borgenär kan pröva i vilken omfattning det är ändamålsenligt att använda olika indrivningsåtgärder. För att prövningsrätten ska kunna utövas förutsetts det ändå alltid att gäldenärens förhållanden och de omständigheter som påverkar indrivningen har utretts på det sätt som krävs i 41 §.

Det kan vara motiverat att avstå från indrivning om skatteskulden är obetydlig eller om det i förväg på grund av andra omständigheter är klart att det inte kommer att inflyta betalning för fordran. Om det kan antas att resultatet av indrivningen blir ringa, ska det även kunna avstås från att använda till exempel metoder i samband med insolvensförfarande för att säkra och driva in fordringar. Indrivningsåtgärder som redan har inletts kan avbrytas med motsvarande motiveringar. Indrivning ska dock påbörjas och avbruten indrivning ska fortsättas om indrivningen kan antas leda till resultat som inte är ringa.

46 §. *Närmare föreskrifter om indrivning av skatt.* Paragrafen motsvarar bestämmelsen i 49 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs att Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och om verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap. **Befrielse från skatt**

47 §. *Befrielse från skatt.* I 1 mom. föreslås bestämmelser om under vilka förutsättningar Skatteförvaltningen kan bevilja befrielse helt eller delvis från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av lagen om skatteuppbörd samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse från förskott på inkomstskatten ska kunna beviljas först efter att beskattningen för skatteåret har slutförts. Befrielse från källskatt på ränteinkomst ska inte kunna beviljas.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska befrielse kunna beviljas, om den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande orsak eller om det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl till befrielse. Befrielse ska också kunna beviljas, om det av något annat särskilt skäl är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

RP 97/2017 rd

I 3 mom. föreslås bestämmelser om beviljande av befrielse från arvsskatt och gåvoskatt. Befrielse från arvsskatt och gåvoskatt ska, utöver vad som föreskrivs i 2 mom., kunna beviljas om indrivningen av skatten uppenbart ska äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller annan fortsatt företagsverksamhet eller bevarandet av arbetsplatser eller om värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten började och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om befrielse från fastighetsskatt. Utöver i de fall som nämns i 2 mom. ska befrielse kunna beviljas om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggplatsens ägares eget förfarande.

Enligt 5 mom. ska beviljad befrielse från skatt även gälla dröjsmålpåföljder och andra påföljder. Enligt momentet ska Skatteförvaltningen dessutom särskilt kunna bevilja befrielse från dröjsmålpåföljder och andra påföljder även när de ska redovisas till en annan skattetagare än staten. Samma förfarande ska också kunna tillämpas om kommunen i enlighet med 48 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Enligt 6 mom. ska finansministeriet kunna överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende om befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Enligt 7 mom. ska paragrafens bestämmelser om skattskyldiga tillämpas på dem som ansvarar för skatt.

I 8 mom. föreslås det att det på motsvarande sätt som i nuläget ska föreskrivas att ändring inte får sökas i beslut om befrielse från skatt. Detta innebär att det inte heller i beslut om befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt får sökas ändring genom begäran om omprövning i enlighet med kommunallagen (410/2015). Ändring i beslut om befrielse från kyrkoskatt till församling eller kyrklig samfällighet ska ändå fortsättningsvis få sökas genom kyrkobesvär i enlighet med kyrkolagen (1054/1993).

48 §. Kommunens beslutsrätt. Paragrafen motsvarar 51 § i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska kommunen kunna förbehålla sig beslutsrätten i ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt och fastighetsskatt. Kommunen ska om den så vill kunna förbehålla sig beslutsrätten endast i en av dessa ärendegrupper. Om kommunen har förbehållit sig beslutsrätten, ska den iaktta 47 § vid avgörande av ärenden. Då tillämpas vid sidan av andra bestämmelser även bestämmelserna om grunderna för beviljande av befrielse.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska kommunen, innan treårsperioden för kommunens beslutsrätt börjar och vid en tidpunkt som Skatteförvaltningen närmare anger, meddela Skatteförvaltningen om att den förbehåller sig beslutsrätten. Beslutsrätten ska gälla tre kalenderår och den ska gälla de ansökningar som har anhängiggjorts under treårsperioden i fråga. Om till exempel anmälan ska göras senast den 31 oktober 2021, gäller anmälan de ansökningar om befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt som blir anhängiga mellan den 1 januari 2022 och den 31 december 2024.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om hur det ska förfaras om statsrådet med stöd av 21 § i kommunstrukturlagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner slås samman genom bildande av en ny kommun. Skatteförvaltningen ska om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

49 §. Särskild befrielse från skatt. I det föreslagna 1 mom. ska det på motsvarande sätt som i 52 § i den gällande lagen om skatteuppbörd föreskrivas att Skatteförvaltningen under vissa förutsättningar ska kunna bevilja befrielse helt eller delvis från skatt eller avgift som försäkrats den skatt- eller avgiftsskyldige på grund av ändringssökande från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Skatteförvaltningen ska kunna bevilja befrielse antingen på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller på eget initiativ.

I momentet föreslås som en förutsättning för särskild befrielse från skatt att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en besvärsinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis. Det ska också förutsättas att ändringssökandet har medfört att den berörda skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift. Dessutom ska det förutsättas att högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i ärendet och att det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggheten av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen avgöra ärenden i de fall som avses i den föreslagna paragrafen också när kommunen har förbehållit sig beslutsrätten i ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt. Detta säkrar att besluten om befrielse från skatt i dessa fall är enhetliga vid stats- och kommunalbeskattningen.

9 kap. Preskription

50 §. Preskription av skatt. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 53 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om preskription av skatter.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter, som gäller preskription av offentliga fordringar och av accessoriska kostnader som hänförs till dem, tillämpas på preskription av skatter och accessoriska kostnader. Dessutom ska 21 § 1 och 2 mom. i den lagen tillämpas, där det föreskrivs om verkningarna av preskription.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om avvikelser från preskriptionen enligt 1 mom. i fråga om skatter som betalas på eget initiativ. Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, börjar preskriptionstiden för den del av skatten som deklarationen gäller först vid ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades in. Den förlängda preskriptionstiden gäller dock inte beloppet av skatt som deklarerats tidigare.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska, med avvikelser från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter, förskott som påförts vid förskottsuppbörd med stöd av lagen om förskottsuppbörd preskriberas fem år efter ingången av det kalenderår som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänförs till. Genom bestämmelsen garanterar man garanteras det att förskott och kvarskatt som har påförts för betalning av skatt för samma skatteår preskriberas samtidigt.

51 §. Preskription av belopp som ska återkrävas. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 54 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. Enligt den föreslagna paragrafen preskriberas sådana felaktigt återbetalda belopp som ska återkrävas fem år från ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen.

52 §. Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem. Paragrafen motsvarar 55 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om preskription av återbäring och inbetalning samt ränta på dem.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska preskriptionstiden för återbäring och ränta på den vara fem år från ingången av det år som följer på det kalenderår då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad inbetalning inte har kunnat betalas tillbaka på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas enligt det föreslagna 2 mom. inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.

Preskriptionstiden ska inte kunna avbrytas. På yrkande av den som saken gäller ska Skatteförvaltningen dock av särskilda skäl, till exempel på grund av utlandsvistelse, sjukdom eller någon annan motsvarande orsak, kunna betala tillbaka en preskriberad återbäring eller inbetalning med stöd av det föreslagna 3 mom.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska preskriberade återbäringar och inbetalningar samt räntor intäktsföras till staten.

10 kap. Ansvar för skatt

53 §. *Den som ansvarar för skatt.* Paragrafen motsvarar 56 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om vem som utöver den skattskyldige anses ansvara för betalning av skatt. I bestämmelsen avses med skattskyldiga också betalningsskyldiga.

I det föreslagna 1 mom. definieras de aktörer som ansvarar som för egen skatt för skatt som ska uppbäras hos den skattskyldige med stöd av lagen om skatteuppbörd. Enligt bestämmelsen ska en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag, en delägare i ett dödsbo och en delägare i en samfälld förmån till den del som motsvarar delägarans andel vara ansvarsskyldiga.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om det ansvar som ett dödsbo och en delägare i ett dödsbo har för de skatter som har påförts den avlidne. Enligt momentet svarar dödsboet för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats, ska en delägare ansvara med beloppet av sin boandel för den andel av den avlidnes skatter som motsvarar delägarans andel.

Enligt 3 mom. ska ett konkursbo svara för den fastighetsskatt som påförs en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett under bildning varande bolags eller samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet enligt det föreslagna 4 mom. för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i handelsregistret, föreningsregistret eller något annat motsvarande register.

Enligt det föreslagna 5 mom. ska aktiebolag och andelslag svara för skatter som har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning för sådan verksamhet som dessa har bedrivit för aktiebolagets eller andelslagets räkning före det registrerades. Aktiebolag och andelslag ska svara för sådana skatter som för egen skatt.

Skatteansvaret ska fortsättningsvis fastställas specifikt per skatteslag med stöd av bestämmelserna i den aktuella materiella skattelagen. Enligt det föreslagna 6 mom. ska ansvarsbestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas om inget annat föreskrivs om ansvar i någon annan skattelag.

54 §. *Åläggande av ansvar.* Paragrafen motsvarar 57 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om hur ansvar åläggs.

Enligt det föreslagna 1 mom. bestämmer Skatteförvaltningen att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten solidariskt ska ansvara för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i beskattningsbeslutet, i sammandraget enligt 70 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickas till den skattskyldige. Anteckningen kan göras antingen i den ordinarie beskattningen eller i situationer där rättelse görs i beskattningen eller där skatt påförs i enlighet med olika skattelagar. Bestämmelsen ska även gälla till exempel skatt som påförs för förskotts betalning och beskattningsbeslut som fattats inom förlängd tidsfrist för rättelse eller påförande av skatt.

Det finns dock inte alltid heltäckande uppgifter om de ansvarsskyldiga, och det är inte i alla situationer ändamålsenligt att anteckna dem i beskattningsbeslutet. Därför föreskrivs det i det föreslagna 2 mom. om fall där ansvar inte åläggs i beskattningsbeslutet, utan ett beslut om ansvar fattas separat senare. Den som ska åläggas ansvar ska innan beslutet fattas ges tillfälle att lämna utredning.

Ett särskilt beslut om åläggande av ansvar ska fattas senast 60 dagar före utgången av tidsfristen för begäran om omprövning som gäller beskattningen enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På så sätt säkerställs det att den som åläggs ansvar för skatt kan söka ändring i den beskattning som åläggandet gäller innan den lagenliga besvärstiden upphör. Till skillnad från i de fall som avses i 1 mom. kan det vid detta förfarande med särskilt beslut alltså inte åläggas ansvar till exempel i ett beslut som har fattats inom förlängd tidsfrist för rättelse eller påförande av skatt, utan anteckningen om ansvar ska vara gjord i det berörda beskattningsbeslutet. Om skatteansvar åläggs, ska 50 § tillämpas på preskription av skatt också för den ansvarsskyldiges del.

Enligt 3 mom. ska det fortsättningsvis vara möjligt att föreskriva om skatteansvar också i andra lagar än i lagar som gäller beskattning, och då ska bestämmelserna i den andra lagen tillämpas.

Enligt det föreslagna 4 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap. Internationell överföring av skattemedel

55 §. Befogenhet för internationell överföring av skattemedel. Paragrafen motsvarar 58 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om med stöd av vilka internationella överenskommelser Skatteförvaltningen kan överföra skattemedel till en främmande stat.

Enligt det föreslagna 1 mom. kan Skatteförvaltningen överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna.

Enligt det föreslagna 2 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

56 §. Skattemedel som överförs. Paragrafen motsvarar 59 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs om de skattemedel som kan vara föremål för internationell överföring.

Enligt den föreslagna 1—3 punkten får till en främmande stat överföras medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd, skatteåterbäring som av-

ses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande, det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska betalas tillbaka till följd av ändring i beskattningen samt återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.

Enligt den föreslagna 4 punkten ska till en främmande stat dessutom få överföras beloppet av skatten i sådana fall då Finland avstår från att beskatta en inkomst med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

57 §. Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalning. Den föreslagna paragrafen motsvarar 60 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om fall där en främmande stat ska underrättas om återbäring och fall där utbetalningen av återbäring skjuts fram i enlighet med en uppbördsöverenskommelse.

Om återbäring enligt 56 § 1—3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska enligt det föreslagna 1 mom. myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen. Utbetalningen av återbäringen ska skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om Finland med stöd av ett skatteavtal avstår från att beskatta en inkomst, ska enligt det föreslagna 2 mom. utbetalningen av återbäringen skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

58 §. Förutsättningar för överföring av skattemedel. Paragrafen motsvarar 61 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om förutsättningar för internationell överföring av skattemedel.

En förutsättning för överföring av skattemedel ska enligt det föreslagna 1 mom. liksom för närvarande vara att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att de medel som ska överföras kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska medel som inlöst i form av förskottsinnehållningar på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat kunna överföras redan innan beskattningen har slutförts, om det är uppenbart att de förutsättningar för överföring av medel som anges i uppbördsöverenskommelsen och skatteavtalet är uppfyllda och förskottsinnehållningarna ska kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs det att om de förutsättningar som anges i 1 mom. uppfylls, ska skattemedel som avses i 56 § på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga.

59 §. Återbetalning till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland. Paragrafen motsvarar 62 § i den gällande lagen om skatteuppbörd enligt vilken skatt eller förskott på skatt som har överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska betalas tillbaka till den skattskyldige.

12 kap. Ändringssökande

60 §. Begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden. Paragrafen motsvarar 63 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. I paragrafen föreskrivs det om dem som har rätt att söka ändring, om de beslut i vilka ändring får sökas och om förfarandet för begäran om omprövning.

Enligt det föreslagna 1 mom. får den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring. Den som ansvarar för skatten har intresse av ändringssökande i fråga om sådan användning av återbäring som avses i 22 § 2 mom. och i 27 §, om återbäringen till den ansvarige används till att betala de skatter som han eller hon är ansvarig för.

Ändring ska få sökas i de beslut som avses i lagen om skatteuppbörd, dvs. beslut om återbäring av en obefogad betalning enligt 20 §, beslut om återkrav av felaktig återbäring enligt 34 §, beslut om återbetalning av preskriberad återbäring eller inbetalning enligt 52 §, beslut om att inte ta ut förseningsavgift enligt 68 § samt beslut om korrigerig av fel enligt 72 §. I fråga om användning av återbäring enligt 27 § ska ändring sökas genom förfarandet för korrigerig av fel. Enligt den föreslagna 47 § får ändring inte sökas i beslut om befrielse från skatt.

Enligt det föreslagna 60 § 2 mom. söks ändring hos skatterättelsenämnden genom en skriftlig begäran om omprövning. Tidsfristen föreslås vara 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska dock räknas från det att beslutet fattades.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska det på förfarandet för begäran om omprövning i övrigt tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning. Med stöd av hänvisningen ska Skatteförvaltningen bland annat kunna avgöra en begäran om omprövning som har framställts av någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om begäran ska godkännas. Hänvisningen medför också att begäran om omprövning ska lämnas till Skatteförvaltningen inom föreskriven tid och behandlas utan ogrundat dröjsmål.

61 §. Besvär hos förvaltningsdomstolen. Paragrafen motsvarar 64 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, enligt vilken skatterättelsenämndens beslut överklagas hos förvaltningsdomstolen. Liksom för närvarande ska den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt få söka ändring. På förfarandet ska dessutom tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

62 §. Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Paragrafen motsvarar 65 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, enligt vilken förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökandet ska tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

63 §. Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Paragrafen motsvarar 66 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, enligt vilken den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökande i fråga om prejudikatbesvär tillämpas vad som i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om prejudikatbesvär.

64 §. Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar. Paragrafen motsvarar 67 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, som innehåller bestämmelser om ändringssökande när åläggande av skatteansvar har antecknats i beskattningsbeslutet. Ändring ska sökas på motsvarande sätt som när ändring söks i beskattningen. Ändring ska således i första instans sökas hos skatterättelsenämnden, och besvärstiden ska huvudsakligen vara tre år. I den föreslagna paragrafen ingår även bestämmelser om förfarandet för omprövning på myndighetsinitiativ av åläggande av ansvar till den skattskyldiges fördel eller nackdel i enlighet med bestämmelserna om respektive skatteslag.

I paragrafen föreskrivs det dessutom om sökande av ändring i ett särskilt beslut om skatteansvar. Ändring ska då sökas på det sätt som föreskrivs i 60—62 §, dvs. i första instans hos skatterättelsenämnden och med en besvärstid på 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av beslutet om skatteansvar.

65 §. Ändring av beslut med anledning av ändringssökande. Paragrafen motsvarar 68 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs om ändringar till följd av ändringssökande och om räntepåföljder som ska betalas eller tas ut i samband med ändringarna.

Om skatt ska avlyftas eller sänkas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, betalar Skatteförvaltningen enligt det föreslagna 1 mom. tillbaka den överbetalda skatten jämte räntor. Bestämmelser om krediteringsränta på återbäring och om beräkning av den föreslås i 37 och 38 §.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, driver Skatteförvaltningen enligt det föreslagna 2 mom. in den obetalda skatten jämte räntor. Bestämmelser om den ränta som tas ut på det höjda beloppet finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

66 §. Grundbesvär. Paragrafen motsvarar 69 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, enligt vilken på ärenden som avses i denna lag och som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

67 §. Andra bestämmelser om ändringssökande. Paragrafen motsvarar 70 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, enligt vilken skatter som avses i lagen om skatteuppbörd ska betalas trots att ändring har sökts.

13 kap. Särskilda bestämmelser

68 §. Förseningsavgift som inte tas ut. I paragrafen föreslås bestämmelser om när sådan förseningsavgift som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte behöver tas ut. När beslut om att avstå från att ta ut förseningsavgift delges ska det som föreskrivs i 71 § om delgivning av beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd iakttas.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska Skatteförvaltningen delvis eller helt kunna avstå från att ta ut förseningsavgift, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl. Bestämmelserna om att avstå från att ta ut förseningsavgift ska förenhetligas med bestämmelserna om att avstå från att påföra förseningsavgift inom andra skatteslag.

Exempelvis störningar i det allmänna datanätet och andra motsvarande hinder kan betraktas som hinder som är oberoende av den skattskyldige. Även störningar i Skatteförvaltningens e-tjänster kan betraktas som hinder som är oberoende av den skattskyldige och som avses i bestämmelsen. Giltiga skäl är till exempel sjukdom eller ett oöverstigitligt hinder. Som andra särskilda skäl kan betraktas till exempel räknefel, skrivfel eller fel i uttryckssättet som den skattskyldige har gjort av misstag. En efterskänkning kan inledas på begäran av den som saken gäller eller på myndighetsinitiativ.

Enligt det föreslagna 2 mom. får det genom förordning av finansministeriet föreskrivas att förseningsavgifter inte tas ut för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats

på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga. En förordning ska kunna utfärdas till exempel när en riksomfattande händelse eller en händelse som annars påverkar stora grupper av skattskyldiga på ett allmänt plan har hindrat fullgörandet av deklara-tions- eller betalnings-skyldigheten. En sådan händelse kan vara exempelvis avbrott i datakommunikationerna eller i postgången.

69 §. Innehållet i beslut. Paragrafen motsvarar 73 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs om vilka uppgifter som åtminstone ska framgå av ett beslut.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska uppgifter som specificerar den skattskyldige, beslutets motivering och uppgift om hur ärendet har avgjorts framgå av ett beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd. Dessutom ska av beslutet framgå den myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter. Bestämmelsen möjliggör att det trots förvaltningslagen är uppgifter om den myndighet som har behandlat ett ärende, dvs. Skatteförvaltningen eller en enhet inom Skatteförvaltningen samt myndighetens telefonnummer, som framgår av ett beslut av Skatteförvaltningen i stället för uppgifter om den person som har behandlat ärendet. Bestämmelsen motsvarar bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande och i lagar om vissa andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär.

Enligt det föreslagna 2 mom. behöver beslutet inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig. Bestämmelsen tillåter att ett beslut inte motiveras när det är fråga om ett avgörande av rent teknisk natur, utan det räcker med till exempel en hänvisning till den bestämmelse som har tillämpats.

70 §. Sammandrag. Paragrafen motsvarar till största delen 14 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om vilka uppgifter om skatter som den skattskyldige ska ha rätt att få i ett sammandrag.

Enligt det föreslagna 1 mom. sammanställs för den skattskyldige för en period av en kalendermånad ett sammandrag. I sammandraget antecknas uppgifter om användningen av inbetalningar och återbärningar och om obetalda skatter. I sammandraget antecknas också betalningsuppmaningar, samt beslut om påförande av förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning.

I sammandraget ska däremot inte längre antecknas beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd eller sådana beslut om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta, utan Skatteförvaltningen ska i dessa ärenden meddela ett särskilt beslut med anvisningar för sökande av ändring i saken. Genom att meddela särskilda beslut om ärenden i vilka ändring kan sökas kan det dessutom säkerställas att den skattskyldige är medveten om i vilka åtgärder i samband med skatteuppbörden den skattskyldige har rätt att söka ändring. I fortsättningen ska beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i den lagen antecknas i sammandraget med stöd av 56 § 4 mom. i den lagen, eftersom dessa beslut är nära kopplade till lämnandet av skattedeklaration över skatter som betalas på eget initiativ och till de förpliktelser som följer av det och som framgår av sammandraget.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska även andra uppgifter än de som avses i 1 mom. kunna antecknas i ett sammandrag. En sådan uppgift kan bland annat vara en i den föreslagna 54 § avsedd uppgift om den som ansvarar för skatten.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs det om, liksom i den gällande bestämmelsen, att ett sammandrag av de uppgifter som avses i 1 mom. sammanställs för en period av en kalendermånad senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång. Sammandraget ska skapas för en period av en kalendermånad, vilket innebär att det ska innehålla uppgifter om händelser från den första till den sista dagen i månaden. Sammandraget ska ändå kunna innehålla händelser för följande månad. Detta kan vara fallet till exempel om skatt betalas på förfallodagen den sista dagen i månaden. Man ska då vänta några dagar med att skapa sammandraget för att fordringar som har betalats i tid inte ska antecknas som obetalda i sammandraget. I sådana fall kan det hända att sammandraget innehåller också andra händelser från de första dagarna i följande månad.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska sammandraget av särskilda skäl kunna skapas för en skattskyldig mera sällan än en gång i månaden. Detta är möjligt till exempel om inga händelser alls ska antecknas i sammandraget eller om det är fråga om marginella händelser eller summor som inte har någon betydelse för den skattskyldige. Sådana händelser ska ändå alltid kunna ses i e-tjänsten.

I det föreslagna 5 mom. bemyndigas Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget och om skapande av sammandraget.

71 §. Delgivning. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur beslut som meddelas med stöd av lagen om skatteuppbörd samt sammandrag ska delges den skattskyldige.

Enligt 1 mom. ska beslut och andra handlingar som ges med stöd av lagen om skatteuppbörd delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § ska delgivningen ske till den som ansvarar för skatten.

Beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden och Skatteförvaltningens andra handlingar som ges med stöd av lagen om skatteuppbörd ska kunna delges utan att förfarandet med mottagningsbevis tillämpas på det sätt som föreskrivs i 59 § i förvaltningslagen. Detta avviker från det allmänna förfarandet för delgivning, eftersom beslut enligt förvaltningslagen i regel ska delges bevisligen om det från det att beslutet delgavs börjar löpa en tidsfrist, såsom en tid för sökande av ändring. I skattelagstiftningen finns det ändå i stor utsträckning bestämmelser om att beslut kan delges som vanlig delgivning också när en kort, till exempel 60 dagar lång, besvärstid börjar löpa från delgivningen av beslutet. Genom bestämmelserna strävs efter att säkerställa att beskattningsförfarandet fungerar.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska på delgivning dessutom tillämpas vad som föreskrivs i 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande. Detta innebär att delgivning ändå ska ske med den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade, om en företrädare eller befullmäktigad som sköter skatteärenden på den skattskyldiges vägnar har anmälts som ombud till Skatteförvaltningens kundregister. Att denna bestämmelse tillämpas medför dessutom att bevislig delgivning med samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar ska ske under den adress som samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen har angett. Att 26 d § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas på delgivning innebär att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av handlingarna.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska uppgifterna i det sammandrag som avses i 70 § och beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd delges den skattskyldige elektroniskt. Sammandraget ska finnas i e-tjänsten senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång. Den skattskyldige ska anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats. Den skattskyldige anses

RP 97/2017 rd

också ha blivit delgiven ett beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd den sjunde dagen efter det att beslutet fattades.

Uppgifterna ska på den skattskyldiges begäran kunna sändas också per post. Att sammandraget sänds per post påverkar inte tidpunkten för när den skattskyldige anses ha fått del av det, utan den skattskyldige anses även i detta fall ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av kalendermånaden.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska sammandrag och beslut delges per post som vanlig delgivning i enlighet med 59 § i förvaltningslagen till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning. Dessutom förutsätts det att den fysiska personen eller dödsboet i fråga inte har förts in i det arbetsgivarregister som avses i 31 § i lagen om förskottsuppbörd eller i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § i mervärdesskattelagen. Sammandrag och beslut ska delges som vanlig delgivning också till en fysisk person eller ett dödsbo som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga, men som inte har förts in i arbetsgivarregistret och som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk. Uppgifterna ska alltid finnas till påseende också i e-tjänsterna.

Om en fysisk person eller ett dödsbo har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning, ska sammandragsuppgifterna och beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd delges elektroniskt på det sätt som avses i 3 mom. Med samtycke avses samtycke enligt lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

I 5 mom. föreslås bestämmelser om fall där uppgifterna i sammandraget är av ringa betydelse och därför inte delges per post som vanlig delgivning, utan elektroniskt på det sätt som avses i 3 mom.

Sammandraget ska inte delges per post som vanlig delgivning om det inte innehåller andra sammandragsuppgifter än uppgift om att inbetalningar har använts till skatter eller uppgift om obetalda skatter. I dessa fall finns det med tanke på den skattskyldiges rättssäkerhet inte ett särskilt behov av delgivning per post, eftersom det i sammandraget då inte har antecknats uppgifter om beslut i vilka ändring kan sökas. Eftersom det i dessa fall inte heller har antecknats en betalningsuppläggning enligt 42 § i sammandraget, kan Skatteförvaltningen inte med stöd av sammandraget använda de indrivningsmetoder som det föreskrivs om i lagen om skatteuppbörd.

Sammandraget ska inte heller sändas per post om det i sammandraget enbart antecknas uppgift om att sådana återbärningar som uppgår till mindre än tio euro har använts till betalning av skatter. Den skattskyldige ska även i detta fall kunna se uppgiften om att återbäring har använts i e-tjänsten. Enligt den föreslagna 32 § ska betalningar och återbärningar som sammanlagt understiger tio euro inte betalas till den skattskyldige. En återbäring på under tio euro ska dock kunna användas till betalning av skatt. Detta innebär i praktiken att också återbärningar som understiger tio euro räknas den skattskyldige till godo som betalning för skatt. Om den skattskyldige inte har några obetalda skatter, blir en återbäring på under tio euro till den skattskyldiges nackdel. Den skattskyldige har därför i regel inget intresse av ändringsökande och inte heller något särskilt behov av rättsskydd när det gäller användning av en sådan återbäring. Om det ändå sker ett fel i användningen av en återbäring på under tio euro, ska Skatteförvaltningen med stöd av det föreslagna 27 § 3 mom. korrigera det i enlighet med 72 §. Om korrigeringsfelet ska Skatteförvaltningen alltid fatta ett beslut till vilket det fogas anvisningar för sökande av ändring.

I 6 mom. föreslås bestämmelser om hur det ska förfaras om sammandraget inte kan delges genom elektroniska tjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller någon annan

motsvarande teknisk störning. Det ska då delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

I det föreslagna 7 mom. föreskrivs det i likhet med i den nuvarande bestämmelsen att Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

72 §. *Korrigerig av fel.* I paragrafen föreslås bestämmelser om korrigerig av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet. Paragrafen motsvarar till största delen 16 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. Beslut om korrigerig av fel delges dock i fortsättningen till kändom med beaktande av vad som föreskrivs i den föreslagna 71 § om delgivning av beslut som fattats med stöd av lagen om skatteuppbörd.

Enligt det föreslagna 72 § 1 mom. korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på yrkande av den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ett fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet har upptäckts, om inte ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besväret och om inte något annat följer av 34 §, som gäller återkrav av felaktig återbäring.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska den skattskyldige på motsvarande sätt som nu endast om det behövs av särskilda skäl ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras.

Enligt 3 mom. behöver ett fel inte korrigeras om det är ringa och om det inte är till skada för den skattskyldige. Ett fel behöver inte heller korrigeras om det belopp som den skattskyldige grundlöst har fått till godo är ringa och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver korrigerig.

73 §. *Tidsfrist för korrigerig av fel.* Paragrafen motsvarar 17 § i den gällande lagen om skatteuppbörd, enligt vilken ett fel kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har skapats i vilket den åtgärd eller uppgift som begäran om korrigerig gäller har antecknats eller ska ha antecknats. Tidsfristen motsvarar i princip de föreskrivna allmänna tidsfristerna för korrigerig av fel i beskattningen.

Beräkningen av tidsfristerna motsvarar dock inte helt tidsfristerna för korrigerig av fel i beskattningen, eftersom uppgifterna för de sista månaderna i kalenderåret antecknas i sammandraget först under det följande kalenderåret. Till exempel antecknas skatterna för december i sammandraget först i januari—februari. Beslut om påförande av skatt som fattats i december antecknas också i sammandraget först under följande år. Således är tidsfristen för korrigerig av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet i vissa fall längre än till exempel tidsfristen för påförande av skatt.

I 2 mom. föreslås motsvarande bestämmelse som i nuläget om att ett fel kan korrigeras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om korrigerig har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden enligt 1 mom.

74 §. *Framflyttande av förfallodag.* Innehållet i den föreslagna paragrafen motsvarar 74 § i den gällande lagen om skatteuppbörd om beräkning av tidsfrister.

Bestämmelser om framflyttande av förfallodagen finns i 5 § i lagen om beräkning av laga tid (150/1930). Om förfallodagen för skatt eller betalningsdagen för återbäringar är en helgdag, självständighetsdagen, första maj, jul- eller midsommarafton eller en helgfri lördag, får det belopp som ska betalas eller betalas tillbaka erläggas första vardagen därefter. Bestämmelsen tillämpas också när förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som

allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §. Lämnannde av handlingar på elektronisk väg. I paragrafen föreslås bestämmelser om inlämnande av handlingar på elektronisk väg i ärenden som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd. På begäran om omprövning enligt lagen om skatteuppbörd ska dock med stöd av 60 § 3 mom. tillämpas 93 a § i lagen om beskattningsförfarande, som gäller elektronisk kommunikation och signering.

I 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken de handlingar som Skatteförvaltningen delger elektroniskt ska delges genom sådana elektroniska tjänster för ändamålet som finns i ett allmänt datanät.

Enligt 2 mom. finns bestämmelser om inlämnande av deklARATIONER och handlingar enligt lagen om skatteuppbörd på elektronisk väg i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. Dessutom föreslås bestämmelser om att en handling som lämnas in på elektronisk väg ska certifieras med en elektronisk underskrift eller på något annat godtagbart sätt.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande av Skatteförvaltningen att föreskriva vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och andra handlingar som avses i lagen om skatteuppbörd ska vara certifierade för att kunna lämnas till Skatteförvaltningen på elektronisk väg.

14 kap. **Ikraftträdande**

76 §. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 november 2019. Genom lagen upphävs lagen om skatteuppbörd (769/2016), som trädde i kraft vid ingången av 2017.

De nya bestämmelserna ska från och med ikraftträdandedagen tillämpas också på behandlingen av sådana skatterater som har uppstått före ikraftträdandedagen eller som gäller tiden före ikraftträdandet. Även Skatteförvaltningens förvaltningsbeslut som gäller skatteuppbörd, såsom beslut om användning av återbäring till betalning av skatt, ska efter lagens ikraftträdande fattas i enlighet med den lagen, även om besluten gäller rater som har uppstått före ikraftträdandet.

77 §. Övergångsbestämmelser. Enligt det föreslagna 1 mom. ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas på sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet. Bestämmelserna om ändringssökande i den föreslagna lagen ska tillämpas på sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har fattat efter lagens ikraftträdande.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om vilken lag som ska tillämpas på korrigering av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet och på återkrav av återbäringar som har betalats felaktigt till den skattskyldige. På förfarandet för korrigering av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet och återkrav av återbäringar som har betalats felaktigt innan lagen trädde i kraft ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

Exempel. En skattskyldig begär den 1 december 2019 om korrigering av ett fel som har uppstått i ett skattekonto den 10 december 2016. Felet har uppstått innan den aktuella lagen trädde i kraft, och på korrigeringen av felet tillämpas därför de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. I enlighet med övergångsbestämmelserna i lagen om skatteuppbörd, som gällde före den aktuella lagens ikraftträdande, ska skattekontolagen, som gällde innan lagen om skatteuppbörd trädde i kraft, tillämpas på korrigering av sådana fel i ett skattekonto som inträffat

innan lagen trädde i kraft. På korrigeringen av felet tillämpas således bestämmelserna i den upphävda skattekontolagen.

Enligt det föreslagna 3 mom. tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid lagens ikraftträdande på krediteringsränta som betalas på återbärning för tiden före ikraftträdandet. Återbäringsränta och krediteringsränta beräknas enligt samma bestämmelser, och ränta som beräknats på återbärning efter lagens ikraftträdande kan kallas krediteringsränta, även om räntan har beräknats för tiden före ikraftträdandet. Vidare enligt 3 mom. ska bestämmelserna om krediteringsränta tillämpas inom inkomstbeskattningen så att krediteringsränta beräknas första gången vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner under skatteåret 2020 och vid beskattningen av andra skattskyldiga under skatteåret 2019. Vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner ska bestämmelserna inte tillämpas ännu under skatteåret 2019, eftersom beskattningen av samfund och samfällda förmåner under skatteåret 2019 kan slutföras redan före lagens ikraftträdande. På ränta på skatteåterbärning för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, även om återbärningen betalas ut efter ikraftträdandet.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas på preskription av sådant förskott på inkomstskatt som påförts före ikraftträdandet.

I 5 mom. föreslås det att hänvisningar till den upphävda lagen om skatteuppbörd på andra ställen i lagstiftningen ska avse hänvisningar till den föreslagna lagen.

1.2 Lagen om skatteuppbörd

24 a §. Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att tonnageskatt, då betalningen riktas, betraktas som ett enda skatteslag tillsammans med inkomstskatter som ska uppbäras gemensamt enligt 4 § samt förskott och andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen. Inbetalningar som riktats till detta skatteslag ska användas till betalning av alla ovannämnda skatteslag i ordning från den äldsta till den senaste, i första hand enligt den dag de preskriberas och i andra hand enligt förfallodagarna.

50 §. Befrielse från skatt. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det i fortsättningen ska kunna beviljas befrielse även från förskott på inkomstskatten, men först efter att beskattningen för skatteåret har slutförts. Enligt 34 § i lagen om beskattningsförfarande ska sådant förskott på inkomstskatt som påförts den skattskyldige räknas till godo sådana de har påförts. Det obetalda förskott på inkomstskatt som behövs för betalning av skatten för skatteåret avlyfts inte i den ordinarie beskattningen för att påföras på nytt som kvarskatt, utan förskottsuppbörden fortsätter. Liksom i fråga om kvarskatt ska det vara möjligt att bevilja befrielse från en del av den skatt för skatteåret som påförts och uppbäras som förskott, om förutsättningarna för befrielse från skatt uppfylls. Befrielse kan dock inte beviljas innan beskattningen har slutförts för det skatteår för vilket förskottet på inkomstskatten ska användas till betalning av skatt, eftersom beloppet av skatten för skatteåret och beloppet av det förskott på inkomstskatt som den skattskyldige ska betala klargörs först efter att beskattningen för skatteåret har slutförts.

53 §. Preskription. Det föreslås att paragrafens 3 mom., som gäller tidpunkten för preskription av förskott som påförts vid förskottsuppbörd, ska ändras så att förskotten preskriberas fem år efter ingången av det år som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till. Den kvarskatt som ska påföras för skatteåret och de förskott som har påförts för skatteåret preskriberas då alltid samtidigt, varvid skatterna i fråga alltid betalas i den ordning i vilken de har förfallit. Skatteförvaltningen ska meddela utsködningsmyndigheten om när de förskott som sänts för indrivning i utsködningsväg preskriberas.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Bestämmelsen om tidpunkten för preskription av förskott ska tillämpas första gången på det förskott som påförs för betalning av skatt för skatteåret 2018. På förskott som påförs för betalning av skatt för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

1.3 Inkomstskattelagen

1 §. *Inkomstskatt och skattetagare.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

82 §. *Stipendier, understöd och hederspris.* I 2 mom. föreslås ett tillägg om att stipendier, understöd och hederspris är inkomster under det skatteår under vilket de betalas. Ovannämnda prestationer ska räknas som inkomst under betalningsåret, även om mottagaren har kunnat lyfta dem redan tidigare.

112 §. *Periodisering av pensionsinkomst.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att den skattskyldige ska framställa ett yrkande på periodisering av pensionsinkomst innan beskattningen slutförs för det år då pensionen betalades ut. I denna proposition föreslås det att 49 § i lagen om beskattningsförfarande ändras så att beskattningen slutförs den tidpunkt som anges i den skattskyldiges beskattningsbeslut. Till följd av detta ska den skattskyldige också framställa ett yrkande på periodisering av pension innan beskattningen för den enskilde skattskyldige slutförs. Den föreslagna ändringen förenhetligar de tidsfrister för dispositiva yrkanden som föreskrivs i lag.

Begreppet skatterättelse, som används i 2 mom., ska ersättas med begreppet rättelse av beskattningen. Bestämmelsen ska preciseras så att utöver rättelse av beskattningen ska när det gäller verkställda beskattningar bestämmelserna om följdändring i lagen om beskattningsförfarande iakttas. Följdändring ska tillämpas när ett yrkande på periodisering av pensionsinkomst godkänns först i det skede när ändring söks och tidsfristen för rättelse av beskattningen redan har löpt ut för det skatteår för vilket periodisering av pensionsinkomst har yrkats.

Exempel: År 2020 betalas det till en skattskyldig retroaktivt ut lagstadgad pensionsinkomst, som tjänats in 2018—2020. Beskattningen av den skattskyldige för skatteår 2020 slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga i juni 2021. Den skattskyldige yrkar genom sin skattedeklaration på periodisering av pensionsinkomst. Vid periodiseringen av pensionsinkomsten sker det ett räknefel, och den skattskyldige begär omprövning av det. Begäran om omprövning godkänns i januari 2022. Tidsfristen på tre år för rättelse av beskattningen löpte ut den 31 december 2021 för skatteår 2018, så i fråga om skatteår 2018 tillämpas följdändring. Följdändring kan också tillämpas i fråga om skatteår 2019.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagens 1 § träder dock i kraft den 1 november 2019.

Bestämmelsen om periodisering av stipendier, understöd och hederpris tillämpas första gången vid beskattningen för 2019. Vid beskattningen för 2018 och tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande, enligt vilka stipendier, understöd och hederspris räknas som inkomst under det skatteår då de har kunnat lyftas av mottagaren.

Exempel 1: Understöd kan lyftas 2018 och det betalas ut 2019. Understödet räknas som inkomst under skatteåret 2018.

Exempel 2: Understöd kan lyftas 2019 och det betalas ut 2020. Understödet räknas som inkomst under skatteåret 2020.

Bestämmelsen om periodisering av pension tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018. Yrkande på periodisering av pensionsinkomst ska när det gäller beskattningen för skatteåret 2018 framställas innan beskattningen slutförs för den enskilde skattskyldige.

1.4 Lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

9 §. *Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.* I paragrafens 2 mom. föreslås mera omfattande bestämmelser om de fall där arbetsgivaren har rätt till återbäring av den sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat.

Arbetsgivaren ska vara berättigad att från Skatteförvaltningen få tillbaka arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar det belopp som har betalats till arbetsgivaren, om en löntagare har beviljats pension eller dagpenning som baserar sig på lag eller någon annan förmån som ersättning för inkomstbortfall och förmånen har betalats till arbetsgivaren för den tid under vilken arbetsgivaren har betalat ut lön.

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ska ha betalats till Skatteförvaltningen för att arbetsgivaren ska ha rätt till återbäring av sjukförsäkringsavgiften i de fall som nämns i bestämmelsen. Återbäringen av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift beräknas enligt procentsatsen för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift för det år under vilket lönen betalades ut, och återbäringen beräknas på den lön som när lönen betalades ut omfattas av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Man får alltså ingen återbäring på till exempel löneposter för vilka det vid tidpunkten för lönebetalningen inte har behövt betalas arbetsgivares sjukförsäkringsavgift enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Enligt bestämmelsen och den gällande socialförsäkringslagstiftningen gäller arbetsgivarens rätt till återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift dagpenningförmån enligt sjukförsäkringslagen, rehabiliteringspenning enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner, ersättning för inkomstbortfall enligt olika lagar om olycksfall, ersättning för inkomstbortfall enligt trafikförsäkringslagen eller lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen samt pension, rehabiliteringspenning och rehabiliteringstillägg enligt pensionslagarna.

Bestämmelsen ska i fortsättningen avse ovannämnda och motsvarande förmåner och ersättningar.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagens 2 § träder dock i kraft den 1 november 2019.

1.5 Lagen om beskattningsförfarande

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 3 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

2 §. *Precisering av tillämpningsområdet.* Hänvisningen i 2 mom. till den ränta som avses i 32 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det som avses är krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd.

7 §. Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklARATION. Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldigheten att lämna in skattedeklaration eller annan deklARATION som gäller beskattningen. De föreslagna 1, 2 och 7 mom. motsvarar de nuvarande momenten, men det föreslås att begreppet skattemyndigheten byts ut mot Skatteförvaltningen.

Enligt 3 mom. ska fysiska personer och dödsbon granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Det föreslås att momentet ändras så att den skattskyldige ska lämna in skattedeklarationen genom att meddela de saknade och rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen. Det förhandsifyllda skattedeklarationsformulär som Skatteförvaltningen sänder ska i fortsättningen inte längre återsändas. De saknade och rättade uppgifterna ska meddelas på det sätt som Skatteförvaltningen föreskriver antingen genom e-tjänsten eller genom särskilda formulär avsedda för de berörda uppgifterna. Den skattskyldige ska till exempel meddela de skattepliktiga inkomstposter som saknas i skattedeklarationen och rätta felaktiga uppgifter om avdrag. Om den skattskyldige inte meddelar de saknade uppgifterna om inkomst eller korrigerade uppgifter om avdrag, försummar den skattskyldige sin deklARATIONSSKYLDIGHET. Det föreslås inga ändringar i den skattskyldiges skyldighet att granska den förhandsifyllda skattedeklarationen och inte heller i deklARATIONSSKYLDIGHETEN. I övrigt motsvarar bestämmelsen gällande bestämmelser.

Det föreslås att ordalydelsen i 4 mom. preciseras för att motsvara förfarandet enligt 3 mom. Till den del som den skattskyldige inte meddelar om ändringar i den förhandsifyllda skattedeklarationen, ska den skattskyldige anses ha lämnat in en skattedeklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar de bestämmelser som för närvarande tillämpas i fråga om den förhandsifyllda skattedeklarationen.

8 §. Inlämnande av skattedeklaration eller annan deklARATION. Det föreslås att det till 3 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta den förhandsifyllda skattedeklarationen. Vid bedömningen av vad som är en skälig tid att reservera för uppfyllandet av deklARATIONSSKYLDIGHETEN ska beaktas att skattedeklaration på papper i fortsättningen ska anses vara inlämnade i tid när de är framme hos Skatteförvaltningen senast den sista dagen inom den föreskrivna tidsfristen för inlämning av uppgifterna. Detta medför att också den tid som postgången tar ska beaktas när det fastställs vad som är skälig tid. Bestämmelsen ska inte gälla till exempel brev om hörande eller begäranden om utredning som skickas till den skattskyldige.

I paragrafen föreslås ett nytt 4 mom. med bestämmelser om tidpunkten för inlämning av skattedeklaration. Skattedeklarationen ska anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklARATION som lämnats in elektroniskt föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet och bestämmelser om ankomstdagen för en pappersdeklARATION föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen.

En elektronisk deklARATION ska anses ha lämnats in den dag då den finns tillgänglig för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas. Om det inte kan läggas fram någon utredning om ankomsttidpunkten, anses deklARATIONEN ha kommit in vid den tidpunkt då den har avsänts, om tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram. En skattedeklaration kan därmed i praktiken sändas elektroniskt ännu den dag tidsfristen löper ut.

En deklARATION som lämnas in i pappersform anses ha kommit in till Skatteförvaltningen den dag då den har lämnats in till Skatteförvaltningen. Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas den dag då handlingen har kommit till Skatteförvaltningens postbox

eller då Skatteförvaltningen har fått ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag.

27 §. Beskattning enligt uppskattning. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Enligt det nya momentet ska Skatteförvaltningen innan beskattning enligt uppskattning verkställs sända den skattskyldige en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om beloppet av den uppskattade inkomsten. När beloppet av inkomsten uppskattas ska man beakta uppgifter om livstecken som gäller den skattskyldiges verksamhet, den skattskyldiges tidigare deklaraionsuppgifter, jämförelseuppgifter från den skattskyldige och andra motsvarande tillgängliga uppgifter utifrån vilka man kan sluta sig till att den skattskyldige har haft skattepliktiga inkomster. Beskattningen enligt uppskattning av en skattskyldig som inte har lämnat in en skattedeklaration blir liksom för närvarande ett massförfarande där beloppet av den uppskattade inkomsten i praktiken inte alltid kan grunda sig på detaljerade utredningar om den skattskyldiges verksamhet och om inkomsterna av verksamheten. Den föreslagna bestämmelsen gäller fall där Skatteförvaltningen uppmanar den skattskyldige att vid äventyr av beskattning enligt uppskattning lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Dessutom ska Skatteförvaltningen liksom för närvarande kunna uppmana den skattskyldige att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning också utan hot om beskattning enligt uppskattning.

32 §. Skatteförhöjning. Det föreslås att strukturen på bestämmelserna om skatteförhöjning ändras så att det i 32 § föreskrivs om grunderna för påförande av skatteförhöjning. Bestämmelser om skatteförhöjningens storlek föreslås i 32 a och 32 b §.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska den skattskyldige påföras skatteförhöjning, om den skattskyldige har lämnat in en skattedeklaration eller en annan deklaraion eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning som bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnat in en sådan. Ordalydelsen i bestämmelsen motsvarar bestämmelsen om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelsen motsvarar gällande bestämmelser så till vida att skatteförhöjning i regel kan påföras för alla försummelse som skatteförhöjning även nu kan påföras för. Skatteförhöjning ska dock inte påföras om den skattskyldige inte har lämnat in en skattedeklaration eller meddelat en föreskriven uppgift inom föreskriven tid men rättar till sin försummelse på eget initiativ eller lämnar in en skattedeklaration före slutförandet av beskattningen. För försummelse av deklaraionsskyldigheten ska det då med stöd av den föreslagna 33 § påföras en förseningsavgift.

Den föreslagna bestämmelsen om skatteförhöjning är mer schematisk än den nuvarande bestämmelsen om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarande, och den innehåller mindre myndighetsprövning när det gäller påförande av skatteförhöjning. Ordalydelsen i paragrafen är förpliktande i och med att skatteförhöjning ska påföras om deklaraionsskyldigheten har försumrats. Endast i de fall som avses i 3 mom. behöver skatteförhöjning inte påföras.

Typiska fall där skatteförhöjning påförs är om Skatteförvaltningen påför skatt till den skattskyldiges nackdel genom att avvika från den skattedeklaration som lämnats in eller genom att rätta den verkställda beskattningen. I det sistnämnda fallet är det i regel fråga om att den skattskyldige har underlåtit att i skattedeklaraionen lämna uppgift om skattepliktig inkomst eller har deklarerat avdrag för utgifter som enligt skattelagstiftningen inte berättigar till avdrag.

Dessutom föreskrivs i det föreslagna 1 mom. att skatteförhöjning påförs, om den skattskyldige inte har lämnat in en dokumentation av internprissättning eller en kompletterande tilläggsutredning som kompletterar den inom utsatt tid eller om de har lämnats in med väsentliga brister eller fel. Bestämmelsen motsvarar 32 § 4 mom. i den gällande lagen. Skatteförhöjning påförs också om den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan eller en land-för-land-rapport för be-

skattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga brister eller fel. Bestämmelsen motsvarar 32 § 5 mom. i den gällande lagen. Skatteförhöjning som påförs till följd av försummelse av en dokumentation av internprissättning och en land-för-land-rapport ska liksom vid andra skatteförhöjningar påföras genom ett beskattningsbeslut för det berörda skatteåret eller genom ett beslut om ändring av beskattningen. Ändring i skatteförhöjningen söks i samma ordning som i fråga om de ovan nämnda besluten.

I 1 mom. föreslås också bestämmelser om att påföra skatteförhöjning när den skattskyldige utan grund har yrkat att skatt som har betalats till utlandet ska dras av. Skatteförhöjning kan påföras när den skattskyldige har yrkat avdrag av skatt som i verkligheten inte har betalats. Skatteförhöjning kan också påföras när den skattskyldige har betalat utlandsskatt, som inte kan dras av från skatt som betalas i Finland. Om en skattskyldig har försummat sin skyldighet enligt 9 § i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995) att underätta Skatteförvaltningen att den skatt till en främmande stat som utgjort grund för avräkning av utländsk skatt har ändrats, anses det att den skattskyldige utan grund har yrkat att skatt som har betalats till utlandet ska dras av.

Enligt 2 mom. påförs skatteförhöjning i princip inte uteslutande på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i sin skattedeklaration lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen. I bestämmelsen avses till exempel sådana avdrag från inkomst eller skatt som den skattskyldige har rätt till enligt skattelagstiftningen. Skatteförhöjning påförs till exempel inte när den skattskyldige efter det att beskattningen har slutförts har yrkat på hushållsavdrag som han eller hon inte har deklarerat i sin skattedeklaration. Om den skattskyldige i sin förhandsifyllda skattedeklaration inte deklarerar den anskaffningsutgift som dras av från försäljningspriset på ett värdepapper, är detta också underlåtelse att deklarerat avdraget.

I det fall att framställandet av yrkanden först när beskattningen har verkställts upprepas eller att det kan anses tyda på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen, kan skatteförhöjning dock påföras för underlåtenhet att deklarerat yrkanden på avdrag och andra uppgifter som är till fördel för den skattskyldige. Det är fråga om detta till exempel när den skattskyldige utan giltigt skäl framställer sitt yrkande på avdrag år efter år först efter att beskattningen har slutförts. För försummelse av deklarationsskyldigheten när det gäller uppgifter om avdrag ska det påföras en minimihöjning enligt det föreslagna 32 a § 9 mom.

Det föreslagna 2 mom. gäller inte fall där den skattskyldige har lämnat felaktiga uppgifter om avdrag för beskattningen. Skatteförhöjning kan påföras till exempel när den skattskyldige inte har rättat sådana uppgifter om avdrag som finns i den förhandsifyllda skattedeklarationen och inte överensstämmer med fakta eller i skattedeklarationen har yrkat på avdrag utan grund. Skatteförhöjning kan också påföras med stöd av att den skattskyldige har försummat sin skyldighet att lämna in en skattedeklaration, även om det inte finns annat att deklarerat för skatteåret än uppgifter om avdrag. Enligt 7 § 3 mom. i lagen ska en skattedeklaration för näringsverksamhet alltid lämnas in. Därför kan skatteförhöjning påföras till exempel om en rörelseidkare och yrkesutövare inte lämnat in en skattedeklaration.

Enligt det föreslagna 3 mom. behöver skatteförhöjning inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. Huruvida försummelsen är ringa bedöms utifrån det odeklarerade inkomstbeloppet eller det skattebelopp som hänger samman med försummelsen, om försummelsen gäller skattepliktig inkomst eller skatt. Utgångspunkten är att försummelsen anses vara ringa om dess ekonomiska betydelse är ringa. Trots att försummelsen som enskild företeelse är ringa, anses den inte vara ringa om den skattskyldiges försummelser upprepas. Att försumma förpliktelserna att lämna in skattedeklaration anses inte vara en

sådan ringa försummelse som avses i 3 mom., även om det inkomstbelopp som ska deklarerat i skattedeklarationen är ringa eller resultatet förlustbringande.

Ett giltigt skäl för försummelsen är bland annat sjukdom eller ett oöverstigligt hinder. Den skattskyldige ska lägga fram för Skatteförvaltningen en utredning om oförmåga att uppfylla sin deklarationsskyldighet. För att skatteförhöjning inte ska påföras ska deklarationsskyldigheten dock uppfyllas så snabbt som möjligt när hindret inte längre finns.

Enligt det föreslagna 3 mom. behöver skatteförhöjning inte heller påföras om det i de fall som avses i 32 a § 4 mom. är oskäligt med hänsyn till omständigheterna. I det föreslagna 32 a § 4 mom. är det fråga om fall där ärendet så som avses i bestämmelsen om skyddet för berättigade förväntningar lämnar rum för tolkning eller är oklart eller där skatteförhöjning enligt grundnivån är oskälig av något annat särskilt skäl. I dessa fall ska utgångspunkten vara att för försummelse av deklarationsskyldigheten påförs en sådan lägre skatteförhöjning än den grundnivå som är en procent av beloppet av den inkomst som lagts till eller fem procent av beloppet av den ökade skatten. Enligt det föreslagna momentet kan man dock i dessa fall undantagsvis helt låta bli att påföra skatteförhöjning, om även påförandet av skatteförhöjning lägre än grundnivån med hänsyn till de fallspecifika omständigheterna är oskäligt. Bestämmelsen ska när de ovan nämnda förutsättningarna uppfylls också tillämpas när den skattskyldige på eget initiativ yrkar på rättelse av ett fel i beskattningen efter det att beskattningen har slutförts.

När man överväger att låta bli att påföra skatteförhöjning kan man till exempel beakta det stora rum för tolkning som ärendet ger eller att det är mycket oklart samt de åtgärder genom vilka den skattskyldige har strävat efter att utreda ett korrekt skattebemötande av inkomsten, avdraget eller åtgärden och att uppfylla sin deklarationsskyldighet korrekt. Man kan också låta bli att påföra skatteförhöjning till exempel när den skattskyldige anses ha misstagit sig i fråga om innehållet i skattebestämmelserna eller i fråga om sina skyldigheter när det gäller beskattningen och den försummelse av deklarationsskyldigheten som beror på misstaget kan anses vara förlåtligt med hänsyn till den skattskyldiges omständigheter.

Aktiebolag och andra samfund ska lämna in en skattedeklaration inom fyra månader efter utgången av den sista månaden i räkenskapsperioden. Enligt 5 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska ett aktiebolags bokslut fastställas vid den ordinarie bolagsstämman, som ska hållas inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång. Motsvarande bestämmelse om att fastställa bokslutet vid den ordinarie andelsstämman finns i 5 kap. 4 § i lagen om andelslag. Till följd av de bestämmelser om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga som föreslås i denna proposition är det möjligt att till exempel ett aktiebolags ordinarie beskattning redan har slutförts när den ordinarie bolagsstämman fastställer bokslutet. Bolagsstämman kan fastställa bokslutet med avvikelse från de uppgifter som har meddelats genom en skattedeklaration. Den skattskyldiges omständigheter övervägas i dessa fall så, att skatteförhöjning påförs inte när beskattningen av ett aktiebolag rättas i enlighet med ett bokslut som fastställts vid en ordinarie bolagsstämma, som har hållits inom den tidsfrist som föreskrivs i aktiebolagslagen, om den skattskyldige utan dröjsmål yrkar på rättelse efter bolagsstämman.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska skatteförhöjningen påföras efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen. Bestämmelsen motsvarar nuläget.

Enligt det föreslagna 5 mom. ska skatteförhöjningen redovisas till staten, om ingen skatt påförs i samband med en skatteförhöjning. Bestämmelsen motsvarar nuläget.

32 a §. Skatteförhöjningens storlek. Det föreslås att det till lagen fogas en ny 32 a § där det föreskrivs om skatteförhöjning som beräknas utifrån den inkomst som lagts till samt om belopp

pet av skatteförhöjningen i andra fall som föreskrivs i 32 §. Bestämmelser om beräkningen av den skatteförhöjning som beräknas utifrån beloppet av ökad skatt föreskrivs i 32 b §. I lagen ska det inte längre föreskrivas om skatteförhöjning beräknad utifrån de tillgångar som lagts till. Efter det att förmögenhetsbeskattningen upphävdes har den skatteförhöjning som beräknas utifrån de tillgångar som lagts till varit av betydelse vid fastighetsbeskattningen. När skatteförhöjningen i fortsättningen beräknas utifrån den skatt som lagts till vid fastighetsbeskattningen, blir bestämmelsen om skatteförhöjning som beräknas utifrån tillgångar som lagts till onödig också vid fastighetsbeskattningen.

Inkomst som lagts till beräknas genom att dra av från inkomsten de kostnader för inkomstens förvärvande, de avdragsgilla ränteutgifter och de andra avdragsgilla poster som inte redan tidigare har dragits av i beskattningen. Detta motsvarar gällande praxis.

Enligt 1 mom. ska grundnivån för skatteförhöjning vara två procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Enligt 2 mom. ska skatteförhöjningen vara minst tre och högst tio procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om försummelsen av deklARATIONSSKYLDIGHETEN är återkommande eller den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Beloppet av skatteförhöjningen ska i dessa fall övervägas med utgångspunkt i de fallspecifika omständigheterna.

Det kan vara fråga om återkommande försummelse till exempel när den skattskyldige flera gånger, exempelvis flera skatteår efter varandra, lämnar in en bristfällig eller missledande inkomstskattedeclaration. Försummelsen är återkommande också när den skattskyldige deklarerar en likadan inkomst- eller avdragspost fel även efter det när han eller hon redan har fått ett avgörande om eller vägledning i det korrekta skattebemötandet av den berörda posten.

Det kan anses att den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen, om han eller hon låter bli att på skattedeclarationen deklarerar en uppenbart skattepliktig inkomst, som med hänsyn till den skattskyldiges omständigheter är av betydande storlek. Samma gäller till exempel fall där ett aktiebolag belastar sin beskattningsbara inkomst med en uppenbart icke-avdragsgill utgift som med hänsyn till bolagets omständigheter är ett betydande belopp. Utgångspunkten är att det är fråga om uppenbar likgiltighet också när den skattskyldige undanhåller i sin skattedeclaration sådana placeringsinkomster eller andra inkomster som han eller hon erhållit i Finland eller utlandet som Skatteförvaltningen inte med stöd av den ordinarie skyldigheten att lämna uppgifter får årsanmälningsuppgifter om från utomstående. Även kringgående av skatt kan utifrån fallspecifik bedömning anses som sådan åtgärd utifrån vilken skatteförhöjning kan påföras med stöd av det föreslagna 2 mom. Endast tillämpning av bestämmelsen om kringgående av skatt är dock inte en grund för att påföra skatteförhöjning enligt 2 mom.

För försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN ska det i allmänhet påföras en skatteförhöjning enligt den grundnivå som avses i 1 mom. Syftet är att en striktare skatteförhöjning enligt 2 mom. ska påföras endast med anledning av allvarigare försummelse och att bestämmelsen ska tillämpas endast på en del av de försummelse för vilka det för närvarande påförs skatteförhöjning med stöd av 32 § 3 mom. Skatteförhöjning enligt grundnivån ska påföras till exempel i de fall där försummelsen i sig är ett stort belopp, men fallet inte inbegriper upprepning eller den skattskyldiges agerande inte tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Exempel 1: Vid beskattningen för aktiebolagets tidigare år har det ansetts att de ränteutgifter som det deklarerat som avdrag från dess näringsinkomst inte är avdragsgilla. Bolaget deklare-

rar räntorna för samma lån som avdragsgilla räntor för näringsverksamhet även i skattedeklarationen för följande år. Bolaget har inte sökt ändring i behandlingen i beskattningshänseende av räntorna när det gäller tidigare år. Bolaget påförs skatteförhöjning enligt 2 mom., eftersom bolaget upprepade gånger har deklarerat ränteutgifterna felaktigt.

Exempel 2: Ett aktiebolag har varken tagit upp i bokföringen eller deklarerat i skattedeklarationen försäljningsinkomster på 50 000 euro. Bolaget har inte lagt fram en utredning om att försäljningsinkomsterna inte har tagits upp eller deklarerats till följd av ett uppenbart misstag. Bolaget påförs skatteförhöjning enligt 2 mom., eftersom det att försäljningsinkomsterna inte har bokförts och deklarerats tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Exempel 3: En skattskyldig har låtit bli att i skattedeklarationen deklarerar för sina utländska placeringar överlåtelsevinster för värdepapper och utdelningsinkomst till ett värde på totalt tiotals tusen euro. Skatteförvaltningen har inte med stöd av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter fått årsanmälningsuppgifter om de berörda placeringarna. Enligt den skattskyldige hade han eller hon glömt att deklarerar inkomsterna i fråga.

Den skattskyldige påförs skatteförhöjning enligt 2 mom., eftersom det att uppenbart skattepliktiga inkomster till ett betydande belopp inte har deklarerats tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Skatteförvaltningen lämnar in en brottanmälan om ärendet, om det finns skäl att misstänka att försummelsen uppfyller rekvisitet för brott och om de föreskrivna förutsättningarna för att inte göra en brottanmälan inte uppfylls. På påförandet av skatteförhöjning tillämpas då lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut.

Exempel 4: En skattskyldig har i skattedeklarationen deklarerat en del av de erhållna hyresinkomsterna, men deklarerat hyresinkomster på cirka 230 000 euro först efter en särskild uppmaning av Skatteförvaltningen. Den skattskyldige påförs skatteförhöjning enligt 2 mom., eftersom det att uppenbart skattepliktiga inkomster till ett betydande belopp inte har deklarerats tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Skatteförvaltningen lämnar in en brottanmälan om ärendet, om det finns skäl att misstänka att försummelsen uppfyller rekvisitet för brott och de föreskrivna förutsättningarna för att inte göra en brottanmälan inte uppfylls. På påförandet av skatteförhöjning tillämpas då lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut.

Exempel 5: Ett aktiebolag deklarerar på en bilageblankett till skattedeklarationen ett koncernbidrag på 100 000 euro, som erhållits under skatteåret, men bolaget deklarerar inte koncernbidraget som skattepliktig inkomst på huvuddeklarationsblanketten med stöd av vilken bolagets beskattningsbara inkomst beräknas. Skatteförvaltningen upptäcker felet i den ordinarie beskattningen. Till bolagets inkomst läggs 100 000 euro till. För den inkomst som lagts till påförs skatteförhöjning med stöd av 1 mom. Bolaget deklarerar lika bristfälligt ett koncernbidrag på 80 000 euro, som det mottagit följande skatteår. Skatteförvaltningen upptäcker felet i den ordinarie beskattningen. Till bolagets inkomst läggs 80 000 euro till. För den inkomst som lagts till påförs skatteförhöjning med stöd av 2 mom., eftersom bolaget upprepade gånger har lämnat in en bristfällig skattedeklaration.

Om det upptäcks flera fel och försummelser i skattedeklarationen, övervägs separat för varje fel och försummelse förutsättningarna för att påföra skatteförhöjning och vilken skatteförhöjningsbestämmelse som ska tillämpas. I ett beskattningsbeslut ska det sammanräknade beloppet av skatteförhöjning som påförts med hänsyn till olika fel och försummelser visas som en enda skatteförhöjning.

Exempel: Vid skattegranskning av aktiebolaget konstateras det att bolaget har bokfört som belastning av sin beskattningsbara inkomst flera icke-avdragsgilla kostnadsposter. De icke-avdragsgilla kostnaderna läggs till bolagets inkomst vid rättelsen av beskattningen. En kostnadspost utgörs av de utgifter som redan i bolagets beskattning för tidigare år har ansetts vara icke-avdragsgilla. I fråga om dessa kostnader påförs skatteförhöjning på tre procent av den inkomst på 100 000 euro som lagts till, dvs. 3 000 euro. En annan kostnadspost utgörs av kostnader vars avdragsgillhet är flertydig i beskattningshänseende. I fråga om dessa kostnader påförs skatteförhöjning på en procent av den inkomst på 20 000 euro som lagts till, dvs. 200 euro. I fråga om de övriga kostnadsposterna påförs skatteförhöjning på två procent av den inkomst på 50 000 euro som lagts till, dvs. 1 000 euro. I rättelsen av beskattningen påförs sålunda totalt 4 200 euro i skatteförhöjning.

I 3 mom. finns bestämmelser om skatteförhöjning vid beskattning enligt uppskattning. Då påförs fem procent skatteförhöjning av beloppet av den inkomst som lagts till med anledning av beskattningen enligt uppskattning. Beskattning enligt uppskattning verkställs vanligen när den skattskyldige inte trots uppmaning av Skatteförvaltningen har lämnat in någon skattedeklaration. Beskattningen kan också verkställas enligt uppskattning om den inlämnade skattedeklarationen inte är pålitlig. Om den skattskyldige efter verkställd beskattning lämnar in en skattedeklaration eller utredning som kan godkännas som grund för verkställandet av beskattningen, upphävs beskattningen enligt uppskattning och den beskattningsbara inkomsten fastställs enligt den skattskyldiges deklaration antingen som sådan eller rättad. Om skattedeklarationen lämnas in innan beskattningen har slutförts, påförs den skattskyldige en förseningsavgift för försummelse av att lämna in skattedeklaration. Om skattedeklarationen lämnas in först efter det att beskattningen har slutförts, påförs den skattskyldige skatteförhöjning. I dessa fall beräknas skatteförhöjningen på grundval av det belopp av inkomst som lagts till som fastställts efter det att beskattningen enligt uppskattning upphävts. Utgångspunkten ska då vara att skatteförhöjningen påförs med stöd av 1 mom. Om det att en skattedeklaration inte lämnas in upprepas eller tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen, ska skatteförhöjning påföras med stöd av 2 mom.

Enligt 4 mom. är skatteförhöjningen en procent av den inkomst som lagts till, om det berörda ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med lämnande av rum för tolkning eller oklarhet avses samma sak som det med dessa begrepp avses i tillämpningspraxisen för bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar. Med tanke på påförandet av skatteförhöjning är typen av ärende av betydelse, dvs. dess objektiva flertydighet eller oklarhet.

Med stöd av 4 mom. ska skatteförhöjning också påföras när en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskäligt. Särskilda skäl kan vara faktorer som hänger samman med den skattskyldiges omständigheter och till följd av vilka försummelse av deklara-tions-skyldigheten eller skattebestämmelserrelaterade misstag kan anses vara mindre klandervärda. Sådana faktorer kan vara till exempel den skattskyldiges hälsotillstånd och oerfarenhet när det gäller skatteärenden. Om felet beror på den skattskyldiges ombud eller bokförare, kan det 4 mom. dock inte tillämpas i detta fall.

En sådan skatteförhöjning enligt den grundnivå som föreskrivs i 1 mom. kan också vara oskälig till exempel om det är fråga om ett oavsiktligt fel vid periodisering av skatten eller något annat oavsiktligt och med hänsyn till omständigheterna ringa fel. Skatteförhöjning anses inte vara av särskilda skäl oskäligt enbart på grund av att beloppet av skatteförhöjningen är stort då beloppet av den inkomst som lagts till också är stort.

I 5 mom. finns det bestämmelser om skatteförhöjning vid inkomst från en främmande stat. Den skattskyldige har kunnat betala skatt på inkomst från en främmande stat i källstaten, varvid skatten avräknas i den beskattning som verkställs i Finland. Undantagandemetoden kan

också vara tillämplig på inkomsten, varvid det från den skatt som den skattskyldige påförs i Finland dras av den andel av skatt som beror på inkomsten från en främmande stat. I dessa fall kan den skatt som i Finland betalas för inkomsten vara avsevärt lägre än den skatt som betalas för motsvarande inkomst från Finland, och den skatteförhöjning enligt den grundnivå som beräknas på den inkomst som lagts till kan bli oskäligt sträng.

Med stöd av 5 mom. beaktas detta schematiskt så att som skatteförhöjning påförs i dessa fall en procent av den inkomst som lagts till. Bestämmelsen ska tillämpas när Finland är förpliktat att med stöd av ett internationellt avtal som är tillämplig på fallet undanröja dubbelbeskattning av den berörda inkomsten. I dessa fall är det tillräckligt att Finland är förpliktat att med stöd av ett internationellt avtal undanröja dubbelbeskattning. Utöver det krävs det inte att den skattskyldige också faktiskt har betalat skatt till en främmande stat för inkomsten. Dessutom ska bestämmelsen tillämpas när den skattskyldige har betalat sådan skatt på inkomsten som avräknas i Finland med stöd av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning. Då är det fråga om fall där Finland inte är förpliktat att med stöd av ett internationellt avtal undanröja dubbelbeskattning av inkomsten, men Finland avräknar med stöd av ovannämnda lag skatt som betalats till en främmande stat. I dessa fall kräver tillämpningen av bestämmelsen att den skattskyldige faktiskt har betalat skatt till en främmande stat för inkomsten och att denna skatt avräknas i den beskattning som verkställs i Finland.

Paragrafens 5 mom. ska dock inte tillämpas om försummelsen av deklARATIONSSKYLDIGHETEN är återkommande eller tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. I dessa fall påförs med stöd av det föreslagna 2 mom. tre till tio procent skatteförhöjning av beloppet av den inkomst som lagts till.

Enligt 6 mom. ska skatteförhöjningen vara 0,5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter det att beskattningen har slutförts. Bestämmelsen gäller alla försummelser och fel. Bestämmelsen ska tillämpas till exempel när den skattskyldige efter det att beskattningen har slutförts meddelar inkomster som saknas i skattedeklarationen eller begär att till hans eller hennes beskattade inkomst ska läggas till obefogade avdrag som har deklarerats i skattedeklarationen. Den skattskyldige ska innan den skattskyldige blir medveten om en kontrollåtgärd som vidtas av en myndighet för påförande av skatt framställa till Skatteförvaltningen ett yrkande på att felet rättas. Det är inte fråga om att rätta till en försummelse på eget initiativ till exempel när den skattskyldige först efter att ha fått en utredningsbegäran om felet eller information om en framtida skattegranskning yrkar på rättelse av felet i beskattningen.

Påförande av skatteförhöjning med stöd av 6 mom. förutsätter dessutom att den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsplikt. Bestämmelser om den skattskyldiges plikt att lägga fram utredning finns i 11 § och 26 § 4 mom. Skatteförhöjning enligt 6 mom. kan inte påföras till exempel när den skattskyldige inte inom tidsfristen har lämnat de ytterligare uppgifter, utredningar eller verifikat som Skatteförvaltningen har begärt för behandlingen av ärendet. Om den skattskyldige inte uppfyller sin utredningsplikt, ska skatteförhöjning påföras som normalt enligt den bestämmelse om skatteförhöjning som lämpar sig för felet och försummelsen i fråga.

Den skattskyldige ska efter att beskattningen slutförts meddela om ett fel i beskattningen genom ett yrkande som framställs till Skatteförvaltningen. Om yrkandet gäller en inkomstpost som tidigare inte deklarerats eller någon annan ny uppgift som påverkar beskattningen, ska ett kompletterande beskattningsbeslut enligt den föreslagna 51 a § fattas i ärendet. Utöver skatt och skatteförhöjning påförs den skattskyldige då nedsatt dröjsmålsränta och dröjsmålsränta enligt bestämmelserna om dessa.

Exempel 1: En skattskyldig har inte deklarerat nettohyresinkomst på 16 000 euro i skattedeclarationen för 2018 och inkomsten beskattas inte. Han eller hon meddelar de inkomster som saknas till Skatteförvaltningen 2020. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet. Den skattskyldige har inga andra försummelser av deklarationsskyldigheten. Den skattskyldige påförs 4 800 euro i skatt för hyresinkomsten och 0,5 procent skatteförhöjning för den inkomst som lagts till, dvs. 80 euro. Dessutom påförs skatten nedsatt dröjsmålsränta från och med den 1 februari 2019 fram till förfallodagen för den första raten av den skattskyldiges kvarskatt för 2018 och dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodagen fram till den förfallodag för skatten som bestäms genom ett kompletterande beskattningsbeslut.

Exempel 2: Ett aktiebolag har inte deklarerat ett koncernbidrag på en miljon euro i skattedeclarationen för 2018 och koncernbidraget beskattas inte. Bolagets räkenskapsperiod och skatteår är ett kalenderår. Bolaget meddelar felet till Skatteförvaltningen 2020. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet. Bolaget påförs 200 000 euro i skatt för koncernbidraget och 0,5 procent skatteförhöjning för den inkomst som lagts till, dvs. 5 000 euro. Dessutom påförs skatten nedsatt dröjsmålsränta från och med den 1 februari 2019 fram till förfallodagen för den första raten av den skattskyldiges kvarskatt för 2018 och dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodagen fram till den förfallodag för skatten som bestäms genom ett kompletterande beskattningsbeslut. Nedsatt dröjsmålsränta är den referensränta som fastställs av Finlands Bank utökad med två procentenheter. Dröjsmålsränta är den referensränta som fastställs av Finlands Bank utökad med sju procentenheter.

Enligt 7 mom. betraktas som inkomst som lagts till även ett belopp varmed beskattningen har ändrats på ett sätt som ökar den beskattningsbara inkomsten under ett senare skatteår. Bestämmelsen motsvarar nuläget. Bestämmelsen ska tillämpas till exempel när det till samfundets förlustbringande inkomst under skatteåret görs ett tillägg som leder till att beloppet av en avdragsgill förlust minskar i de följande skatteårens beskattning.

I 8 mom. föreskrivs om skatteförhöjning som ska påföras för försummelse att lämna in en dokumentation av internprissättningen och en land-för-land-rapport samt för framställande av ett obefogat yrkande på avräkning av utländsk skatt. För dessa försummelser kan skatteförhöjning på högst 25 000 euro påföras. Bestämmelsen motsvarar nuläget när det gäller dokumentation av internprissättning och land-för-land-rapportering. Bestämmelsen om yrkande på avräkning av utländsk skatt är ny. För närvarande kan i dessa fall påföras en skatteförhöjning på högst 800 euro. En obefogad avräkning av utländsk skatt minskar beloppet av den skatt som ska betalas och skatteförhöjningen kan sålunda i princip beräknas i enlighet med den föreslagna 32 b § utifrån beloppet av den ökade skatten. Det ska dock separat föreskrivas om skatteförhöjning som påförs till följd av ett obefogat yrkande på avräkning, eftersom skatteförhöjning som beräknas utifrån beloppet på beskattningsårets ökade skatt inte lämpar sig i fall där avräkning till exempel på grund av samfundets olönsamhet inte ännu kan dras av från den skatt som betalas för inkomsten skatteåret i fråga. Beloppet av skatteförhöjningen fastställs utifrån de fallspecifika omständigheterna. När bestämmelsen tillämpas ska skatteförhöjningen dock inte överskrida det belopp som utifrån beloppet av obefogat yrkad avräkning av skatt beräknats enligt skatteförhöjningsprocent för ökad skatt. Om beloppet av yrkad avräkning av skatt är till exempel 100 000 euro, ska normalt skatteförhöjning på högst 10 000 euro påföras.

I 9 mom. föreskrivs om ett minimibelopp för skatteförhöjning. Minimibeloppet för skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är 75 euro och för andra skattskyldiga, som samfund, är minimibeloppet 150 euro.

Minimiförhöjningen ska tillämpas så att det sammanräknade beloppet av procentbaserad skatteförhöjning som beräknas på inkomst som lagts till och ökad skatt och av skatteförhöjning som påförs med stöd av 32 § 1 mom. 2—4 punkten ska jämföras med minimiförhöjning. Om det sammanräknade beloppet av skatteförhöjningar som påförs i samma beskattningsbeslut är mindre än minimiförhöjningen eller lika stort som minimiförhöjningen, ska minimiförhöjningen påföras som skatteförhöjning. Om det sammanräknade beloppet av skatteförhöjningar som påförs i samma beskattningsbeslut är större än minimiförhöjningen, ska det sammanräknade beloppet av skatteförhöjningarna påföras som skatteförhöjning.

Exempel: En skattskyldig deklarerar inte i sin skattedeklaration en överlåtelsevinst på 2 000 euro av aktier och inte heller 1 600 euro nettohyresinkomster. Skatteförvaltningen upptäcker försummelserna vid den ordinarie beskattningen. På båda försummelserna tillämpas den grundläggande bestämmelsen om skatteförhöjning, dvs. skatteförhöjningen beräknas enligt två procent. Den procentbaserade skatteförhöjningen är sålunda 72 euro. Som skatteförhöjning påförs minimiförhöjningen 75 euro.

Minimiförhöjning kan också påföras när deklARATIONSSKYLDIGHETEN har försummats, men det inte görs ett tillägg till inkomsten eller skatten. Minimiförhöjning påförs till exempel om det efter de avdrag som dras av från inkomsten inte återstår någon inkomst som lagts till, men försumnelsen av deklARATIONSSKYLDIGHETEN inte kan anses vara ringa. Minimiförhöjning kan också påföras om den skattskyldige inte uppfyller den av deklARATIONSSKYLDIGHETEN omfattade skyldigheten att lämna uppgifter och utredningar på det formulär som Skatteförvaltningen bestämmer eller sin skyldighet att lämna de ytterligare uppgifter och utredningar som Skatteförvaltningen begär. Minimiförhöjningen påförs i dessa fall utöver den skatteförhöjning som påförs med stöd av den inkomst som lagts till, ökad skatt och 32 § 1 mom. 2—4 punkten samt den minimiförhöjning som eventuellt beräknas utifrån dessa.

Exempel: En skattskyldig har sålt aktier under skatteåret. Med utgångspunkt i den årsanmälan som värdepappersförmedlaren lämnat in anges aktiernas försäljningspris, försäljningsdag och försäljningskostnader i den förhandsifyllda skattedeklaration som sänds till den skattskyldige. Beräkningen av den överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust som försäljningen av aktierna resulterat i har inte kunnat slutföras, eftersom uppgiften om den anskaffningsutgift för aktierna som ska dras av från försäljningspriset saknas.

Den skattskyldige meddelar inte Skatteförvaltningen de saknade uppgifterna ens på uppmaning. Eftersom anskaffningsuppgifterna saknas beräknar Skatteförvaltningen beloppet av överlåtelsevinsten så att ett antagande av anskaffningsuppgiften dras av från aktiernas försäljningspris. Den skattskyldige påförs en skatteförhöjning på 75 euro till följd av att han eller hon inte har lämnat de uppgifter om anskaffningsutgiften som Skatteförvaltningen har begärt.

32 b §. Särskild bestämmelse om skatteförhöjningens storlek. Det föreslås att det till lagen fogas en ny 32 b § där det föreskrivs om skatteförhöjningens storlek när skatteförhöjning inte kan påföras med stöd av den inkomst som lagts till som avses i 32 a §.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska skatteförhöjningen då beräknas med stöd av det ökade beloppet av skatten. Bestämmelsen ska tillämpas till exempel när ingenting läggs till inkomsten, men i beskattningen avslås det obefogade avdrag från skatt som den skattskyldiga har deklarerat. Med stöd av hänvisningsbestämmelsen i 25 § i fastighetsskattelagen ska bestämmelsen också tillämpas inom fastighetsbeskattningen där skatteförhöjning endast kan beräknas utifrån beloppet av ökad skatt. Med ökad skatt avses ett belopp med vilket beloppet av den skatt som betalas för skatteåret växer till följd av att ett avdrag stryks eller att någon annan uppgift som påverkar beskattningen ändras. Bestämmelsen ska inte tillämpas på ett i 32 § 1 mom.

4 punkten avsett obefogat yrkande på avdrag som gäller avräkning av utländsk skatt. Det föreskrivs separat i 32 a § 8 mom. om skatteförhöjning som påförs till följd av ett sådant yrkande.

Enligt 2 mom. ska grundnivån för skatteförhöjning vara tio procent av beloppet av ökad skatt. Om försummelsen av deklarationsskyldigheten återkommer eller den skattskyldiges handlingar tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen, ska skatteförhöjningen vara minst 15 och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten. Vid beskattning enligt uppskattning ska skatteförhöjningen vara 25 procent av beloppet av ökad skatt. Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i bestämmelsen om skyddet för berättigade förväntningar eller om en skatteförhöjning enligt grundnivån är oskälig av något annat särskilt skäl, är skatteförhöjningen fem procent av beloppet av ökad skatt.

Skatteförhöjningen är två procent av beloppet av ökad skatt, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar på att ett fel i beskattningen ska rättas efter det att beskattningen har slutförts.

Enligt 3 mom. ska skatteförhöjning beräknas utifrån beloppet av ökad skatt också när den skattskyldige har uppgett inkomsten som fel inkomstslag. Bestämmelsen ska tillämpas till exempel när den skattskyldige som kapitalinkomst har deklarerat en inkomstpost som enligt inkomstskattelagen ska beskattas som förvärvsinkomst.

Exempel: En skattskyldig deklarerar som kapitalinkomst ett arvode på 15 000 euro, som är förvärvsinkomst. Efter de avdrag som dras av från kapitalinkomsten har den skattskyldige för skatteåret påförts 2 100 euro skatt för kapitalinkomst. I rättelsen av beskattningen stryks arvodet ur kapitalinkomsten och läggs till förvärvsinkomsten. Till följd av rättelsen av beskattningen ökar den skatt för skatteåret som den skattskyldige ska betala utifrån förvärvsinkomsten med 5 250 euro och beloppet av skatt som ska betalas för kapitalinkomst minskar med 2 100 euro. Som skatteförhöjning påförs tio procent av det ökade belopp av skatt på 3 150 euro som rättelsen av felet resulterar i, dvs. 315 euro.

Enligt 4 mom. ska skatteförhöjningen alltid uppgå till minst den minimiförhöjning som föreskrivs i 32 a § 9 mom.

33 §. Förseningsavgift. I lagen föreslås en ny 33 §, i vilken det föreskrivs om förseningsavgiften.

Enligt 1 mom. ska den skattskyldige påföras en förseningsavgift, om den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen eller en annan deklaration för sent eller på eget initiativ innan beskattningen för skatteåret har slutförts rättar till en annan försummelse av den deklarationsskyldighet som föreskrivs i 32 §.

Enligt 2 mom. påförs den skattskyldige dock inte skatteförhöjning uteslutande på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i sin skattedeklaration lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen. En förseningsavgift påförs inte till exempel när den skattskyldige först efter den tidsfrist som föreskrivs för inlämnande av skattedeklaration meddelar ett avdrag från inkomst eller skatt eller rättar ett inkomstbelopp som deklarerats som för stort i skattedeklarationen. En förseningsavgift kan dock påföras om avdrag eller andra uppgifter som är till fördel för den skattskyldige deklarerats upprepade gånger för sent eller om detta kan anses tyda på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Det är fråga om detta till exempel när den skattskyldige utan giltigt skäl är efter år framställer sitt yrkande på avdrag först efter den föreskrivna sista dagen för inlämnande av skattedeklarationen.

Enligt 3 mom. ska den förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon vara 50 euro och andra skattskyldiga 100 euro per skatteår. Den skattskyldige påförs endast en förseningsavgift per skatteår för sådana försummelser inom samma skatteslag som omfattas av tillämpningsområdet för förseningsavgiften, även om den skattskyldige hade flera försummelser, som flera för sent meddelade uppgifter eller inlämnade deklARATIONER.

Enligt 2 § 3 mom. i lagen tillämpas i tillämpliga delar på sammanslutningar vad som föreskrivs om skattskyldiga. Sammanslutningar beskattas dock inte som separata skattskyldiga i inkomstbeskattningen, utan delägarna beskattas för sin andel av sammanslutningens inkomst. En sammanslutning kan påföras förseningsavgift till exempel när sammanslutningens skattedeclaration har lämnats in för sent. Beloppet av förseningsavgiften är 100 euro. Som vid skatteförhöjning som påförs en sammanslutning ska också den förseningsavgift som påförs en sammanslutning delas mellan delägarna i sammanslutningen så att den motsvarar deras respektive andel av inkomsten. En andel av sammanslutningens förseningsavgift ska påföras en delägare utöver den förseningsavgift som påförs för delägarens egna försummelser.

Enligt 4 mom. ska den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning så som föreskrivs i 26 § 3 mom. innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl. Eftersom grunden för påförande av förseningsavgift vanligen inte omfattar Skatteförvaltningens fallspecifika prövning och sättet att beräkna förseningsavgiften är schematiskt, finns det i regel inte behov av hörande. Den skattskyldige hörs till exempel när det råder oklarhet om tidpunkten för ankomsten av deklARATIONEN.

Enligt 5 mom. behöver förseningsavgift inte påföras, om inlämnandet av skattedeklARATIONEN har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen. Exempelvis störningar i det allmänna datanätet och andra motsvarande hinder kan betraktas som hinder som är oberoende av den skattskyldige. Även störningar i Skatteförvaltningens e-tjänster kan betraktas som hinder som är oberoende av den skattskyldige och som avses i bestämmelsen. Huruvida försummelsen är ringa bedöms utifrån det odeklarerade inkomstbeloppet eller det skattebelopp som hänger samman med försummelsen, om försummelsen gäller skattepliktig inkomst eller skatt. Utgångspunkten är att försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN kan anses vara ringa om dess ekonomiska betydelse är ringa. Att försummelse förpliktelsen att lämna in skattedeklARATIONEN anses inte vara en sådan ringa försummelse som avses i momentet, även om det inkomstbelopp som ska deklarerar i skattedeklARATIONEN är ringa eller resultatet förlustbringande. Försummelsen kan också anses vara ringa om förseningen har varit kort. Försummelsen kan dock inte anses vara ringa i ovannämnda fall, om den är återkommande.

Ett giltigt skäl är bland annat sjukdom eller ett oöverstigligt hinder. Den skattskyldige ska lägga fram för Skatteförvaltningen en utredning om oförmåga att uppfylla sin deklARATIONSSKYLDIGHET. För att förseningsavgift inte ska påföras ska deklARATIONSSKYLDIGHETEN dock uppfyllas så snabbt som möjligt när hindret inte längre finns. Som särskilda skäl kan betraktas till exempel räknefel, skrivfel eller fel i uttryckssättet som den skattskyldige har gjort av misstag.

Aktiebolag och andra samfund ska lämna in en skattedeklARATIONEN inom fyra månader efter utgången av den sista månaden i räkenskapsperioden. Enligt 3 kap. 5 § i aktiebolagslagen ska ett aktiebolags bokslut fastställas vid den ordinarie bolagsstämman, som ska hållas inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång. En motsvarande bestämmelse om att fastställa bokslutet vid den ordinarie andelsstämman finns i 5 kap. 4 § i lagen om andelslag. Bolagsstämman kan fastställa bokslutet med avvikelse från de uppgifter som har meddelats i en skattedeklARATIONEN. Ett speciellt skäl för att inte påföra förseningsavgift är, när ett aktiebolag utan dröjsmål efter bolagsstämman meddelar de ändringar av uppgifterna i skattedeklARATIONEN som är en följd

av att ett bokslut fastställts vid en ordinarie bolagsstämma, som har hållits inom den tidsfrist som föreskrivs i aktiebolagslagen.

Enligt 6 mom. är en förseningsavgift inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Enligt 7 mom. påförs förseningsavgiften vid beskattningsberäkningen först efter att de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen har dragits av från den skatt som ska påföras den skattskyldige, och de leder då inte till att beloppet av förseningsavgiften minskar. Förseningsavgiften redovisas till skattetagarna i samma proportion som skatt som påförs den skattskyldige. Om ingen skatt påförs, redovisas förseningsavgiften till staten. Förseningsavgiften redovisas sålunda till skattetagarna enligt samma grunder som skatteförhöjning.

34 a §. *Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo.* I paragrafen förenhetligas den tidsfrist som föreskrivs för rättelse av beskattningen av en betalningsmottagare så att den motsvarar tidsfristerna och förutsättningarna för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel i enlighet med 4 kap.

49 §. *Tidpunkten för slutförande av beskattningen.* I paragrafen föreskrivs det om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga och om den föreskrivna tidsfristen för verkställande av beskattningen.

Enligt 1 mom. slutförs beskattningen av den skattskyldige den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet. Beskattningsbeslutet anses ha fattats dagen för slutförande av beskattningen.

Till samfund och samfällda förmåner sänds ett beskattningsbeslut efter det att beskattningen av den skattskyldige har verkställts. Dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige meddelas i beskattningsbeslutet. Beskattningsbeslutet och den dag för slutförande av beskattningen som meddelats i det blir slutliga om den skattskyldige inte rättar eller kompletterar beskattningsuppgifterna eller om Skatteförvaltningen inte så som avses i 3 mom. sänder ett meddelande om att beskattningen fortsätter.

Till fysiska personer och dödsbon sänds tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen ett beskattningsbeslut som fattats med stöd av de förhandsifyllda uppgifterna. I beskattningsbeslutet anges dagen för slutförande av beskattningen. Beskattningsbeslutet och den dag för slutförande av beskattningen som meddelats i det blir slutliga om den skattskyldige inte rättar eller kompletterar beskattningsuppgifterna eller om Skatteförvaltningen inte meddelar att beskattningen fortsätter.

Den förhandsifyllda skattedeklarationen innehåller inte ett beskattningsbeslut och uppgifter om dagen för slutförande av beskattningen, om det med stöd av de uppgifter som Skatteförvaltningen har är uppenbart att den skattskyldiges eller den skattskyldiges makes eller makas beskattningsuppgifter kommer att ändras. Så är det till exempel när den skattskyldige har sålt värdepapper och beloppet av den överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust som försäljningen resulterat i ska deklarerat i en skattedeklaration, eller när en skattskyldig som är delägare i en sammanslutning får en inkomstandel från sammanslutningen och Skatteförvaltningen inte känner till andelen vid tidpunkten när skattedeklarationen skapas. I regel ska inte heller till näringsidkare sändas beskattningsbeslut och på så sätt dagen för slutförande av beskattningen meddelas i samband med den förhandsifyllda skattedeklarationen, eftersom beskattningsuppgifterna om näringsverksamhet ännu inte finns tillgängliga när den förhandsifyllda skattedeklarationen skapas. Dagen för slutförande av beskattningen kommer att meddelas i ett beskattningsbeslut som fattas efter det att beskattningen har verkställts.

Exempel 1: Till en skattskyldig sänds efter utgången av skatteåret en förhandsifylld skattedeklaration, som innehåller ett beskattningsbeslut som beräknats utifrån de förhandsifyllda uppgifterna. Dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige meddelas i beskattningsbeslutet. Den skattskyldige varken kompletterar eller rättar de förhandsifyllda uppgifterna. Beskattningen slutförs den dag som anges i det beskattningsbeslut som har skapats utifrån de förhandsifyllda uppgifterna. Inbetald skatt betalas tillbaka till den skattskyldige. Betalningsdagen för återbäring bestäms enligt dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige. Bestämmelser om betalningsdagen för skatteåterbäring utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Exempel 2: Skatteförvaltningen har inga uppgifter om beloppet av överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust på flera av den skattskyldiges försäljningar av värdepapper. Följaktligen har beloppen inte angetts i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Den skattskyldige ska själv meddela de uppgifter som behövs för att beräkna överlåtelsevinsten eller överlåtelseförlusten. I detta fall sänds inget beskattningsbeslut till den skattskyldige i samband med den förhandsifyllda skattedeklarationen. Ett beskattningsbeslut fattas först när de beskattningsuppgifter som den skattskyldige har lämnat har behandlats. Dagen för slutförande av beskattningen anges i beskattningsbeslutet.

Exempel 3: Ett bolag lämnar in en skattedeklaration inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång. Uppgifterna kontrolleras automatiskt genast när skattedeklarationen anlänt. Bolagets skattedeklaration väljs inte ut för fallspecifik behandling. Efter det att beskattningsuppgifterna har blivit kontrollerade sänds till bolaget ett beskattningsbeslut där dagen för slutförande av beskattningen anges. Bolaget påförs kvarskatt att betala. Förfallodagen för kvarskatten bestäms enligt dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige. Bestämmelser om förfallodagarna för kvarskatt utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I 2 och 3 mom. föreskrivs det om de fall då beskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som antecknas i ett nytt beskattningsbeslut.

I 2 mom. föreskrivs det om de fall då den skattskyldige kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som anges i beskattningsbeslutet. Beskattningen slutförs då den dag som antecknas i ett nytt beskattningsbeslut. Tillämpningen av bestämmelsen förutsätter att Skatteförvaltningen har fått de rättade eller kompletterade uppgifterna före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som anges i beskattningsbeslutet. Om Skatteförvaltningen får uppgifterna efter den utsatta tidpunkten, avgörs ärendet genom ett förfarande för begäran om omprövning eller ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut enligt 51 a §.

Bestämmelsen i 2 mom. ska tillämpas till exempel om en fysisk person rättar eller kompletterar sina beskattningsuppgifter före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som meddelas i det beskattningsbeslut som sänds tillsammans med den förhandsifyllda skattedeklarationen. Bestämmelsen tillämpas på motsvarande sätt när ett samfund kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som anges i det beskattningsbeslut som samfundet har fått. Om den skattskyldige kompletterar eller rättar uppgifter, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet. Skatteförvaltningen sänder inte den skattskyldige eller dennes make eller maka ett separat meddelande om detta. Efter det att beskattningen verkställts ska ett nytt beskattningsbeslut, i vilket dagen för slutförande av beskattningen meddelas, sändas till den skattskyldige. Ett nytt beskattningsbeslut sänds till den skattskyldige även i det fall att beskattningen inte ändras med stöd av de uppgifter som den skattskyldige deklarerat. Detta förfaringssätt kommer att tillämpas till exempel när den skattskyldige i skattedeklarationen deklarerar avdrag som inte godkänns.

Exempel 1: Till en skattskyldig sänds efter utgången av skatteåret en förhandsifylld skattedeclaration, som innehåller ett beskattningsbeslut som fattats utifrån de förhandsifyllda uppgifterna. Dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige meddelas i beskattningsbeslutet. I den förhandsifyllda skattedeclarationen meddelas det att om den skattskyldige eller dennes make eller maka kompletterar eller rättar beskattningsuppgifter kan dagen för slutförande av beskattningen ändra. Den skattskyldige kompletterar de uppgifter som deklarerats genom den förhandsifyllda skattedeclarationen. Skatteförvaltningen skapar efter behandlingen av beskattningsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige där en senare dag för slutförande av beskattningen än den som meddelats tidigare meddelas. Förfallodagen för den kvars katt som påförs den skattskyldige bestäms enligt dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige.

Exempel 2: Till en rörelseidkare och näringsutövare sänds en förhandsifylld skattedeclaration som inte innehåller ett beskattningsbeslut. Till rörelseidkaren och yrkesutövaren meddelas alltså inte i samband med skattedeclarationen dagen för slutförande av beskattningen. Till rörelseidkaren och näringsutövaren sänds först när både uppgifterna om näringsverksamheten och om den personliga inkomstkällan har behandlats ett beskattningsbeslut där dagen för slutförande av beskattningen meddelas. Rörelseidkaren och yrkesutövaren upptäcker efter att ha fått beskattningsbeslutet ett fel i beskattningsuppgifterna och meddelar de rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen skapar efter behandlingen av de rättade beskattningsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige där en ny dag för slutförande av beskattningen meddelas.

I 3 mom. föreskrivs att beskattningen slutförs den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet även i det fall att Skatteförvaltningen fortsätter beskatta den skattskyldige på grund av en oavslutad kontrollåtgärd. I dessa fall ska Skatteförvaltningen innan beskattningen slutförs sända ett meddelande till den skattskyldige och den skattskyldiges make eller maka om att beskattningen fortsätter. Den skattskyldige kan meddelas om fortsatt beskattning till exempel i en begäran om utredning eller genom ett separat meddelande. I praktiken kan det också meddelas i ett nytt beskattningsbeslut att beskattningen fortsätter, om man hinner fatta ett sådant och sända det till den skattskyldige och dennes make eller maka före den meddelade tidpunkten för slutförande av beskattningen. På delgivningen av meddelandet tillämpas bestämmelserna om delgivning av Skatteförvaltningens andra handlingar i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Syftet med meddelandet är att den skattskyldige i tillräckligt god tid ska få veta att beskattningen fortsätter och sålunda inte till exempel obefogat betalar kvars katt enligt beskattningsbeslutet. Den tidpunkt då den skattskyldige faktiskt får meddelandet för kännedom inverkar dock inte på tidpunkten för slutförande av beskattningen för den skattskyldige.

Behovet av att fortsätta den ordinarie beskattningen kommer vanligen att anknyta till fall där dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige har meddelats i ett beskattningsbeslut som bygger på förhandsifyllda beskattningsuppgifter, eftersom Skatteförvaltningen vid tidpunkten för skapandet av den förhandsifyllda skattedeclarationen inte har känt till sådana uppgifter som den skattskyldige ska deklarerat eller rätta. Att på Skatteförvaltningens initiativ fortsätta den ordinarie beskattningen kan vara nödvändigt till exempel om den skattskyldige inte själv har kompletterat eller rättat förhandsifyllda uppgifter, men det ärende som gäller den skattskyldiges beskattning ändå vid skattekontroll plockats ut genom urval till fallspecifik behandling och det behöver reserveras tid för utredning av ärendet. Den ordinarie beskattningen kan också fortsättas till exempel om Skatteförvaltningen av en utomstående uppgiftsskyldig får nya eller rättade uppgifter om inkomster eller avdrag efter det att den förhandsifyllda skattedeclarationen har sänts. Att på Skatteförvaltningens initiativ fortsätta den ordinarie beskattningen kan dessutom vara nödvändigt när det till den fallspecifika behandlingen kommer

ett ärende som gäller beskattningen av ett annat bolag i samma koncern och vars avgörande kommer att påverka beskattningen av de andra bolagen i koncernen.

Exempel 1: Till en skattskyldig sänds efter utgången av skatteåret en förhandsifylld skattedeclaration, som innehåller ett beskattningsbeslut som fattats utifrån de förhandsifyllda uppgifterna. Dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige meddelas i beskattningsbeslutet. Skatteförvaltningen får innan beskattningen av den skattskyldige slutförs en årsanmälningsuppgift som påverkar beskattningen av den skattskyldige och som saknas i den förhandsifyllda skattedeclarationen och inte deklarerats av den skattskyldige. Innan beskattningen av den skattskyldige har slutförts sänder Skatteförvaltningen till den skattskyldige ett meddelande om att beskattningen fortsätter. Skatteförvaltningen skapar efter behandlingen av beskattningsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige där en senare dag för slutförande av beskattningen än den som meddelats tidigare meddelas.

Exempel 2: Den skattedeclaration som koncernens moderbolag har lämnat in plockas inte genom urval ut för fallspecifik behandling. Till bolaget sänds ett beskattningsbeslut där dagen för slutförande av beskattningen meddelas. Bolaget påförs kvarskatt att betala. Förfallodagen för kvarskatten bestäms enligt dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige.

Skatteförvaltningen konstaterar vid verkställandet av beskattningen av ett annat bolag i koncernen att förutsättningarna för koncernbidrag inte har uppfyllts i fråga om ägartid. Detta påverkar också beskattningen av moderbolaget det berörda skatteåret. Skatteförvaltningen sänder till moderbolaget ett meddelande om att beskattningen fortsätter. Skatteförvaltningen fattar efter behandlingen av beskattningsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för moderbolaget där en ny dag för slutförande av beskattningen meddelas. Även förfallodagen för kvarskatt ändras.

Den dag för slutförande av beskattningen som meddelas i det nya beskattningsbeslutet är vanligen senare än den dag för slutförande av beskattningen som meddelats tidigare. Det kan fattas flera nya beskattningsbeslut för en skattskyldig. Beskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som anges i det sista beskattningsbeslutet.

Fortsättandet av den ordinarie beskattningen före den föreskrivna sista möjliga dagen för slutförande av beskattningen är en förvaltningsåtgärd som anknyter till beredningen och behandlingen av ärendet och kan inte överklagas.

Enligt 4 mom. får beskattningen av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga. Beskattningen av den skattskyldige slutförs efter det att beskattningen av den skattskyldige har verkställts. Den tid som behövs för skattekontroll och verkställande av beskattningen varierar för olika skattskyldiga beroende på den skattskyldiges inkomstbildning och den typ och omfattning av verksamhet som den skattskyldige bedriver. Om beskattningen av den skattskyldige kan verkställas på automatisk väg med stöd av uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeclarationen, kan beskattningen slutföras redan en kort tid efter den utsatta tiden för inlämnande av skattedeclarationen. Om en fysisk person framställer till exempel yrkande på avdrag som kräver fallspecifik prövning eller om han eller hon har omfattande placeringsverksamhet där det rätta beloppet av erhållen inkomst förutsätter utredning, blir den tid som behövs för verkställandet av beskattningen av den skattskyldige längre. På motsvarande sätt är vanligen den tid som behövs för både skattekontrollen av och verkställandet av beskattningen av ett företag med endast normala affärstransaktioner kortare än för ett sådant företag som under skatteåret deltagit i företagsarrangemang eller som har haft omfattande eller ekonomiskt betydande affärstransaktioner.

När det gäller ärenden som vid beskattningen plockas ut genom urval till fallspecifik behandling tillämpas bestämmelsen i 26 § i lagen om beskattningsförfarande, enligt vilken skatte-

myndigheten när beskattningen verkställs ska pröva erhållna uppgifter och utredningar på det sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov. Grunderna för den tid som verkställandet av beskattningen kräver är sålunda enhetliga oberoende av att beskattningen slutförs vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga.

I 4 mom. föreslås dessutom bestämmelser om att beskattningen av makar slutförs samtidigt. Beräkningen av beskattningen av makar ska genomföras samtidigt på grund av vissa avdrag och underskottsgottgörelser. Om den ena maken kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter eller Skatteförvaltningen meddelar att beskattningen fortsätter enligt 3 mom., inverkar detta också på slutförandet av beskattningen av den andra maken. I dessa fall sänds båda makarna ett nytt beskattningsbeslut, i vilket en ny dag för slutförande av beskattningen meddelas. Beskattningen av makar slutförs enligt dagen för slutförande av beskattningen för den make vars dag för slutförande av beskattningen infaller senare.

Exempel: Till make A sänds efter utgången av skatteåret en förhandsifylld skattedeklaration, som innehåller ett beskattningsbeslut som fattats utifrån de förhandsifyllda uppgifterna. Dagen för slutförande av beskattningen för den skattskyldige meddelas i beskattningsbeslutet. I den förhandsifyllda skattedeklarationen meddelas det att om den skattskyldige eller dennes make eller maka kompletterar eller rättar beskattningsuppgifter kan dagen för slutförande av beskattningen ändras. Maka B kompletterar före slutförandet av beskattningen de uppgifter som deklarerats i den egna förhandsifyllda skattedeklarationen. Skatteförvaltningen skapar efter behandlingen av beskattningsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för både maka B, som rättat beskattningsuppgifter, och dennes make A. I beskattningsbeslutet meddelas en ny dag för slutförande av beskattningen. Ett nytt beskattningsbeslut skapas också för make A, även om dennes beskattningsuppgifter inte ändras. Trots att beloppet av den återbäring som ska betalas till make A inte ändras, kan betalningsdagen av återbäringen ändras.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs det om tidsgränsen för verkställandet av beskattningen. Beskattningen av samfund och samfällda förmåner slutförs senast tio månader efter utgången av den sista månaden i skatteåret. Beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner slutförs senast vid utgången av oktober under det kalenderår som följer efter skatteårets utgång. Detta motsvarar den nuvarande tidpunkten för slutförande av beskattningen. Skatteförvaltningen ska fatta ett beskattningsbeslut om den ordinarie beskattningen senast före utgången av den tidsfrist som föreskrivs i detta moment. Med stöd av bestämmelsen om den sista möjliga tidpunkten för slutförande av beskattningen anses den skattskyldiges ordinarie beskattning ha slutförts vid den tidpunkten även i de fall där Skatteförvaltningen inte har fattat något beskattningsbeslut om beskattningen för skatteåret i fråga. Ett sådant fall kan uppstå till exempel när ett utländskt bolag, som inte är registrerat i Finland, har bedrivit verksamhet vid ett fast verksamhetsställe i Finland under skatteåret, men det har inte lämnat in någon skattedeklaration och dess inkomst har därför inte beskattats. Beskattningen av den skattskyldige kan även i detta fall rättas och det kan sökas ändring i den. Detta motsvarar nuvarande rättsläge.

51 a §. Kompletterande beskattningsbeslut. I lagen föreslås en ny 51 a § med bestämmelser om ett kompletterande beskattningsbeslut som fattas efter det att beskattningen har slutförts. Förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut ska tillämpas vid inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och tonnagebeskattning.

Om den skattskyldige genom begäran om omprövning efter slutförd beskattning meddelar en sådan uppgift om inkomst, avdrag eller någon annan uppgift som påverkar beskattningen och som den skattskyldige inte har deklarerat tidigare eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på, verkställer Skatteförvaltningen beskattningen enligt 1 mom. till denna del

och fattar i ärendet ett beskattningsbeslut som kompletterar beskattningen för skatteåret. I bestämmelsen avses samma uppgifter som den skattskyldige med stöd av 7 § 1 mom. är förpliktad att deklarerera i sin skattedeklaration. Som nya uppgifter betraktas meddelande av inkomst, yrkande på avdrag eller en annan uppgift som omfattas av deklarationsskyldigheten och påverkar beskattningen, som den skattskyldige inte har deklarerat tidigare i sin inlämnade skattedeklaration för skatteåret. Som uppgift som den skattskyldige har deklarerat tidigare betraktas också uppgifter som antecknats på den förhandsifyllda deklaration som han eller hon fått. Med en uppgift som beskattningsbeslutet annars har grundat sig på avses till exempel sådana årsanmälningsuppgifter om inkomst eller avdrag som erhållits av utomstående uppgiftsskyldiga eller sådana uppgifter om den skattskyldiges andel av samfundets inkomst och förmögenhet skatteåret i fråga som erhållits genom beskattningen av samfundet.

Enligt lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning ska bestämmelserna om rättelse av beskattningen tillämpas på yrkande på avräkning för utländsk skatt liksom på ändring av avräkning. Inom beskattningspraxisen har de nya och de ändrade yrkanden på avräkning för utländsk skatt som den skattskyldige har framställt efter det att beskattningen av den skattskyldige har blivit slutförd behandlats som begäran om omprövning. I fortsättningen tillämpas ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut även på de yrkanden på avräkning för utländsk skatt som den skattskyldige efter slutförandet av beskattningen framställer för första gången.

Genom ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut verkställer Skatteförvaltningen beskattningen i fråga om de nya uppgifter som den skattskyldige har meddelat. Detta innebär att Skatteförvaltningen behandlar ärendet i överensstämmelse med bestämmelserna om den ordinarie beskattningen i 26 och 26 a §, 26 b § 1 och 3 mom. samt 26 c, d och e §. När ett kompletterande beskattningsbeslut fattas tillämpas utöver de nämnda bestämmelserna också andra bestämmelser om verkställande av beskattningen i 4 kap, som beskattning enligt uppskattning, kringgående av skatt och förtäckt dividend.

Tillämpningen av allmänna förfarandebestämmelser som gäller verkställandet av beskattning innebär dessutom att Skatteförvaltningen behandlar ärendet med iakttagande av bestämmelserna i 26 § på motsvarande sätt som vid verkställandet av den ordinarie beskattningen. Nya uppgifter som den skattskyldige meddelat kan bland annat plockas ut genom urval. Såsom vid verkställandet av den ordinarie beskattningen kan Skatteförvaltningen med stöd av erhållna utredningar avgöra ärendet även på annat sätt än vad den skattskyldige yrkat. Skatteförvaltningen kan till exempel avslå ett nytt yrkande på avdrag som den skattskyldige framställer eller godkänna det endast delvis. På motsvarande sätt kan den berörda inkomsten, när den skattskyldige deklarerar inkomst som saknas i skattedeklarationen, fastställas till större än deklarerat eller betraktas som annorlunda inkomst än vad den skattskyldige deklarerat den som. Ett kompletterande beskattningsbeslut kan dock inte fattas om ett sådant ärende som inte har någon direkt anknytning till den deklarerade uppgiften. I dessa fall kan beskattningen när de lagstadgade förutsättningarna uppfylls rättas på myndighetsinitiativ till fördel eller nackdel för den skattskyldige i enlighet med bestämmelserna om rättelse av beskattningen.

Enligt 26 § 3 mom. ska den skattskyldige ges tillfälle att bli hörd, om man när ett kompletterande beskattningsbeslut fattas väsentligen avviker från de uppgifter som den skattskyldige deklarerat. Den skattskyldige ska också höras om skatteförhöjning som påförs genom ett kompletterande beskattningsbeslut. På ett kompletterande beskattningsbeslut ska också 26 b § tillämpas, enligt vilken ett beslut ska motiveras om avvikelse görs från de uppgifter som den skattskyldige har deklarerat. Motiveringen ingår i det kompletterande beskattningsbeslutet.

Enligt 1 mom. i paragrafen fattas kompletterande beskattningsbeslut i övrigt med beaktande av vad som i 55, 56 och 57 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. På skatt som betalas till-

baka till följd av ett kompletterande beskattningsbeslut beräknas krediteringsränta och på den skatt som ska betalas nedsatt dröjsmålsränta på samma sätt som vid rättelse av beskattningen. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut kan den skattskyldige också påföras dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt bestämmelserna om dessa, om den skattskyldige meddelar en ny inkomst vars deklaration han eller hon har försummat i sin skattedeklaration. I samband med ett kompletterande beskattningsbeslut ska skatteförhöjning påföras i enlighet med bestämmelserna om fel som rättas på eget initiativ.

Ändring av beskattningen ska tekniskt genomföras som vid rättelse av beskattningen. Detta innebär till exempel att minskad skatt under skatteåret till följd av ett kompletterande beskattningsbeslut ska hänföras till skatteraterna under skatteåret, och ränteberäkningen ska ske på samma sätt som vid rättelse av beskattningen. Även förfallodagarna för påford skatt och betalningsdagarna för återbäring ska fastställas på motsvarande sätt som vid beslut om rättelse av beskattningen. Med stöd av ett kompletterande beskattningsbeslut kan även följdändring göras, om förutsättningarna för den uppfylls.

Ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut ska inledas till följd av den skattskyldiges begäran om omprövning. Enligt 64 § ska den skattskyldige lämna en begäran om omprövning inom tre år räknat från ingången av året efter skatteårets utgång. Om begäran om omprövning har inletts innan ovannämnda tidsfrist har löpt ut, kan ett beslut med anledning av begäran om omprövning fattas även efter det och det finns ingen särskild föreskriven tidsfrist för beslutsfattandet. Detsamma gäller för en ny uppgift som meddelats genom begäran om omprövning och som behandlas genom ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut.

Exempel 1: I en skattskyldigs förhandsifyllda skattedeklaration har det inte angetts andra kostnader för inkomstens förvärvande än ett schablonmässigt avdrag för inkomstens förvärvande. I den förhandsifyllda skattedeklarationen finns det inte heller någon uppgift om antalet barn. Den skattskyldige har inte lämnat in den förhandsifyllda skattedeklarationen. Den ordinarie beskattningen har verkställts enligt de förhandsifyllda uppgifterna. Den skattskyldige begär omprövning och yrkar att kostnader för inkomstens förvärvande på 1 000 euro ska dras av från inkomsten och meddelar dessutom uppgiften om antalet barn. Det är fråga om ett nytt yrkande på avdrag och om nya uppgifter som påverkar beskattningen. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet. Skatteförvaltningen kan avgöra ärendet i överensstämmelse med de uppgifter som den skattskyldige meddelat eller med avvikelse från dem.

Exempel 2: Ett bolag konstaterar efter slutförandet av beskattningen att en del av försäljningsinkomsterna i misstag inte har tagits upp i dess bokföring. Därför saknas försäljningsinkomsterna också i den omsättning som deklarerats genom skattedeklarationen. Bolaget begär omprövning och meddelar de försäljningsinkomster som saknas. Det är fråga om nya uppgifter, till följd av vilka Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut. Den skattskyldige påförs skatteförhöjning, eftersom inkomsten inte har deklarerats i skattedeklarationen. På den påförda skatten beräknas också nedsatt dröjsmålsränta och dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Exempel 3: En skattskyldig meddelar erhållna hyresinkomster första gången först genom en begäran om omprövning. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut om hyresinkomsterna. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut påförs den skattskyldige skatteförhöjning till följd av att han eller hon inte har deklarerat hyresinkomsterna i skattedeklarationen. På den påförda skatten beräknas också nedsatt dröjsmålsränta och dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Exempel 4: En skattskyldig har genom sin skattedeklaration yrkat på hushållsavdrag för kostnader för städning som utförts av företag X, men den skattskyldige har glömt att yrka på av-

drag för kostnader för reparationer som utförts av företag Y. Den skattskyldige yrkar i sin begäran om omprövning på beviljande av hushållsavdrag också för de betalningar som gjorts till företag Y. Det är fråga om ett nytt yrkande på avdrag, som behandlas i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut.

Exempel 5: En skattskyldig har i sin skattedeclaration yrkat på hushållsavdrag, men har trots Skatteförvaltningens uppmaning inte visat upp kvitton på kostnaderna. Hushållsavdrag har inte beviljats i den verkställda beskattningen. Den skattskyldige begär omprövning där han eller hon förnyar sitt yrkande på avdrag och bifogar betalningskvitton. Yrkandet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Exempel 6: I en skattskyldigs förhandsifyllda skattedeclaration anges en uppgift om ränta på bostadslån, som erhållits av en utomstående uppgiftslämnare. Den skattskyldige har inte rättat den förhandsifyllda uppgiften. Räntorna har i beskattningen dragits av som ränta på bostadslån. Efter det att beskattningen har slutförts yrkar den skattskyldige på att räntan ska dras av som ränta på skuld för första bostad. Eftersom det är fråga om ett ändrat yrkande, som bygger på en uppgift som redan har deklarerats i en skattedeclaration, fattas det inget kompletterande beskattningsbeslut med anledning av yrkandet, utan yrkandet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Exempel 7: Ett bolag har deklarerat vissa av sina kostnader som representationskostnader i skattedeclarationen. Bolaget yrkar i sin begäran om omprövning på att kostnaderna ska dras av som marknadsföringsutgifter. Eftersom det är fråga om ett ändrat yrkande som bygger på en uppgift som redan har deklarerats i en skattedeclaration, fattas det inget kompletterande beskattningsbeslut med anledning av yrkandet, utan det behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Exempel 8: En skattskyldig meddelar i en begäran om omprövning som gäller beskattningen för skatteår 2018 för första gången att han eller hon under skatteåret har fått en personbil som utdelning för hans eller hennes aktier när aktiebolaget upplöstes. Yrkandet blir anhängigt i december 2021. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet. Ett kompletterande beskattningsbeslut kan fattas även efter den föreskrivna tidsfristen på tre år för en skattskyldigs begäran om omprövning, eftersom yrkandet blev anhängigt innan tidsfristen löpte ut. Skatteförvaltningen fogar till den skattskyldiges inkomst som överlåtelsevinst skillnaden mellan det verkliga värdet på bilen och anskaffningsutgiften för aktierna. Skatteförvaltningen kan när den skattskyldige hörts även avvika till den skattskyldiges nackdel från det verkliga värde på bilen och den utdelning som den skattskyldige meddelat. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut påförs den skattskyldige skatteförhöjning, eftersom han eller hon inte hade deklarerat överlåtelsevinsten av utdelningen i sin skattedeclaration. På den påförda skatten beräknas också nedsatt dröjsmålsränta och dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Exempel 9: En skattskyldig meddelar först genom en begäran om omprövning erhållna dividendinkomster från ett icke offentligt noterat aktiebolag. I samband med detta meddelar han eller hon dessutom ett delägarlån som han eller hon fått av aktiebolaget och ännu inte betalat tillbaka och som påverkar indelningen av dividenden i förvärvs- och kapitalinkomst. I ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut kan det också utöver uppgiften om ny inkomst utredas och avgöras frågan huruvida delägarlånet ska räknas som inkomst samt beakta inverkan av det erhållna delägarlånet på beskattningen av dividendinkomsten. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut påförs den skattskyldige skatteförhöjning till följd av att han eller hon inte hade deklarerat dividenden och det delägarlån som räknas som inkomst i skattedeclarationen. På den påförda skatten beräknas också nedsatt dröjsmålsränta och dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Exempel 10: En skattskyldig yrkar i en begäran om omprövning på att till hans eller hennes inkomst ska fogas som överlåtelsevinst en vinst på 80 000 euro, som erhållits från ett terminskontrakt. Vid beräkningen av vinsten har den skattskyldige dragit av från den utbetalning på 100 000 euro som erhållits med stöd av terminskontraktet ett belopp på 20 000 euro, som beräknats som anskaffningsutgift enligt ett antagande om anskaffningsutgift på 20 procent. Den skattskyldige hade inte deklarerat sin inkomst från terminskontraktet i sin skattedeklaration. Det är fråga om en ny uppgift som påverkar beskattningen. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet. Det är fråga om ett terminskontrakt, som inte är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012), så inkomsten från det beskattas inte som överlåtelsevinst utan som annan kapitalinkomst. Eftersom ett antagande om anskaffningsutgift inte dras av från inkomst från terminskontrakt, fogar Skatteförvaltningen med avvikelse från den skattskyldiges deklARATION till den skattskyldiges inkomst annan kapitalinkomst på 100 000 euro. I förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut påförs den skattskyldige skatteförhöjning till följd av att han eller hon inte hade deklarerat inkomsten från terminskontraktet i sin skattedeklaration. På den påförda skatten beräknas också nedsatt dröjsmålsränta och dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Exempel 11: Ett samfund som bedriver näringsverksamhet deklarerar i sin skattedeklaration överlåtelsepriset för aktier som skattepliktig inkomst. Efter att beskattningen har slutförts yrkar samfundet på att överlåtelsepriset är skattefri inkomst. Bolaget motiverar sitt yrkande med att det är fråga om aktier som har ingått i anläggningstillgångar och som ägts i över ett år. Eftersom det är fråga om ett ändrat yrkande som bygger på en uppgift som redan har deklarerats i en skattedeklaration, fattas det inget kompletterande beskattningsbeslut med anledning av yrkandet, utan det behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Exempel 12: När beskattningen är slutförd meddelar en skattskyldig för första gången kostnader för resor mellan hemmet och arbetsplatsen. I samband med detta konstaterar Skatteförvaltningen att de dagtraktamenten som betalats med stöd av samma resor är skattepliktiga. Det är då fråga om två separata uppgifter som påverkar beskattningen. Skatteförvaltningen fattar ett kompletterande beskattningsbeslut om kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen. Ärendet huruvida dagtraktamenten är skattepliktiga avgörs genom rättelse av beskattningen på myndighetsinitiativ till nackdel för den skattskyldige inom tidsfristerna för rättelse.

I 1 mom. föreskrivs det dessutom att inget beslut fattas om avvisande av begäran om omprövning till den del det yrkande som framställts genom begäran om omprövning behandlas i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut. Bestämmelsen behövs för att undvika onödigt administrativt arbete och onödig fördröjning till följd av behandlingen av beslutet om avvisande av begäran om omprövning i skatterättsenämnden.

Kompletterande beskattningsbeslut fattas inte i ett fall där den skattskyldige begär omprövning och meddelar en ny uppgift om till exempel obeskattad inkomst först när skattegranskning redan inletts eller ärendet annars redan har inletts. Ändring i beskattningen till följd av en ny uppgift som meddelats av den skattskyldige görs då som rättelse av beskattningen till nackdel för den skattskyldige. Förfarandet motsvarar nuvarande praxis, enligt vilken den skattskyldiges yrkande på höjning av inkomsten behandlas som sådan rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel som avses i 56 §, om yrkandet blivit anhängigt först när skattegranskningen inletts eller när rättelse på myndighetsinitiativ av beskattningen har inletts.

Ett kompletterande beskattningsbeslut fattas inte i det fall som separat föreskrivs i 61 § 2 mom., om beskattning enligt uppskattning har verkställts och den skattskyldige söker ändring i beskattningen genom att lämna in en skattedeklaration. Då kan Skatteförvaltningen häva beskattningen och verkställa den på nytt. Att lämna det fall som avses i bestämmelsen utanför

förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut är motiverat, eftersom det i förfarandet är fråga om sökande av ändring i Skatteförvaltningens avgörande av ett ärende om beskattning och skatteförhöjning.

Enligt 2 mom. kan ärendet avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning i stället för i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut, om en begäran om omprövning som gäller ett annat av den skattskyldiges ärenden eller en begäran om omprövning av någon annan skattskyldig samtidigt är anhängig och ärendena hör till samma helhet. Ärendena kan avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning även när det av något annat motsvarande skäl är motiverat att avgöra dem gemensamt. Det är fråga om en undantagsbestämmelse, med stöd av vilken ett yrkande som gäller en ny uppgift som meddelats av den skattskyldige kan avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning. Vid bedömningen av om det föreligger en grund ska det tas hänsyn till förfarandets jämlighet och likställighet i motsvarande fall samt den skattskyldiges fördel så som föreskrivs i 26 § i lagen om beskattningsförfarande. Skatterättsenämnden får dock med stöd av sin oberoende beslutanderätt sända ärendet tillbaka till Skatteförvaltningen för att avgöras i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut.

Grunden kan uppfyllas till exempel i ett fall där den skattskyldige begär omprövning och samtidigt meddelar för första gången en uppgift eller framställer ett yrkande som an knyter till samma ärende. Den nya uppgift som meddelas av den skattskyldige kan i vissa fall behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning också när det finns ett ovannämnt samband mellan olika skattskyldigas yrkanden. Ärendena ingår i samma helhet till exempel när det är fråga om en sådan rättshandling mellan ett samfund och dess delägare eller en arbetsgivare och en arbetstagare som inverkar på båda parternas beskattning. Även uppgifter och yrkanden som meddelats av bolag i samma koncern eller intressesfär kan ha ett samband till exempel när det är fråga om fördelning av en inkomst eller en utgift mellan skattskyldiga. Ett ärende som annars behandlas i ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut ska då behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning. Att avgöra båda ärendena i ett förfarande för begäran om omprövning är av processekonomiska skäl motiverat och förebygger att det i olika processer eventuellt meddelas motstridiga avgöranden. Det som föreskrivs om gemensam behandling av ärenden i 26 a § i lagen om beskattningsförfarande kan också tillämpas på fallet.

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige om behandlingen av ett nytt yrkande av detta slag i ett förfarande för begäran om omprövning. I dessa särskilda fall behövs ett meddelande, så att den skattskyldige kan bereda sig på den kortare besvärstid som beslut med anledning av begäran om omprövning har. Skyldigheten att meddela att ett ärende behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning gäller inte fall där den skattskyldiges yrkande normalt ska behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Exempel: Ett samfund yrkar på att det vid beskattningen ska betraktas som kapitalinvesterare och att förlusten till följd av överlåtelse av aktier som har ingått i anläggningstillgångar ska betraktas som avdragsgill utgift. Skatteförvaltningen har inte godkänt yrkandena i den ordinarie beskattningen. Samfundet har begärt omprövning. Samfundet har dessutom först efter slutförd beskattning meddelat en förlust till följd av att ett dotterbolag upplösts och hänvisar till rättad bokföring och rättat bokslut. Det avgörande om ställning som kapitalinvesterare som meddelas med anledning av begäran om omprövning inverkar direkt också på behandlingen i beskattningshänseende av förlusten till följd av upplösningen av dotterbolaget. Därför avgörs det yrkande som gäller förlusten till följd av upplösningen av dotterbolaget gemensamt med den begäran om omprövning som gäller ställningen som kapitalinvesterare i ett förfarande för begäran om omprövning. Skatteförvaltningen meddelar samfundet att det yrkande som gäller förlusten till följd av upplösningen behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

Enligt 3 mom. kan Skatteförvaltningen när den behandlar ett ärende om kompletterande beskattningsbeslut förbjuda att en fordran verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas. Annars tillämpas på förordnandet om avbrott de bestämmelser i lagen om verkställighet av skatter och avgifter som gäller avbrytande av verkställighet med anledning av begäran om omprövning av beskattningen. På Skatteförvaltningen tillämpas bestämmelserna om besvärsmyndighet i den nämnda lagen när den behandlar ärendet om avbrytande av verkställighet i samband med ärendet om kompletterande beskattningsbeslut. Förbud mot eller avbrytande av verkställighet söks hos Skatteförvaltningen och det beviljas enligt samma förutsättningar, rättsverkningar och begränsningar som i samband med begäran om omprövning. Som vid behandlingen av en begäran om omprövning kan Skatteförvaltningen också på tjänstens vägnar förbjuda eller avbryta verkställigheten. När 17 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas, ska ett kompletterande beskattningsbeslut betraktas som ett sådant i paragrafen avsett beslut som meddelats i ett rättelseärende som gäller beskattning. Ett förordnande om avbrott meddelas till exempel i det fall att den skattskyldige framställer ett nytt motiverat yrkande på avdrag, vars godkännande leder till att den skatt som upp bärs av den skattskyldige sannolikt sjunker.

Enligt 4 mom. ska ett kompletterande beskattningsbeslut behandlas utan obefogat dröjsmål på samma sätt som en begäran om omprövning.

Enligt 5 mom. ska Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om hur uppgifter ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna. I ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut blir ett ärende om en ny uppgift som påverkar beskattningen inlett skriftligen. Uppgiften kan meddelas genom elektronisk informationsförmedling eller på papper. Med stöd av bestämmelsen kan Skatteförvaltningen till exempel bestämma att en skattskyldig ska lämna uppgifter med de formulär som är avsedda för deklaration av dem eller, om den skattskyldige deklarerar uppgifterna elektroniskt, handleda i vilken e-tjänst uppgifterna kan lämnas. De uppgifter som deklarerar av de skattskyldiga kan då behandlas enhetligt och effektivt som vid den ordinära beskattningen. Användningen av standardformulär främjar att den skattskyldige lämnar de uppgifter som behövs för behandlingen av ärendet.

I 6 mom. föreskrivs att till den skattskyldige ska sändas ett kompletterande beskattningsbeslut och anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet. I beslutet anges vilken myndighet som har fattat det och myndighetens kontaktinformation.

Ändring i ett kompletterande beskattningsbeslut söks genom samma förfarande och inom samma tidsfrist som för de övriga beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattar. Den skattskyldige kan söka ändring i det kompletterande beskattningsbeslutet inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Tiden för sökande av ändring är för den skattskyldige dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och de skattetagare som har rätt att söka ändring får söka ändring i ett kompletterande beskattningsbeslut inom fyra månader efter det att beskattningen av den skattskyldige har slutförts. En begäran om omprövning kan dock alltid framställas inom 60 dagar från skapandet från det kompletterande beskattningsbeslutet.

65 a §. Ändringsökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. om sökande av ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande. I enlighet med paragrafens 8 mom. söks hos skatterättelsenämnden ändring i beslutet. De gällande 4—7 mom. blir 5—8 mom. i paragrafen. Namnet på den lag som nämns i 5 mom. 6 punkten rättas.

71 c §. Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär. Enligt den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 2017 är tidsfristen för att anföra besvär hos förvaltningsdomstolen över beslut av skatterättelsenämnden 60 dagar. Dessutom ska besväret alltid anföras hos förvaltningsdomstolen. Om Skatteförvaltningen i enlighet med bestämmelsen lämnar över ett ärende som gäller prejudikatbesvär till förvaltningsdomstolen för behandling som besvär, har det med hänsyn till den tid som samtycket har krävt gått minst 60 dagar från skatterättelsenämndens beslut. Därför ändras paragrafens 3 mom. så att ett besvär anses ha blivit anhängiggjort på ett riktigt sätt hos förvaltningsdomstolen när det inom den föreskrivna tidsfristen har lämnats som ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär till Skatteförvaltningen.

71 e §. Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen. Till paragrafen fogas en hänvisning till det beslut som nämns i 65 a § 4 mom. Sökande av ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande ska så som föreskrivs om behandling av besvär i 20 § 2 mom. i den gällande lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder behandlas skyndsamt i alla skeden av ändringssökande.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. träder dock i kraft den 1 november 2019.

Lagen tillämpas med undantag av de bestämmelser som träder i kraft den 1 november 2019 första gången vid beskattningen för skatteår 2018 och vid ändringssökande som gäller den. Vid verkställandet eller sökandet av ändring i beskattningen för skatteår 2017 och tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft. Bestämmelserna om påföljdsavgifter tillämpas första gången på sådana försummelser som gäller skattedeklarationer och andra uppgifter och utredningar som lämnas in för skatteår 2018.

Exempel 1: Ett samfund, vars räkenskapsperiod löper ut i januari, ska lämna in en skattedeklaration för skatteår 2018 senast den 31 maj. På verkställandet av beskattningen tillämpas denna lags bestämmelser om deklARATIONSSKYLDIGHET, slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, kompletterande beskattningsbeslut och påföljdsavgifter.

Exempel 2: Ett samfunds räkenskapsperiod löper från den 1 april till den 31 mars. Samfundets räkenskapsperiod löper ut den 31 mars 2018, men den förkortas och avslutas den 31 december 2017. Samfundet lämnar senast den 31 juli 2017 och den 30 april 2018 in separata skattedeklarationer för de båda räkenskapsperioder som löpt ut 2017. Räkenskapsperioderna bildar skatteår 2017 och på beskattningen för det skatteåret tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Exempel 3: En skattskyldig har underlåtit att deklarerat en inkomst för skatteår 2016. Skatteförvaltningen rättar beskattningen till denna del till nackdel för den skattskyldige i juni 2018. På beslutet om rättelse av beskattningen och skatteförhöjningen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag och de övergångsbestämmelser som gäller dem.

Exempel 4: Den skattskyldige meddelar i november 2018 en uppgift som inverkar på beskattningen för skatteår 2016. På behandlingen i beskattningen av den uppgift som meddelades av den skattskyldige och på eventuella påföljdsavgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

1.6 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

48 §. Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt. I 1 mom. stryks bestämmelsen om att när skatt påförs eller beslut rättas till den skattskyldiges nackdel, ska det bestämmas att den skattskyldige ska betala dröjsmålsränta. Bestämmelsen stryks som obehövlig, eftersom det med stöd av lagen om skatteuppbörd och lagen om skattetillägg och förseningsränta ska betalas dröjsmålsränta från dagen efter förfallodagen för redovisningsperioden fram till betalningsdagen även när det bestämts att den skattskyldige ska betala skatten.

9 kap. Beslut av Skatteförvaltningen och beslut med anledning av begäran om omprövning. Ordalydelsen i rubriken för kapitlet preciseras så att de bestämmelser om beslut som finns i kapitlet är tillämpliga också på Skatteförvaltningens och skatterättsenämndens beslut med anledning av begäran om omprövning. Bestämmelserna i 55 och 56 § som gäller innehållet i beslut och delgivningen av beslut till den skattskyldige ska tillämpas också på beslut med anledning av begäran om omprövning. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

53 §. Beslut på den skattskyldiges begäran. Paragrafen preciseras så att den skattskyldige på begäran får ett beslut även i de fall som avses i 13, 14 och 15 § 2 mom. när skatteperioden ändras på ansökan eller till följd av anmälan av den skattskyldige.

56 §. Delgivning till den skattskyldige. Ordalydelsen i 3 mom. justeras. Hänvisningen i 4 mom. till 14 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och till 71 § i lagen om skatteuppbörd.

78 §. Ansvar för skatt. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 57 och 67 § i lagen om skatteuppbörd ändras till 54 och 64 § i den nya lagen om skatteuppbörd.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 maj 2018. Lagens 56 § 4 mom. och 78 § 2 mom. träder dock i kraft den 1 november 2019.

1.7 Lagen om skatt på arv och gåva

33 §. Bestämmelsen om verkställande av beskattningen görs enhetlig med bestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I 1 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i lagen om beskattningsförfarande att arvs- och gåvoskatt verkställs utifrån uppgifter som den skattskyldige deklarerat, uppgifter som erhållits från utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken. Uppgifter som erhållits från utomstående och som inverkar på arvs- och gåvobeskattningen är till exempel uppgifter om skattepliktiga försäkringsutbetalningar från försäkringsbolag. Vid verkställandet av beskattningen kan det redan för närvarande på olika sätt beaktas erhållna utredningar, så bestämmelsen motsvarar nuläget. Liksom för närvarande ska beskattningen verkställas jämligt så att såväl statens som den skattskyldiges intressen beaktas.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om prövning av ärendet vid beskattningen. Sakinnehållet i bestämmelsen motsvarar 26 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande och 9 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I enlighet med de allmänna principerna för utredning av förvaltningsärenden kan bestämmelsen tillämpas i olika skeden av beskattningen.

33 a §. I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. där det föreskrivs om det förfarande som ska följas när bestämmelsen om kringgående av skatt tillämpas. Bestämmelsen motsvarar 28 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

34 §. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. Enligt det nya momentet ska Skatteförvaltningen innan beskattning enligt uppskattning verkställs sända en uppmaning att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en gåvoskattedeklaration eller att lägga fram en utredning. Av uppmaningen ska det belopp av tillgångar som läggs till med stöd av uppskattningen som arv, genom testamente eller som gåva framgå. När det belopp som läggs till uppskattas ska uppgifter om arvlåtarens egendom eller om den egendom som getts som gåva eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas. Den föreslagna bestämmelsen gäller fall där Skatteförvaltningen uppmanar den deklarationsskyldige eller skattskyldige att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller att vid äventyr av beskattning enligt uppskattning lägga fram en utredning. Dessutom ska Skatteförvaltningen liksom för närvarande också utan hot om beskattning enligt uppskattning kunna uppmana att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Bestämmelsen ska inte tillämpas till exempel när Skatteförvaltningen gör en uppskattning som avviker från det värde som anges i bouppteckningsinstrumentet eller gåvoskattedeklarationen. Då tillämpas bestämmelsen om hörande i 35 § med anledning av att en väsentlig avvikelse från bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen övervägs vid verkställandet av beskattningen.

36 §. Det föreslås att strukturen på bestämmelserna om skatteförhöjning ändras så att det i 36 § föreskrivs om grunderna för påförande av skatteförhöjning och i 36 a § om beloppet av skatteförhöjning.

I 1 mom. definieras en sådan försummelse av deklarationsskyldigheten till följd av vilken skatteförhöjning kan påföras. Tillämpningsområdet för skatteförhöjning förblir i huvudsak detsamma som för närvarande. Till skillnad från nuläget ska skatteförhöjning kunna påföras utöver en skattskyldig också en vid bouppteckningen uppgiftsskyldig som inte själv är skattskyldig.

Enligt 2 mom. påförs skatteförhöjning inte uteslutande på grund av att en skuld, ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen inte angetts i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen. Skatteförhöjning kan dock även i dessa fall kunna påföras om försummelsen är återkommande eller om den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Enligt 3 mom. behöver skatteförhöjning inte påföras en sådan skattskyldig som inte har varit uppgiftsskyldig enligt lagen och som inte uppenbart kan anses ha ägt kännedom om att bouppteckningsinstrumentet, skattedeklarationen eller någon annan uppgift är oriktig. Syftet med bestämmelsen är att skatteförhöjning inte ska omfatta sådana skattskyldiga som inte kan anses ha varit delaktiga i försummelsen av deklarationsskyldigheten. I sak är det fråga om samma sak som i den gällande paragrafens 2 mom.

Enligt det föreslagna 4 mom. behöver skatteförhöjning inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. Huruvida försummelsen är ringa eller det finns ett giltigt skäl bedöms på samma sätt som när 32 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

Enligt det föreslagna 4 mom. behöver skatteförhöjning inte heller påföras om det i de fall som avses i 36 a § 4 mom. är oskäligt med hänsyn till omständigheterna. I det föreslagna 36 a § 4 mom. är det fråga om fall där ärendet så som avses i bestämmelsen om skyddet för berättigade förväntningar lämnar rum för tolkning eller är oklart eller där skatteförhöjning enligt grundni-

vån är oskäligen av något annat särskilt skäl. I dessa fall ska utgångspunkten vara att för försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN påförs en sådan lägre skatteförhöjning än grundnivån som är fem procent av beloppet av den ökade skatten. Enligt det föreslagna 36 § 4 mom. kan man dock i dessa fall undantagsvis helt låta bli att påföra skatteförhöjning, om även påförandet av skatteförhöjning lägre än grundnivån är oskäligt med hänsyn till fallspecifika omständigheter. Bestämmelsen ska när de ovan nämnda förutsättningarna uppfylls också tillämpas när den skattskyldige på eget initiativ senare än 60 dagar från föreskrivna den sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen yrkar på rättelse av ett fel i beskattningen.

Bestämmelsen ska tillämpas på motsvarande sätt som 32 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande dock med hänsyn till särdragen hos arvs- och gåvobeskattningen.

36 a §. I lagen föreslås en ny 36 a §, i vilken det föreskrivs om beloppet av skatteförhöjning i olika fall.

Enligt 1 mom. ska grundnivån för skatteförhöjning vara tio procent av beloppet av ökad skatt. Med ökad skatt avses den ökning av beloppet av skatt som beror på avvikelse från ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller på rättelse av beskattningen. Som ökad skatt betraktas också beloppet av skatt som bygger på ett för sent inlämnat bouppteckningsinstrument eller en för sent inlämnad gåvoskattedeklaration.

Exempel 1: Med utgångspunkt i uppgifterna i bouppteckningsinstrumentet är en skattskyldigs beräknade andel av kvarlåtenskapen 40 000 euro, varvid den beräknade skatten blir 1 500 euro enligt skalan för skatteklass I. Vid verkställandet av arvsbeskattningen konstateras hemlighållna tillgångar, av vars värde 20 000 euro läggs till den skattskyldiges andel av kvarlåtenskapen. Det fastställs att den skattskyldiges andel av kvarlåtenskapen är 60 000 euro, på grundval av vilken 3 500 euro påförs i skatt. En skatteförhöjning beräknas utifrån beloppet av den ökade skatten, dvs. 2 000 euro.

Enligt 2 mom. ska skatteförhöjningen vara minst 15 och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om försummelsen är återkommande eller den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Tillämpningen av bestämmelsen motsvarar tillämpningen av 32 a § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Beloppet av skatteförhöjning ska övervägas med utgångspunkt i de fallspecifika omständigheterna.

Enligt 3 mom. ska skatteförhöjningen vid beskattning enligt uppskattning vara 25 procent av beloppet av ökad skatt till följd av beskattningen enligt uppskattning. Beskattningen kan verkställas genom uppskattning till exempel när ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration inte ens på uppmaning lämnas in. Beskattningen kan också verkställas enligt uppskattning när det inlämnade bouppteckningsinstrumentet inte är tillförlitligt eller den inlämnade skattedeklarationen inte är tillförlitlig.

Enligt 4 mom. är skatteförhöjningen fem procent av beloppet av den ökade skatten, om det berörda ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med lämnande av rum för tolkning och oklarhet avses samma sak som det med dessa begrepp avses i tillämpningspraxisen för bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar. Med tanke på påförandet av skatteförhöjning är typen av ärende av betydelse, dvs. dess objektiva flertydighet eller oklarhet. Med stöd av 4 mom. ska skatteförhöjning också påföras när en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskäligt. Särskilda skäl kan vara faktorer som hänger samman med den skattskyldiges person och omständigheter och till följd av vilka försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller skattebestämmelserelaterade misstag kan anses vara mindre klandervärda. Sådana faktorer kan vara till exempel den skattskyldiges hälsotillstånd och oerfarenhet när det

gäller skatteärenden. Bestämmelsen kan också tillämpas i sådana fall där grunden för påförandet av arvs- eller gåvoskatt är oklar.

Enligt 5 mom. är skatteförhöjningen två procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsplikt. Bestämmelsen gäller alla slags försummelser och fel. Bestämmelsen ska tillämpas när bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen lämnas in till Skatteförvaltningen senare än 60 dagar efter det föreskrivna sista inlämningsdatumet för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen. Bestämmelsen ska också tillämpas om man efter den ovannämnda sista inlämningsdagen meddelar tillgångar eller uppgifter vars deklaration genom ett bouppteckningsinstrument eller en gåvoskattedeklaration har försumrats. Den skattskyldige ska innan den skattskyldige blir medveten om en kontrollåtgärd som vidtas av en myndighet i syfte att påföra skatt framställa till Skatteförvaltningen ett yrkande på att felet rättas. Det är inte fråga om att på eget initiativ rätta en försummelse till exempel när den skattskyldige först på uppmaning av Skatteförvaltningen lämnar in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller yrkar på rättelse av ett fel i sin beskattning först efter att av Skatteförvaltningen ha fått en begäran om utredning av ärendet.

Att påföra en skatteförhöjning enligt 5 mom. förutsätter dessutom att den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsplikt. Med stöd av hänvisningsbestämmelsen i 59 § tillämpas på den skattskyldiges utredningsplikt vid arvs- och gåvobeskattning 11 § och 26 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Skatteförhöjning enligt 5 mom. kan inte påföras till exempel när den skattskyldige inte inom tidsfristen har lämnat de ytterligare uppgifter, utredningar eller verifierkat som Skatteförvaltningen har begärt för behandlingen av ärendet i fråga. Om den skattskyldige inte uppfyller sin utredningsplikt, ska skatteförhöjning påföras som normalt enligt den bestämmelse om skatteförhöjning som lämpar sig för felet och försummelsen i fråga.

Den skattskyldige kan yrka på rättelse av felet genom att genom en begäran om omprövning korrigera uppgifterna i det bouppteckningsinstrument eller den skattedeklaration som har lämnats in till Skatteförvaltningen eller genom att annars underrätta Skatteförvaltningen om felet. Om ärendet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning, kan skatterättelsenämnden, liksom för närvarande, sända ärendet tillbaka till Skatteförvaltningen för behandling, eftersom den skattskyldige har lagt fram en sådan ny utredning om tillgångar, avdrag eller andra uppgifter som inverkar på beskattningen som inte var tillgänglig när beskattningen verkställdes. Skatteförvaltningen kan då när den avgör ärendet också påföra skatteförhöjning.

Exempel 1: En bouppteckning förrättades den 1 juni. Ett bouppteckningsinstrument ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 1 juli. Bouppteckningsinstrumentet lämnas utan uppmaning in till Skatteförvaltningen den 15 oktober, dvs. över 60 dagar efter den sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet. Bröstarvinge A har uppgett boet och haft skyldighet att lämna in bouppteckningsinstrumentet till Skatteförvaltningen. A påförs skatteförhöjning. A:s beskattningsbara andel är 75 000 euro och den skatt som påförs blir 5 450 euro. A påförs två procent skatteförhöjning, dvs. 109 euro.

Exempel 2: En bouppteckning förrättades den 1 juni. Ett bouppteckningsinstrument ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 1 juli. Den som uppger boet meddelar den 15 oktober Skatteförvaltningen att tillgångar på 1 000 000 euro saknas i bouppteckningsinstrumentet. Skatteförvaltningen får ingen tillförlitlig utredning om att de berörda tillgångarna har framkommit först efter det att bouppteckningen har förrättats. Skatteförhöjningen är två procent av beloppet av den ökade skatten. Skatteförvaltningen lämnar in en brottsanmälan om ärendet, om det finns skäl att misstänka att försummelsen uppfyller rekvisitet för brott och om de föreskrivna förutsättningarna för att inte göra en brottsanmälan inte uppfylls. På påförandet av

skatteförhöjning tillämpas då lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut och då påförs ingen skatteförhöjning, om polisanmälan om ärendet görs.

I 6 mom. föreskrivs om ett minimibelopp för skatteförhöjning. Minimibeloppet för skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är 75 euro och för andra skattskyldiga, som samfund, är minimibeloppet 150 euro. Beloppet av den procentbaserade skatteförhöjning som beräknas för försummelse ska jämföras med den föreskrivna minimiförhöjningen, och den skatteförhöjning som påförs ska alltid vara minst lika stor som minimiförhöjningen.

Minimiförhöjning kan också påföras när deklarationsskyldigheten har försumrats, men det inte görs ett tillägg till skatten. Minimiförhöjning tillämpas till exempel i ett fall där den skattskyldige inte ens på uppmaning lämnar de begärda ytterligare utredningarna eller lägger fram kvitton, men ingen skatt påförs i det berörda ärendet. Vid bouppteckning ska den skatteförhöjning som påförs en deklarationsskyldig person som inte själv är skattskyldig och som därför inte påförs skatt alltid vara minst en minimiförhöjning.

Exempel: En bouppteckning förrättades den 1 juni. Ett bouppteckningsinstrument ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 1 juli. Den 1 oktober sänder Skatteförvaltningen en uppmaning om att lämna in bouppteckningsinstrumentet. Bouppteckningsinstrumentet lämnas in till Skatteförvaltningen den 15 oktober. Änkan har uppgett boet och haft skyldighet att lämna in bouppteckningsinstrumentet till Skatteförvaltningen. Änkan är inte själv skattskyldig. Änkan påförs en skatteförhöjning på 75 euro.

Enligt 7 mom. beräknas skatteförhöjningen utifrån beloppet av den ökade skatten, som beräknas utifrån skalan för skatteklass I. Skatteförhöjningen beräknas utifrån skatten enligt skatteklass I även i de fall där den skattskyldige hör till skatteklass II. För en försummelse av samma typ påförs sålunda en lika stor skatteförhöjning oberoende av arvs- eller gåvotagarens släktskap med arvlåtaren eller gåvogivaren. Bestämmelsen motsvarar nuvarande beskattningspraxis.

Exempel: En skattskyldig har fått ett arv av sin moster. Med utgångspunkt i uppgifterna i bouppteckningsinstrumentet är den skattskyldiges beräknade andel av kvarlåtenskapen 40 000 euro, varvid den beräknade skatten blir 3 900 euro enligt skalan för skatteklass II. Vid verkställandet av arvsbeskattningen konstateras hemlighållna tillgångar, av vars värde 20 000 euro läggs till den skattskyldiges andel av kvarlåtenskapen. Det fastställs att den skattskyldiges beskattningsbara andel av kvarlåtenskapen är 60 000 euro, utifrån vilken 8 900 euro påförs i skatt. Skatteförhöjning påförs med stöd av beloppet av den ökade skatten, som beräknas utifrån skalan för skatteklass I. Skatten på kvarlåtenskapsandelen 40 000 euro är enligt skalan för skatteklass I 1 500 euro och på kvarlåtenskapsandelen 60 000 euro 3 500 euro. Den skattskyldige påförs tio procent skatteförhöjning på 2 000 euro, dvs. 200 euro.

36 b §. I lagen föreslås en ny 36 b §, i vilken det föreskrivs om förseningsavgiften. Enligt 1 mom. påförs en förseningsavgift om den uppgiftsskyldige lämnar in skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet eller på eget initiativ rättar till försummelse av uppgiftsskyldigheten inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen. Den uppgiftsskyldige påförs inte till denna del skatteförhöjning. Ett bouppteckningsinstrument, en skattedeklaration eller andra handlingar och uppgifter vars inlämnande inom föreskriven tidsfrist har försumrats, eller rättade uppgifter om dem, ska lämnas in till Skatteförvaltningen inom ovannämnda tidsfrist.

Exempel 1: En bouppteckning förrättades den 1 juni. Ett bouppteckningsinstrument ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 1 juli. Änkan har uppgett boet och har skyldighet att lämna in bouppteckningsinstrumentet till Skatteförvaltningen. Änkan är inte själv skattskyld-

dig. Bouppteckningsinstrumentet lämnas in till Skatteförvaltningen den 15 augusti, dvs. inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrument. Änkan påförs en förseningsavgift på 50 euro.

Exempel 2: En skattskyldig fysisk person fick den 1 februari en gåva på 100 000 euro. Den sista inlämningsdagen för gåvoskattedeklarationen är den 2 maj. Den skattskyldige lämnar in gåvoskattedeklarationen den 15 maj, dvs. inom 60 dagar från den sista inlämningsdagen för gåvoskattedeklarationen. Den skattskyldige påförs en förseningsavgift på 50 euro.

Enligt 2 mom. påförs en förseningsavgift inte uteslutande på grund av att en skuld, ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen inte angetts i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen. En förseningsavgift kan dock påföras även i dessa fall om försummelsen är återkommande eller om den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Enligt 3 mom. ska den förseningsavgift som påförs fysiska personer vara 50 euro och andra uppgiftsskyldiga 100 euro. Med avvikelse från 33 § i lagen om beskattningsförfarande ska en förseningsavgift påföras på grund av försening av varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration. Om den uppgiftsskyldige inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration, som tidigare lämnats in för sent, kompletterar uppgifterna i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen, ska ingen förseningsavgift påföras när det gäller kompletteringen. I stället ska en separat förseningsavgift påföras med anledning av att det kompletterande bouppteckningsinstrumentet varit försenat.

Enligt 4 mom. ska den uppgiftsskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan en förseningsavgift påförs, om det behövs av särskilda skäl. Eftersom grunden för påförande av en förseningsavgift inte omfattar Skatteförvaltningens fallspecifika prövning och sättet att beräkna är schematiskt, finns det i regel inte behov av hörande. Den uppgiftsskyldige hörs till exempel när det råder oklarhet om tidpunkten för ankomsten av uppgifterna. På hörandet av den skattskyldige ska då tillämpas 26 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt det föreslagna 5 mom. behöver en förseningsavgift inte påföras, om inlämnandet av skattedeklarationen eller bouppteckningsinstrumentet har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. Kriterierna för när förseningsavgift inte behöver påföras bedöms på samma sätt som när 33 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

51 §. Bestämmelsen i paragrafens 2 mom. om ränta på det belopp som betalas tillbaka ändras till att motsvara bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. På det belopp som betalas tillbaka betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som betalas tillbaka betalas ut eller används till betalning av skatt. Beräkningsperioden för ränta blir enhetlig med hänsyn till motsvarande återbäring när det gäller andra skatter.

52 §. Författningsnumret för lagen om skatteuppbörd som nämns i 1 mom. stryks som obehövligt.

59 §. Till paragrafen fogas en hänvisning till 26 § i lagen om beskattningsförfarande, där det föreskrivs om de allmänna principer som ska följas inom beskattningen. Bestämmelserna i 26 § i lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas till den del som inget annat föreskrivs i lagen om skatt på arv och gåva. Till följd av hänvisningsbestämmelsen ska bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande om skyddet för berättigade förväntningar och plikt att lägga

fram utredning samt de bestämmelser om hörande av den skattskyldige som kompletterar 35 § i lagen om skatt på arv och gåva tillämpas vid arvs- och gåvobeskattningen. Hänvisningsbestämmelsen ska inte gälla kravet på jämlikhet och inte heller verkställandet av beskattningen och prövningen av ärendet, om vilket det föreskrivs separat i 33 § i lagen om skatt på arv och gåva. Dessutom ska ordalydelsen i paragrafen justeras.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagens 51 § 2 mom. och 52 § 1 mom. träder dock i kraft den 1 november 2019. Lagen tillämpas på fall där skattskyldigheten har inträtt den dag lagen träder i kraft eller därefter. Om skattskyldigheten inträdde före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Exempel 1: En arvlåtare dog den 30 april 2018. Bouppteckningen förrättas den 15 juli 2018 och bouppteckningsinstrumentet ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 15 augusti 2018. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Exempel 2: En arvlåtare dog den 21 maj 2018. Bouppteckningen förrättas den 15 juli 2018 och bouppteckningsinstrumentet ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 15 augusti 2018. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Exempel 3: En arvlåtare dog den 1 januari 2018. Bouppteckningen förrättas den 15 februari 2018 och bouppteckningsinstrumentet ska lämnas in till Skatteförvaltningen senast den 15 mars 2018. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Nya tillgångar framkommer i boet den 15 mars 2021. Utifrån de tillgångar som lagts till uppgörs ett kompletterande bouppteckningsinstrument, som den som uppger boet lämnar till Skatteförvaltningen efter den föreskrivna tidpunkten för inlämnande av ett kompletterande bouppteckningsinstrument. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Exempel 4: En gåvotagare har fått en gåva i sin besittning den 25 april 2018. En gåvoskatte-deklaration ska lämnas in senast den 25 juli 2018. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Exempel 5: En gåvotagare har fått en gåva i sin besittning den 31 maj 2018. En gåvoskattedeklaration ska lämnas in senast den 30 augusti 2018. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Exempel 6: En gåvotagare har fått en gåva i sin besittning den 12 maj 2016. Gåvotagaren har inte lämnat in någon gåvoskattedeklaration. Skatteförvaltningen verkställer gåvobeskattningen den 30 augusti 2018 och påför gåvotagaren skatt. Påföljdsavgifter påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Den ändrade bestämmelsen om ränta på återbäring och om tillämpning av lagen om skatteuppbörd föreslås träda i kraft den 1 november 2019. Bestämmelsen träder i kraft samtidigt som den föreslagna nya lagen om skatteuppbörd, i vilken det föreskrivs om beräkning av krediteringsränta på återbäring på arvs- och gåvoskatt. Krediteringsränta som ska betalas på återbäring som betalas ut efter lagens ikraftträdande ska för tiden före ikraftträdandet beräknas i enlighet med de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet.

1.8 Lagen om överlåtelseskatt

27 §. Betalning av skatten. Bestämmelsen om betalningsställe i 1 mom. i paragrafen stryks som obehövlig. På överlåtelseskatt ska liksom när det gäller andra skatter som omfattas av till-

lämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd tillämpas bestämmelsen om betalningsstället för skatt i 11 § i lagen om skatteuppbörd.

28 §. Dröjsmålsränta. I paragrafen föreskrivs det om den dröjsmålsränta som betalas på överlåtelseskatt. Paragrafen ska innehålla en informativ bestämmelse om tillämpningen av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd och i lagen om skattetillägg och förseningsränta på dröjsmålsränta som beräknas på överlåtelseskatt till följd av försenad inbetalning. Dröjsmålsräntan ska ersätta det skattetillägg som för närvarande beräknas på obetald skatt. Dröjsmålsförhöjning som påförs till följd av att ansökandet om lagfart har försumrats ska i fortsättningen inte upphäva skyldigheten att betala dröjsmålsränta som beräknas till följd av försummad inbetalning.

29 §. Utredning som skall företas om överlåtelse av fastighet. Det föreslås att 4 mom. upphävs som obehövligt. I fortsättningen ska en skattedeklaration enligt 30 § lämnas in om fastighetsöverlåtelse.

30 §. Skattedeklaration. Paragrafen ska innehålla bestämmelser om skattedeklaration. I 1 mom. föreskrivs det om den skattskyldiges skyldighet att när det gäller överlåtelse av fastigheter och värdepapper inom den föreskrivna tiden för betalning av skatt lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen, beloppet av den skatt som ska betalas på överlåtelsen samt övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämmer. Bestämmelserna utvidgar skyldigheten att lämna in en skattedeklaration till att också omfatta fastighetsöverlåtelser. De uppgifter som ska deklarerats motsvarar de uppgifter och utredningar som enligt gällande bestämmelser ska lämnas in om separat överlåtelse av värdepapper och byggnad. Till skillnad från nuläget behövs det dock inte lämnas in till Skatteförvaltningen en utredning om att skatten är betald. I det nya förfarandet för skatteuppbörd ska överlåtelseskatten betalas genom att använda den skattskyldiges inbetalning eller återbäring som betalning av en fordran som skapats med stöd av de inlämnade uppgifterna.

I 2 mom. föreskrivs det om anmälningsplikten för den som är skyldig att bära upp skatten. En skattskyldig värdepappershandlare, som med stöd av 22 § har skyldighet att bära upp skatt, och en överlåtelseägare, som med stöd av 16 § 2 mom. har skyldighet att bära upp skatt av en begränsad skattskyldig överlåtelseägare, har skyldighet att lämna de uppgifter som föreskrivs i 1 mom. Momentet motsvarar till sitt innehåll det gällande 30 § 4 mom.

I 3 mom. föreskrivs om fastighetsmäklares anmälningsplikt. En fastighetsmäklare ska i stället för den skattskyldige lämna in en skattedeklaration när överlåtelsen av värdepapper sker via fastighetsmäklaren. Momentet motsvarar det gällande 30 § 5 mom.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om sätten att lämna de uppgifter som avses i paragrafen. Uppgifterna ska lämnas i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration eller på något annat sätt som Skatteförvaltningen bestämmer. Samfund och samfällda förmåner ska lämna uppgifterna elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att skattedeklarationen lämnas in i pappersform. Ett särskilt skäl är fall där det inte är skäligt att förutsätta att en elektronisk skattedeklaration lämnas in. En sådan situation kan uppkomma till exempel när en utländsk köpare av en bostadsaktie inte har möjlighet att lämna in en elektronisk deklaration. Ett särskilt skäl kan också vara en datateknisk begränsning till följd av det stora antalet parter av överlåtelsen eller till följd av omfattningen av den åtkomsthandling som ska bifogas till deklarationen. Innehållet i bestämmelserna om samfunds och samfällda förmånens elektroniska deklaration motsvarar 7 a § i lagen om beskattningsförfarande.

I 5 mom. bemyndigas Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om tidpunkten och sättet för lämnande av uppgifter samt om deklaraionsförfarandet i övrigt.

31 §. *Redovisnings- och anmälningsskyldighet för den som är skyldig att bära upp skatten.* I 1 mom. ska bemyndigandet i fråga om tidpunkt och sätt för inlämnande av anmälan strykas. Bestämmelser om bemyndigandet att meddela föreskrifter om när och hur uppgifterna ska lämnas föreskrivs i 30 §.

31 a §. *Rättelse av fel i skattedeklarationen.* Enligt förslaget ska en ny 31 a § fogas till lagen. I paragrafen föreskrivs det om skattskyldigas och andra i 30 § avsedda anmälningsskyldigas skyldighet att rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration, om inte något annat föreskrivs senare i lagen. Ett förfarande för rättelsedeklaration ska sålunda tillämpas på alla rättelser till nackdel för skattskyldiga och andra anmälningsskyldiga och på rättelser till fördel för skattskyldiga och andra anmälningsskyldiga till den del skatt ännu inte har betalats. I 40 § föreskrivs det om återbetalning av skatt på ansökan av den som saken gäller när skatt har betalats utan grund eller till ett för stort belopp. Om skatten är betald, ska skatten utan grund eller till ett för stort belopp betalas tillbaka på ansökan, liksom för närvarande, i stället för genom rättelsedeklaration.

5 kap. Tillsyn samt påförande av skatt och rättelse av beslut. Ordalydelsen i rubriken för kapitlet justeras.

33 §. *Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten.* Det föreslås att bestämmelsen om skattetillägg ska strykas ur 1 mom. På påförd skatt ska i stället för skattetillägg betalas dröjsmålsränta enligt lagen om skatteuppbörd och lagen om skattetillägg och förseningsränta från dagen efter den föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. Ordalydelsen i momentet ändras så att den motsvarar ordalydelsen i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Dessutom föreskrivs det i momentet att skatteförhöjning kan påföras även om ingen skatt påförs den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten i samband med det.

I 3 mom. föreskrivs det om förfallodagen för skatt, dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning och förseningsavgift som påförts av Skatteförvaltningen. De påförda beloppen ska betalas senast på den förfallodag som anges i beslutet. I 3 mom. föreslås dessutom ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas genom förordning av finansministeriet. I momentet stryks som obehövlig en bestämmelse med stöd av vilken skattetillägg kan lämnas ouppburet om försummelsen kan anses ha haft en godtagbar orsak. Enligt 28 § ska det tas ut dröjsmålsränta på överlåtelseskatt som betalas efter den föreskrivna förfallodagen. På nedsättning av dröjsmålsräntan tillämpas 7 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

35 §. *Påförande av skatt enligt uppskattning.* Enligt det föreslagna 1 mom. påför Skatteförvaltningen skatten enligt uppskattning, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten helt och hållet har försummat att deklarerat skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och om den skattskyldige eller ansvarsskyldige trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att påföra skatt. Bestämmelsen motsvarar 43 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska den uppmaning som Skatteförvaltningen före beskattningen enligt uppskattning sänder den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten innehålla en uppgift om beloppet av den skatt som uppskattas. När skatten uppskattas ska tillgängliga uppgifter om överlåtelsen i fråga beaktas. Den föreslagna bestämmelsen gäller fall där Skatteförvaltningen uppmanar att vid äventyr av beskattning enligt uppskattning lämna in de uppgifter som gäller skatten. Dessutom kan Skatteförvaltningen också utan hot om beskattning enligt uppskattning uppmana den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten att lämna in en skattedeklaration eller uppgifter som behövs för att påföra skatt.

36 §. Skatteförhöjning. Det föreslås att strukturen på bestämmelserna om skatteförhöjning ändras så att det i 36 § föreskrivs om grunderna för påförande av skatteförhöjning och i 36 a § om skatteförhöjningens storlek.

Tillämpningsområdet för skatteförhöjning utvidgas i fråga om försummelse av deklarationskyldigheten, eftersom skatteförhöjning också påförs till följd av försummelse av deklarationsskyldigheten vid överlåtelse av fastighet. Skatteförhöjning kan inte längre påföras med stöd av försummelse av betalning och uppbörd av skatt. Bestämmelsen i det gällande 3 mom. om att ingen skatteförhöjning påförs om skatten ska höjas enligt 8 § behövs sålunda inte. Den skattskyldige och den som är ansvarig för skatten ska på obetald skatt på överlåtelse av värdepapper, byggnad eller fastighet betala dröjsmålsränta.

Skatteförhöjning på grund av försummelse av deklarationsskyldigheten ska liksom för närvarande påföras den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten. Enligt 23 § är till exempel en fastighetsmäklare som förmedlat överlåtelsen och en värdepappershandlare som har skyldighet att bära upp skatten ansvariga för skatten.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten påföras skatteförhöjning, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har lämnat in en skattedeklaration eller en annan deklARATION eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning som bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnat in en sådan. Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. En skattedeklaration är bristfällig eller felaktig om de uppgifter om exempelvis överlåtelseobjektet och vederlaget som lämnats i skattedeklarationen inte motsvarar fakta. Typiska fall där skatteförhöjning påförs är om Skatteförvaltningen påför skatt eller rättar ett beslut till den skattskyldiges nackdel. Den föreslagna bestämmelsen om skatteförhöjning är mer schematisk än den nuvarande bestämmelsen om skatteförhöjning, och den innehåller mindre myndighetsprövning när det gäller påförande av skatteförhöjning. Ordalydelsen i paragrafen är förpliktande i och med att skatteförhöjning ska påföras om deklarationsskyldigheten har försummats. Med avvikelser från den gällande bestämmelsen är inte en förutsättning för påförande av skatteförhöjning att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten inte har följt den uppmaning de har fått att rätta till försummelsen av deklarationsskyldigheten.

Enligt 2 mom. påförs skatteförhöjning inte uteslutande på grund av att en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen inte angetts i skattedeklarationen eller i en annan anmälan. Skatteförhöjning kan dock påföras även i dessa fall om försummelsen är återkommande eller om agerandet hos den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Enligt det föreslagna 3 mom. behöver skatteförhöjning inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. Huruvida försummelsen är ringa eller det finns ett giltigt skäl bedöms på samma sätt som när 37 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och 32 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

Enligt det föreslagna 3 mom. behöver skatteförhöjning inte heller påföras om det i de fall som avses i 36 a § 4 mom. är oskäligt med hänsyn till omständigheterna. I det föreslagna 36 a § 4 mom. är det fråga om fall där ärendet så som avses i bestämmelsen om skyddet för berättigade förväntningar lämnar rum för tolkning eller är oklart eller där skatteförhöjning enligt grundnivån är oskäligt av något annat särskilt skäl. I dessa fall ska utgångspunkten vara att försummelse av deklarationsskyldigheten påförs en sådan lägre skatteförhöjning än grundnivån som är fem procent av beloppet av den ökade skatten. Enligt det föreslagna 36 § 4 mom. kan

man dock i dessa fall undantagsvis helt låta bli att påföra skatteförhöjning, om även påförandet av lägre skatteförhöjning än grundnivån är oskäligt med hänsyn till fallspecifika omständigheter. Bestämmelsen ska när de ovan nämnda förutsättningarna uppfylls också tillämpas när den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten på eget initiativ senare än 60 dagar från den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeklarationen yrkar på rättelse av ett fel i beskattningen.

Bestämmelsen ska tillämpas på motsvarande sätt som 32 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande med hänsyn till särdragen hos överlåtelsebeskattningen.

Enligt 4 mom. kan skatteförhöjning påföras endast den som enligt denna lag ansvarar för skatten och vars försummelse det är fråga om med hänsyn till de förhållanden som framgår i fallet. Bestämmelsen motsvarar den gällande paragrafens 2 mom.

36 a §. Skatteförhöjningens storlek. I lagen föreslås en ny 36 a §, i vilken det föreskrivs om skatteförhöjningens storlek.

Enligt 1 mom. ska grundnivån för skatteförhöjning vara tio procent av beloppet av ökad skatt. Med ökad skatt avses ett belopp av skatt som Skatteförvaltningen påfört till följd av försummelse att lämna in en skattedeklaration eller av att skattedeklarationen är bristfällig eller felaktig, eller ett belopp av skatt som den skattskyldige meddelat för att rätta en försummelse, en brist eller en felaktighet.

Enligt 2 mom. ska skatteförhöjningen vara minst 15 och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om försummelsen är återkommande eller om agerandet hos den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Tillämpningen av bestämmelsen motsvarar tillämpningen av 38 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Beloppet av skatteförhöjning ska övervägas med utgångspunkt i de fallspecifika omständigheterna. Huruvida försummelsen är återkommande och agerandet hos den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen bedöms på samma sätt som när 38 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas.

Enligt den gällande lagen kan den striktaste skatteförhöjningen påföras om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten uppsåtligen har försummat sin deklarationsskyldighet eller agerat grovt oaktsamt och förfarandet har varit ägnat att leda till att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten undgår att betala skatt. I praktiken ska Skatteförvaltningen ha kunnat påvisa att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten till följd av sin försummelse har befriats från att betala skatt. En skatteförhöjning enligt 2 mom. kan påföras till följd av sådan försummelse av deklarationsskyldigheten som föreskrivs i momentet, även om försummelsen och den obetalda skatten inte har ett likadant orsakssamband.

Enligt 3 mom. ska skatteförhöjningen vara 25 procent av beloppet av ökad skatt till följd av beskattningen enligt uppskattning. Skatten kan påföras enligt uppskattning exempelvis när den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten inte lämnar in en skattedeklaration trots Skatteförvaltningens uppmaning. Skatten kan också påföras enligt uppskattning när den inlämnade skattedeklarationen inte är tillförlitlig.

Enligt 4 mom. är skatteförhöjningen fem procent av beloppet av den ökade skatten, om det berörda ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med lämnande av rum för tolkning eller oklarhet avses samma sak som det avses med dessa begrepp i tillämpningspraxisen för bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar. Med tanke på påförandet av skatteförhöj-

ning är typen av ärende av betydelse, dvs. dess objektiva flertydighet eller oklarhet. Dessutom kan det vid tillämpningen av bestämmelsen beaktas de åtgärder genom vilka den skattskyldige har strävat efter att för sin skattedeclaration utreda en flertydig eller oklar omständighet. Med stöd av 4 mom. ska skatteförhöjning också påföras när en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskälig. Särskilda skäl kan vara faktorer som hänger samman med den skattskyldiges eller den ansvariges person och omständigheter och till följd av vilka försummelser av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller skattebestämmelserelaterade misstag kan anses vara mindre klandervärda. Sådana faktorer kan vara till exempel den skattskyldiges hälsotillstånd och oerfarenhet när det gäller skatteärenden. Bestämmelsen kan också tillämpas i sådana fall där grunden för påförandet av överlåtelseskatt är oklar.

Enligt 5 mom. är skatteförhöjningen två procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeclarationen och den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har uppfyllt sin utredningsplikt. Bestämmelsen gäller alla slags försummelser och fel. Bestämmelsen ska tillämpas till exempel när skattedeclarationen utan uppmaning lämnas in till Skatteförvaltningen senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeclarationen. Bestämmelsen ska också tillämpas om man efter den ovannämnda sista inlämningsdagen meddelar en uppgift vars deklARATION genom en skattedeclaration har försummats. Den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ska innan han eller hon blir medveten om en kontrollåtgärd som vidtas av en myndighet i syfte att påföra skatt framställa till Skatteförvaltningen genom en rättelsedeklARATION ett yrkande på att felet rättas. Det är inte fråga om att rätta till en försummelse på eget initiativ till exempel när den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten först efter att av Skatteförvaltningen ha fått en utredningsbegäran om ärendet yrkar på rättelse av felet.

Påförande av skatteförhöjning med stöd av 5 mom. förutsätter dessutom att den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten har uppfyllt sin utredningsplikt. Med stöd av hänvisningsbestämmelsen i 56 c § tillämpas på utredningsplikten vid överlåtelsebeskattning 8, 9 och 21 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteförhöjning enligt 5 mom. kan inte påföras till exempel när den skattskyldige inte inom tidsfristen har lämnat de ytterligare uppgifter, utredningar eller verifikat som Skatteförvaltningen har begärt för behandlingen av ärendet i fråga. Om utredningsplikten inte uppfylls, ska skatteförhöjning påföras som normalt enligt den bestämmelse om skatteförhöjning som lämpar sig för felet och försummelsen i fråga.

Den skattskyldig eller den som är ansvarig för skatten kan rätta felet genom att lämna in en rättelsedeklARATION eller en saknad skattedeclaration.

I 6 mom. föreskrivs om ett minimibelopp för skatteförhöjning. Minimibeloppet för skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är 75 euro och för andra skattskyldiga, som samfund, är minimibeloppet 150 euro. Beloppet av den procentbaserade skatteförhöjning som beräknas för försummelse ska jämföras med den föreskrivna minimiförhöjningen, och den skatteförhöjning som påförs ska alltid vara minst lika stor som minimiförhöjningen. Minimiförhöjning kan också påföras när deklARATIONSSKYLDIGHETEN har försummats, men det inte görs ett tillägg till skatten.

36 b §. Förseningsavgift. I lagen föreslås en ny 36 b §, i vilken det föreskrivs om förseningsavgiften.

Enligt 1 mom. påför Skatteförvaltningen den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatt i stället för skatteförhöjning en förseningsavgift, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten lämnar in skattedeclarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse

av deklarationsskyldigheten enligt 36 § inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeklarationen. Den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten påförs inte till denna del skatteförhöjning. En förseningsavgift påförs till exempel när den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten för sent lämnar in en sådan skattedeklaration om överlåtelse av värdepapper, byggnad eller fastighet som avses i 30 §. Syftet med den tidsfrist på 60 dagar som föreskrivits för tillämpningen av förseningsavgiften är att uppmuntra till att snabbt rätta till försummelse av deklarationsskyldigheten. Då får Skatteförvaltningen också så övergripande uppgifter som möjligt i realtid om överlåtelseerna för inkomstbeskattningen.

Enligt 2 mom. påförs en förseningsavgift inte uteslutande på grund av att en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen inte angetts i skattedeklarationen eller i en annan anmälan. En förseningsavgift kan dock påföras även i dessa fall om försummelsen är återkommande eller om agerandet hos den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Enligt 3 mom. ska den förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon vara 50 euro och andra skattskyldiga och andra som är ansvariga för skatt 100 euro. Vid försummelse som omfattas av tillämpningsområdet för förseningsavgiften påförs den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten för varje skattedeklaration endast en förseningsavgift, även om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har begått flera försummelse som gäller samma skattedeklaration, till exempel flera uppgifter som deklarerats eller anmälningar som lämnats för sent.

Enligt 4 mom. ska den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ges tillfälle att lämna en utredning innan en förseningsavgift påförs, om det behövs av särskilda skäl. Eftersom grunden för påförande av en förseningsavgift inte omfattar Skatteförvaltningens fallspecifika prövning och sättet att beräkna förseningsavgiften är schematiskt, finns det i regel inte behov av hörande. Den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten hörs till exempel när det råder oklarhet om tidpunkten för ankomsten av deklarationen.

Enligt 5 mom. behöver en förseningsavgift inte påföras, om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen. Kriterierna för att låta bli att påföra en förseningsavgift ska bedömas på samma sätt som när 68 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd och 33 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet tillämpas.

37 §. Kringgående av skatt. Paragrafens 1 mom. motsvarar till innehållet de gällande bestämmelserna, men ordalydelsen justeras. I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. där det föreskrivs om det förfarande som ska följas när bestämmelsen om kringgående av skatt tillämpas. Bestämmelsen motsvarar 10 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

51 §. Ränta på belopp som återbärs. Det föreslås att paragrafens ordalydelse ändras så att den motsvarar bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. På ett belopp som betalas tillbaka på grund av ansökan, påförande av skatt, rättelse av ett beslut eller ändringssökande betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd. Krediteringsräntan beräknas från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som betalas tillbaka betalas ut eller används till betalning av skatt. Beräkningsperioden för ränta blir enhetlig med hänsyn till motsvarande återbäring när det gäller andra skatter.

52 a §. Genomförande av ändringar. Det föreslås att det till lagen fogas en ny 52 a § där det föreskrivs om genomförandet av ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut

av den myndighet hos vilken ändring sökts eller Skatteförvaltningen, genomförandet av en följdändring eller genomförande av ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande. Ändringarna i beskattningen ska genomföras med iakttagande av vad som föreskrivs i 33 och 33 a § i denna lag och i 74 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

56 §. *Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.* I paragrafen stryks författningsnumret för lagen om skatteuppbörd som obehövligt.

56 a §. *Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och delgivning av beslut.* Det föreslås att paragrafen upphävs som obehövlig. På hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och på delgivande av beslut tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ med stöd av 56 c §.

56 c §. *Tillämpning av annan lagstiftning.* Till lagen fogas en ny 56 c §, enligt vilken vid överlåtelsebeskattningen tillämpas, om inget annat föreskrivs i lagen om överlåtelsebeskattning, de bestämmelser om förfarandet enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som nämns i paragrafen. Vid överlåtelsebeskattningen tillämpas bestämmelserna om krav på jämlikhet (5 §), tillitsskydd (6 §), hörande (7 §), utredningsplikt (8 §), prövning och gemensam behandling av ärenden (9 §), tidpunkten då skattedeklarationen anländer (19 §) och ansvariga för deklarationsskyldigheten (20 §) i lagen om beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelsen om de ansvariga för deklarationsskyldigheten fastställer de personer som har skyldighet att lämna in en skattedeklaration till exempel för en juridisk person i det fallet att den anmälningsskyldiga eller ansvariga för skatten enligt lagen om överlåtelseskatt är en juridisk person. Dessutom ska vid överlåtelsebeskattningen bestämmelserna om tilläggsuppgifter och verifikationer (21 §), skattegranskning (24 §), särskilda bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter (30 och 31 §), meddelande av Skatteförvaltningens beslut (52 §), innehållet i beslut (55 §) och delgivning av beslut till den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt (56 § 1—3 mom. och 57 §), förstörda handlingar (77 §), handräckning (79 §), undertecknande av skattedeklarationen, andra anmälningar och handlingar samt elektronisk kommunikation (80 §) och intyg över mottagna handlingar (81 §). Det som i ovannämnda bestämmelser föreskrivs om den skattskyldige ska också tillämpas på den som är ansvarig för skatten.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 november 2019. Lagen tillämpas på överlåtelser som sker den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på ändringssökande som gäller överlåtelserna. På överlåtelser som skett innan lagen träder i kraft och ändringssökande som gäller överlåtelserna ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas.

Exempel 1: Ett avtal om överlåtelse av värdepapper sluts och egendomen överläts den 15 oktober 2019. Förvärvaren av värdepapper ska senast den 15 december 2019 lämna till Skatteförvaltningen en utredning om att skatten är betald samt anmäla överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen samt övriga upplysningar och utredningar som Skatteförvaltningen bestämmer. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Exempel 2: Ett avtal om överlåtelse av värdepapper sluts och egendomen överläts den 15 november 2019. Förvärvaren ska senast den 15 januari 2020 deklarerera till Skatteförvaltningen överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen samt övriga upplysningar och utredningar som Skatteförvaltningen bestämmer. Eventuella påföljdsavgifter påförs i enlighet med denna lag.

Skyldigheten att lämna in skattedeklaration och skyldigheten att lämna uppgifter elektroniskt i enlighet med 30 § 4 mom. ska tillämpas på deklARATIONER som gäller överlåtelser som sker på

lagens ikraftträdandedag eller därefter. Förfarandet gäller således inte de överlåtelse som har skett innan lagen trädde i kraft, även om deklarationen lämnas in först efter ikraftträdandet.

Bestämmelserna om ränta ska tillämpas första gången den dag då lagen träder i kraft. På dröjsmålsränta som beräknas på obetald skatt för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser om beräkning av skattetillägg som ska betalas på eget initiativ som gällde vid lagens ikraftträdande. På obetald skatt ska det således betalas en lika stor räntepåföljd för tiden före lagens ikraftträdande som det föreskrevs före lagens ikraftträdande. Dröjsmålsränta som beräknats för tiden före lagens ikraftträdande ska efter lagens ikraftträdande liksom annan dröjsmålsränta kunna tas ut utan ett särskilt beslut om påförande.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före lagens ikraftträdande ska de bestämmelser om återbäringränta som gällde vid ikraftträdandet tillämpas.

1.9 Fastighetsskattelagen

16 §. *Den skattskyldiges deklarationsskyldighet.* I paragrafen föreskrivs om den skattskyldiges deklarationsskyldighet. Paragrafens 1 mom. motsvarar de gällande bestämmelserna, men begreppet debitering ändras till begreppet påförande av skatt. Dessutom ska det föreskrivas att den skattskyldige ska ges skälig tid att komplettera och rätta utredningen om de fastighetsuppgifter som har använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Förfarandet motsvarar de föreslagna bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

I 2 mom. föreskrivs det om tidpunkten för inlämnande av kompletteringarna och rättelserna av de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen. Uppgifterna ska anses vara lämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, och bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas i pappersform i 18 § i förvaltningslagen. Ändringen motsvarar de föreslagna bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

Uppgifter som lämnas elektroniskt ska anses ha lämnats den dag då de finns tillgängliga för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas. Om det inte kan läggas fram någon utredning om ankomsttidpunkten, anses kompletteringarna och rättelserna av fastighetsuppgifterna ha kommit in vid den tidpunkt då de har avsänts, om tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram. När kompletteringar och rättelser av fastighetsuppgifter lämnas in elektroniskt kan de i praktiken sändas ännu den sista dagen inom tidsfristen. Uppgifter som har lämnats i pappersform ska anses ha lämnats i rätt tid om de anländer till Skatteförvaltningen senast den sista inlämningsdagen.

Enligt 2 mom. meddelar Skatteförvaltningen närmare föreskrifter om hur och när uppgifterna ska lämnas och om förfarandet i övrigt för att lämna uppgifter. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna.

Bestämmelserna i 3 och 4 mom. motsvarar 2 och 3 mom. i den gällande paragrafen.

16 a §. *Inlämnande av samfunds och samfällda förmåners fastighetsuppgifter.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 16 a §, i vars 1 mom. det föreskrivs att samfund och samfällda förmåner ska lämna de uppgifter som avses i 16 § elektroniskt.

Enligt 2 mom. kan Skatteförvaltningen av särskilda skäl godkänna att uppgifterna också lämnas in på pappersformulär. Ett särskilt skäl är fall där det inte är skäligt att ens om det beviljas ytterligare tid för lämnandet av uppgifterna förutsätta att uppgifterna lämnas elektroniskt. En

sådan situation kan uppkomma till exempel när en utländsk fastighetsägare inte har möjlighet att lämna fastighetsuppgifter elektroniskt. Ett särskilt skäl kan också vara datatekniska begränsningar.

Skatteförvaltningen meddelar med stöd av 16 § närmare föreskrifter om när och hur fastighetsuppgifter ska lämnas samt om förfarandet i övrigt i fråga om lämnande av uppgifter. Skatteförvaltningen kan bland annat meddela föreskrifter om genom vilket elektroniskt förfarande fastighetsuppgifterna ska lämnas. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

22 §. Verkställande av beskattning. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det minsta belopp av fastighetsskatt som kan påföras sänks från nuvarande 17 euro till tio euro. Den föreslagna ändringen förenhetligar bestämmelserna inom olika skatteslag. I paragrafens 2 mom. stryks bestämmelsen om slutförandet av fastighetsbeskattningen. Bestämmelser om tidpunkten för slutförande av fastighetsbeskattningen föreskrivs i den nya 22 a §.

Hänvisningen i 4 mom. till lagen om beskattningsförfarande kompletteras så att hänvisningen på ett övergripande sätt gäller de allmänna principer för beskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarande. Dessa är kravet på jämlikhet, skyddet för berättigade förväntningar, utredningsplikten och prövningen av ärenden. Likaså ska hänvisningsbestämmelsen kompletteras med en hänvisning till gemensam behandling av ärenden. Den hänvisning som gäller hörande ska ändras så att den gäller hörande av både skattskyldiga och skattetagare.

22 a §. Tidpunkten för slutförande av beskattningen. I lagen föreslås en ny 22 a § med bestämmelser om slutförande av fastighetsbeskattningen vid olika tidpunkter för de skattskyldiga och om en tidsfrist för verkställandet av beskattningen.

Enligt 1 mom. slutförs fastighetsbeskattningen av den skattskyldige den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet. Tillsammans med beskattningsbeslutet där dagen för slutförande av beskattningen anges sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen. Beskattningsbeslutet och den dag för slutförande av beskattningen som meddelats i det blir slutliga om den skattskyldige inte rättar eller kompletterar fastighetsuppgifterna eller om Skatteförvaltningen inte sänder ett meddelande om att beskattningen fortsätter. Beskattningsbeslutet anses ha fattats dagen för slutförande av beskattningen. Dagen för slutförande av beskattningen meddelas dock inte i utredningen om fastighetsuppgifter, om det med stöd av de uppgifter som Skatteförvaltningen har är uppenbart att fastighetsuppgifterna kommer att ändras. Dagen för slutförande av beskattningen kommer då att meddelas i ett beskattningsbeslut som fattas efter det att beskattningen har verkställts.

Exempel: På våren under skatteåret sänds den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen samt det beskattningsbeslut som beräknats utifrån dem. I beskattningsbeslutet meddelas dagen för slutförande av beskattningen och förfallodagarna för fastighetsskatten. Den skattskyldige varken kompletterar eller rättar fastighetsuppgifterna inom tidsfristen. Beskattningen slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet. Förfallodagarna för fastighetsskatten bestäms utifrån tidpunkten för slutförande av beskattningen av den skattskyldige. Bestämmelser om fastställandet av förfallodagarna utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I 2 mom. föreskrivs det om de fall då den skattskyldige kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före den tidpunkt för slutförande av beskattningen som anges i beskattningsbeslutet. Fastighetsbeskattningen slutförs då den dag som har antecknats i ett nytt beskattningsbeslut. Skatteförvaltningen sänder inte den skattskyldige ett separat meddelande om detta. Ef-

ter det att fastighetsbeskattningen verkställts ska ett nytt beskattningsbeslut, i vilket dagen för slutförande av fastighetsbeskattningen meddelas, sändas till den skattskyldige. Ett nytt beskattningsbeslut sänds till den skattskyldige även i det fall att fastighetsbeskattningen inte ändras med stöd av de uppgifter som den skattskyldige deklarerat. Den utredning som den skattskyldige lämnar in ska komma in till Skatteförvaltningen innan beskattningen slutförs. Om Skatteförvaltningen får uppgifterna efter dagen för slutförande av beskattningen, avgörs ärendet genom ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut eller som begäran om omprövning.

Exempel: På våren under skatteåret sänds den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen samt det beskattningsbeslut som beräknats utifrån dem. I beskattningsbeslutet meddelas dagen för slutförande av beskattningen och förfallodagarna för fastighetsskatten. Före slutförandet av beskattningen kompletterar den skattskyldige fastighetsuppgifterna och deklarerar de uppgifter om en byggnad som blivit färdig föregående år som saknas i utredningen. Skatteförvaltningen skapar efter behandlingen av fastighetsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige där en senare dag för slutförande av fastighetsbeskattningen än den som meddelats tidigare meddelas. Förfallodagarna för fastighetsskatten bestäms utifrån tidpunkten för slutförande av beskattningen av den skattskyldige.

I 3 mom. föreskrivs att fastighetsbeskattningen slutförs den dag som har antecknats i ett nytt beskattningsbeslut även i det fall att Skatteförvaltningen på grund av en oavslutad kontrollåtgärd fortsätter fastighetsbeskattningen av den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska i dessa fall före den tidpunkt för slutförande av fastighetsbeskattningen som har antecknats i beskattningsbeslutet sända den skattskyldige ett meddelande om att fastighetsbeskattningen fortsätter. Den skattskyldige kan meddelas om att fastighetsbeskattningen fortsätter till exempel i en begäran om utredning eller genom ett separat meddelande. I praktiken kan det också meddelas i ett nytt beskattningsbeslut att fastighetsbeskattningen fortsätter, om man hinner fatta ett sådant och sända det till den skattskyldige före den tidigare meddelade tidpunkten för slutförande av fastighetsbeskattningen. På delgivningen av meddelandet tillämpas bestämmelserna om delgivning av Skatteförvaltningens andra handlingar i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Syftet med meddelandet är att den skattskyldige i tillräckligt god tid ska få veta att fastighetsbeskattningen fortsätter och sålunda inte till exempel obefogat betalar fastighetsskatt enligt det tidigare beskattningsbeslutet. Den tidpunkt då den skattskyldige faktiskt får meddelandet för kännedom inverkar inte på tidpunkten för slutförande av fastighetsbeskattningen för den skattskyldige.

Exempel: På våren under skatteåret sänds den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen samt det beskattningsbeslut som beräknats utifrån dem. Dagen för slutförande av fastighetsbeskattningen anges i beskattningsbeslutet. Den skattskyldige varken kompletterar eller rättar fastighetsuppgifterna. Innan beskattningen av den skattskyldige slutförs får Skatteförvaltningen en sådan uppgift av en utomstående uppgiftslämnare som påverkar fastighetsbeskattningen av den skattskyldige och som inte deklarerats av den skattskyldige. Innan fastighetsbeskattningen av den skattskyldige har slutförts sänder Skatteförvaltningen till den skattskyldige ett meddelande om att fastighetsbeskattningen fortsätter. Skatteförvaltningen skapar efter behandlingen av beskattningsuppgifterna ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige där en ny dag för slutförande av fastighetsbeskattningen meddelas. Förfallodagarna för fastighetsskatten bestäms utifrån den nya tidpunkten för slutförande av beskattningen av den skattskyldige.

Ändring får inte sökas i ett avgörande av Skatteförvaltningen som gäller fortsättandet av beskattningen.

Enligt 4 mom. får fastighetsbeskattningen av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga. Syftet är att fastighetsbeskattningen av skattskyldiga ska kunna slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga när fastighetsbeskattningen har verkställts. Vid fastighetsbeskattningen varierar den tid som skattekontrollen och verkställandet av beskattningen kräver från fall till fall. Behandlingstiden påverkas bland annat av om den skattskyldige har deklarerat kompletteringar och rättelser av fastighetsuppgifterna eller om Skatteförvaltningen har fått nya fastighetsuppgifter av utomstående uppgiftsskyldiga. Skattemyndigheten prövar vid verkställandet av fastighetsbeskattningen erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov. Grunderna för den tid som verkställandet av fastighetsbeskattningen kräver är sålunda enhetliga oberoende av att fastighetsbeskattningen slutföras vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga.

Enligt 5 mom. slutförs fastighetsbeskattningen senast vid utgången av oktober under skatteåret. Skatteförvaltningen ska fatta ett beskattningsbeslut om fastighetsbeskattningen senast före utgången av tidsfristen. Bestämmelsen om den sista möjliga tidpunkten för slutförande av fastighetsbeskattningen innebär att även i de fall där Skatteförvaltningen inte har fattat något beskattningsbeslut anses fastighetsbeskattningen av den skattskyldige ha blivit slutförd vid den tidpunkten. En sådan situation kan uppstå till exempel om ingen skatt har uppburits för en fastighet som omfattas av fastighetsskatt. Beskattningen av den skattskyldige kan även i detta fall rättas och man kan söka ändring i den. Förfarandet motsvarar nuvarande rättsläge. Dessutom kan efter slutförd beskattning förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut enligt 51 a § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

24 §. Beskattningsbeslut. Paragrafens 1 mom. ändras så att till beskattningsbeslutet bifogas anvisningar för sökande av ändring i stället för en besväransvisning.

25 §. Förseningsavgift, skatteförhöjning, kompletterande beskattningsbeslut, rättelse av beskattningen och följdändring. Till paragrafens rubrik fogas förseningsavgift och kompletterande beskattningsbeslut. I 1 mom. ändras hänvisningsbestämmelsen till lagen om beskattningsförfarande på motsvarande sätt. På fastighetsbeskattningen tillämpas bestämmelserna om skatteförhöjning och förseningsavgift samt kompletterande beskattningsbeslut i lagen om beskattningsförfarande.

Exempel: På våren under skatteåret sänds den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som ligger till grund för fastighetsbeskattningen samt det beskattningsbeslut som beräknats utifrån dem. Först några dagar före dagen för slutförande av beskattningen kompletterar den skattskyldige fastighetsuppgifterna och deklarerar uppgifter om en byggnad som blivit färdig föregående år och som saknas i skattedeklarationen. Ett nytt beskattningsbeslut för den skattskyldige fattas. Den skattskyldige påförs en förseningsavgift i beskattningsbeslutet. Den skattskyldige ska också påföras en skatteförhöjning, om han eller hon meddelade uppgifterna om byggnaden först på uppmaning av Skatteförvaltningen.

Till 1 mom. fogas en bestämmelse om att en förseningsavgift inte påförs, om det i de uppgifter som den skattskyldige har lämnat för fastighetsbeskattningen finns fel som den skattskyldige rimligen inte kan antas ha varit medveten om. Bestämmelsen kan tillämpas i till exempel ett fall där den skattskyldige inte vid tidpunkten för deklaration av fastighetsuppgifterna har varit medveten om grundliga reoveringar, utvidgningar och andra ändringar av byggnaden som gjorts före hans eller hennes ägartid.

Ett kompletterande beskattningsbeslut är ett nytt förfarande vid fastighetsbeskattningen. När den skattskyldige genom en begäran om omprövning efter slutförandet av fastighetsbeskattningen första gången meddelar en uppgift som inverkar på beskattningen, behandlas uppgiften

och verkställs beskattningen till denna del på ett motsvarande sätt som vid den ordinarie beskattningen och Skatteförvaltningen fattar i ärendet ett beskattningsbeslut som kompletterar den ordinarie beskattningen. Tillämpningen av förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut beskrivs i motiveringen av 51 a § i lagen om beskattningsförfarande. Förfarandet tillämpas om den skattskyldige efter slutförd beskattning genom begäran om omprövning meddelar en uppgift som inverkar på beskattningen och som han eller hon inte tidigare har deklarerat eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på. Som uppgift som den skattskyldige har deklarerat tidigare betraktas också uppgifter som antecknats på den utredning som ligger till grund för fastighetsbeskattningen och som han eller hon fått.

Exempel 1: I uppgifterna i en sådan utredning som ligger till grund för fastighetsbeskattningen som en skattskyldig har fått finns inte en ekonomibyggnad antecknad. Den skattskyldige deklarerar inte ekonomibyggnaden och ingen skatt påförs för den. Den skattskyldige meddelar efter slutförd beskattning ekonomibyggnaden genom en begäran om omprövning. Ärendet avgörs genom ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut.

Exempel 2: I en utredning som ligger till grund för fastighetsbeskattningen och som en skattskyldig har fått står det att en byggnads yta är 100 m². Den skattskyldige har inte deklarerat någon ändring av byggnadens yta och fastighetsbeskattningen har verkställts utifrån en yta på 100 m². I begäran om omprövning meddelar den skattskyldige att byggnadens yta är 80 m². Eftersom yrkandet gäller en sådan byggnad som den skattskyldige redan har deklarerat tidigare, behandlas yrkandet på rättelse av dess yta genom ett förfarande för begäran om omprövning.

Exempel 3: I en utredning som ligger till grund för fastighetsbeskattningen och som en skattskyldig har fått står det att en byggnads användningsändamål är annan bostadsbyggnad. Den skattskyldige har inte deklarerat om ändring av byggnadens användningsändamål och fastighetsskatten har påförts enligt skatteprocenten för annan bostadsbyggnad. I begäran om omprövning meddelar den skattskyldige att byggnadens användningsändamål är stadigvarande bostadsbyggnad. Eftersom yrkandet gäller en sådan byggnad som den skattskyldige redan deklarerat tidigare, behandlas yrkandet på rättelse av dess användningsändamål genom ett förfarande för begäran om omprövning.

I 1 mom. föreskrivs det dessutom om redovisning av förseningsavgiften. Förseningsavgiften redovisas till kommunerna i samma proportion som den fastighetsskatt som påförs den skattskyldige. Om den skattskyldige betalar fastighetsskatt till endast en kommun, redovisas förseningsavgiften till den kommunen. Om den skattskyldige betalar fastighetsskatt till två eller flera kommuner, redovisas förseningsavgiften till dessa kommuner i den proportion som fastighetsskatt betalas till respektive kommun.

28 §. Skatteuppbörd. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och paragrafens ordalydelse justeras.

29 a §. Ränta på belopp som återbärs. Det föreslås att paragrafens ordalydelse ändras så att den motsvarar bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. Det föråldrade begreppet skatterättelse ska ersättas med begreppet rättelse av beskattningen. På skatt som betalas tillbaka på grund av rättelse eller ändringssökande i beskattningen betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd. Krediteringsräntan beräknas från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som betalas tillbaka betalas ut eller används till betalning av skatt. Beräkningsperioden för ränta blir enhetlig med hänsyn till motsvarande återbäring när det gäller andra skatter.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 november 2019. Lagen tillämpas första gången vid den fastighetsbeskattning som verkställs för skatteår 2020 och vid ändringssökande som gäller den. I beskattningen för skatteår 2019 och tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser av fastighetsbeskattningen som gällde när lagen trädde i kraft. Till den del som på fastighetsbeskattningen tillämpas bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande, tillämpas dem sådana de lyder den 30 april 2018. Bestämmelserna betyder att före skatteår 2020 tillämpas i fastighetsbeskattningen de bestämmelser om skatteförhöjning som gällde när de förändringar i lagen om beskattningsförfarande som föreslås i denna proposition trädde i kraft. Vid verkställande av eller sökande av ändring i beskattningen för skatteår 2019 och tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft.

Exempel: Våren 2020 sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen skatteår 2020. På verkställandet av beskattningen tillämpas denna lags bestämmelser om slutförande vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga, kompletterande beskattningsbeslut och påföljdsavgifter.

1.10 Lagen om skattetillegg och förseningsränta

1 §. Tillämpningsområde. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

2 §. Skattetillegg. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att skattetillegg inte utöver skatt som betalas på eget initiativ heller beräknas på överlåtelseskatt. Av de skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd beräknas skattetillegg endast på mervärdesskatt, på vilken den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen tillämpas. Ändringen förenhetligar ränteberäkningen när det till följd av obetald skatt och försenad inbetalning beräknas dröjsmålsränta i stället för skattetillegg på alla skatter som omfattas av det nya skatteuppbördsförfarandet.

4 §. Förseningsränta. Det föreslås att 2 mom. när alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd behandlas i det nya skatteuppbördsförfarandet ändras så att dröjsmålsränta inte beräknas på skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd.

5 a §. Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. I 1 mom. föreskrivs det om dröjsmålsränta som ska beräknas på obetald skatt. Dröjsmålsränta ska beräknas på de skatter som behandlas i det nya skatteuppbördsförfarandet. Det föreslås att dröjsmålsränta ska beräknas på obetald skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, undantaget mervärdesskatt på vilken den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen tillämpas.

5 b §. Beräkning av dröjsmålsränta. I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. med bestämmelser om beräkningsperioden för dröjsmålsränta på överlåtelseskatt. På överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. Beräkningsperioden motsvarar beräkningsperioden för den förseningsränta som för närvarande beräknas på skatten.

Paragrafens 3 mom. blir 4 mom. Momentet ska preciseras så att den dröjsmålsränta som påförs i samband med rättelse av beskattningen vid fastighetsbeskattning beräknas från dagen efter fastighetsskattens första förfallodag till förfallodagen för skatten.

5 c §. Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta. I 6 mom. föreslås en ny bestämmelse om att nedsatt dröjsmålsränta inte beräknas på en förseningsavgift.

5 d §. *Undantag som gäller särskilda ordningar för mervärdesskatt.* Det föreslås att det till lagen fogas en ny 5 d § där det föreskrivs om undantag som gäller mervärdesskatt på vilken en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen tillämpas. På mervärdesskatten, som omfattas av den särskilda ordningen, beräknas inte dröjsmålsränta som på de övriga skatter som betalas på eget initiativ och som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd. Dröjsmålspåföljderna i fråga om mervärdesskatt, som omfattas av den särskilda ordningen, förblir oförändrade, men det föreslås att de särskilda bestämmelserna samlas i en separat paragraf. På mervärdesskatt, som omfattas av den särskilda ordningen, tillämpas enhetliga räntebestämmelser i det skede när mervärdesskatten, som omfattas av den särskilda ordningen, i sin helhet överförs till att omfattas det nya skatteuppbördsförfarandet.

I 1 mom. föreslås bestämmelser om beräkning av skattetillägg till följd av obetald mervärdesskatt, som omfattas av en särskild ordning, eller fördröjning av betalningen.

I 2 mom. föreskrivs om tillämpning av bestämmelsen om förseningsränta i 4 § 1 mom. på mervärdesskatt, som omfattas av en särskild ordning. Dessutom föreskrivs det i momentet att bestämmelsen om dröjsmålsränta i 5 a § inte tillämpas på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning.

7 §. *Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor.* Det föreslås att paragrafens 3 mom., som gäller avstående från uppbörd av dröjsmålsräntor, ändras så att bestämmelsen motsvarar bestämmelserna om förseningsavgift som inte tas ut. Kriterierna för att avstå från att bära upp dröjsmålsränta ska bedömas på samma sätt som när 33 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 november 2019. Lagens 7 § 3 mom. föreslås dock träda i kraft den 1 maj 2018.

Bestämmelserna om ränta och skattetillägg tillämpas första gången den dag då lagen träder i kraft och på räntor och skattetillägg som beräknas därefter. På ränta och skattetillägg som beräknas för tiden före detta tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Då tillämpas dock inte vid beräkningen av dröjsmålsränta minimibeloppet på tre euro.

1.11 Lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen

6 §. *Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om avförande av uppgifterna om en registrerad ur skattenummerregistret på den registrerades begäran. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna, men ordalydelsen i bestämmelsen preciseras så att uppgifterna avförs i enlighet med bestämmelsens syfte ur skattenummerregistret och inte bara ur den offentliga informationstjänsten i anslutning till registret.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om avförande av uppgifterna om en registrerad ur skattenummerregistret på tjänstens vägnar. Skatteförvaltningen avför på tjänstens vägnar uppgifterna om en registrerad ur skattenummerregistret, om inga arbetstagaruppgifter enligt 15 b § i lagen om beskattningsförfarande har lämnats om den registrerade under de senaste två åren. Med två år avses den period på 24 månader som föregår avförandet ur registret. Inget separat meddelande om avförande ur registret med stöd av bestämmelsen skickas till den registrerade eller till den på vars begäran uppgifterna om den registrerade fördes in i registret. På rättelse av personuppgifter i skattenummerregistret av andra skäl än de som avses i 6 § tillämpas bestämmelserna i 29 § i personuppgiftslagen.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018.

1.12 Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

6 §. *Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att de offentliga fastighetsbeskattningsuppgifterna blir offentliga vid ingången av november under skatteåret. Det föreslås inte att bestämmelsen om att uppgifterna blir offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen ska ändras. Sålunda blir uppgifter om rättelse av fastighetsbeskattningen efter slutförd beskattning eller om andra ändringar efter slutförd beskattning inte offentliga ens i det fallet att beskattningen har rättats och ändrats före november under skatteåret.

Dessutom föreslås det att 2 mom. ändras så att uppgifter enligt 5 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) när det gäller jämförelsevärde för aktier i bolag som inte är offentligt noterade samt uppgifter enligt den lagens 26 § 2 mom. när det gäller beskattningsvärdet av den andel som hör till jordbruket, varvid beskattningsvärdet fastställts av Skatteförvaltningen, blir offentliga vid ingången av november året efter skatteåret. Till följd av detta blir till exempel det jämförelsevärde för aktier som beräknas utifrån den skattedeclaration som aktiebolaget lämnat in för skatteår 2018 oberoende av bolagets räkenskapsperiod och tidpunkt för slutförande av beskattningen offentligt i november 2019. Det föreslås inte att bestämmelsen om att uppgifterna blir offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen ska ändras.

18 §. *Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter.* Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 12 punkt om Skatteförvaltningens rätt att trots sekretess på eget initiativ till förundersökningsmyndigheten lämna ut uppgifter om omständigheter som iakttagits vid skattekontroll och som kan misstänkas hänga samman med sådana tjänste- eller mutbrott som avses i bestämmelsen eller med missbruk av förtroendeställning. I momentets 11 punkt görs en teknisk ändring som orsakas av den nya 12 punkten.

De brott som avses i bestämmelsen är i strafflagen föreskrivet givande av muta, tagande av muta, givande av muta åt riksdagsledamot, tagande av muta som riksdagsledamot, givande av muta i näringsverksamhet, tagande av muta i näringsverksamhet, missbruk av förtroende- och tjänsteställning, brott mot tjänstehemlighet och tjänsteplikt och olika grovhetsskalor av dessa samt röstköp. Syftet med bestämmelserna är att täcka sådana korruptionsrelaterade brott som kan iaktas i samband med Skatteförvaltningens revisionsverksamhet eller övriga skattekontroll.

Lämmandet av uppgifter gäller omständigheter som har iakttagits under skattekontroll och som enligt allmän livserfarenhet kan misstänkas hänga samman med sådana tjänste- eller mutbrott som avses i bestämmelsen eller med missbruk av förtroendeställning. Bestämmelsen förutsätter att det kan misstänkas att de iakttagna omständigheterna hänger samman med de nämnda brotten. Tillämpningsområdet för bestämmelsen omfattar inte betalningar av ringa betydelse eller till exempel normala företagsgåvor.

Bedömningen av utlämnandet av uppgifter ska dock inte förutsätta att förundersökningströskeln överskrids. Skatteförvaltningen behöver inte när uppgifter lämnas ut specificera vilket brott i bestämmelsen som iakttagelsen gäller, utan det är förundersökningsmyndighetens uppgift att med stöd av de uppgifter som Skatteförvaltningen lämnat bedöma om det finns skäl att misstänka brott i ärendet. Syftet med bestämmelserna är att uppgifter kan lämnas på motsvarande sätt som det föreskrivits om lämnande av uppgifter till Centralen för utredning av penningtvätt. Om det i samma ärende kan vara fråga om såväl observerad korruption enligt denna punkt som sådana tvivelaktiga affärstransaktioner enligt 6 punkten som Skatteförvaltningen kan lämna uppgifter om till Centralen för utredning av penningtvätt, har Skatteförvaltningen rätt att med stöd av båda bestämmelserna separat lämna ut uppgifter.

20 b §. *Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och 70 § i den lagen.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagens 20 b § 2 mom. träder dock i kraft den 1 november 2019. Lagens 6 § 2 mom. tillämpas första gången på de offentliga fastighetsbeskattningsuppgifterna för skatteåret 2020 och på jämförelsevärdet för aktier eller andelar för skatteåret 2018.

1.13 Mervärdesskattelagen

101 d §. Hänvisningen i paragrafen justeras. Den krediteringsränta som avses i 37 § i lagen om skatteuppbörd ska i stället för den gällande återbäringsräntan betalas på återbäring på skatt som ska betalas för införsel. Räntan bestäms fortsättningsvis enligt samma grunder som tidigare.

134 f §. För tydlighetens skull ska hänvisningen i paragrafen justeras så att utöver lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ också lagen om skatteuppbörd i tillämpliga delar ska tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och i de fall som avses i paragrafen på skatt som omfattas av lagen om skatteuppbörd.

134 p §. Hänvisningen i 2 mom. ändras så att skattskyldiga som använder den särskilda ordningen i stället för den gällande återbäringsräntan ska betala krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan bestäms fortsättningsvis enligt samma grunder som tidigare.

156 i §. Hänvisningen i 1 mom. till den krediteringsränta som avses i 12 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det som avses är krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd.

1.14 Lagen om förskottsuppbörd

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

23 §. *Verkställande av förskottsbetalning.* Bemyndigandet i 2 mom. preciseras. Bestämmelserna om förfallodagen utfärdas genom förordning av finansministeriet. Förfarandet motsvarar det förfarande som tillämpas på andra skatter.

1.15 Lagen om skatt för titlar

9 §. *Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.16 Lagen om skuldsanering för privatpersoner

13 §. *Indrivningsförbud och säkringsåtgärder.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. 3 punkten ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs det i stället för om kvittning om användning av återbäring. Därför justeras ordalydelsen i momentet.

1.17 Byggskattelagen

14 §. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.18 Lagen om Skatteförvaltningen

29 §. *Förande av talan i övriga fall.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.19 Punktskattelagen

47 §. *Skatteuppbörd.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

47 d §. *Kvittningsordning.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 4 mom. ändras så att det hänvisas till 23 § om användning av återbäring i den nya lagen om skatteuppbörd.

1.20 Lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.21 Tonnageskattelagen

31 §. *Verkställande av beskattningen.* I 2 mom. hänvisas det i fråga om verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, rättelse av beskattning samt skatteförhöjning till lagen om beskattningsförfarande. Momentet preciseras så att på tonnageskatt ska också bestämmelserna om kompletterande beskattningsbeslut och förseningsavgift i lagen om beskattningsförfarande tillämpas. Med stöd av den gällande hänvisningen tillämpas på tonnageskattskyldiga också det föreslagna slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagen tillämpas första gången vid verkställandet av beskattningen för skatteår 2018 och vid ändringssökande som gäller den. Vid verkställande eller sökande av ändring i beskattningen för skatteår 2017 och tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft. Bestämmelserna om påföljdsavgifter tillämpas första gången på sådana försummelser som gäller skattedeclarationer och andra uppgifter och utredningar som lämnas in för skatteår 2018.

1.22 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

2 a §. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

3 f §. Hänvisningen till den ränta som enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd ska betalas på återbäring ändras så att det som avses är bestämmelserna om krediteringsränta i 37 § i den nya lagen om skatteuppbörd.

11 §. Hänvisningen i 4 mom. till bestämmelserna om ränta på återbäring i 32 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det som avses är bestämmelserna om krediteringsränta i 37 § i den nya lagen om skatteuppbörd.

21 §. Hänvisningen i 1 mom. till 63 § i lagen om skatteuppbörd ändras till en hänvisning till 60 § i den nya lagen om skatteuppbörd.

1.23 Lagen om rundradioskatt

5 §. *Tillämpning av annan lagstiftning.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.24 Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

17 §. *Tillämpning av skattebestämmelser.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

20 §. *Ändringssökande.* Ur paragrafens 1 mom. stryks en obehövlig hänvisning till 2 mom. Enligt 2 mom. föreskrivs det om sökande av ändring i beslut som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande. Ändring i sådana beslut som avses i momentet söks sålunda hos skatterättsenämnden. Sökandet av ändring ska behandlas skyndsamt liksom för närvarande, men om det föreskrivs i 71 e § i lagen om beskattningsförfarande.

Kraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Lagens 17 § 2 mom. träder dock i kraft den 1 november 2019. Lagens 20 § tillämpas första gången på Skatteförvaltningens beslut som meddelas den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på ändringssökande som gäller sådana beslut.

1.25 Apoteksskattelagen

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.26 Lagen om skatt på vissa försäkringspremier

7 §. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.27 Lagen om källskatt på ränteinkomst

1 a §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.28 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

1 a §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.29 Lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

1 a §. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.30 Lotteriskattelagen

1 a §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.31 Lagen om skatteredovisning

3 §. *Intagsperiod och redovisningstidpunkt.* Hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och till 7 § i den lagen.

1.32 Lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

8 §. *Betalning av accisåterbäring.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 3 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.33 Bilskattelagen

65 §. Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

65 a §. Till lagen fogas bestämmelser som motsvarar bestämmelserna om det minsta belopp som uppbärs i 71 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna behövs, eftersom det i den nya lagen om skatteuppbörd inte längre finns bestämmelser om det minsta belopp som uppbärs.

1.34 Fordonsskattelagen

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

33 §. *Kvittning.* I den nya lagen om skatteuppbörd ersätter begreppet användning av återbäring begreppet kvittning. Hänvisningen i paragrafen till de föreskrivna förutsättningarna för kvittning och till kvittningsförfarandet i lagen om skatteuppbörd ändras till att hänvisa till de förutsättningar för användning av återbäring och det förfarande för användning av återbäring som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

62 §. *Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs.* Paragrafens 3 mom. upphävs som obehövligt. Enligt momentet tillämpas inte 71 § om det minsta belopp som uppbärs i lagen om skatteuppbörd på debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt. I den nya lagen om skatteuppbörd finns det inte längre bestämmelser om det minsta belopp som uppbärs.

1.35 Bränsleavgiftslagen

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 2 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

25 §. *Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande.* Hänvisningen till bestämmelserna om ränta vid betalning av återbäring i 32 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det som avses är bestämmelserna om krediteringsränta i 37 § i den nya lagen om skatteuppbörd.

1.36 Lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

13 §. *Tillämpning av lagen om skatteuppbörd.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.37 Banskattelagen

20 §. *Ränta på återbäring.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.38 Lagen om farledsavgift

29 §. *Övriga bestämmelser som ska tillämpas vid debitering av farledsavgift.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd. Den föråldrade hänvisningen i 2 mom. korrigeras.

1.39 Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

7 §. *Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran.* Hänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd.

1.40 Lagen om kompensationsområden för vindkraft

7 §. *Återbetalning av vindkraftsavgiften.* Hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och till 37 § i lagen om skatteuppbörd.

1.41 Lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

9 §. *Avgiftsuppbörden.* Hänvisningen i paragrafen till 18 och 20 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och till 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd.

1.42 Lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

11 §. *Betalningsställen.* Hänvisningen i paragrafen till 18 och 20 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och till 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd.

18 §. *Ränta på belopp som återbetalas.* Hänvisningen i paragrafen till 32 § i lagen om skatteuppbörd ändras så att det hänvisas till författningsnumret för den nya lagen om skatteuppbörd och till 37 § i lagen om skatteuppbörd.

2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER

I propositionen föreslås det bestämmelser om bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av finansministeriet. På grund av att en ny lag om skatteuppbörd stiftas ska även finansministeriets förordning om skatteuppbörd, som utfärdats med stöd av lagen om skatteuppbörd och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget

RP 97/2017 rd

initiativ, utfärdas på nytt. I finansministeriets förordning om skatteuppbörd ska det föreskrivas om skatternas uppbördsrater, förfallodagar, utbetalningen av skatteåterbäring samt ställen dit skatterna betalas.

Slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga påverkar tidpunkten för betalning av kvarskatt och fastighetsskatt samt för utbetalningen av skatteåterbäring. I finansministeriets förordning om skatteuppbörd och i den finansministeriets förordning om förfallodagar som utfärdas årligen ska det så enhetligt som möjligt föreskrivas om betalningstidpunkterna. Inom betalningsmånaden fastställs förfallodagen på ett ändamålsenligt sätt med beaktande av den skattskyldiges övriga förfallodagar samt tidpunkterna för statens betalningsrörelse. Betalningstidsplanen kan bedömas i samband med beredningen av finansministeriets förordningar.

I denna proposition har konsekvenserna av slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga bedömts enligt följande betalningstidpunkter: Förfallodagen för kvarskatt för samfund och samfällda förmåner blir den tredje dagen i den andra månaden efter den månad beskattningen slutförts och betalningsdagen för skatteåterbäring blir den femte dagen i den andra månaden efter slutförandet av beskattningen. Förfallodagen för den första raten av kvarskatt för andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner blir den första dagen i den andra månaden efter slutförandet av beskattningen och förfallodagen för den andra raten blir den första dagen i den fjärde månaden efter slutförandet av beskattningen. Utbetalningsdagen för skatteåterbäring till andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner blir den tredje dagen i den andra månaden efter slutförandet av beskattningen. För att underlätta övergången till Skatteförvaltningens nya informationssystem börjar betalningsrörelsen i den beskattning som verkställs för 2018 senare, så att förfallodagen för den första raten av kvarskatt för andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner blir den 1 september och för den andra raten den 1 november. Betalningsdagen för skatteåterbäring blir den 3 september för de skattskyldiga vars beskattning slutförs senast i juni 2019.

För att förenhetliga förfarandet också i fråga om fastighetsskatt ska betalningstidpunkten bedömas i överensstämmelse med betalningstidsplanen för inkomstbeskattningen. Vid bedömningen av de ekonomiska konsekvenserna har betalningstidsplanen fastställts så att förfallodagen för den första raten av kvarskatt blir för alla skattskyldiga den sjätte dagen i den andra månaden efter slutförandet av beskattningen och förfallodagen för den andra raten blir den sjätte dagen i den fjärde månaden efter slutförandet av beskattningen.

I propositionen föreslås det bestämmelser om bemyndigande för Skatteförvaltningen att utfärda närmare föreskrifter. De närmare föreskrifter som meddelas med stöd av lagen om skatteuppbörd gäller de uppgifter som anges i samband med inbetalningar, det förfarande som ska tillämpas vid betalning, återbetalning samt användning av inbetalning och återbäring, kvarhållande av återbäring, betalningsordning för skatt, användningsordning för inbetalning och återbäring, avvikande från användningsordningen, bokföring, registrering och antecknande och överföring av skattemedel, påförande av skatteansvar, betalningsarrangemang, förfarandet för indrivning av skatt och verkställigheten av indrivningsåtgärder samt de uppgifter som anges på sammandrag, skapande av sammandrag och delgivning av sammandrag. Skatteförvaltningen ska dessutom föreskriva vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och handlingar som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd ska vara certifierade för att kunna lämnas till Skatteförvaltningen på elektronisk väg.

De närmare föreskrifter som Skatteförvaltningen meddelar med stöd av lagen om skatteuppbörd ska gälla sättet att lämna in de uppgifter som meddelas för kompletterande beskattningsbeslut samt ett annat förfarande för lämnande av uppgifter.

De närmare föreskrifter som Skatteförvaltningen meddelar med stöd av lagen om överlåtelseskatt ska gälla de uppgifter som ska lämnas samt när och hur uppgifterna ska lämnas och enligt vilket förfarande.

De närmare föreskrifter som Skatteförvaltningen meddelar med stöd av fastighetsskattelagen ska gälla slutförande av fastighetsbeskattningen i situationer där det av skäl som hänger ihop med gemensam behandling av ärenden är nödvändigt.

3 IKRAFTTRÄDANDE

Lagarna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 maj 2018. Den nya lagen om skatteuppbörd samt ändringarna av lagen om överlåtelseskatt och fastighetsskattelagen föreslås dock träda i kraft den 1 november 2019.

De nya bestämmelserna om beskattningsförfarandet ska tillämpas första gången vid verkställandet av inkomstbeskattningen och tonnagebeskattningen för skatteår 2018 och det ändringsökande som gäller dem. Till exempel bestämmelserna om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga och om kompletterande beskattningsbeslut ska tillämpas på alla skattskyldiga från och med beskattningen för skatteår 2018. Vid beskattningen för tidigare skatteår och det ändringsökande som gäller den ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas. De nya bestämmelserna ska träda i kraft den 1 maj 2018, så att bestämmelserna om deklarationsskyldigheten och om påföljderna för försummelse av den har trätt i kraft före utgången av tidsfristen för uppfyllande av deklarationsskyldigheten för skatteår 2018.

Vid fastighetsbeskattningen ska de nya bestämmelserna tillämpas första gången vid verkställandet av beskattningen för skatteår 2020 och det ändringsökande som gäller den. Vid beskattningen för tidigare skatteår och det ändringsökande som gäller den ska de bestämmelser i fastighetsskattelagen som gällde vid lagens ikraftträdande samt de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som var i kraft den 30 april 2018 tillämpas. Vid arvs- och gåvobeskattningen ska de nya bestämmelserna tillämpas på de fall där skattskyldigheten har börjat den dag lagen träder i kraft eller därefter. På beskattning som verkställs med stöd av skattskyldighet som börjat innan lagen träder i kraft ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas. Vid överlåtelsebeskattningen ska de nya bestämmelserna tillämpas på de fall där överlåtelse har skett den 1 november 2019 eller därefter. På beskattning som verkställs med stöd av överlåtelse som skett före den 1 november 2019 och ändringsökande som gäller den ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas.

Vid skatteuppbörd och därtill hörande beslutsfattande vid Skatteförvaltningen ska efter lagens ikraftträdande de nya bestämmelserna också tillämpas på behandlingen av sådana skatterater som har uppstått före lagens ikraftträdande eller som gäller tiden före ikraftträdandet. På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tekniska ändringar i annan lagstiftning till följd av att den nya lagen om skatteuppbörd stiftas ska träda i kraft den 1 november 2019. När den nya lagen om skatteuppbörd och ändringslagarna tillämpas ska det utöver övergångsbestämmelserna i den nya lagen om skatteuppbörd beaktas övergångsbestämmelserna i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Bestämmelser om ändringar av befrielse från skatt, preskription av förskott och om användningsordningen för en skatteslagsbetalning utfärdas genom en ändringslag om den gällande lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna ska tillämpas från och med den 1 maj 2018 när ändringslagen träder i kraft.

4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING

Enligt 80 § i grundlagen ska det genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Bestämmelsen förutsätter att alla centrala bestämmelser som påverkar individens rättsliga ställning ska utfärdas genom lag.

Enligt 81 § i grundlagen ska bestämmelser om statsskatt utfärdas genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Dessutom ska enligt 21 § 2 mom. i grundlagen garantier för en god förvaltning tryggas genom lag. Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag. I all offentlig verksamhet ska lag noggrant iakttas. De ovannämnda bestämmelserna i grundlagen är av betydelse vid bedömningen av med vilken noggrannhet det på lagnivå ska föreskrivas om de påföljdsavgifter som drabbar den skattskyldige, om beskattningsförfarandet i övrigt och om ändringssökande.

När det gäller grundlagen kan det anses att det föreslagna slutförandet av inkomst- och fastighetsbeskattningen samt av tonnagebeskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga är av betydelse med tanke på den jämlikhetsprincip som föreskrivs i 6 § i grundlagen. Till skillnad från nuläget ska beskattningen kunna slutföras, skatteåterbäringen betalas och kvarskatten förfalla till betalning vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga. Slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga förkortar behandlingstiderna för beskattningen och ger möjlighet att återbetala skatt till de skattskyldiga tidigare än för närvarande. Reformen effektiviserar verkställandet av beskattningen och tidigarelägger inflytandet av skatt och redovisningarna till skattetagare. Tidpunkten för slutförandet av beskattningen för de enskilda skattskyldiga fastställs enligt enhetliga och objektiva grunder för det skatteärende som behandlas och det behov av skattekontroll som det medför. Slutförandet av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga motsvarar det allmänna förvaltningsförfarandet där förvaltningsbeslut fattas och de rättigheter och skyldigheter som bygger på dem uppstår enligt en beslutsspecifik tidsplan. Beskattningsbeslut fattas redan nu enligt en individuell tidsplan till exempel vid arvs- och gåvobeskattnings samt vid ändring av inkomst- och fastighetsbeskattningen. Beskattnings i realtid är en utveckling i rätt riktning, varvid den också främjar samhällets helhetsintresse. Bestämmelser om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga utfärdas på det sätt som förutsätts enligt grundlagen. Regeringen anser att de föreslagna bestämmelserna om slutförande av beskattningen vid olika tidpunkter för enskilda skattskyldiga inte ställer de skattskyldiga oskäligt i olika ställning.

Bestämmelserna om kompletterande beskattningsbeslut ändrar systemet för ändringssökande inom inkomstbeskattningen, fastighetsbeskattningen och tonnagebeskattningen. De nya uppgifter som den skattskyldige meddelat efter det att beskattningen slutförts och som påverkar beskattningen ska vid Skatteförvaltningen behandlas genom ett förfarande för kompletterande beskattningsbeslut i stället för genom det nuvarande förfarandet för begäran om omprövning. Avsikten med förfarandet är att säkerställa att Skatteförvaltningen som första instans meddelar avgörande i sak när det gäller beskattning och att garantera den skattskyldige en verklig möjlighet att söka ändring hos skatterättelsenämnden i ärendet. Det bedöms att ibruktagandet av ett kompletterande beskattningsbeslut inte försvagar den skattskyldiges rätt att söka ändring. I lagen ska det föreskrivas om rätt att söka ändring i beslut om kompletterande beskattningsbeslut. Rätten att söka ändring motsvarar det allmänna ändringssökande som tillämpas annan-

stans i beskattningen. Regeringen anser att det på en tillräckligt noggrann nivå med hänsyn till grundlagen har föreskrivits om det kompletterande beskattningsbeslutet, det förfarande och det ändringssökande som gäller det.

En ny uppgift kan undantagsvis behandlas genom ett förfarande för begäran om omprövning, om den nya uppgiften och en begäran om omprövning som samtidigt ska avgöras hör till samma helhet eller om det av någon annan motsvarande orsak är motiverat att avgöra dem gemensamt. Att behandla en ny uppgift genom ett förfarande för begäran om omprövning är endast möjligt när de i lag föreskrivna förutsättningarna uppfylls. Syftet med bestämmelserna är att effektivisera behandlingen av ärenden och att förebygga eventuella motstridiga avgöranden och dröjsmål till följd av separat behandling. Trots att behandlingen i ett förfarande för begäran om omprövning innebär att ändring i det första avgörandet om en ny uppgift söks direkt hos förvaltningsdomstolen, finns det godtagbara grunder för bestämmelserna och de bedöms inte oskäligt minska den skattskyldiges rätt att söka ändring i beskattningen.

Enligt grundlagsutskottets etablerade ståndpunkt är det vid påförandet av administrativa påföljdsavgifter fråga om betydande utövning av offentlig makt, och därför ska det enligt 2 § 3 mom. i grundlagen föreskrivas om de allmänna grunderna för påföljdsavgifter genom lag. Det ska lagstiftas exakt om grunderna för påföljden och dess storlek samt om rättsskyddet för den som påföljden gäller (exempelvis GrUU 9/2012 rd och de utalåtanden som nämns i det).

Enligt grundlagsutskottets etablerade åsikt är en avgift som påförs för en lagstridig gärning inte är en skatt eller avgift enligt 81 § i grundlagen, utan en ekonomisk påföljd typ straff för brott mot lagen. Utskottet har i sak jämställt sådana påföljder med straffrättsliga påföljder. Den straffrättsliga legalitetsprincipens exakthetskrav i 8 § i grundlagen gäller dock inte som sådant administrativa påföljder, så som skatteförhöjningar. Av bestämmelserna om sanktioner ska framgå för vilka lagstridiga gärningar eller försummelser påföljden kan vara en administrativ sanktion. Gärningar och försummelser som sanktionsbeläggs ska beskrivas i lagen så att de kan identifieras. Bestämmelserna om sanktioner ska också vara proportionerliga (GrUU 32/2005 rd, GrUU 58/2010 rd, GrUU 17/2012 rd).

Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag. Grundlagsutskottet har ansett det problematiskt med tanke på oskyldighetspresumtionen i grundlagens 21 § att en administrativ sanktion bestäms utifrån ett så kallat strikt ansvar och omvänd bevisbörda. Grundlagen ger en person ett mer omfattande rättsskydd än människorättskonventionen. Grundlagsutskottet har inte förutsatt grundlagsenlig lagstiftningsordning om kraven i anslutning till så kallat strikt ansvar och omvänd bevisbörda har lättats vid förfarandet gällande en påföljdsavgift som påförs på objektiva grunder. Grundlagsutskottet har på vissa villkor godkänt en administrativ påföljdsavgift som grundar sig på så kallat strikt ansvar bland annat i samband med behandlingen av lagen om parkeringsövervakning (GrUU 4/2004 rd, GRUU 32/2005 rd, GrUU 57/2010 rd).

De ändringar som föreslås i propositionen förenhetligar sanktionsbestämmelserna inom inkomstbeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen och överlåtelsebeskattningen. I dessa skatteslag tas i bruk en förseningsavgift, som ska påföras när deklARATIONSSKYLDIGHETEN uppfylls för sent. Förseningsavgiften ska ha ett fast belopp och grunderna för att påföra den ska föreskrivas i lag. En förseningsavgift behöver inte påföras om försummelsen har skett på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl eller om försummelsen är ringa. Det ska alltid vara möjligt att söka ändring i beskattningsbeslutet om påförandet av förseningsavgiften.

Skatteförhöjning ska liksom för närvarande påföras genom beskattningsförfarande, med stöd av uppgifter och utredningar som har erhållits för verkställande av beskattningen, och inte genom ett separat förfarande för påförande av påföljder av straffkaraktär. Bestämmelserna om skatteförhöjning ska harmoniseras och förenklas och det ska genom lag föreskrivas mer bindande om nivån på skatteförhöjning än för närvarande. Skatteförhöjning ska påföras, om den skattskyldige har försummat sin lagstadgade deklarationsskyldighet. Påförandet av skatteförhöjning ska inte grunda sig på omvänd bevisbörda, utan vid påförandet av skatteförhöjning ska det alltid bedömas om deklarationsskyldigheten har försummats. Om deklarationsskyldigheten har försummats, ska Skatteförvaltningen i regel påföra skatteförhöjning. Skatteförhöjning ska under vissa i lag föreskrivna förutsättningar över huvud taget inte behöva påföras, om den skattskyldige har ett giltigt skäl till försummelsen av deklarationsskyldigheten eller om det med hänsyn till omständigheterna är oskäligt att påföra skatteförhöjning. Skatteförhöjning ska inte heller behöva påföras på grund av ringa försummelse.

I bestämmelserna om skatteförhöjning ska de straffrättsliga begreppen uppsåt och oaktsamhet frångås. I lagen ska det föreskrivas om sådana omständigheter som sänker eller höjer skatteförhöjningen och utifrån vilka det kan bedömas den skattskyldiges agerande och på ett ändamålsenligt sätt garanteras att påföljden är proportionerlig i förvaltningsförfarandet. Storleken på skatteförhöjningen bestäms i regel utifrån hur allvarlig försummelsen av deklarationsskyldigheten är ekonomiskt, vilket framgår av beloppet av den odeklarerade inkomsten eller av den skatt som försummelsen gäller. Den föreslagna grundnivån för skatteförhöjningen ska motsvara praxisen för genomsnittlig skatteförhöjning för närvarande. Skatteförhöjningen kan påföras höjd, om gärningen enligt de förutsättningar som föreskrivs i lag kan anses vara mer klandervärd än normalt. Skatteförhöjningen kan också av särskilda orsaker påföras som lägre än grundnivån, om ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om grundnivån för skatteförhöjningen av någon annan särskild orsak kan anses vara oskälig.

Även om omständigheter som kan sänka eller höja beloppet av skatteförhöjningen beaktas när påföljden påförs, är myndighetens prövningsrätt vid påförande av skatteförhöjning snävare än i nuläget. Ändringen gör beskattningen mer enhetlig och förutsebar. Förslaget leder inte till ett förändrat förhållande mellan skatteförhöjningen och de straff för skattebrott som föreskrivs i strafflagen, utan förfarandet enligt lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut ska fortsättningsvis tillämpas på skatteförhöjningen. Utöver att det föreslås en sanktionsmodell som är mer schematisk än den nuvarande ska dessutom den lagstadgade maximiprocenten för skatteförhöjning sänkas. Den skattskyldige ska vidare alltid ha möjlighet att söka ändring i ett beskattningsbeslut om påförande av skatteförhöjning.

Regeringen anser att det med hänsyn till grundlagen föreskrivs tillräckligt exakt om förseningsavgifterna och den skattskyldiges rättsskydd. Dessutom anser regeringen att bestämmelserna om påföljdsavgiften är proportionerliga. Regeringen anser att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning. Eftersom den föreslagna ändringen av systemet för påföljdsavgift är principiellt viktig, anser regeringen att det finns skäl att begära grundlagsutskottets utlåtanden om denna del av propositionen.

Till lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen fogas en bestämmelse om avförande av onödiga uppgifter om den registrerade. Om inga sådana arbetstagaruppgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande har lämnats om den registrerades arbete inom byggbranschen under de senaste två åren, ska uppgifterna om den registrerade avföras ur skattenummerregistret på registerförarens initiativ. Grundlagsutskottet har ansett att förvaringstiden för uppgifter är en viktig aspekt med hänsyn till skyddet av personuppgifter enligt 10 § i grundlagen. Regleringen på lagnivå ska vara omfattande och detaljerad (exempelvis GrUU 54/2010 rd och de utlåtanden som nämns i det). Regeringen anser att det föreskrivs om förvaringstiden av uppgifter så som det förutsätts i grundlagen.

RP 97/2017 rd

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan en myndighet genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Särskilda skäl föreligger enligt regeringens proposition med förslag till grundlagen närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Dessutom förutsätter särskilda skäl som har samband med föremålet för regleringen ibland att det utfärdas föreskrifter som kan ändras ofta och snabbt.

Propositionen innehåller flera normgivningsbemyndiganden med stöd av vilka Skatteförvaltningen får utfärda närmare föreskrifter om detaljer i förfarandet för beskattning och uttagande av skatt, som det inte är ändamålsenligt att föreskriva om i lag eller förordning. I bemyndigandena är det fråga om mer exakta föreskrifter av teknisk natur än vad som föreskrivs i lag och som sannolikt behöver ändras ofta. Samtidigt preciseras vissa föråldrade bemyndiganden så att de motsvarar kraven i grundlagen. I lagen om skatteuppbörd har bemyndigandena att utfärda föreskrifter av ändamålsenlighets skäl på grund av det stora antalet bemyndiganden huvudsakligen samlats kapitelvis. Bemyndigandena har utformats så att det, i enlighet med principerna för bemyndiganden att utfärda föreskrifter, är tydligt vilka grundbestämmelser i kapitlet de gäller.

På ovannämnda grunder kan bemyndiganden som är tillräckligt exakt avgränsade enligt regeringens uppfattning godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Regeringen anser att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det förfarande som ska iaktas vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs separat.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skatt* de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar, samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland antingen med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*) eller med stöd av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011),

2) *skattskyldig* den som är skattskyldig vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § och den som är skyldig att betala skatt som avses i 1 §,

3) *skatteuppbörd* åtgärder i anslutning till uppbörd och återbetalning av skattemedel samt bokföring av skattemedel,

4) *indrivning av skatt* Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

5) *återbäring* sådan skatt, som betalas tillbaka till den skattskyldige, från en främmande stat till Finland överförd skatt eller sådant överfört förskott på skatt samt räntor på dessa,

6) *användning av återbäring* att en återbäring används till betalning av skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar samt av andra myndigheters fordringar innan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut till den skattskyldige,

7) *betalningsordning* den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av delar av en betalningsrat för en skatt,

RP 97/2017 rd

8) *användningsordning* den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av betalningsraterna för en skatt,

9) *förfallodag* den sista dag för betalning av en skatt som anges i beslutet om påförande av skatt eller som bestäms enligt lag eller förordning.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

4 §

Skatter som ska uppbäras gemensamt

Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunal-skatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund uppbärs likaså gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Betalningsordning för skatt

En skatt betalas i följande ordning:

- 1) de dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten,
- 2) skattekapitalet,
- 3) nedsatt dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning.

Om bestämmelserna i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld avviker från 1 mom., iakttas den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Om det belopp som ska drivas in betalas till Skatteförvaltningen eller om en återbäring används till betalning av det belopp som ska drivas in, tillämpas dock den betalningsordning som föreskrivs i 1 mom.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om betalningsordningen för skatt.

6 §

Allmän användningsordning för inbetalningar och återbäringar

Inbetalningar och återbäringar används till betalning av skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag skatterna preskriberas. Till betalning av skatter som preskriberas samma dag används inbetalningar och återbäringar i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Förfalldagen för en för sent deklarerad skatt som betalas på eget initiativ anses då vara den dag då skattedeklarationen lämnats in. Om skatter förfaller till betalning samma dag, används inbetalningar och återbäringar till betalning av skatterna i följande ordning:

- 1) de skatter och avgifter som avses i 4 § samt förskott och andra belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen (1224/2004),
- 2) sådana förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och sådana andra skatter som betalas på eget initiativ som har flera skattetagare,
- 3) avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016),
- 4) fastighetsskatt,

RP 97/2017 rd

- 5) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten,
- 6) försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,
- 7) återbärningar som ska återkrävas med stöd av 34 § i denna lag,
- 8) konjunkturdeposition,
- 9) Skatteförvaltningens andra fordringar.

Om ett flertal inbetalningar eller återbärningar är tillgängliga, används de i enlighet med den ordning i vilken inbetalningarna har gjorts eller återbärningarna har blivit tillgängliga för betalning av skatt. Om en inbetalning har gjorts samma dag som en återbärning, på det sätt som avses i 24 § 1 mom., skulle vara tillgänglig för betalning av skatt, används inbetalningen först.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om den allmänna användningsordningen för inbetalningar och återbärningar.

7 §

Vissa skatter som ska behandlas gemensamt

Skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande behandlas vid skatteuppbörd som ett enda skatteslag på det sätt som föreskrivs i denna lag, med undantag av

- 1) förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 2) källskatt som påförs räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
- 3) sådan återbärning av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt sådana skatter och avgifter på inkomster enligt 3 kap. i den lagen som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,
- 4) mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen,
- 5) sådan återbetalning av slutlig löneskatt som avses 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

8 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs samt återbärningar och andra prestationer betalas via Skatteförvaltningens konton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

9 §

Överföringstidpunkt för skattemedel

Statens betalningsrörelsebanker överför skattemedel som mottagits under dagen till Skatteförvaltningens konto i enlighet med vad som överenskommit i avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginstitut överför dagligen skattemedel som mottagits under dagen till Skatteförvaltningens konto den första vardag efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för allmänheten på betalningsdagen, ska medlen överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten.

RP 97/2017 rd

10 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen för bok över skattemedel vilken ska innehålla uppgifter om de skatter som har influtit och betalats tillbaka samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

2 kap.

Betalning av skatt

11 §

Betalningsställen samt uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen

Skatterna betalas till ett penninginstitut. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om vilka betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut några kostnader av betalaren utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I samband med betalningen ska sådana uppgifter lämnas som behövs för att specificera betalningen. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

Bestämmelser om betalning av skatter till utskökningsmyndigheten utfärdas separat.

12 §

Förfallodag för skatt

Skatt ska betalas senast på den förfallodag som angetts i beslutet om påförande av skatt. Bestämmelser om förfallodagen för i 7 § avsedda skatter som betalas på eget initiativ finns i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Andra skatter som betalas på eget initiativ än de skatter som avses i 7 § ska betalas senast på den förfallodag som föreskrivs i lag eller förordning.

13 §

Betalningsdag för skatt

Skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen den dag då

- 1) betalningen har debiterats betalarens konto, eller
- 2) betalningen har skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket det förskrivs separat.

Om någon uppgift om betalnings- eller debiteringsdag inte har förmedlats med betalningen, anses skatten vara betald den dag då betalningen har bokförts på Skatteförvaltningens konto.

RP 97/2017 rd

14 §

Dröjsmålspåföljder

På skatt som betalas efter förfallodagen ska det betalas dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

15 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid betalning.

3 kap.

Riktande och användning av inbetalningar

16 §

Riktande av inbetalningar

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av en skattskyldigs alla skatter (*allmän inbetalning*). Inbetalningen används till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av skatter av ett skatteslag (*skatteslagsinbetalning*).

Om betalaren riktar en inbetalning till betalning av skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av dessa skatter i enlighet med 6 §. Inbetalningen används dock till betalning av skatter som avses i 7 § tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om betalaren riktar en inbetalning till betalning av ett annat skatteslag än skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av förfallna och icke förfallna skattefordringar inom skatteslaget i fråga i enlighet med 6 §. Skatter som avses i 4 § samt förskott och andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnagekatt betraktas som ett enda skatteslag när en inbetalning enligt skatteslag riktas.

Om det inte finns obetalda skatter som en inbetalning enligt 3 eller 4 mom. riktas till, ska inbetalningen användas till betalning av andra förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Om en inbetalning har riktats till skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av andra skatter tidigast den sista dagen i den kalendermånad under vilken inbetalningen har gjorts. Om inbetalningen betalas tillbaka tidigare, betalas den dock tillbaka i enlighet med 5 kap.

Om en inbetalning har riktats till betalning av överlåtelseskatt, ska inbetalningen inte användas till betalning av andra skatter innan inbetalningen betalas tillbaka. Inbetalningen ska betalas tillbaka i enlighet med 5 kap.

Avvikelse från användningsordningen för en inbetalning som avses i 2 mom. kan göras på grund av att den skattskyldige framställt en motiverad begäran.

17 §

Särskilt riktande av inbetalningar

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av fordringar som Skatteförvaltningen specificerat. Inbetalningen används till betalning av dessa skatter i enlighet med 6 §.

Om det inte finns obetalda specificerade fordringar som avses i 1 mom., används inbetalningen med iakttagande av 6 §.

18 §

Avvikelse från användningsordningen för inbetalningar

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 16 § i sista hand använda en inbetalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

Skatteförvaltningen kan använda en inbetalning i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige med stöd av 53 § ansvarar för.

En inbetalning används inte utan den skattskyldiges begäran till betalning av en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten har avbrutits.

19 §

Oriktade eller oidentifierade inbetalningar

En inbetalning som inte har riktats i enlighet med 16 eller 17 § används till betalning av betalarens skatter med iakttagande av 6 §.

En inbetalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat användas till betalning av skatt eller betalas tillbaka till betalaren, intäktsförs till staten. Om de uppgifter som behövs fås efter intäktsföringen, används inbetalningen till betalning av skatter i enlighet med identifieringsuppgifterna eller betalas tillbaka till betalaren.

20 §

Återbetalning av obefogade inbetalningar

Skatteförvaltningen betalar på yrkande av den skattskyldige tillbaka ett belopp som har betalats in, om det har betalats av misstag eller utan grund. Om yrkandet på återbetalning av inbetalningen inte godkänns, meddelar Skatteförvaltningen ett beslut i ärendet. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ betala tillbaka ett belopp som har betalats in utan grund efter att vid behov ha gett den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning.

På det belopp som ska betalas tillbaka tillämpas bestämmelserna om återbetalning i 28 § och 32 § 1 mom.

21 §

Närmare föreskrifter om användning av inbetalningar

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för inbetalningar, om avvikelser från användningsordningen och om det förfarande som ska iakttas vid användning av inbetalningar.

4 kap.

Användning och kvarhållande av återbäringar

22 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordringar

Skatteförvaltningen använder återbäringar till betalning av den skattskyldiges skatter eller Skatteförvaltningens andra fordringar vilka förfallit till betalning.

En återbäring kan även användas till betalning av skatter som den som får återbäring ansvarar för.

23 §

Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordringar

Om en återbäring inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och den annars skulle betalas ut till den skattskyldige, kan den användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentlighetsavgifter samt dröjsmålsföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbäringen har, om myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbäringen betalas ut. En återbäring som uppkommit till följd av ett sådant beslut om befrielse från skatt som fattats med stöd av 8 kap. kan emellertid inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Om den betalningsskyldige ska få återbäring från en annan myndighet, kan återbäringen på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar med tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en återbäring inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbäringen användas till betalning av skatt som med stöd av ett handräckningsavtal eller den lag som nämns i 2 § 1 punkten är föremål för indrivning i Finland.

24 §

Tidpunkten för användning av återbäring

En återbäring är tillgänglig för betalning av förfallen skatt den dag då beslutet om att betala tillbaka skatt har fattats. En återbäring som baserar sig på korrigeringsavtal är tillgänglig den dag då korrigeringen har gjorts.

Med avvikelse från 1 mom. är återbäringar på skatter som avses i 7 § tillgängliga för betalning av förfallen skatt som följer:

1) sådan mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring, den dag då skattedeklarationen eller en rättelsesdeklaration till den har

RP 97/2017 rd

lämnats in, dock tidigast på den allmänna förfalldagen i den månad som följer på skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring,

2) annan återbäring som baserar sig på en rättensedeklaration än sådan som avses i 1 punkten, den dag då rättensedeklarationen har lämnats in, dock tidigast på förfalldagen för skatten för skatteperioden,

3) återbäring som baserar sig på ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel eller återbäring som baserar sig på ändringsökande, den dag då beslutet fattas eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på den förfalldag som angetts i det ursprungliga beslutet.

25 §

Hinder för användning av återbäring

Återbäring används inte

1) till betalning av en preskriberad skuld,

2) utan den skattskyldiges begäran till betalning av en sådan skuld eller en del av en sådan skuld beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten helt har avbrutits.

Till betalning av en fordran används inte

1) återbäring på skatt som har betalats av misstag,

2) återbäring när motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,

3) skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,

4) återbäring av försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindrar inte att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

26 §

Användningsordning för återbäringar

Återbäringar används till betalning av den skattskyldiges skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar vilka förfallit till betalning i enlighet med 6 §.

Återbäring på skatt som avses i 7 § används i första hand till betalning av skatter som avses i 7 § med iakttagande av 6 §.

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 1 och 2 mom. i sista hand använda en återbäring till betalning av fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsköningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med mottagaren av återbäringen har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där återbäringen i strid med mottagarens intresse skulle användas för betalning av en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

Skatteförvaltningen kan använda en återbäring i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige med stöd av 53 § ansvarar för.

27 §

Meddelande om användning av återbäring

Uppgift om användning av återbäring antecknas i det sammandrag som avses i 70 §. Uppgiften antecknas i sammandraget för den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten, vars återbäring har använts till betalning av skatter.

RP 97/2017 rd

Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan återbäringen används, om detta behövs av särskilda skäl.

Skatteförvaltningen korrigerar fel i användningen av återbäring i enlighet med 72 §.

28 §

Kvarhållande av återbäring

Om det inte finns obetalda skatter och en återbäring inte ska användas till betalning av andra fordringar, kan Skatteförvaltningen på den skattskyldiges begäran hålla kvar återbäringen för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga och skatteslag, om tidsbegränsningar, om begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt i samband med kvarhållande av återbäringar.

29 §

Närmare föreskrifter om användning av återbäring

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för återbäringar, om avvikelser från användningsordningen och om det förfarande som ska iakttas vid användning av återbäringar.

5 kap.

Återbetalning

30 §

Utbetalning av belopp som ska betalas tillbaka

Skatteförvaltningen betalar utan dröjsmål ut det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts, om inte återbäringen ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran.

Det belopp som ska betalas tillbaka betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige har uppgett. Om den skattskyldige för utbetalning av återbäring har uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen.

Av särskilda skäl kan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut på något annat sätt än på ett bankkonto.

Samfund och samfälliga förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen ska uppge sitt kononummer på elektronisk väg. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att kononumret uppges i pappersform.

31 §

Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för utbetalning av återbäring

Om den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet som baserar sig på den lag som avses i 1 § eller har lämnat en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas det belopp som ska betalas tillbaka ut efter det att skattebeloppet har utretts. Skatteförvaltningen kan dock betala ut det belopp som ska betalas tillbaka eller en del av det innan

RP 97/2017 rd

skattebeloppet utreds, om bristen är obetydlig och det är sannolikt att återbäringen eller en del av den inte behövs till betalning av den skatt som är under utredning.

32 §

Begränsningar som gäller utbetalning av det belopp som ska betalas tillbaka

Skatteförvaltningen betalar ut de belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige, om det sammanlagda beloppet av de återbäringar och inbetalningar som inte har använts till betalning av skatter uppgår till minst 10 euro. Ett belopp som ska betalas tillbaka behöver inte betalas ut om det med stöd av 28 § hålls kvar för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen betalar inte till den skattskyldige ut en sådan återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter.

33 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till återbäring på någon annan.

34 §

Återkrav av belopp som betalats tillbaka felaktigt

Om ett belopp som har betalats tillbaka har betalats ut felaktigt, ska Skatteförvaltningen bestämma att det återbetalda beloppet ska återkrävas. Beslutet om återkrav ska fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket det återbetalda beloppet har betalats ut. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Det återbetalda beloppet behöver inte återkrävas, om

1) beloppet är ringa och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav, eller

2) återkrav vore uppenbart oskäligt.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett belopp som återkrävs förfaller till betalning utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Ett belopp som återkrävs ska betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet där ändring söks bestämmer något annat. Vid betalningen och indrivningen iakttas vad som i denna lag föreskrivs om skatt.

35 §

Begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt om att verkställigheten ska förbjudas eller avbrytas

När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan den begära att den myndighet där ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller ska bestämma att verkställigheten avbryts i enlighet med 49 f § i förvaltningslagen (434/2003) eller 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

RP 97/2017 rd

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska inom sju dagar efter det att ett i 1 mom. avsett beslut fattades underrätta Skatteförvaltningen och den skattskyldige om sin avsikt att framställa en begäran enligt 1 mom.

När Skatteförvaltningen har fått kännedom om en underrättelse enligt 2 mom. som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har lämnat, betalar Skatteförvaltningen inte tillbaka skatten förrän den myndighet där ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller om att verkställigheten ska avbrytas. Skatteförvaltningen betalar tillbaka skatten till den del som den myndighet där ändring söks avslår enhetens begäran, begäran om att verkställighet ska förbjudas eller att verkställigheten ska avbrytas, begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd.

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbetalning

Bestämmelser om tidpunkterna för utbetalning av skatteåterbäringar utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid återbetalning.

6 kap.

Krediteringsränta samt ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

37 §

Krediteringsränta

Krediteringsränta betalas

1) på skatt som ska betalas tillbaka enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) på annan skatt som ska betalas tillbaka och på vilken det enligt lag ska betalas ränta när den betalas tillbaka eller vilken Skatteförvaltningen håller kvar för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser,

3) på inbetalningar som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen och på sådana inbetalningar avsedda för betalning av skatt som betalas tillbaka med stöd av 20 §; krediteringsränta betalas dock inte på inbetalningar som riktats till överlåtelseskatt.

Om krediteringsränta med stöd av 1 mom. 1 eller 2 punkten ska betalas på skatt som betalas tillbaka, betalas krediteringsränta på motsvarande sätt också på de dröjsmålspåföljder som anknuter till skattekapitalet.

Om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen beräknas räntan som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för halvårsperioden före kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent.

Räntan beräknas i enlighet med denna paragraf också om den skatt som ska betalas tillbaka har indrivits i utsökningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten svarar för krediteringsräntan. Krediteringsränta som återkrävs av den skattskyldige intäktsförs till staten.

Krediteringsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

38 §

Beräkning av krediteringsränta

På skatt som ska betalas tillbaka betalas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. På sådan skatt som ska betalas tillbaka och som Skatteförvaltningen håller kvar för betalning av senare skatter och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på beräknas krediteringsränta dock från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.

På skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas krediteringsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Om skatten har betalats efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen. Räntan beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

På sådan skatt och skatteförhöjning som har påförts i enlighet med lagen om beskattningsförfarande och som betalas tillbaka till följd av en ändring i beskattningen beräknas krediteringsränta från den dag som avses i 2 mom. Räntan beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Om beloppet av en sådan skatt som ska betalas och som avses i 7 § minskar, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. Räntan beräknas från och med

1) dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) dagen efter den förfallodag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller återbetalning av skatteförhöjning, försummelseavgift eller förseningsavgift,

3) dagen efter den dag då skatten har betalats, om skatten har betalats efter den förfallodag som avses i 1 eller 2 punkten,

4) dagen efter förfallodagen för skatteperioden för sådan mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om i 24 § 2 mom. 1 punkten avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten.

Om en återbäring beror på ett beslut om befrielse från skatt eller om att lämna indrivning av skatt därhän, beräknas krediteringsränta på återbäringen från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

När återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran beräknas krediteringsränta och dröjsmålspåföljder till den dag då fordran betalas.

På en inbetalning som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. På en inbetalning som betalas tillbaka med stöd av 20 § eller används på det sätt som avses i 23 § 1 mom. beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.

39 §

Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

På sådan mervärdesskatt enligt 24 § 2 mom. 1 punkten som berättigar till återbäring beräknas krediteringsränta från dagen efter förfallodagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring fram till den dag som föreskrivs i 38 § 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring ökar, beräknas krediteringsränta på tillägsbeloppet på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

RP 97/2017 rd

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring minskar, ska på den återbäring som deklarerats till för stort belopp betalas dröjsmålsränta enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta från dagen efter den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har använts till betalning av skatt eller debiterats Skatteförvaltningens konto. Dröjsmålsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalats. Krediteringsräntan korrigeras så att den motsvarar den förändrade situationen.

40 §

Närmare bestämmelser om beräkning av ränta

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om beräkning av krediteringsränta och av ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

7 kap.

Indrivning av skatter

41 §

Indrivningsmetoder

För att driva in skatt kan Skatteförvaltningen efter att ha utrett den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet

- 1) sända en obetald skatt för indrivning i utsökningsväg,
- 2) vidta betalningsarrangemang,
- 3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,
- 4) föra talan vid konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på en fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförliga situationer,
- 5) inleda behövliga rättegångar,
- 6) vidta säkringsåtgärder,
- 7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som föreskrivs separat om det,
- 8) ge uppgifter om obetalda skatter för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på indrivning av skatter i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

42 §

Betalningsuppmaning

Innan indrivningsåtgärder vidtas sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en betalningsuppmaning i fråga om obetald skatt.

Skatt får sändas för indrivning i utsökningsväg eller uppgift om en skatteskuld antecknas i det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen först efter det att en betalningsuppmaning har sänts till den skattskyldige. I betalningsuppmaningen ska ett hot

RP 97/2017 rd

om utsökning och om publicering av skatteskulden framföras och den tidsfrist anges inom vilken den skattskyldige ska betala skatten för att undvika dessa åtgärder.

Om skatten drivs in hos den som har ålagts ansvar för skatten, ska en betalningsupplmaning sändas till denne innan skatten sänds för indrivning i utsökningsväg.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl använda de indrivningsmetoder som avses i 41 § utan att betalningsupplmaning sänds i fråga om den obetalda skatten.

43 §

Förutsättningar för betalningsarrangemang

Skatteförvaltningen kan vidta betalningsarrangemang enligt 41 §, om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av något annat särskilt skäl.

Ett betalningsarrangemang görs på villkor att det inte utgör hinder för användning av återbärningar till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Av synnerligen vägande billighetsskäl får betalningsarrangemang göras också så att ränta inte tas ut.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för tryggnade av betalningsarrangemang och om förfarandet i övrigt vid betalningsarrangemang.

44 §

Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet

Skatteförvaltningen har trots andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till sådana skuldsanerings- eller företagssaneringsförfaranden i utlandet som verkställs enligt bestämmelserna i den verkställande staten eller frivilligt.

45 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen, om indrivningen inte antas leda till något resultat eller om det resultat som kan uppnås bedöms som ringa. Indrivning ska dock påbörjas och avbruten indrivning ska fortsättas, om indrivningen kan antas leda till resultat som inte är ringa.

46 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatt

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och om verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Befrielse från skatt

47 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten innan beskattningen för skatteåret har slutförts och inte heller från källskatt på ränteinkomst. Befrielse kan beviljas delvis eller helt.

Befrielse kan beviljas, om

1) den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande orsak,

2) det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl att bevilja befrielse, eller

3) det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvsskatt och gåvoskatt beviljas, om

1) indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller inom annan företagsverksamhet eller bevarandet av arbetsplatser, eller

2) värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten uppkom och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från fastighetsskatt som påförts enligt 12 a § i fastighetsskattelagen (654/1992) beviljas, om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggplatsens ägares eget förfarande.

Beviljad befrielse från skatt gäller även dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från dröjsmålspåföljder och andra påföljder även när de ska redovisas till en annan skattetagare än staten och när kommunen i enlighet med 48 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende om befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om skattskyldiga ska på motsvarande sätt tillämpas på dem som ansvarar för skatt.

Ändring får inte sökas i beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.

48 §

Kommunens beslutsrätt

Kommunen får lämna Skatteförvaltningen en anmälan om beslutsrätt som gäller kommunalskatt och fastighetsskatt, och kommunen avgör då med iakttagande av 47 § och i enlighet med anmälan ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Kommunens beslutsrätt är i kraft tre kalenderår. Kommunen ska lämna anmälan till Skatteförvaltningen innan treårsperioden börjar. Tidpunkten för anmälan anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Kommunens beslutsrätt gäller sådana ansökningar om kommunalskatt eller fastighetsskatt som har anhängiggjorts under perioden i fråga.

Om statsrådet med stöd av 21 § i kommunstrukturlagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner slås samman genom bildande av en ny kommun, ska Skatteförvaltningen om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

RP 97/2017 rd

49 §

Särskild befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller på eget initiativ, delvis eller helt bevilja befrielse från skatt eller avgift, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en besvärsinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis,

2) ändringssökandet har medfört att den berörda skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift,

3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i ärendet, och om

4) det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggheten av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Om kommunen med stöd av 48 § avgör ärenden som gäller kommunalskatt, ska Skatteförvaltningen dock avgöra ärenden som avses i denna paragraf efter att ha hört kommunen och församlingen i fråga.

9 kap.

Preskription

50 §

Preskription av skatt

På preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter, om inte något annat föreskrivs nedan.

Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, preskriberas den del av skatten för skatteperioden som deklARATIONEN gäller fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklARATIONEN lämnades in.

Förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd preskriberas fem år efter ingången av det kalenderår som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

51 §

Preskription av belopp som ska återkrävas

Belopp som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen.

52 §

Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem

Återbäring och ränta på den preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på det år då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad inbetalning enligt 20 § inte har kunnat betalas tillbaka till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl betala tillbaka en preskriberad återbäring eller inbetalning på begäran av den som saken gäller.

Preskriberade återbäringar och inbetalningar jämte räntor intäktsförs till staten.

10 kap.

Ansvar för skatt

53 §

Den som ansvarar för skatt

För skatter som uppbärs hos en skattskyldig med stöd av denna lag ska följande personer ansvara som för egen skatt:

- 1) en bolagsman i ett öppet bolag,
- 2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 3) en delägare i ett dödsbo,
- 4) en delägare i en samfälld förmån till den del som motsvarar deläggarens andel.

Ett dödsbo svarar för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats, ansvarar en delägare med beloppet av sin boandel för den andel av den avlidnes skatter som motsvarar deläggarens andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som påförs en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat under bildning varande samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i handelsregistret, föreningsregistret eller något annat motsvarande register.

Aktiebolag och andelslag svarar för skatter som har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning för sådan verksamhet som dessa har bedrivit för aktiebolagets eller andelslagets räkning innan det registrerades. Aktiebolag och andelslag svarar för sådana skatter som för egen skatt.

Om det i någon annan lag som gäller beskattning finns bestämmelser som avviker från 1—5 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

54 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen bestämmer att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten solidariskt ska ansvara för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, i sammandraget enligt 70 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickas till den skattskyldige.

Om en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvar inte har gjorts, ska Skatteförvaltningen ge den som ska åläggas ansvar tillfälle att lämna utredning och fatta ett särskilt beslut om att denne ska åläggas ansvar för betalningen av skatt solidariskt med den skattskyldige. Ett beslut om åläggande av ansvar ska delges den som ålagts ansvar senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om det i någon annan lag som gäller beskattning finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap.

Internationell överföring av skattemedel

55 §

Befogenhet för internationell överföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

56 §

Skattemedel som överförs

Följande skattemedel får överföras till den främmande staten:

- 1) medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd,
- 2) skatteåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska betalas tillbaka till följd av ändring i beskattningen,
- 3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,
- 4) beloppet av skatten när Finland avstår från att beskatta en inkomst med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

57 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalning

Om återbäring enligt 56 § 1—3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen. Utbetalningen av den ska skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om Finland med stöd av ett skatteavtal avstår från att beskatta en inkomst, ska utbetalningen av återbäringen skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

58 §

Förutsättningar för överföring av skattemedel

En förutsättning för överföring av medel är att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att de medel som ska överföras kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som har influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat överföras före slutförandet av beskattningen i enlighet med 49 § i

RP 97/2017 rd

lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de förutsättningar för överföring av medel som anges i uppbördsöverenskommelsen och skatteavtalet har uppfyllts och förskotts-innehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de förutsättningar som anges i 1 mom. uppfylls, ska skattemedel som avses i 56 § på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga

59 §

Återbetalning till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som har överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska betalas tillbaka till den skattskyldige.

12 kap.

Ändringssökande

60 §

Begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag. Den som ansvarar för skatten får söka ändring i ett beslut om användning av återbäring endast om återbäring till denne har använts till betalning av skatter som denne ansvarar för.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom en skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

I övrigt tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning.

61 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får genom besvär överklaga ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten hade sin hemkommun när Skatteförvaltningen fattade sitt beslut. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

62 §

Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

RP 97/2017 rd

63 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökandet tillämpas 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

64 §

Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar

På omprövning av åläggande av ansvar och på sökande av ändring i ett sådant åläggande tillämpas vad som föreskrivs om omprövning av och sökande av ändring i beskattningen. Ändring i ett sådant beslut om åläggande av ansvar som avses i 54 § 2 mom. och som fattas av Skatteförvaltningen söks dock på det sätt som föreskrivs i 60—62 §.

65 §

Ändring av beslut med anledning av ändringssökande

Om skatt ska avlyftas eller sänkas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, betalar Skatteförvaltningen tillbaka den överbetalda skatten jämte räntor.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, tar Skatteförvaltningen ut den obetalda skatten jämte räntor.

66 §

Grundbesvär

Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas inte på sådana ärenden enligt denna lag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

67 §

Andra bestämmelser om ändringssökande

Skatter som avses i denna lag ska betalas trots att ändring har sökts.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

68 §

Förseningsavgift som inte tas ut

Skatteförvaltningen kan delvis eller helt avstå från att ta ut förseningsavgift som avses i 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i den lagen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.

RP 97/2017 rd

Genom förordning av finansministeriet får det föreskrivas att förseningsavgifter inte tas ut för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga.

69 §

Innehållet i beslut

Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska det framgå vilken myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, beslutets motivering och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig.

70 §

Sammandrag

Skatteförvaltningen sammanställer för den skattskyldige för en period av en kalendermånad ett sammandrag. I sammandraget antecknas

- 1) uppgifter om till betalning av vilka skatter inbetalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) uppgifter om obetalda skatter,
- 3) en betalningsuppsmaning enligt 42 §,
- 4) beslut om förseningsavgift som det avses om i 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattningsbeslut som avses i 43 § 3 mom. i den lagen.

I sammandraget kan det även antecknas andra uppgifter än de som avses i 1 mom.

Sammandraget sammanställs senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång.

Sammandraget kan av särskilda skäl skapas för en skattskyldig mera sällan än en gång i månaden.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget och om skapandet av sammandraget.

71 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § ska delgivningen ske till denne.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 70 § och beslut som meddelats med stöd av denna lag delges den skattskyldige elektroniskt. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats. Den skattskyldige anses ha fått del av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag den sjunde dagen efter det att beslutet fattades. På den skattskyldiges begäran kan sammandrag och beslut sändas också per post.

Sammandrag samt beslut som har meddelats med stöd av denna lag ska dock delges som vanlig delgivning i enlighet med 59 § i förvaltningslagen (434/2003) till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning och som

- 1) inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och
- 2) inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

RP 97/2017 rd

Ett sammandrag som avses i 4 mom. ska dock delges elektroniskt, om det inte innehåller andra uppgifter enligt 70 § 1 mom. än uppgift om att inbetalningar eller sådana återbärningar som uppgår till mindre än 10 euro har använts till betalning av skatter eller uppgift om obetalda skatter.

Om sammandraget eller beslutet inte kan delges genom elektroniska tjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller någon annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

72 §

Korrigerings av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär och något annat inte följer av 34 §, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på yrkande av den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ett fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet har upptäckts.

Den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras, om det behövs av särskilda skäl.

Ett fel behöver inte korrigeras om det är ringa och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst har fått till godo är ringa och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att korrigerings görs.

73 §

Tidsfrist för korrigerings av fel

Ett fel som avses i 72 § kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har skapats i vilket den åtgärd eller uppgift som yrkande om korrigerings gäller har antecknats eller borde ha antecknats.

Korrigerings kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om korrigerings har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

74 §

Framflyttande av förfallodag

Bestämmelser om framflyttande av förfallodagen finns i 5 § i lagen om beräkning av laga tid (150/1930). Betalning och återbetalning av belopp kan ske närmast följande vardag även då förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §

Lämnande av handlingar på elektronisk väg

De handlingar som Skatteförvaltningen delger elektroniskt delges genom elektroniska servicetjänster i ett allmänt datanät.

Bestämmelser om inlämnande av deklARATIONER och handlingar enligt denna lag på elektronisk väg finns i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

RP 97/2017 rd

En handling som lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg ska certifieras med en elektronisk underskrift eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg.

14 kap.

Ikraftträdande

76 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (769/2016).

77 §

Övergångsbestämmelser

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På förfarandet för korrigerings av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet och för återkrav av återbäringar som har betalats ut felaktigt innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet. På ränta på återbäring på skatt som avses i 4 § tillämpas bestämmelserna om krediteringsränta första gången vid beskattningen av samfund och samfälliga förmåner under skatteåret 2020 och vid beskattningen av andra skattskyldiga från och med skatteåret 2019. På ränta på skatteåterbäring för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdandet.

På preskription av sådant förskott på inkomstskatt som har påförts före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen om skatteuppbörd, avses därmed en hänvisning till bestämmelserna i denna lag.

2.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteuppbörd (769/2016) 24 a § 2 mom., 50 § 1 mom. och 53 § 3 mom., av
dem 24 a § 2 mom. och 53 § 3 mom. sådana de lyder i lag 52/2017, som följer:

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Skatter som avses i 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålpåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten innan beskattningen för skatteåret har slutförts och inte heller från källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter ingången av det år som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 53 § tillämpas första gången på det förskott som påförs för betalning av skatt för skatteåret 2018. På förskott som påförs för betalning av skatt för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

3.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 1 § 2 mom., 82 § 2 mom. och 112 § 2 mom., av dem 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 776/2016 och 112 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1565/1995, som följer:

1 §

Inkomstskatt och skattetagare

För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

82 §

Stipendier, understöd och hederspris

Stipendier, studiepenning och andra understöd samt pris som erhållits från andra än staten, en kommun eller något annat offentligrättsligt samfund eller från Nordiska rådet är dock skattepliktig inkomst till den del det sammanlagda beloppet av dem samt av stipendier, andra understöd, studiepenning och pris som erhållits från offentligrättsliga samfund och Nordiska rådet, efter avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande eller bibehållande, under skatteåret överstiger det årliga beloppet av ett statligt konstnärstipendium. Stipendier, studiepenning och andra understöd samt pris är inkomster för det skatteår under vilket de betalas ut.

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

Yrkande på periodisering av pensionsinkomst ska framställas innan beskattningen slutförs för det år då pensionen utbetalades. I fråga om verkställda beskattningar ska det som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel och om följdändring iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 1 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .
Lagens 82 § tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2019. Lagens 112 § tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018.

4.

Lag

om ändring av 2 och 9 § i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016) 2 § och 9 § 2 mom. som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteuppbörden i lagen om skatteuppbörd (/).

9 §

Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Om en löntagare har beviljats pension eller dagpenning som baserar sig på lag eller någon annan förmån som ersättning för inkomstbortfall och förmånen har betalats till arbetsgivaren för den tid under vilken arbetsgivaren har betalat lön, har arbetsgivaren rätt att från Skatteförvaltningen få tillbaka arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar det belopp som har betalats till arbetsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 2 § träder dock i kraft först den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 7 § 1—4 och 7 mom., 8 § 3 mom., 32, 34 a och 49 §, 65 a § 5 mom. 6 punkten, 71 c § 3 mom. och 71 e §,

sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 71 e § i lag 772/2016, 2 § 2 mom. och 34 a § i lag 50/2017, 7 § 1—4 och 7 mom. i lag 1145/2005, 8 § 3 mom. och 49 § i lag 520/2010, 32 § i lagarna 907/2001, 565/2004, 1079/2005, 1041/2006 och 1489/2016, 65 a § 5 mom. 6 punkten i lag 772/2016 och 71 c § 3 mom. i lag 875/2012, samt

fogas till 8 §, sådan den lyder i lag 520/2010, ett nytt 4 mom., till 27 §, sådan den lyder i lag 477/1998, ett nytt 3 mom., till lagen nya 32 a och 32 b §, till lagen en ny 33 §, i stället för den 33 § som upphävts genom lag 477/1998, till lagen en ny 51 a § samt till 65 a §, sådan den lyder i lag 772/2016, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4—7 mom. blir 5—8 mom., som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt tillämpas också på nedsatt dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt på den krediteringsränta på återbäring som avses i 37 § i lagen om skatteuppbörd.

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklARATION

För beskattningen ska en skattskyldig meddela Skatteförvaltningen sina skattepliktiga inkomster, de avdrag som ska göras från dessa, uppgifter om sina tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som påverkar beskattningen.

Till fysiska personer och dödsbon, som kan antas ha haft skattepliktig inkomst eller i 10 § 2 och 3 mom. avsedda tillgångar eller skulder under skatteåret, skickar Skatteförvaltningen en förhandsifylld skattedeklaration som baserar sig på de uppgifter som finns hos Skatteförvaltningen.

Den skattskyldige ska granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Om uppgifterna är bristfälliga eller felaktiga, ska den skattskyldige lämna in skattedeklarationen genom att meddela de saknade och rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen. För närings-

verksamhet och jordbruk ska en skattedeklaration alltid lämnas in. En skattskyldig som bedriver skogsbruk ska lämna in en skattedeklaration för skogsbruk. Ingen skattedeklaration behöver dock lämnas in för skogsbruk, om den skattskyldige under skatteåret inte har haft inkomst av eller avdrag för skogsbruket eller andra uppgifter som påverkar beskattningen.

Till den del som den skattskyldige inte meddelar om ändringar i den förhandsifyllda skattedeklarationen, anses den skattskyldige ha lämnat in en skattedeklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen.

Skyldig att lämna in en skattedeklaration är var och en som Skatteförvaltningen särskilt avkräver en sådan.

8 §

Inlämnande av skattedeklaration eller annan deklaration

Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta den förhandsifyllda skattedeklarationen. Skatteförvaltningen kan på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar eller för en annan deklaration. Beslutet får inte överklagas.

Skattedeklarationen anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklaration som lämnas in elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), och bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklaration som lämnas in i pappersform i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

27 §

Beskattning enligt uppskattning

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända den skattskyldige en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om beloppet av den uppskattade inkomsten. När beloppet av inkomsten uppskattas ska den skattskyldiges verksamhet och jämförelseuppgifter eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

32 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om

1) en skattedeklaration eller en annan deklaration eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in,

2) den skattskyldige inte har lämnat in en dokumentation av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inom den tid som avses i 14 c § eller om den dokumentation av internprissättningen eller den tilläggsutredning som har lämnats in med väsentliga brister eller fel,

3) den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan eller en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga brister eller fel, eller

RP 97/2017 rd

4) den skattskyldige utan grund har yrkat att skatt som har betalats till utlandet ska dras av i Finland.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i sin skattedeklaration lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 32 a § 2 mom.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 32 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

Skatteförhöjningen påförs efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgårelsen.

Om någon skatt inte påförs i samband med en skatteförhöjning, redovisas skatteförhöjningen till staten.

32 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är dock minst 3 procent och högst 10 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om

1) en försummelse som avses i 32 § är återkommande, eller

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Om ett ärende på det sätt som avses i 26 § 2 mom. lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskälig, är skatteförhöjningen 1 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är 1 procent av beloppet av den inkomst från en främmande stat som lagts till, om det inte är fråga om ett fall som avses i 2 mom. och om

1) dubbelbeskattning av inkomsten ska undanröjas i Finland med stöd av en bestämmelse i ett internationellt avtal, eller om

2) den skattskyldige har betalat sådan skatt på inkomsten som avräknas i Finland med stöd av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Skatteförhöjningen är 0,5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter att beskattningen har slutförts och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Som inkomst som lagts till betraktas även ett belopp varmed beskattningen har ändrats på ett sätt som ökar den beskattningsbara inkomsten under ett senare skatteår.

Skatteförhöjning som påförs på grund av försummelse enligt 32 § 1 mom. 2—4 punkten är högst 25 000 euro.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga minst 150 euro.

32 b §

Särskild bestämmelse om skatteförhöjningens storlek

Om skatteförhöjning enligt 32 § inte kan påföras utifrån från den inkomst som lagts till, påförs skatteförhöjning utifrån från beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är då

1) 10 procent i de fall som avses i 32 a § 1 mom.,

2) minst 15 och högst 50 procent i de fall som avses i 32 a § 2 mom.,

RP 97/2017 rd

- 3) vid beskattning enligt uppskattning 25 procent av beloppet av den ökade skatten,
 - 4) 5 procent i de fall som avses i 32 a § 4 och 5 mom.,
 - 5) 2 procent i de fall som avses i 32 a § 6 mom.
- Skatteförhöjning enligt denna paragraf påförs också när den skattskyldige har uppgett inkomsten som fel inkomstslag.
- Skatteförhöjningen uppgår dock minst till det belopp som föreskrivs i 32 a § 9 mom.

33 §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den skattskyldige en förseningsavgift, om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 32 § innan beskattningen har slutförts.

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i skattedeklarationen lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 32 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon är 50 euro för varje skatteår och andra skattskyldiga 100 euro för varje skatteår.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift behöver inte påföras, om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

Förseningsavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Förseningsavgiften påförs efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgårelsen. Förseningsavgiften redovisas till skattetagarna i samma proportion som skatt som påförs den skattskyldige. Om någon skatt inte påförs, redovisas förseningsavgiften till staten.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skatte-tillägg och förseningsränta.

Slutförande av beskattningen

49 §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Beskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet.

RP 97/2017 rd

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före slutförandet av beskattningen, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Skatteförvaltningen kan trots dagen för slutförande av beskattningen fortsätta beskatta den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Skatteförvaltningen ska före slutförandet av beskattningen meddela den skattskyldige om att beskattningen fortsätter. Beskattningen slutförs då den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Beskattningen får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga. Beskattningen av makar slutförs dock samtidigt. Om beskattningen av makar skulle slutföras vid olika tidpunkter med stöd av 2 eller 3 mom., slutförs beskattningen av makarna vid den tidpunkt som infaller senare.

Beskattningen av samfund och samfällda förmåner slutförs senast tio månader efter utgången av den sista månaden i skatteåret. Beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner slutförs senast vid utgången av oktober under det kalenderår som följer efter skatteårets utgång.

51 a §

Kompletterande beskattningsbeslut

Om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelar en sådan uppgift om inkomst eller avdrag eller någon annan sådan i 7 § 1 mom. avsedd uppgift som den skattskyldige inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på, verkställer Skatteförvaltningen beskattningen till denna del och fattar i ärendet ett beskattningsbeslut som kompletterar beskattningen för skatteåret. Kompletterande beskattningsbeslut fattas i övrigt med beaktande av vad som i 55, 56 och 57 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. Det fattas inget beslut om avvisande av begäran om omprövning.

Ett ärende som avses i 1 mom. kan avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning, om ärendet hör till samma helhet som en sådan begäran om omprövning som samtidigt är anhängig eller om det av någon annan motsvarande orsak är motiverat att avgöra ärenden gemensamt. Den skattskyldige ska då underrättas om att ärendet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

När Skatteförvaltningen behandlar ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut kan den förbjuda att en fordran verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas. På förfarandet tillämpas vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om avbrytande av verkställighet med anledning av begäran om omprövning som gäller beskattning. På Skatteförvaltningen tillämpas då vad som i den lagen föreskrivs om besvärsmyndigheten.

Ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut ska behandlas utan obefogat dröjsmål.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur de uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Till den skattskyldige sänds ett kompletterande beskattningsbeslut och anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet. I beslutet anges vilken myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter.

65 a §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

Den som har ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebo-

lag som hyr ut bostäder (299/2009) som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallande av godkännande.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i

6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

71 c §

Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär

Om tillståndsansökan som gäller prejudikatbesvär inte har getts in till Skatteförvaltningen inom den tid som anges i 1 mom. eller om en part inte ger samtycke eller återtar sitt samtycke, ska Skatteförvaltningen överföra ärendet till förvaltningsdomstolen, som behandlar ärendet så som till domstolen riktade besvär på det sätt som anges i 66—69 §. Vid överföringen av ärendet iaktas 29 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen. Besvären anses ha anhängiggjorts vid förvaltningsdomstolen när ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär har anhängiggjorts. I detta fall fattas inget särskilt beslut om avvisande av ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär.

71 e §

Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen

Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 4 mom. och i 6 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Lagen tillämpas med undantag av lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid beskattningen för skatteåret 2017 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

6.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 48 § 1 mom., rubriken för 9 kap., 53 §, 56 § 3 och 4 mom. samt 78 § 2 mom. som följer:

48 §

Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt

När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning.

9 kap.

Beslut av Skatteförvaltningen och beslut med anledning av begäran om omprövning

53 §

Beslut på den skattskyldiges begäran

Skatteförvaltningen ska på begäran av den skattskyldige meddela denne ett beslut i ett ärende som avses i 12—14 § och 15 § 2 och 3 mom.

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Beslut från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Beslut om förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. antecknas i det sammandrag som avses i 70 § i lagen om skatteuppbörd (/) och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

78 §

Ansvar för skatt

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar finns i 54 och 64 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 56 § 4 mom. och 78 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 33 och 36 §, 51 § 2 mom., 52 § 1 mom. och 59 §,
sådana de lyder, 33 och 36 § samt 51 § 2 mom. i lag 318/1994, 52 § 1 mom. i lag 783/2016 och 59 § i lag 1068/2003, samt
fogas till 33 a §, sådan den lyder i lag 1392/1995, ett nytt 2 mom., till 34 § ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 783/2016, och till lagen nya 36 a och 36 b § som följer:

33 §

Beskattningen verkställs utifrån bouppteckningsinstrument, skattedeklaration, gåvoskattedeklaration, uppgifter som erhållits av utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken, så att statens och den skattskyldiges intressen beaktas på lika grunder.

När Skatteförvaltningen verkställer beskattningen ska den pröva erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov.

33 a §

Om det är uppenbart att ett förfarande som avses i 1 mom. ska iakttas vid arvs- eller gåvobeskattningen, ska vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen omsorgsfullt prövas alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning samt ge den skattskyldige tillfälle att lämna utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige då inte lämnar utredning om att det rättsliga innehåll eller den rättsliga form som har getts den rättshandling som inverkar på arvs- eller gåvobeskattningen motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbar avsikt att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iakttas vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen.

34 §

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända en uppmaning att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om det belopp av tillgångar som ska läggas till på grundval av uppskattningen på egendom som erhållits genom arv, genom testamente eller som gåva. När det belopp som ska läggas till uppskattas ska uppgifter om arvlåtarens egendom eller om den egendom som getts som gåva eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

36 §

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om ett bouppteckningsinstrument, en skattedeklaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in. Skatteförhöjning kan även påföras en uppgiftsskyldig som inte är skattskyldig.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan

RP 97/2017 rd

uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Skatteförhöjning behöver inte påföras en sådan skattskyldig som inte har varit uppgiftsskyldig enligt 26 § och i fråga om vilken det inte kan anses att han eller hon uppenbart har ägt kännedom om att bouppteckningsinstrumentet, skattedeklarationen eller någon annan uppgift är felaktig.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt skäl med hänsyn till omständigheterna.

36 a §

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

- 1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller
- 2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som på det sätt som avses i 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskälig, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga minst 150 euro.

Skatteförhöjning påförs utifrån från beloppet av den ökade skatten, som beräknas på basis av skalan för skatteklass I.

36 b §

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den uppgiftsskyldige en förseningsavgift, om den uppgiftsskyldige inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen lämnar in bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 §.

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att det i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer är 50 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration och andra uppgiftsskyldiga 100 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration.

Den uppgiftsskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

En förseningsavgift behöver inte påföras, om inlämnandet av bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

51 §

Har skatt på grundval av beslutet avlyfts eller sänkts, ska vad som betalats för mycket återbetalas till den skattskyldige. På återbäringen betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd eller enligt vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, om inte något annat anges nedan.

59 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska 2 och 3 kap., 26, 26 a—26 d och 51 § samt 11 kap. i lagen om beskattningsförfarande iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 51 § 2 mom. och 52 § 1 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Om skattskyldigheten inträdde före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalats på återbäring för tiden före ikraftträdandet av 51 § 2 mom. tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet.

8.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 29 § 4 mom. och 56 a §, av dem 56 a § så-
dan den lyder i lag 244/2008,
ändras 27 § 1 mom., 28 och 30 §, 31 § 1 mom., rubriken för 5 kap., 33 § 1 och 3 mom.,
35—37, 51 och 56 §,
av dem 28 och 30 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 526/2010, 31 § 1 mom. och 35 §
sådana de lyder i lag 526/2010, 33 § 1 och 3 mom. och 56 § sådana de lyder i lag 785/2016,
samt
fogas till lagen nya 31 a, 36 a, 36 b, 52 a och 56 c § som följer:

4 kap.

Betalning av skatt och utredning som skall lämnas till myndigheterna

27 §

Betalning av skatten

Skatten ska betalas på eget initiativ.

28 §

Dröjsmålsränta

Bestämmelser om dröjsmålsränta som ska tas ut på obetald skatt finns i lagen om skatteupp-
börd (/) och i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

30 §

Skattedeklaration

När det gäller överlåtelse av fastigheter och värdepapper ska skattskyldiga inom den före-
skrivna tiden för betalning av skatt lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelseobjek-
tet, parterna, köpeskillingen och beloppet av den skatt som ska betalas på överlåtelsen samt
övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämmer.

I de fall som avses i 16 § 2 mom. och 22 § ska den som är skyldig att bära upp skatten lämna
in anmälan i enlighet med 31 §.

I de fall som avses i 21 § 3 mom. 3 punkten ska anmälan lämnas in av fastighetsmäklaren.

Uppgifterna ska lämnas i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration eller på nå-
got annat sätt som Skatteförvaltningen bestämmer. Samfund och samfällda förmåner, fastig-
hetsmäklare och värdepappershandlare ska lämna uppgifterna elektroniskt. Skatteförvaltning-
en kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas i pappersform.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna ska lämnas
samt om deklaraionsförfarandet i övrigt.

RP 97/2017 rd

31 §

Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten

En värdepappershandlare ska till Skatteförvaltningen betala den skatt som värdepappershandlaren har uppburit under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad samt lämna in anmälan enligt 30 §.

31 a §

Rättelse av fel i skattedeklarationen

Skattskyldiga och andra anmälningskyldiga enligt 30 § ska rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration om överlåtelsen i fråga, om inte något annat föreskrivs nedan. Skattskyldiga och andra anmälningskyldiga enligt 30 § ska rätta ett fel i skattedeklarationen inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång.

5 kap.

Tillsyn samt påförande av skatt och rättelse av beslut

33 §

Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas kan den som är ansvarig för skatten påföras skatteförhöjning. Skatteförhöjning kan påföras även om ingen skatt påförs samtidigt.

Skatt, dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning och förseningsavgift som påförts av Skatteförvaltningen ska betalas senast på den förfallodag som anges i beslutet. Närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

35 §

Påförande av skatt enligt uppskattning

Om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten helt och hållet har försummat att deklarerat skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att påföra skatt, påför Skatteförvaltningen skatt enligt uppskattning.

Skatteförvaltningens sänder en uppmaning som innehåller en uppskattning av den skatt som avses i 1 mom. När skatten uppskattas ska tillgängliga uppgifter om överlåtelsen i fråga beaktas.

RP 97/2017 rd

36 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten skatteförhöjning, om en skattedeklaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller över huvud taget inte har lämnats in.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i skattedeklarationen eller i en annan anmälan inte har lämnats en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

Skatteförhöjning kan påföras endast den som enligt denna lag ansvarar för skatten och vars försummelse det är fråga om med hänsyn till de förhållanden som framgår i fallet.

36 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

- 1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller
- 2) den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten agerar så att det tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 6 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. är oskälig av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeklarationen på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga och andra som ansvarar för skatten minst 150 euro.

36 b §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den skattskyldige eller den som ansvarar för skatt en förseningsavgift, om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten lämnar in skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 § inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdag som föreskrivs för skattedeklarationen.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i skattedeklarationen eller i en annan anmälan inte har lämnats en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

RP 97/2017 rd

Förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon är 50 euro för varje skattedeklaration och andra skattskyldiga och andra som ansvarar för skatten 100 euro för varje skattedeklaration.

Den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift behöver inte påföras, om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

37 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådant innehåll eller sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syftemål eller har en annan åtgärd vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från skatt, ska skatt påföras enligt sakens egentliga natur eller syfte.

Om det är uppenbart att ett förfarande enligt 1 mom. ska iakttas när skatt påförs, ska vid påförandet av skatten alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ges tillfälle att lämna en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten då inte lämnar en utredning om att det innehåll eller den form som har getts förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iakttas vid påförandet av skatten.

51 §

Ränta på återbäring

Återbärs skatt med anledning av ansökan, påförande av skatt, rättelse av ett beslut eller ändringssökande, betalas på återbäringen krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

52 a §

Genomförande av ändringar

Ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring söktes eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande, ska genomföras med iakttagande av vad som föreskrivs om påförande av skatt och rättelse av beslut i 33 och 33 a § i denna lag och i 74 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

56 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd, indrivning och redovisning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd, om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

RP 97/2017 rd

56 c §

Tillämpning av annan lagstiftning

Om inget annat föreskrivs i denna lag, tillämpas bestämmelserna i 5—9, 19—21, 24, 30, 31, 52 och 55 §, 56 § 1—3 mom. samt 57, 77 och 79—81 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vad som i dessa bestämmelser föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på dem som enligt denna lag ansvarar för skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på överlåtelser som sker den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på ändringssökande som gäller beskattningen av sådana överlåtelser. På överlåtelser som sker före den dag då lagen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Dröjsmålsränta som ska tas ut på obetald skatt för tiden före lagens ikraftträdande beräknas i enlighet med de bestämmelser om skattetillägg som ska betalas på eget initiativ som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser om återbäringränta som gällde vid ikraftträdandet.

9.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 16 §, 22 § 2 och 4 mom., 24 § 1 mom., rubriken för 25 § och 1 mom., 28 och 29 a §,
sådana de lyder, 16 §, 22 § 4 mom. samt rubriken för 25 § och 1 mom. i lag 253/2012, 22 § 2 mom. i lag 527/2010, 24 § 1 mom. i lag 1087/2005, 28 § i lag 786/2016 och 29 a § i lag 1560/1995, samt
fogas till lagen nya 16 a och 22 a § som följer:

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med påförande av fastighetsskatt sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads återanskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder samt uppgift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk ska också anmälas. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen.

Uppgifterna anses vara lämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas i pappersform i 18 § i förvaltningslagen (434/2003). Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur och när uppgifterna ska lämnas och om förfarandet i övrigt för att lämna uppgifter.

Om den skattskyldige inte korrigerar uppgifterna som ligger till grund för fastighetsbeskattningen, anses han för fastighetsbeskattningen ha lämnat uppgifter som stämmer överens med den utredning som har sänts till honom.

I fråga om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för verkställande av fastighetsbeskattningen tillämpas förutom denna lag vad som i 2 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

16 a §

Inlämnande av samfunds och samfällda förmånens fastighetsuppgifter

Samfund och samfällda förmåner ska lämna de uppgifter som avses i 16 § elektroniskt. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas i pappersform.

RP 97/2017 rd

22 §

Verkställande av beskattning

Fastighetsskatt påförs inte om beloppet av den skattskyldiges skatt skulle bli mindre än 10 euro.

I fråga om allmänna principer som ska iaktas vid beskattningen, gemensam behandling av ärenden, hörande och motivering av beslut tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande.

22 a §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Fastighetsbeskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet.

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar fastighetsuppgifterna före slutförandet av beskattningen, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Skatteförvaltningen kan trots dagen för slutförande av beskattningen fortsätta beskatta den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Skatteförvaltningen ska före slutförandet av beskattningen meddela den skattskyldige om att beskattningen fortsätter. Beskattningen slutförs då den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Beskattningen får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga.

Fastighetsbeskattningen slutförs senast vid utgången av oktober under skatteåret.

24 §

Beskattningsbeslut

Till en skattskyldig som har påförts fastighetsskatt ska det sändas ett beskattningsbeslut och anvisningar för sökande av ändring.

25 §

Förseningsavgift, skatteförhöjning, kompletterande beskattningsbeslut, rättelse av beskattningen och följdändring

I fråga om förseningsavgift, skatteförhöjning, kompletterande beskattningsbeslut, rättelse av beskattningen och följdändring tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. Förseningsavgift och skatteförhöjning påförs dock inte, om det i de uppgifter som den skattskyldige har lämnat för fastighetsbeskattningen finns fel som den skattskyldige rimligen inte kan antas ha varit medveten om. Förseningsavgiften redovisas till kommunerna i samma proportion som fastighetsskatt som påförs den skattskyldige.

RP 97/2017 rd

28 §

Skatteuppbörd

På uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

29 a §

Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av rättelse av beskattningen eller ändringssökande, betalas på återbäringen krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2020 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid beskattningen för skatteåret 2019 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande sådana de lyder den 30 april 2018.

10.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 1 mom., 5 b § 3 mom., 5 c § 6 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 787/2016 samt 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 1 mom., 5 b § 3 mom., 5 c § 6 mom. och 7 § 3 mom. i lag 51/2017, och *fogas* till 5 b §, sådan den lyder i lag 51/2017, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 mom. blir 4 mom., samt till lagen en ny 5 d § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (/) beräknas dröjsmålspåföljder på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till staten och kommunen och på prestationer som ska jämföras med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd.

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd och på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Dröjsmålsräntan är referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

På överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift och skatteförhöjning som Skatteförvaltningen påför i fråga om överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta dock från dagen efter den förfallodag som satts ut i beskattningsbeslutet till den dag då skatten eller avgiften betalas.

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvarskattens eller fastighetsskattens första förfallodag till förfallodagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På skatteförhöjning och förseningsavgift räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

5 d §

Undantag som gäller särskilda ordningar för mervärdesskatt

Med avvikelse från 2 § beräknas ett skattetillägg på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen (1501/1993), om skatten lämnats obetald eller om betalningen fördröjts.

Med avvikelse från 4 och 5 a § tillämpas 4 § 1 mom. och tillämpas inte 5 a § på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 7 § 3 mom. träder i kraft dock den 20 .

För tiden före lagens ikraftträdande beräknas ränta och skattetillägg i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelsen om förseningsräntans minimibelopp på tre euro tillämpas dock inte på förseningsränta som i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande beräknats på skatt som var obetald vid ikraftträdandet.

11.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen (1231/2011)
6 § som följer:

6 §

Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

Uppgifterna om en registrerad ska avföras ur skattenummerregistret för byggbranschen på den registrerades begäran efter det att han eller hon har lagt fram utredning om att han eller hon inte längre är verksam inom byggbranschen.

Skatteförvaltningen avför på tjänstens vägnar uppgifterna om en registrerad ur skattenummerregistret, om inga uppgifter enligt 15 b § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) har lämnats om den registrerade under de senaste två åren. Inget separat meddelande om avförande ur registret skickas då till den registrerade eller till den på vars begäran uppgifterna har förts in i registret.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

12.

Lag

om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 6 § 2 mom., 18 § 1 mom. 11 punkten och 20 b § 2 mom.,
sådana de lyder, 6 § 2 mom. i lag 1248/2013, 18 § 1 mom. 11 punkten i lag 529/2017 och 20 b § 2 mom. i lag 781/2016, samt
fogas till 18 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1108/2006, 504/2008, 525/2009, 1500/2011, 988/2012, 499/2015, 1146/2015 och 529/2017, en ny 12 punkt som följer:

6 §

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga vid ingången av november under skatteåret. Uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga vid ingången av november året efter samfundets skatteår. Uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga när beskattningen för den skattskyldige som gjort investeringen slutförs.

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

11) till Tullen sådana uppgifter som behövs vid tillämpningen av det särskilda förfarandet enligt 100 a § i mervärdesskattelagen och avser en sådan skattskyldig på vars import det särskilda förfarandet tillämpas, samt uppgifter om beskattning som verkställts på basis av tillsynsinformation som fås av Tullen med stöd av 160 § 3 mom. i mervärdesskattelagen för skötseln av tillsynsuppgifterna enligt det momentet,

12) till en förundersökningsmyndighet om omständigheter som har konstaterats under skattekontroll och som det kan misstänkas att har samband med tjänstebrott eller mutbrott enligt 14 kap. 2 §, 16 kap. 13, 14, 14 a eller 14 b §, 30 kap. 7, 7 a, 8 eller 8 a § eller 40 kap. 1—5 eller 7—10 § i strafflagen eller med missbruk av förtroendeställning enligt 36 kap. 5 § i den lagen.

RP 97/2017 rd

20 b §

Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret

Uppgifter om ett företag kan antecknas i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 70 § i lagen om skatteuppbörd (/) där företaget har påmints om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), är tidsfristen två veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 20 b § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 . Lagens 6 § 2 mom. tillämpas första gången på de offentliga fastighetsbeskattningsuppgifterna för skatteåret 2020 och på jämförelsevärden för aktier eller andelar för samfundets skatteår 2018.

13.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 101 d och 134 f §, 134 p § 2 mom. och 156 i § 1 mom.,

sådana de lyder, 101 d § i lag 523/2017 samt 134 f §, 134 p § 2 mom. och 156 i § 1 mom. i lag 773/2016, som följer:

101 d §

Vid återbetalning av sådan skatt för import som Tullen tar ut i enlighet med 160 § 1 och 2 mom. betalas ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (/). Räntan beräknas från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap., i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 p §

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer på den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 1 och 23 § i lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 1 § 2 mom. och 23 § 2 mom., sådana de
lyder i lag 53/2017, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott räknas vid skatteårets beskattning till godo enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

Den skattskyldige ska betala den skatt som enligt Skatteförvaltningens beslut påförts vid förskottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfalldag om vilken föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 9 §, sådan den lyder i lag 797/2016, som följer:

9 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1123/2014, som följer:

13 §

Indrivningsförbud och säkringsåtgärder

Efter att skuldsaneringen inletts får mot gäldenären inte riktas åtgärder för att driva in en skuld som omfattas av betalningsförbudet eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Åtgärder som redan påbörjats får inte fortsättas. Mot gäldenären får inte heller i fråga om sådan skuld riktas påföljder för betalningsdröjsmål. Bland annat följande åtgärder omfattas av det här nämnda förbudet:

- 1) utövande av en realiserings- eller återtagningsrätt som grundar sig på en realsäkerhetsrätt eller annat utnyttjande av säkerhet i syfte att få betalning,
- 2) uppsägning av en skuld och uppsägning eller hävning av ett avtal, till följd av betalningsdröjsmål, då avtalet ligger till grund för skulden, med undantag av hävning eller uppsägning av ett avtal om kontokredit i syfte att förhindra en ny skuld,
- 3) användning av en fordran som gäldenären har på borgenären för kvittning av borgenärens fordran, med undantag av i lagen om skatteuppbörd (/) avsedd användning av återbäring,
- 4) fattande av ett för gäldenären menligt administrativt beslut som grundar sig på försumelse att betala en skuld som omfattas av skuldsaneringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 14 § i byggskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggskattelagen (54/1977) 14 § 2 mom., sådant det lyder i lag 59/2017, som följer:

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatten överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst tio procent, ska beskattningen likaså rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) 29 § 1 mom., sådant det lyder i lag 782/2016, som följer:

29 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

19.

Lag

om ändring av 47 och 47 d § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 47 § och 47 d § 4 mom., sådana de lyder i lag 1178/2016, som följer:

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd, betalning och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iakttas lagen om skatteuppbörd (/) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den.

47 d §

Kvittningsordning

En annan återbäring som en skattskyldig får från Skatteförvaltningen får användas till betalning av punktskatt på det sätt som föreskrivs i 23 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 2 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 803/2016, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämp-
liga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, liksom
även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen
om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 31 § i tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 57/2017, som följer:

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, kompletterande beskattningsbeslut, skattegranskning, rättelse av beskattningen, skatteförhöjning, förseningsavgift, ränta som tas ut på kvarskatt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 och vid ändringssökande som gäller den beskattningen.

Vid beskattningen för skatteåret 2017 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

22.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 2 a § 2 mom., 3 f §, 11 § 4 mom. och 21 § 1 mom.,
sådana de lyder, 2 a § 2 mom. och 21 § 1 mom. i lag 778/2016 samt 3 f § och 11 § 4 mom. i lag 54/2017, som följer:

2 a §

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som ska återbetalas erhålla krediteringsränta som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd ska beräknas på återbäring.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om krediteringsränta på återbäring i 37 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en återbäring enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

21 §

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 60 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rundradioskatt (484/2012) 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 796/2016,
som följer:

5 §

Tillämpning av annan lagstiftning

Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (/) och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

24.

Lag

om ändring av 17 och 20 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 § 2 mom. och 20 § 1 och 2 mom.,
av dem 17 § 2 mom. sådant det lyder i lag 56/2017, som följer:

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvarsfatt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (/). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

20 §

Ändringssökande

I beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 17 § 2 mom. träder dock i kraft den 20 . Lagens 20 § tillämpas första gången den dag då lagen träder i kraft eller på Skatteförvaltningens beslut som meddelas därefter och på ändringssökande som gäller sådana beslut.

25.

Lag

om ändring av 2 § i apoteksskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i apoteksskattelagen (770/2016) 2 § som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om apoteksskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 7 §, sådan den lyder i lag 774/2016, som följer:

7 §

I fråga om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i mervärdesskattelagen, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), i lagen om skatteuppbörd (/) eller i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag
777/2016, som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

28.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 779/2016, som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 780/2016, som följer:

1 a §

Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 1 a § i lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lotteriskattelagen (552/1992) 1 a §, sådan den lyder i lag 784/2016, som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 793/2016,
som följer:

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

De betalningar och återbärningar som under intagsperioden för skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd (/) använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska redovisas enligt denna lag har bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och de återbärningar som betalats till de skattskyldiga redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 8 § 3 mom., sådant det lyder i lag 799/2016, som följer:

8 §

Betalning av accisåterbäring

Utöver det som föreskrivs i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) på betalning av accisåterbäring och på debitering till följd av rättelse eller sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen (1482/1994) 65 § 1 mom., sådant det lyder i lag 800/2016, samt
fogas till lagen en ny 65 a § som följer:

65 §

På skatt som ska återbäras som följd av ändringssökande eller skattemyndighetens rättelse
betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/).

65 a §

Om det belopp som ska uppbäras eller drivas in är mindre än 10 euro, bärs det inte upp eller
drivs in. Om det krävs att ett särskilt beskattningsbeslut sänds till den skattskyldige för upp-
börd av ett belopp som understiger 20 euro, ska beloppet inte uppbäras.

Om det på grund av ett räknefel eller annat misstag som en myndighet eller en skattskyldig
eller någon annan part har gjort eller om det av någon annan orsak har tagits ut mindre skatt än
vad som ska ha tagits ut eller har återburits mer än vad som ska ha återburits och skillnaden är
mindre än det belopp som anges i 1 mom., ska skillnaden inte drivas in. Åtgärder för uttag kan
dock vidtas, om samma betalningsskyldig har gjort många felbetalningar eller om det annars
finns något särskilt skäl till att ta ut skatten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fordonsskattelagen (1281/2003) 62 § 3 mom., sådant det lyder i lag 801/2016, och
ändras 2 § 1 mom. och 33 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 801/2016 och 33 § i lag
1327/2009, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av fordonsskatt i
tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den,
samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om
säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

33 §

Kvittning

Om de förutsättningar för användning av återbäring som anges i lagen om skatteuppbörd är
uppfyllda och kvittning kan anses vara ändamålsenlig, kan kvittning verkställas mellan skatter
som uppbärs av Trafiksäkerhetsverket och skatter som uppbärs av någon annan myndighet. På
kvittningsförfarandet tillämpas bestämmelserna om användning av återbäring i lagen om skat-
teuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen (1280/2003) 2 § 2 mom. och 25 §, sådana de lyder i lag 802/2016, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

25 §

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (563/2005) 13 §, sådan den lyder i lag 804/2016, som följer:

13 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På skatt som ska återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/)
det som med stöd av den föreskrivs eller bestäms.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

37.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i banskattelagen (605/2003) 20 §, sådan den lyder i lag 805/2016, som följer:

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om farledsavgift (1122/2005) 29 § som följer:

29 §

Övriga bestämmelser som ska tillämpas vid debitering av farledsavgift

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på påföljder vid dröjsmål med betalning av farledsavgift vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörd, debitering och återbäring av farledsavgift iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på indrivning av farledsavgift i utsökningsväg och säkerställande av indrivning av farledsavgifter vad som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) 7 §, sådan den lyder i lag 806/2016, som följer:

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (/), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (304/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 .

40.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013) 7 § 2 mom., sådant det lyder i lag 61/2017, som följer:

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar bestämd andel av de inbetalda vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

41.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013) 9 §, sådan den lyder i lag 62/2017, som följer:

9 §

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

42.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) 11 och 18 §, sådana de lyder i lag 63/2017, som följer:

11 §

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd (/).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 14 september 2017

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

2.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om skatteuppbörd (769/2016) 24 a § 2 mom., 50 § 1 mom. och 53 § 3 mom., av dem 24 a § 2 mom. och 53 § 3 mom. sådana de lyder i lag 52/2017, som följer:

Gällande lydelse

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Skatter som avses i 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskotts-
uppbörd eller sjukförsäkringslagen ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten eller källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

Föreslagen lydelse

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Skatter som avses i 4 §, *förskott* eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen *samt tonnage* ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten *innan beskattningen för skatteåret har slutförts och inte heller* från källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter ingången av det år som följer på det år då beskattningen *senast* slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

Föreslagen lydelse

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter ingången av det år som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 53 § tillämpas första gången på det förskott som påförs för betalning av skatt för skatteåret 2018. På förskott som påförs för betalning av skatt för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

3.

Lag

om ändring inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 1 § 2 mom., 82 § 2 mom. och 112 § 2 mom., av dem 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 776/2016 och 112 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1565/1995, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Inkomstskatt och skattetagare

För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

1 §

Inkomstskatt och skattetagare

För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

82 §

Stipendier, understöd och hederspris

Stipendier, studiebidrag och andra understöd samt pris som erhållits från andra än staten, en kommun eller något annat offentligt samfund eller från Nordiska rådet är dock skattepliktig inkomst till den del det sammanlagda beloppet av dem samt av stipendier, andra understöd, studiebidrag och pris som erhållits från offentligt rättsliga samfund och Nordiska rådet, efter avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande eller bibehållande, under skatteåret överstiger det årliga beloppet av ett statligt konstnärstipendium.

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

Yrkande på periodisering av pensionsinkomst skall framställas inom två månader efter att beskattningen har slutförts för det år då pensionen utbetalades. I fråga om verkställda beskattningar skall i tillämpliga delar iaktas vad lagen om beskattningsförfarande stadgar om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel.

Föreslagen lydelse

82 §

Stipendier, understöd och hederspris

Stipendier, *studiepenning* och andra understöd samt pris som erhållits från andra än staten, en kommun eller något annat offentligt samfund eller från Nordiska rådet är dock skattepliktig inkomst till den del det sammanlagda beloppet av dem samt av stipendier, andra understöd, *studiepenning* och pris som erhållits från offentligt rättsliga samfund och Nordiska rådet, efter avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande eller bibehållande, under skatteåret överstiger det årliga beloppet av ett statligt konstnärstipendium. *Stipendier, studiepenning och andra understöd samt pris är inkomster för det skatteår under vilket de betalas ut.*

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

Yrkande på periodisering av pensionsinkomst *ska* framställas *innan beskattningen slutför*s för det år då pensionen utbetalades. I fråga om verkställda beskattningar *ska det som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel och om följdändring iaktas.*

*Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 1 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .
Lagens 82 § tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2019. Lagens 112 § tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018*

4.

Lag

om ändring av 2 och 9 § i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016) 2 § och 9 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Tillämpning av andra lagar

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökande i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteuppbörden i lagen om skatteuppbörd (/).

9 §

9 §

Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

En arbetsgivare som på basis av lön som arbetsgivaren har betalat, på ansökan har fått en dagpenningförmån enligt sjukförsäkringslagen eller dagpenning enligt en lagstadgad obligatorisk eller frivillig olycksfalls- eller trafikförsäkring eller arbetspension, rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna, är berättigad att från Skatteförvaltningen få tillbaka den sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar den dagpenning, pension, rehabiliteringspenning eller det rehabiliteringstillägg som betalats till arbetsgivaren.

Om en löntagare har beviljats pension eller dagpenning som baserar sig på lag eller någon annan förmån som ersättning för inkomstbortfall och förmånen har betalats till arbetsgivaren för den tid under vilken arbetsgivaren har betalat lön, har arbetsgivaren rätt att från Skatteförvaltningen få tillbaka arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar det belopp som har betalats till arbetsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 2 § träder dock i kraft först den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 7 § 1—4 och 7 mom., 8 § 3 mom., 32, 34 a och 49 §, 65 a § 5 mom. 6 punkten, 71 c § 3 mom. och 71 e §,

sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 71 e § i lag 772/2016, 2 § 2 mom. och 34 a § i lag 50/2017, 7 § 1—4 och 7 mom. i lag 1145/2005, 8 § 3 mom. och 49 § i lag 520/2010, 32 § i lagarna 907/2001, 565/2004, 1079/2005, 1041/2006 och 1489/2016, 65 a § 5 mom. 6 punkten i lag 772/2016 och 71 c § 3 mom. i lag 875/2012, samt

fogas till 8 §, sådan den lyder i lag 520/2010, ett nytt 4 mom., till 27 §, sådan den lyder i lag 477/1998, ett nytt 3 mom., till lagen nya 32 a och 32 b §, till lagen en ny 33 §, i stället för den 33 § som upphävts genom lag 477/1998, till lagen en ny 51 a § samt till 65 a §, sådan den lyder i lag 772/2016, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4—7 mom. blir 5—8 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Lagens tillämpningsområde

Lagens tillämpningsområde

I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om förskottsuppbörd (769/2016).

I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt tillämpas också på ned-satt dröjsmålsränta enligt lagen om skattetill-lägg och förseningsränta (1556/1995) samt på den ränta på återbäring som avses i 32 § i lagen om skatteuppbörd.

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt tillämpas också på ned-satt dröjsmålsränta enligt lagen om skattetill-lägg och förseningsränta (1556/1995) samt på *den krediteringsränta* på återbäring som avses i 37 § i lagen om skatteuppbörd.

Gällande lydelse

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration

För beskattningen skall en skattskyldig meddela skattemyndigheten sina skattepliktiga inkomster, de avdrag som skall göras från dessa, uppgifter om sina tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som påverkar beskattningen.

Till fysiska personer och dödsbon, som kan antas ha haft skattepliktig inkomst eller i 10 § 2 och 3 mom. avsedda tillgångar eller skulder under skatteåret, skickar skattemyndigheten en förhandsifylld skattedeklaration som baserar sig på de uppgifter som finns hos skattemyndigheten.

Den skattskyldige skall granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Om uppgifterna är bristfälliga eller felaktiga, skall den skattskyldige rätta och komplettera uppgifterna samt återsända skattedeklarationen. *Om uppgifterna är riktiga och den skattskyldige inte har några andra skattepliktiga inkomster, avdrag, tillgångar eller skulder eller några andra uppgifter eller yrkanden som påverkar beskattningen, återsänds inte skattedeklarationen, om skattemyndigheten inte kräver det särskilt.* För näringsverksamhet och jordbruk skall dock en skattedeklaration alltid lämnas in. En skattskyldig som bedriver skogsbruk skall lämna in en skattedeklaration för skogsbruk. Ingen skattedeklaration behöver dock lämnas in för skogsbruk, om den skattskyldige under skatteåret inte har haft inkomst av eller avdrag för skogsbruket eller andra uppgifter som påverkar beskattningen.

Om den skattskyldige inte återsänder den förhandsifyllda skattedeklarationen, anses han ha lämnat in en skattedeklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen.

Skyldig att lämna in en skattedeklaration är *dessutom* var och en som skattemyndigheten särskilt avkräver en sådan.

Föreslagen lydelse

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration

För beskattningen *ska* en skattskyldig meddela *Skatteförvaltningen* sina skattepliktiga inkomster, de avdrag som *ska* göras från dessa, uppgifter om sina tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som påverkar beskattningen.

Till fysiska personer och dödsbon, som kan antas ha haft skattepliktig inkomst eller i 10 § 2 och 3 mom. avsedda tillgångar eller skulder under skatteåret, skickar *Skatteförvaltningen* en förhandsifylld skattedeklaration som baserar sig på de uppgifter som finns hos *Skatteförvaltningen*.

Den skattskyldige *ska* granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen. Om uppgifterna är bristfälliga eller felaktiga, *ska* den skattskyldige *lämna in skattedeklarationen genom att meddela de saknade och rättade uppgifterna till Skatteförvaltningen.* För näringsverksamhet och jordbruk *ska* en skattedeklaration alltid lämnas in. En skattskyldig som bedriver skogsbruk *ska* lämna in en skattedeklaration för skogsbruk. Ingen skattedeklaration behöver dock lämnas in för skogsbruk, om den skattskyldige under skatteåret inte har haft inkomst av eller avdrag för skogsbruket eller andra uppgifter som påverkar beskattningen.

Till den del som den skattskyldige inte meddelar om ändringar i den förhandsifyllda skattedeklarationen, anses han ha lämnat in en skattedeklaration som överensstämmer med uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen.

Skyldig att lämna in en skattedeklaration är var och en som *Skatteförvaltningen* särskilt avkräver en sådan.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

8 §

Inlämnande av skattedeklaration eller annan deklARATION

Skatteförvaltningen kan på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar eller för en annan deklARATION. Beslutet får inte överklagas.

27 §

Beskattning enligt uppskattning

32 §

Skatteförhöjning

Om det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en skattedeklaration, i en annan deklARATION som den skattskyldige skall ge för uppfyllande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller i en annan uppgift eller handling som den skattskyldige har lämnat in och om den skattskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten

Föreslagen lydelse

8 §

Inlämnande av skattedeklaration eller annan deklARATION

Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta den förhandsifyllda skattedeklARATIONEN. Skatteförvaltningen kan på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar eller för en annan deklARATION. Beslutet får inte överklagas.

SkattedeklARATIONEN anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklARATION som lämnas in elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), och bestämmelser om ankomsttidpunkten för en deklARATION som lämnas in i pappersform finns i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

27 §

Beskattning enligt uppskattning

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända den skattskyldige en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om beloppet av den uppskattade inkomsten. När beloppet av inkomsten uppskattas ska den skattskyldiges verksamhet och jämförelseuppgifter eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

32 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om

1) en skattedeklaration eller en annan deklARATION eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in,

2) den skattskyldige inte har lämnat in en

Gällande lydelse

eller felet eller om han utan giltig orsak har lämnat in en deklARATION, uppgift eller handling för sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning om högst 150 euro.

Om den skattskyldige har lämnat in en skattedeclaration, en annan deklARATION som skall ges för uppfyllande av deklARATIONsskyldigheten eller en annan föreskriven uppgift eller handling med väsentliga brister eller fel eller lämnat in dem först efter en bevisligen sänd uppmaning, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 800 euro.

Om den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har lämnat in en väsentligen oriktig skattedeclaration, en annan deklARATION som skall ges för uppfyllande av deklARATIONsskyldigheten eller någon annan föreskriven uppgift eller handling eller inte alls lämnat in någon deklARATION, skall som skatteförhöjning för den inkomst som lagts till påföras högst 30 procent av sistnämnda inkomst och för den förmögenhet som lagts till påföras högst 1 procent av de tillgångar som lagts till. Som inkomst som lagts till betraktas även ett belopp varmed beskattningen har ändrats på ett sätt som ökar den beskattningsbara inkomsten under ett senare skatteår. Skatteförhöjning påförs enligt detta moment också när den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har uppgivit inkomsten som fel inkomstslag.

Om den skattskyldige inte har lämnat in en dokumentation av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inom den tid som avses i 14 c § eller om dokumentationen av internprissättningen eller tilläggsutredningen har lämnats in med väsentliga fel eller brister, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning om högst 25 000 euro.

Om den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan och en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga fel eller brister, kan den påföras en skatteförhöjning om högst 25000 euro.

Skatteförhöjningen påförs efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen.

Om någon skatt inte påförs i samband med skatteförhöjningen, skall denna redovisas till

Föreslagen lydelse

dokumentation av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inom den tid som avses i 14 c § eller om den dokumentation av internprissättningen eller den tilläggsutredning som har lämnats in med väsentliga brister eller fel,

3) den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan eller en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga brister eller fel, eller

4) den skattskyldige utan grund har yrkat att skatt som har betalats till utlandet ska dras av i Finland.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i sin skattedeclaration lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 32 a § 2 mom.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 32 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

Skatteförhöjningen påförs efter de i inkomstskattelagen föreskrivna avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen.

Om någon skatt inte påförs i samband med en skatteförhöjning, redovisas skatteförhöjningen till staten.

Gällande lydelse

staten.

Föreslagen lydelse

32 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är dock minst 3 procent och högst 10 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om

1) en försummelse som avses i 32 § är återkommande, eller

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Om ett ärende på det sätt som avses i 26 § 2 mom. lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskälig, är skatteförhöjningen 1 procent av beloppet av den inkomst som lagts till.

Skatteförhöjningen är 1 procent av beloppet av den inkomst från en främmande stat som lagts till, om det inte är fråga om ett fall som avses i 2 mom. och om

1) dubbelbeskattning av inkomsten ska undanröjas i Finland med stöd av en bestämmelse i ett internationellt avtal, eller om

2) den skattskyldige har betalat sådan skatt på inkomsten som avräknas i Finland med stöd av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Skatteförhöjningen är 0,5 procent av beloppet av den inkomst som lagts till, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter att beskattningen har slutförts och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Som inkomst som lagts till betraktas även ett belopp varmed beskattningen har ändrats på ett sätt som ökar den beskattningsbara inkomsten under ett senare skatteår.

Skatteförhöjning som påförs på grund av försummelse enligt 32 § 1 mom. 2—4 punkten är högst 25 000 euro.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är dock minst 75 euro och minst 150 euro.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

32 b §

Särskild bestämmelse om skatteförhöjningens storlek

Om skatteförhöjning enligt 32 § inte kan påföras utifrån från den inkomst som lagts till, påförs skatteförhöjning utifrån från beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är då

- 1) 10 procent i de fall som avses i 32 a § 1 mom.,*
- 2) minst 15 och högst 50 procent i de fall som avses i 32 a § 2 mom.,*
- 3) vid beskattning enligt uppskattning 25 procent av beloppet av den ökade skatten,*
- 4) 5 procent i de fall som avses i 32 a § 4 och 5 mom.,*
- 5) 2 procent i de fall som avses i 32 a § 6 mom.*

Skatteförhöjning enligt denna paragraf påförs också när den skattskyldige har uppgett inkomsten som fel inkomstslag.

Skatteförhöjningen uppgår dock minst till det belopp som föreskrivs i 32 a § 9 mom.

33 §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den skattskyldige en förseningsavgift, om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 32 § innan beskattningen har slutförts.

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att den skattskyldige har underlåtit att i skattedeklarationen lämna en uppgift om avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 32 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon är 50 euro för varje skatteår och andra skattskyldiga 100 euro för varje skatteår.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift behöver inte påföras, om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel så som avses i 56 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att förskottsinnehållningen blivit obetald. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förse- ningsränta.

Slutförande av beskattningen

49 §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Beskattningen av den skattskyldige slutförs vid den tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämt, dock senast vid utgången av oktober under det kalenderår som följer efter skatteåret. Beskattningen får slutföras vid olika tidpunkter för olika skattskyldiga.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel *i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel*. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förse- ningsränta.

Slutförande av beskattningen

49 §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Beskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet.

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar sina beskattningsuppgifter före slutförandet av beskattningen, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Skatteförvaltningen kan trots dagen för slutförande av beskattningen fortsätta beskatta den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Skatteförvaltningen ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

före slutförandet av beskattningen meddela den skattskyldige om att beskattningen fortsätter. Beskattningen slutförs då den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Beskattningen får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga. Beskattningen av makar slutförs dock samtidigt. Om beskattningen av makar skulle slutföras vid olika tidpunkter med stöd av 2 eller 3 mom., slutförs beskattningen av makarna vid den tidpunkt som infaller senare.

Beskattningen av samfund och samfällda förmåner slutförs senast tio månader efter utgången av den sista månaden i skatteåret. Beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner slutförs senast vid utgången av oktober under det kalenderår som följer efter skatteårets utgång.

51 a §

Kompletterande beskattningsbeslut

Om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelar en sådan uppgift om inkomst eller avdrag eller någon annan sådan i 7 § 1 mom. avsedd uppgift som den skattskyldige inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på, verkställer Skatteförvaltningen beskattningen till denna del och fattar i ärendet ett beskattningsbeslut som kompletterar beskattningen för skatteåret. Kompletterande beskattningsbeslut fattas i övrigt med beaktande av vad som i 55, 56 och 57 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. Det fattas inget beslut om avvisande av begäran om omprövning.

Étt ärende som avses i 1 mom. kan avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning, om ärendet hör till samma helhet som en sådan begäran om omprövning som samtidigt är anhängig eller om det av någon annan motsvarande orsak är motiverat att avgöra ärenden gemensamt. Den skattskyldige ska då underrättas om att ärendet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

När Skatteförvaltningen behandlar ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut kan den förbjuda att en fordran verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas. På förfarandet tillämpas vad

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om avbrytande av verkställighet med anledning av begäran om omprövning som gäller beskattning. På Skatteförvaltningen tillämpas då vad som i den lagen föreskrivs om besvärmyndigheten.

Ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut ska behandlas utan obefogat dröjsmål.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur de uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Till den skattskyldige sänds ett kompletterande beskattningsbeslut och anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet. I beslutet anges vilken myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter.

65 a §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

65 a §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

Den som har ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallande av godkännande.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i

6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i

6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

71 c §

*Förfarande i tillståndsärenden som gäller
prejudikatbesvär*

Om tillståndsansökan som gäller prejudikatbesvär inte har getts in till Skatteförvaltningen inom den tid som anges i 1 mom. eller om en part inte ger samtycke eller återtar sitt samtycke, ska Skatteförvaltningen överföra ärendet till förvaltningsdomstolen, som behandlar ärendet så som till domstolen riktade besvär på det sätt som anges i 66—69 §. Vid överföringen av ärendet iaktas *i tillämpliga delar* 29 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen. I detta fall fattas inget särskilt beslut om avvisande av ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär.

Föreslagen lydelse

71 c §

*Förfarande i tillståndsärenden som gäller
prejudikatbesvär*

Om tillståndsansökan som gäller prejudikatbesvär inte har getts in till Skatteförvaltningen inom den tid som anges i 1 mom. eller om en part inte ger samtycke eller återtar sitt samtycke, ska Skatteförvaltningen överföra ärendet till förvaltningsdomstolen, som behandlar ärendet så som till domstolen riktade besvär på det sätt som anges i 66—69 §. Vid överföringen av ärendet iaktas 29 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen. *Besvärerna anses ha anhängiggjorts vid förvaltningsdomstolen när ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär har anhängiggjorts.* I detta fall fattas inget särskilt beslut om avvisande av ansökan om tillstånd för prejudikatbesvär.

71 e §

Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen

Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 5 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

71 e §

Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen

Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 4 mom. och i 6 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Lagen tillämpas med undantag av lagens 1 § 3 mom. och 2 § 2 mom. första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid beskattningen för skatteåret 2017 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

6.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 48 § 1 mom., rubriken för 9 kap., 53 §, 56 § 3 och 4 mom. samt 78 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

48 §

Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt

När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, *ska det bestämmas att den skattskyldige ska betala dröjsmålsränta*. Den skattskyldige kan också påföras skatteförhöjning.

9 kap.

Beslut av Skatteförvaltningen

53 §

Beslut på den skattskyldiges begäran

Skatteförvaltningen ska på begäran av den skattskyldige meddela denne ett beslut i ett ärende som avses i 12 § och 15 § 3 mom.

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Beslut om förseningsavgift och avlyftande

Föreslagen lydelse

48 §

Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt

När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, *kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning*.

9 kap.

Beslut av Skatteförvaltningen och beslut med anledning av begäran om omprövning

53 §

Beslut på den skattskyldiges begäran

Skatteförvaltningen ska på begäran av den skattskyldige meddela denne ett beslut i ett ärende som avses i 12—14 § och 15 § 2 och 3 mom.

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Beslut från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Beslut om förseningsavgift och avlyftande

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. antecknas i det sammandrag som avses i 14 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016) och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

78 §

Ansvar för skatt

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar finns i 57 och 67 § i lagen om skatteuppbörd.

Föreslagen lydelse

av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. antecknas i det sammandrag som avses i 70 § i lagen om skatteuppbörd (/) och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

78 §

Ansvar för skatt

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar finns i 54 och 64 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 56 § 4 mom. och 78 § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 33 och 36 §, 51 § 2 mom., 52 § 1 mom. och 59 §, sådana de lyder, 33 och 36 § samt 51 § 2 mom. i lag 318/1994, 52 § 1 mom. i lag 783/2016 och 59 § i lag 1068/2003, samt *fogas* till 33 a §, sådan den lyder i lag 1392/1995, ett nytt 2 mom., till 34 § ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 783/2016, och till lagen nya 36 a och 36 b § som följer:

Gällande lydelse

33 §

Beskattningen skall verkställas omsorgsfullt och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges fördel.

Föreslagen lydelse

33 §

Beskattningen verkställs utifrån boupp-teckningsinstrument, skattedeclaration, gåvoskattedeclaration, uppgifter som erhållits av utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken, så att statens och den skattskyldiges intressen beaktas på lika grunder.

När Skatteförvaltningen verkställer beskattningen ska den pröva erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov.

Gällande lydelse

33 a §

Föreslagen lydelse

33 a §

Om det är uppenbart att ett förfarande som avses i 1 mom. ska iaktas vid arvs- eller gåvobeskattningen, ska vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen omsorgsfullt prövas alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning samt ge den skattskyldige tillfälle att lämna utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige då inte lämnar utredning om att det rättsliga innehåll eller den rättsliga form som har getts den rättshandling som inverkar på arvs- eller gåvobeskattningen motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbar avsikt att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iaktas vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen.

34 §

34 §

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända en uppmaning att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om det belopp av tillgångar som ska läggas till på grundval av uppskattningen på egendom som erhållits genom arv, genom testamente eller som gåva. När det belopp som ska läggas till uppskattas ska uppgifter om arvlätarens egendom eller om den egendom som getts som gåva eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

36 §

Skatten skall höjas (*skatteförhöjning*)
 1) om en skattskyldig på vilken det ankommer att inlämna bouppteckningsinstrument, skattedeklaration eller någon annan stadgad uppgift eller handling utan godtagbar orsak har underlåtit att i rätt tid inlämna bouppteckningsinstrumentet, skattedeklarationen eller uppgiften eller handlingen eller inlämnat dessa behäftade med väsentliga brister, med högst 20 procent, och om han även efter att bevisligen ha erhållit stadgad uppmaning utan godtagbart hinder helt eller delvis underlåtit att fullgöra sin skyldighet, ytterligare med högst 20 procent, samt
 2) om den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet inlämnat ett bouppteck-

36 §

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige *skatteförhöjning*, om ett bouppteckningsinstrument, en skattedeklaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in. Skatteförhöjning kan även påföras en uppgiftsskyldig som inte är skattskyldig.
Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.
Skatteförhöjning behöver inte påföras en

Gällande lydelse

ningsinstrument eller en skattedeklaration eller någon annan stadgad uppgift eller handling med väsentligen oriktigt sakinnehåll, till högst det dubbla beloppet.

Skatteförhöjning kan påföras även en sådan skattskyldig som inte enligt 26 § varit uppgiftsskyldig, men som uppenbart måste anses ha ägt kännedom om bouppteckningsinstrumentets, skattedeklarationens eller någon annan uppgifts oriktighet.

Har en oriktighet som avses i 1 mom. gällt endast en viss del av ett arv, ett testamente eller en gåva, skall skatteförhöjning påföras endast den skatteökning som föranleds av denna del.

Föreslagen lydelse

sådan skattskyldig som inte har varit uppgiftsskyldig enligt 26 § och i fråga om vilken det inte kan anses att han eller hon uppenbart har ägt kännedom om att bouppteckningsinstrumentet, skattedeklarationen eller någon annan uppgift är felaktig.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

36 a §

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar ligkiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som på det sätt som avses i 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. av något annat särskilt skäl är oskälig, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige senare än 60 dagar efter det föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga minst 150 euro.

Skatteförhöjning påförs utifrån beloppet av den ökade skatten, som beräknas på basis av skalan för skatteklass I.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

36 b §

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den uppgiftsskyldige en förseningsavgift, om den uppgiftsskyldige inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen lämnar in bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 §.

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att det i bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer är 50 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration och andra uppgiftsskyldiga 100 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration.

Den uppgiftsskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

En förseningsavgift behöver inte påföras, om inlämnandet av bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

51 §

Har skatt på grundval av beslutet avlyfts eller sänkts, skall vad som betalats för mycket återbetalas till den skattskyldige, jämte stadgad ränta från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

51 §

Har skatt på grundval av beslutet avlyfts eller sänkts, ska vad som betalats för mycket återbetalas till den skattskyldige. På återbäringen betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd (769/2016) eller enligt vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, om inte något annat anges nedan.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd eller enligt vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, om inte något annat anges nedan.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

59 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, skall *i tillämpliga delar* iakttas 2 och 3 kap., 4 kap. 26 a—26 d och 51 § samt 11 kap. lagen om beskattningsförfarande.

Föreslagen lydelse

59 §

Om inte något annat *föreskrivs* i denna lag, *ska* 2 och 3 kap., 26, 26 a—26 d och 51 § *samt 11 kap. i lagen om beskattningsförfarande iakttas.*

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 51 § 2 mom. och 52 § 1 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Om skattskyldigheten inträdde före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före ikraftträdandet av 51 § 2 mom. tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet.

8.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 29 § 4 mom. och 56 a §, av dem 56 a § sådan den lyder i lag 244/2008,

ändras 27 § 1 mom., 28 och 30 §, 31 § 1 mom., rubriken för 5 kap., 33 § 1 och 3 mom., 35—37, 51 och 56 §,

av dem 28 och 30 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 526/2010, 31 § 1 mom. och 35 § sådana de lyder i lag 526/2010, 33 § 1 och 3 mom. och 56 § sådana de lyder i lag 785/2016, samt

fogas till lagen nya 31 a, 36 a, 36 b, 52 a och 56 c § som följer:

Gällande lydelse

4 kap

Betalning av skatt och utredning som skall lämnas till myndigheterna

27 §

Betalning av skatten

Skatten skall på eget initiativ betalas till det betalningsställe som finansministeriet bestämmer.

Föreslagen lydelse

4 kap.

Betalning av skatt och utredning som skall lämnas till myndigheterna

27 §

Betalning av skatten

Skatten ska betalas på eget initiativ.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

28 §

Skattetillägg som skall betalas på eget initiativ

Om skatten betalas på eget initiativ efter det att den tid som angetts för betalning av skatten har gått ut, ska på skatten samtidigt betalas skattetillägg från den dag som följer på den angivna betalningsdagen och fram till betalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Betalas skattetillägget inte på eget initiativ, debiterar Skatteförvaltningen skattetillägget.

29 §

Utredning som skall företas om överlåtelse av fastighet

Skall lagfart eller inskrivning inte sökas, ges utredningen om betalningen av skatten och omständigheter som påverkar skattens belopp enligt vad 30 § 2 mom. föreskriver angående anmälan om överlåtelse av byggnad.

30 §

Anmälan om överlåtelse av värdepapper och byggnader

Den som förvärvar värdepapper ska inom den tid som anges för betalning av skatten till Skatteförvaltningen lämna en utredning om att skatten är betald samt anmäla överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen samt övriga upplysningar och utredningar som Skatteförvaltningen bestämmer.

Förvärvaren av en byggnad som avses i 5 § 1 mom. 3 punkten ska inom den tid som anges för betalning av skatten lämna en utredning om att skatten är betald och ge de uppgifter som nämns i 1 mom. i denna paragraf till Skatteförvaltningen.

Anmälan samt övriga uppgifter och utredningar ska lämnas på en blankett som Skatteförvaltningen fastställer, om inte Skatteförvaltningen bestämmer något annat.

Föreslagen lydelse

28 §

Dröjsmålsränta

Bestämmelser om dröjsmålsränta som ska tas ut på obetald skatt finns i lagen om skatteuppbörd (/) och i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

29 §

Utredning som skall företas om överlåtelse av fastighet

(4 mom. upphävs)

30 §

Skattedeclaration

När det gäller överlåtelse av fastigheter och värdepapper ska skattskyldiga inom den föreskrivna tiden för betalning av skatt lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelseobjektet, parterna, köpeskillingen och beloppet av den skatt som ska betalas på överlåtelsen samt övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämmer.

I de fall som avses i 16 § 2 mom. och 22 § ska den som är skyldig att bära upp skatten lämna in anmälan i enlighet med 31 §.

I de fall som avses i 21 § 3 mom. 3 punkten ska anmälan lämnas in av fastighetsmäklaren.

Uppgifterna ska lämnas i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeclaration eller på något annat sätt som Skatteförvaltningen bestämmer. Samfund och samfällda för-

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

I de fall som avses i 16 § 1 mom. och 22 § lämnas anmälan av den som är skyldig att bära upp skatten, enligt vad 31 § stadgar.

I de fall som avses i 21 § 3 mom. 3 punkten lämnas anmälan av fastighetsmäklaren. Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om när och hur anmälan ska lämnas.

31 §

Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten

En värdepappershandlare ska till Skatteförvaltningen betala den skatt som han har uppburit under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad samt lämna in anmälan enligt 30 §. Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om när och hur anmälan ska lämnas.

Föreslagen lydelse

måner, fastighetsmäklare och värdepappershandlare ska lämna uppgifterna elektroniskt. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas i pappersform.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna ska lämnas samt om deklaraionsförfarandet i övrigt.

31 §

Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten

En värdepappershandlare ska till Skatteförvaltningen betala den skatt som värdepappershandlaren har uppburit under en kalendermånad före den 15 dagen i följande kalendermånad samt lämna in anmälan enligt 30 §.

31 a §

Rättelse av fel i skattedeklarationen

Skattskyldiga och andra anmälningskyldiga enligt 30 § ska rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelse i fråga, om inte något annat föreskrivs nedan. Skattskyldiga och andra anmälningskyldiga enligt 30 § ska rätta ett fel i skattedeklarationen inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång

5 kap.

Tillsyn och debitering

33 §

Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för

5 kap.

Tillsyn samt påförande av skatt och rättelse av beslut

33 §

Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för

Gällande lydelse

högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas ska den som är ansvarig för skatten *också* påföras skattetillägg och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Skattetillägg kan lämnas ouppuret om försummelsen kan anses ha haft en godtagbar orsak.

35 §

Debitering enligt uppskattning

Har betalning av skatt eller inbetalning av oppburen skatt försumrats eller är det uppenbart att ett alltför lågt belopp har betalats i skatt och har den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten trots uppmaning låtit bli att ge de upplysningar som behövs för debiteringen, ska Skatteförvaltningen debitera skatten enligt uppskattning så som anges i 33 och 34 §.

36 §

Skatteförhöjning

I samband med debitering kan skatten höjas med

1) högst 20 procent av det försumrade beloppet, om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten utan godtagbar orsak helt eller delvis har underlåtit att inom stadgad tid betala eller bära upp skatt och underlåtelsen inte kan anses som ringa,

2) högst 20 procent om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten har underlåtit att lämna anmälan eller annan uppgift eller handling inom stadgad tid eller har lämnat en bristfällig anmälan, uppgift eller handling och trots uppmaning har underlåtit att full-

Föreslagen lydelse

högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas *kan* den som är ansvarig för skatten påföras *skatteförhöjning*. *Skatteförhöjning kan påföras även om ingen skatt påförs samtidigt.*

Skatt, dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning och förseningsavgift som påförts av Skatteförvaltningen ska betalas senast på den förfallodag som anges i beslutet. Närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

35 §

Påförande av skatt enligt uppskattning

Om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten helt och hållet har försummat att deklarerera skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att påföra skatt, påför Skatteförvaltningen skatt enligt uppskattning.

Skatteförvaltningens sänder en uppmaning som innehåller en uppskattning av den skatt som avses i 1 mom. När skatten uppskattas ska tillgängliga uppgifter om överlåtelsen i fråga beaktas.

36 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten skatteförhöjning, om en skattedeklaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller över huvud taget inte har lämnats in.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i skattedeklarationen eller i en annan anmälan inte har lämnats en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om

Gällande lydelse

göra vad han har underlåtit,

3) högst 30 procent av det försummade beloppet, om den som har varit skyldig att bära upp skatten helt eller delvis har underlåtit att inom stadgad tid betala in beloppet och underlåtelserna inte kan anses som ringa,

4) minst 20 och högst 50 procent av det försummade beloppet om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig uppgift eller handling och förfarandet har varit ägnat att leda till att den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten undgår att betala skatt.

Skatteförhöjning kan påföras endast den som enligt denna lag ansvarar för skatten och vars försummelse det är fråga om med hänsyn till de förhållanden som framgår i fallet.

Om skatten skall höjas enligt 8 §, påförs ingen förhöjning enligt 1 punkten.

Föreslagen lydelse

försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

36 a §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller

2) den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten agerar så att det tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 6 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. är oskälig av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeklaration-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

en på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer och dödsbon är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga och andra som ansvarar för skatt minst 150 euro.

36 b §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den skattskyldige eller den som ansvarar för skatt en förseningsavgift, om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten lämnar in skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 § inom 60 dagar efter sista inlämningsdag som föreskrivs för skattedeklarationen.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i skattedeklarationen eller i en annan anmälan inte har lämnats en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer och dödsbon är 50 euro för varje skattedeklaration och andra skattskyldiga och andra som ansvarar för skatten 100 euro för varje skattedeklaration.

Den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift behöver inte påföras, om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

37 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådant innehåll eller sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte-

37 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådant innehåll eller sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte-

Gällande lydelse

mål eller har en annan åtgärd vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från skatt, skall vid beskattningen och debiteringen förfaras enligt sakens egentliga natur eller syftemål.

51 §

Ränta på återbäring

Återbärs skatt med anledning av ansökan eller ändringssökande, skall på återbäringen betalas ränta enligt förordningen om skatteuppbörd (903/78) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Föreslagen lydelse

mål eller har en annan åtgärd vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från skatt, *ska skatt påföras* enligt sakens egentliga natur eller syfte.

Om det är uppenbart att ett förfarande enligt 1 mom. ska iaktas när skatt påförs, ska vid påförandet av skatten alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ges tillfälle att lämna en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten då inte lämnar en utredning om att det innehåll eller den form som har getts förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iaktas vid påförandet av skatten.

51 §

Ränta på återbäring

Återbärs skatt med anledning av ansökan, *påförande av skatt, rättelse av ett beslut* eller ändringssökande, *betalas på återbäringen krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.*

52 a §

Genomförande av ändringar

Ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring söktes eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande, ska genomföras med iakttagande av vad som föreskrivs om påförande av skatt och rättelse av beslut i 33 och 33 a § i denna lag och i 74 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

56 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd, in-
drivning och redovisning av skatt som ska
betalas till Skatteförvaltningen iakttas be-
stämmelserna i lagen om skatteuppbörd
(769/2016), om inte något annat bestäms i
denna lag eller med stöd av den.

56 a §

Hörande av Enheten för bevakning av skatte- tagarnas rätt och delgivning av beslut.

*Enheten för bevakning av skattetagarnas
rätt hörs och delges beslut så att enheten ges
tillfälle att ta del av beskattningshandlingar-
na, om inte något annat bestäms i 47 §.*

Föreslagen lydelse

56 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd, in-
drivning och redovisning av skatt som ska
betalas till Skatteförvaltningen iakttas be-
stämmelserna i lagen om skatteuppbörd, om
inte något annat bestäms i denna lag eller
med stöd av den.

(56 a § upphävs)

56 c §

Tillämpning av annan lagstiftning

*Om inget annat föreskrivs i denna lag, till-
lämpas bestämmelserna i 5—9, 19—21, 24,
30, 31, 52 och 55 §, 56 § 1—3 mom. samt 57,
77 och 79—81 § i lagen om beskattningsför-
farandet beträffande skatter som betalas på
eget initiativ. Vad som i dessa bestämmelser
föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också
på dem som enligt denna lag ansvarar för
skatt.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Lagen tillämpas första gången på överlå-
telser som sker den dag då lagen träder i
kraft eller därefter och på ändringssökande
som gäller beskattningen av sådana överlå-
telser. På överlåtelser som sker före den dag
då lagen träder i kraft tillämpas de bestäm-
melser som gällde vid ikraftträdandet.*

*Dröjsmålsränta som ska tas ut på obetald
skatt för tiden före lagens ikraftträdande be-
räknas i enlighet med de bestämmelser om
skattetillägg som ska betalas på eget initiativ
som gällde vid ikraftträdandet.*

*På krediteringsränta som betalas på åter-
bäring för tiden före lagens ikraftträdande
tillämpas de bestämmelser om återbärings-
ränta som gällde vid ikraftträdandet.*

9.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 16 §, 22 § 2 och 4 mom., 24 § 1 mom., rubriken för 25 § och 1 mom., 28 och 29 a §,
sådana de lyder, 16 §, 22 § 4 mom. samt rubriken för 25 § och 1 mom. i lag 253/2012, 22 § 2 mom. i lag 527/2010, 24 § 1 mom. i lag 1087/2005, 28 § i lag 786/2016 och 29 a § i lag 1560/1995, samt
fogas till lagen nya 16 a och 22 a § som följer:

Gällande lydelse

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med debitering av fastighets- skatt sänder Skatteförvaltningen den skatt- skyldige en utredning om de fastighetsupp- gifter som använts som grund vid fastighets- beskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads åter- anskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder samt upp- gift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk ska också anmälas. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skatt- skyldige. Skatteförvaltningen meddelar när- mare föreskrifter om hur och när uppgifterna ska lämnas och om andra förfaranden för att lämna uppgifter.

Föreslagen lydelse

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med *påförande* av fastighets- skatt sänder Skatteförvaltningen den skatt- skyldige en utredning om de fastighetsupp- gifter som använts som grund vid fastighets- beskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads åter- anskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder samt upp- gift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk ska också anmälas. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skatt- skyldige. *Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen.*

Uppgifterna anses vara lämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten för upp- gifter som lämnas elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myn- digheternas verksamhet (13/2003), och be- stämmelser om ankomsttidpunkten för upp- gifter som lämnas i pappersform i 18 § i för- valtningsslagen (434/2003). Skatteförvalt-

Gällande lydelse

Om den skattskyldige inte korrigerar uppgifterna som ligger till grund för fastighetsbeskattningen, anses han för fastighetsbeskattningen ha lämnat uppgifter som stämmer överens med den utredning som har sänts till honom.

I fråga om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för verkställande av fastighetsbeskattningen tillämpas förutom denna lag vad som i 2 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

22 §

Verkställande av beskattning

Fastighetsskatt påförs inte om beloppet av den skattskyldiges skatt skulle bli mindre än 17 euro. *Fastighetsbeskattningen slutförs vid den tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämt, dock senast vid utgången av kalenderåret.*

I fråga om hörande av den skattskyldige och motivering av beslut tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande.

Föreslagen lydelse

ningen meddelar närmare föreskrifter om hur och när uppgifterna ska lämnas och om förfarandet i övrigt för att lämna uppgifter.

Om den skattskyldige inte korrigerar uppgifterna som ligger till grund för fastighetsbeskattningen, anses han för fastighetsbeskattningen ha lämnat uppgifter som stämmer överens med den utredning som har sänts till honom.

I fråga om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för verkställande av fastighetsbeskattningen tillämpas förutom denna lag vad som i 2 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

16 a §

Inlämnande av samfunds och samfällda förmånens fastighetsuppgifter

Samfund och samfällda förmåner ska lämna de uppgifter som avses i 16 § elektroniskt.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att uppgifterna lämnas i pappersform.

22 §

Verkställande av beskattning

Fastighetsskatt påförs inte om beloppet av den skattskyldiges skatt skulle bli mindre än 10 euro.

I fråga om *allmänna principer som ska iakttas vid beskattningen, gemensam behandling av ärenden, hörande och motivering av beslut tillämpas* vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande.

22 a §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Fastighetsbeskattningen av den skattskyldige slutförs den dag som har antecknats i beskattningsbeslutet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om den skattskyldige kompletterar eller rättar fastighetsuppgifterna före slutförandet av beskattningen, slutförs beskattningen den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Skatteförvaltningen kan trots dagen för slutförande av beskattningen fortsätta beskatta den skattskyldige, om en kontrollåtgärd är oavslutad. Skatteförvaltningen ska före slutförandet av beskattningen meddela den skattskyldige om att beskattningen fortsätter. Beskattningen slutförs då den dag som har antecknats i det nya beskattningsbeslutet.

Beskattningen får av orsaker som hänför sig till skattekontrollen slutföras vid olika tidpunkter för de skattskyldiga.

Fastighetsbeskattningen slutförs senast vid utgången av oktober under skatteåret.

24 §

Beskattningsbeslut

Till en skattskyldig som har påförts fastighetsskatt skall sändas ett beskattningsbeslut och en besväransvisning.

24 §

Beskattningsbeslut

Till en skattskyldig som har påförts fastighetsskatt *ska* det sändas ett beskattningsbeslut och *anvisningar för sökande av ändring*.

25 §

Skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring

I fråga om skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. Skatteförhöjning påförs dock inte, om det i uppgifterna som den skattskyldige har lämnat för fastighetsbeskattningen finns fel som den skattskyldige rimligen inte kan antas ha varit medveten om.

25 §

Förseningsavgift, skatteförhöjning, kompletterande beskattningsbeslut, rättelse av beskattningen och följdändring

I fråga om *förseningsavgift*, skatteförhöjning, *kompletterande beskattningsbeslut*, rättelse av beskattningen och följdändring tillämpas vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. *Förseningsavgift och skatteförhöjning* påförs dock inte, om det i *de uppgifter* som den skattskyldige har lämnat för fastighetsbeskattningen finns fel som den skattskyldige rimligen inte kan antas ha varit medveten om. *Förseningsavgiften redovisas till kommunerna i samma proportion som fastighetsskatt som påförs den skattskyldige.*

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

28 §

Skatteuppbörd

Uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt verkställs enligt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

29 a §

Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av skatterättelse eller ändringssökande, skall på återbäringsbeloppet betalas stadgad ränta räknat från den dag skatten betalats till den dag då den återbärs.

Föreslagen lydelse

28 §

Skatteuppbörd

På uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

29 a §

Ränta på belopp som återbärs

Om skatt återbärs till följd av rättelse av beskattningen eller ändringssökande, betalas på återbäringen krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2020 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid beskattningen för skatteåret 2019 eller tidigare skatteår och vid ändringssökande som gäller den tillämpas de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande sådana de lyder den 30 april 2018.

10.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 1 mom., 5 b § 3 mom., 5 c § 6 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 787/2016 samt 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 1 mom., 5 b § 3 mom., 5 c § 6 mom. och 7 § 3 mom. i lag 51/2017, och fogas till 5 b §, sådan den lyder i lag 51/2017, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 mom. blir 4 mom., samt till lagen en ny 5 d § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala

Gällande lydelse

skatt som avses i 1 § i lagen om skatteupp-
börd (769/2016) beräknas dröjsmålspåföljder
på skatten enligt denna lag. Denna lag till-
lämpas också på andra skatter som ska betala-
sas till staten och kommunen och på prestation-
er som ska jämföras med skatter, om inte
något annat föreskrivs om påföljderna av för-
summad eller fördröjd betalning i någon an-
nan lag.

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på
eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i la-
gen om skatteupp-
börd lämnats obetald eller
om betalningen fördröjts samt i samband
med verkställandet av efterbeskattning be-
räknas ett skattetillägg på skatten. Skattetill-
lägget motsvarar den i 12 § i räntelagen
(633/1982) avsedda referensräntan för den
halvårsperiod som föregår kalenderåret i
fråga förhöjd med sju procentenheter, sam-
manlagt dock minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte
på skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om
skatteupp-
börd, på förskott eller andra belopp
som påförts med stöd av lagen om förskotts-
upp-
börd (1118/1996) eller sjukförsäkringsla-
gen (1224/2004), på arvsskatt, gåvoskatt,
tonnageskatt eller på källskatt som påförs in-
komsttagaren.

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som
avses i 4 och 7 § i lagen om skatteupp-
börd, på förskott eller andra belopp som påförts
med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller
sjukförsäkringslagen, på arvsskatt, gå-
voskatt, tonnageskatt och källskatt som på-
förs inkomsttagaren samt på skatt som påförs

Föreslagen lydelse

skatt som avses i 1 § i lagen om skatteupp-
börd (/) beräknas dröjsmålspåföljder på
skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas
också på andra skatter som ska betalas till
staten och kommunen och på prestationer
som ska jämföras med skatter, om inte nå-
got annat föreskrivs om påföljderna av för-
summad eller fördröjd betalning i någon an-
nan lag.

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på
eget initiativ än en sådan som omfattas av
tillämpningsområdet för lagen om skatteupp-
börd lämnats obetald eller om betalningen
fördröjts samt i samband med verkställandet
av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg
på skatten. Skattetillägget motsvarar den i
12 § i räntelagen (633/1982) avsedda refe-
rensräntan för den halvårsperiod som föregår
kalenderåret i fråga förhöjd med sju procen-
tenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte
på skatt som hör till tillämpningsområdet för
lagen om skatteupp-
börd.

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som
hör till tillämpningsområdet för lagen om
skatteupp-
börd och på skatt som påförs i sam-
band med rättelse av beskattningen enligt
57 § i lagen om beskattningsförfarande
(1558/1995). Dröjsmålsräntan är referensrän-
tan enligt 12 § i räntelagen för den halvårspe-

Gällande lydelse

i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Dröjsmålsräntan är *den gällande* referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvarskattens första förfallodag till förfalldagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På en skatteförhöjning räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

Föreslagen lydelse

riod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

På överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift och skatteförhöjning som Skatteförvaltningen påför i fråga om överlåtelseskatt beräknas dröjsmålsränta dock från dagen efter den förfalldag som satts ut i beskattningsbeslutet till den dag då skatten eller avgiften betalas.

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvarskattens *eller fastighetsskattens* första förfalldag till förfalldagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På skatteförhöjning *och förseningsavgift* räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

5 d §

Undantag som gäller särskilda ordningar för mervärdesskatt

Med avvikelse från 2 § beräknas ett skatte-tillägg på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen (1501/1993), om skatten lämnats obetald eller om betalningen fördröjts.

Med avvikelse från 4 och 5 a § tillämpas 4 § 1 mom. och tillämpas inte 5 a § på mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

Föreslagen lydelse

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige, *av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.*

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 7 § 3 mom. träder i kraft dock den 20 .

För tiden före lagens ikraftträdande beräknas ränta och skattetillägg i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelsen om förseningsräntans minimibelopp på tre euro tillämpas dock inte på förseningsränta som i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande beräknats på skatt som var obetald vid ikraftträdandet.

11.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om skattenummer och skattenummerregistret för byggbranschen (1231/2011) 6 § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

Uppgifterna om en registrerad ska avföras ur *den offentliga informationstjänsten i anslutning till* skattenummerregistret för byggbranschen på den registrerades begäran efter det att han eller hon har lagt fram utredning om att han eller hon inte längre är verksam inom byggbranschen.

Föreslagen lydelse

6 §

Avförande av uppgifter ur skattenummerregistret för byggbranschen

Uppgifterna om en registrerad ska avföras ur skattenummerregistret för byggbranschen på den registrerades begäran efter det att han eller hon har lagt fram utredning om att han eller hon inte längre är verksam inom byggbranschen.

Skatteförvaltningen avför på tjänstens väg-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nar uppgifterna om en registrerad ur skattnummerregistret, om inga uppgifter enligt 15 b § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) har lämnats om den registrerade under de senaste två åren. Inget separat meddelande om avförande ur registret skickas då till den registrerade eller till den på vars begäran uppgifterna har förts in i registret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 6 § 2 mom., 18 § 1 mom. 11 punkten och 20 b § 2 mom.,
sådana de lyder, 6 § 2 mom. i lag 1248/2013, 18 § 1 mom. 11 punkten i lag 529/2017 och 20 b § 2 mom. i lag 781/2016, samt
fogas till 18 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1108/2006, 504/2008, 525/2009, 1500/2011, 988/2012, 499/2015, 1146/2015 och 529/2017, en ny 12 punkt som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

6 §

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga när fastighetsbeskattningen slutförs. Uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga när samfundets beskattning slutförs. Uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga när beskattningen för den skattskyldige som gjort investeringen slutförs.

Uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga *vid ingången av november under skatteåret*. Uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga *vid ingången av november året efter samfundets skatteår*. Uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten är offentliga sådana de är vid tidpunkten för slutförande av beskattningen och blir offentliga när beskattningen för den skattskyldige som gjort investeringen slutförs.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

11) till Tullen sådana uppgifter som behövs vid tillämpningen av det särskilda förfarandet enligt 100 a § i mervärdesskattelagen och avser en sådan skattskyldig på vars import det särskilda förfarandet tillämpas, samt uppgifter om beskattning som verkställts på basis av tillsynsinformation som fått av Tullen med stöd av 160 § 3 mom. i mervärdesskattelagen för skötseln av tillsynsuppgifterna enligt det momentet.

20 b §

Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret

Uppgifter om ett företag kan antecknas i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 14 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016), där företaget har påmints om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), är tidsfristen två

Föreslagen lydelse

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan trots bestämmelserna om sekretess på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

11) till Tullen sådana uppgifter som behövs vid tillämpningen av det särskilda förfarandet enligt 100 a § i mervärdesskattelagen och avser en sådan skattskyldig på vars import det särskilda förfarandet tillämpas, samt uppgifter om beskattning som verkställts på basis av tillsynsinformation som fått av Tullen med stöd av 160 § 3 mom. i mervärdesskattelagen för skötseln av tillsynsuppgifterna enligt det momentet,

12) till en förundersökningsmyndighet om omständigheter som har konstaterats under skattekontroll och som det kan misstänkas att har samband med tjänstebrott eller mutbrott enligt 14 kap. 2 §, 16 kap. 13, 14, 14 a eller 14 b §, 30 kap. 7, 7a, 8 eller 8 a § eller 40 kap. 1—5 eller 7—10 § i strafflagen eller med missbruk av förtroendeställning enligt 36 kap. 5 § i den lagen.

20 b §

Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret

Uppgifter om ett företag kan antecknas i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 70 § i lagen om skatteuppbörd (/) där företaget har påmints om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), är tidsfristen två

Gällande lydelse

veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.

Föreslagen lydelse

veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 20 b § 2 mom. träder dock i kraft först den 20 .

Lagens 6 § 2 mom. tillämpas första gången på de offentliga fastighetsbeskattningsuppgifterna för skatteåret 2020 och på jämförelsevärdet för aktier eller andelar för samfundets skatteår 2018.

13.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i mervärdesskattelagen (1501/1993) 101 d och 134 f §, 134 p § 2 mom. och 156 i § 1 mom., sådana de lyder, 101 d § i lag 523/2017 samt 134 f §, 134 p § 2 mom. och 156 i § 1 mom. i lag 773/2016, som följer:

Gällande lydelse

101 d §

Vid återbetalning av sådan skatt för import som Tullen tar ut i enlighet med 160 § 1 och 2 mom., betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016). Räntan beräknas från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i tillämpliga delar iaktas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

Föreslagen lydelse

101 d §

Vid återbetalning av sådan skatt för import som Tullen tar ut i enlighet med 160 § 1 och 2 mom., betalas ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (/). Räntan beräknas från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap., i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ *eller i någon annan lag* i tillämpliga delar iaktas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

134 p §

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 12 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer på den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Föreslagen lydelse

134 p §

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt med 37 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer på den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 1 och 23 § i lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 1 § 2 mom. och 23 § 2 mom., sådana de lyder i lag 53/2017, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott räknas vid beskattningen till godo enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott räknas vid skatteårets beskattning till godo enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

Den skattskyldige ska betala den skatt som enligt Skatteförvaltningens beslut påförts vid förkottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning.

Föreslagen lydelse

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

Den skattskyldige ska betala den skatt som enligt Skatteförvaltningens beslut påförts vid förkottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 9 §, sådan den lyder i lag 797/2016, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iaktas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (769/2016), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Föreslagen lydelse

9 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iaktas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1123/2014, som följer:

Gällande lydelse

13 §

Indrivningsförbud och säkringsåtgärder

Efter att skuldsanering inletts får mot gäldenären inte riktas åtgärder för att driva in en skuld som omfattas av betalningsförbudet eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Åtgärder som redan påbörjats får inte fortsättas. Mot gäldenären får inte heller i fråga om sådan skuld riktas påföljder för betalningsdröjsmål. Bland annat följande åtgärder omfattas av det här nämnda förbudet:

1) utövande av en realiserings- eller återtagningsrätt som grundar sig på en realsäkerhetsrätt eller annat utnyttjande av säkerhet i syfte att få betalning,

2) uppsägning av en skuld och uppsägning eller hävning av ett avtal, till följd av betalningsdröjsmål, då avtalet ligger till grund för skulden, med undantag av hävning eller uppsägning av ett avtal om kontokredit i syfte att förhindra en ny skuld,

3) användning av en fordran som gäldenären har på borgenären för kvittning av borgenärens fordran, med undantag för i lagen om skatteuppbörd (609/2005) avsedd kvittning,

4) fattande av ett för gäldenären menligt administrativt beslut som grundar sig på försummelse att betala en skuld som omfattas av skuldsaneringen.

Föreslagen lydelse

13 §

Indrivningsförbud och säkringsåtgärder

Efter att skuldsaneringen inletts får mot gäldenären inte riktas åtgärder för att driva in en skuld som omfattas av betalningsförbudet eller för att säkra betalningen av en sådan skuld. Åtgärder som redan påbörjats får inte fortsättas. Mot gäldenären får inte heller i fråga om sådan skuld riktas påföljder för betalningsdröjsmål. Bland annat följande åtgärder omfattas av det här nämnda förbudet:

1) utövande av en realiserings- eller återtagningsrätt som grundar sig på en realsäkerhetsrätt eller annat utnyttjande av säkerhet i syfte att få betalning,

2) uppsägning av en skuld och uppsägning eller hävning av ett avtal, till följd av betalningsdröjsmål, då avtalet ligger till grund för skulden, med undantag av hävning eller uppsägning av ett avtal om kontokredit i syfte att förhindra en ny skuld,

3) användning av en fordran som gäldenären har på borgenären för kvittning av borgenärens fordran, med undantag av i lagen om skatteuppbörd (/) avsedd *användning av återbäring*,

4) fattande av ett för gäldenären menligt administrativt beslut som grundar sig på försummelse att betala en skuld som omfattas av skuldsaneringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 14 § i byggs kattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggs kattelagen (54/1977) 14 § 2 mom., sådant det lyder i lag 59/2017, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatten överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst tio procent, ska beskattningen likaså rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatten överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst tio procent, ska beskattningen likaså rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) 29 § 1 mom., sådant det lyder i lag 782/2016, som följer:

Gällande lydelse

29 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (769/2016) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om

Föreslagen lydelse

29 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som

RP 97/2017 rd

Föreslagen lydelse

avtal som gäller Skatteförvaltningen.

Gällande lydelse

gäller Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av 47 och 47 d § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 47 § och 47 d § 4 mom., sådana de lyder i lag 1178/2016, som följer:

Gällande lydelse

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd, betalning och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iaktas lagen om skatteuppbörd (769/2016) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den.

47 d §

Kvittningsordning

En annan återbäring som en skattskyldig får från Skatteförvaltningen får användas till betalning av punktskatt på det sätt som föreskrivs i 38 § i lagen om skatteuppbörd.

Föreslagen lydelse

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd, betalning och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iaktas lagen om skatteuppbörd (/) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den.

47 d §

Kvittningsordning

En annan återbäring som en skattskyldig får från Skatteförvaltningen får användas till betalning av punktskatt på det sätt som föreskrivs i 23 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 2 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 803/2016, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (769/2016) eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 31 § i tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 57/2017, som följer:

Gällande lydelse

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av be-

Föreslagen lydelse

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av be-

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

skattning, skattegranskning, rättelse av beskattningen, skatteförhöjning, ränta som tas ut på kvarskatt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Föreslagen lydelse

skattning, *kompletterande beskattningsbeslut*, skattegranskning, rättelse av beskattningen, skatteförhöjning, *förseningsavgift*, ränta som tas ut på kvarskatt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 och vid ändringsökande som gäller den beskattningen.

Vid beskattningen för skatteåret 2017 eller tidigare skatteår och vid ändringsökande som gäller den tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

22.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 2 a § 2 mom., 3 f §, 11 § 4 mom. och 21 § 1 mom., sådana de lyder, 2 a § 2 mom. och 21 § 1 mom. i lag 778/2016 samt 3 f § och 11 § 4 mom. i lag 54/2017, som följer:

Gällande lydelse

2 a §

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som ska återbetalas er-

Föreslagen lydelse

2 a §

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som ska återbetalas er-

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

hålla ränta som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd ska betalas på återbäring.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om ränta på återbäring i 32 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

21 §

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 63 § i lagen om skatteuppbörd.

Föreslagen lydelse

hålla *krediteringsränta* som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd ska beräknas på återbäring.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om *krediteringsränta* på återbäring i 37 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en *återbäring* enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

21 §

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 60 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rundradioskatt (484/2012) 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 796/2016,
som följer:

Gällande lydelse

5 §

Tillämpning av annan lagstiftning

Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (769/2016) och om redovisning av skatten i

Föreslagen lydelse

5 §

Tillämpning av annan lagstiftning

Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (/) och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av 17 och 20 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 § 2 mom. och 20 § 1 och 2 mom.,
av dem 17 § 2 mom. sådant det lyder i lag 56/2017, som följer:

Gällande lydelse

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvarsfatt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta

Föreslagen lydelse

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvarsfatt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

(1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

20 §

Ändringssökande

I beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag, *frånsett beslut som avses i 2 mom.*, får ändring sökas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande.

I beslut som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären ska behandlas skyndsamt.

Föreslagen lydelse

(1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (/). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

20 §

Ändringssökande

I beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 17 § 2 mom. träder dock i kraft den 20 . Lagens 20 § tillämpas första gången den dag då lagen träder i kraft eller på Skatteförvaltningens beslut som meddelas därefter och på ändringssökande som gäller sådana beslut.

25.

Lag

om ändring av 2 § i apoteksskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i apoteksskattelagen (770/2016) 2 § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökande i fråga om apoteksskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteupp-

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om apoteksskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och bestämmelser om skatteupp-

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

börd i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

börd i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 7 §, sådan den lyder i lag 774/2016, som följer:

Gällande lydelse

7 §
I fråga om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i mervärdesskattelagen, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), i lagen om skatteuppbörd (769/2016) eller i någon annan lag.

Föreslagen lydelse

7 §
I fråga om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i mervärdesskattelagen, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), i lagen om skatteuppbörd (/) eller i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 777/2016, som följer:

Gällande lydelse

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 779/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 1 a § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 780/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

1 a §

Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 1 a § i lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lotteriskattelagen (552/1992) 1 a §, sådan den lyder i lag 784/2016, som följer:

Gällande lydelse

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 793/2016, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

De betalningar och återbärningar som under intagsperioden för skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016) använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som

Föreslagen lydelse

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

De betalningar och återbärningar som under intagsperioden för skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd (/) använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska re-

33.

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen (1482/1994) 65 § 1 mom., sådant det lyder i lag 800/2016, samt
fogas till lagen en ny 65 a § som följer:

Gällande lydelse

65 §
På skatt som ska återbäras som följd av
ändringssökande eller skattemyndighetens
rättelse betalas ränta enligt lagen om skatte-
uppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

65 §
På skatt som ska återbäras som följd av
ändringssökande eller skattemyndighetens
rättelse betalas ränta enligt lagen om skatte-
uppbörd (/).

65 a §

*Om det belopp som ska uppbäras eller dri-
vas in är mindre än 10 euro, bärs det inte
upp eller drivs in. Om det krävs att ett sär-
skilt beskattningsbeslut sänds till den skatt-
skyldige för uppbörd av ett belopp som un-
derstiger 20 euro, ska beloppet inte uppbä-
ras.*

*Om det på grund av ett räknefel eller annat
misstag som en myndighet eller en skattskyl-
dig eller någon annan part har gjort eller om
det av någon annan orsak har tagits ut
mindre skatt än vad som ska ha tagits ut eller
har återburits mer än vad som ska ha återbu-
rits och skillnaden är mindre än det belopp
som anges i 1 mom., ska skillnaden inte dri-
vas in. Åtgärder för uttag kan dock vidtas,
om samma betalningsskyldig har gjort
många felbetalningar eller om det annars
finns något särskilt skäl till att ta ut skatten.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fordonsskattelagen (1281/2003) 62 § 3 mom., sådant det lyder i lag 801/2016, och
ändras 2 § 1 mom. och 33 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 801/2016 och 33 § i lag
1327/2009, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av fordonsskatt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (769/2016) eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

33 §

Kvittning

Om de förutsättningar för kvittning som anges i lagen om skatteuppbörd är uppfyllda och kvittning kan anses vara ändamålsenlig, kan kvittning verkställas mellan skatter som uppbärs av Trafiksäkerhetsverket och skatter som uppbärs av någon annan myndighet. På kvittningsförfarandet tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

62 §

Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs

På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 71 § i lagen om skatteuppbörd.

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av fordonsskatt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

33 §

Kvittning

Om de förutsättningar för användning av återbäring som anges i lagen om skatteuppbörd är uppfyllda och kvittning kan anses vara ändamålsenlig, kan kvittning verkställas mellan skatter som uppbärs av Trafiksäkerhetsverket och skatter som uppbärs av någon annan myndighet. På kvittningsförfarandet tillämpas bestämmelserna om användning av återbäring i lagen om skatteuppbörd.

62 §

Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs

(3 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen (1280/2003) 2 § 2 mom. och 25 §, sådana de lyder i lag 802/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (769/2016) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

25 §

25 §

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande.

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (563/2005) 13 §, sådan den lyder i lag 804/2016, som följer:

Gällande lydelse

13 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd.

På skatt som ska återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (769/2016) och de bestämmelser som har utfärdats och de föreskrifter som har meddelats med stöd av den.

Föreslagen lydelse

13 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På skatt som ska återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) det som med stöd av den föreskrivs eller bestäms.

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i banskattelagen (605/2003) 20 §, sådan den lyder i lag 805/2016, som följer:

Gällande lydelse

20 §

Ränta på återbäring.

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (769/2016) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Föreslagen lydelse

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om farledsavgift (1122/2005) 29 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

29 §

29 §

Övriga bestämmelser som skall tillämpas vid debitering av farledsavgift.

Övriga bestämmelser som ska tillämpas vid debitering av farledsavgift

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på påföljder vid dröjsmål med betalning av farledsavgift vad som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörd, debitering och återbärande av farledsavgift iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (609/2005) eller med stöd av den.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på indrivning av farledsavgift i utsokningsväg och säkerställande av indrivning av farledsavgifter vad som bestäms i lagen om *indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg* (367/1961) samt lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på påföljder vid dröjsmål med betalning av farledsavgift vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörd, debitering och återbäring av farledsavgift iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på indrivning av farledsavgift i utsokningsväg och säkerställande av indrivning av farledsavgifter vad som bestäms i lagen om *verkställighet av skatter och avgifter* (706/2007) samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) 7 §, sådan den lyder i lag 806/2016, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (769/2016), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (304/2016).

Föreslagen lydelse

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (/), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (304/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 .

40.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013) 7 § 2 mom., sådant det lyder i lag 61/2017, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då

Föreslagen lydelse

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då

RP 97/2017 rd

Gällande lydelse

återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar den bestämd andel av de inlutna vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar den bestämd andel av de inlutna vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas *krediteringsränta* enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

41.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013) 9 §, sådan den lyder i lag 62/2017, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Föreslagen lydelse

9 §

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 9 och 11 § i lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

42.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) 11 och 18 §, sådana de lyder i lag 63/2017, som följer:

Gällande lydelse

11 §

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Föreslagen lydelse

11 §

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas *9 och 11 §* i lagen om skatteuppbörd (/).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt *37 §* i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .